

منتدى إقرأ الثقافي
منتدى إقرأ الثقافي

ديوانه هيمس

منتدى إقرأ الثقافي

دیارِ ھېمەن مەوێ

سەرچەمی شیعەرەکانی مامۆستا ھینمن

پەخشانگای نازادی

بەھاری ٢٧٠٨ی کوردی

منتدی إقرأ الثقافی

ماموستانا هیمن موکریانی

نووسیار: وریا حبیب

هله گر: نهجمه دین رهسول

پیتجنین و رازاندنوهی: سوما محممه د عزیز

رووبه رگ: مهسعوود رهشید

چار و سالی چاپ: یه کم / به هاری ۲۷۰۸

نومار: ۲۰۰۰ دانه / روقعی

په خشانگای نازادی

سلیمانی - بهره رکی سرا - چاپ و په خشی چوارچرا

۰۰۹۶۴۷۳۰۱۱۲۸۳۸۸

منتدی إقرأ الثقافی

ناوه رۆك

١ شاعیری گهل
١٩ له كوتیه بۆ كوی؟
	تاریك و روون
٨٩ كوردم ئەمن
٩٠ وتووێژی كچ و كور
٩٢ خاوهنی زیڕ
٩٣ دهیلیم و بی باكم
٩٧ قهلاى نیشتمان

۹۸ نەمەگى گولان
۱۰۰ بەھارى لادى
۱۰۴ تۆم ھەر لە بىرە
۱۰۶ كىيۈى لادى
۱۰۸ دوپۇزى رووناك
۱۱۲ رۇزى شادى
۱۱۴ يادگارى شىرىن
۱۱۸ رىيەندان و شاعىر
۱۲۱ بۇى دىموكرات
۱۲۳ رۇزى خۇشى
۱۲۵ ھەتاوى ئىقبال
۱۲۷ رەشەمە
۱۲۹ داىكى نىشتمان
۱۳۲ نەورۇزى رزگارى
۱۳۵ پىتكەنىنى گول
۱۳۷ بلوئىرى شوان
۱۳۹ كورد و نازەربايىجانى
۱۴۱ رۇزگارى رەش
۱۴۶ كچى مەھاباد
۱۴۷ بەھارى كوردستان
۱۵۶ باپردەلە
۱۶۰ فرمىسكى گەش
۱۶۱ گرىبانى نىوەشەو
۱۶۲ نارەزووى فرىن

۱۶۴ خونچەى سىس
۱۶۶ گۆمى خوتىن
۱۶۷ ئاۋاتى بەرز
۱۷۲ بەغدا نىۋەى رىيەت بى
۱۷۴ موو ناپسىتىم
۱۷۶ توورپەى
۱۷۷ بۆسەى رۆژگار
۱۷۸ چارەنۋوسى شاعىر
۱۸۰ جۇلانە
۱۸۱ ماچى شىرىن
۱۸۲ ھىلانەى بەتال
۱۸۳ گلېنەى شاعىر
۱۸۴ گىژەلۋوكەى خەزان
۱۸۷ گولتى ھىۋا
۱۸۹ راۋە بەراز
۱۹۷ شىنى گۇران
۲۰۰ تەپلى ئەمان
۲۰۲ پەرى شىعر
۲۰۶ ناسۆرى تەشەنا
۲۰۸ رەق ھەلاتىم
۲۰۹ گەرمەشىن
۲۱۲ مەتەرىزى شەرەف
۲۱۵ شەنگەبىرى
۲۱۷ ئامبىزى ژن

۲۱۹ شه‌پزلی تۆله
۲۲۲ ترۆپکی رزگاری
۲۲۴ گاو و گهر دوون
۲۲۵ شهو و شه‌یتان
۲۲۹ سنوور
۲۳۰ نارەق و تین
۲۳۵ فریشته‌ی په‌ریوه
۲۳۸ کاروانی خه‌بات
۲۴۲ له بیرم مه‌که
۲۵۰ یادم بکه‌ن
۲۵۲ ده‌سکه‌وتی خه‌بات
۲۵۹ شه‌وگاری ته‌نیایی
۲۶۰ شه‌وی شاعیر
۲۶۳ بناری هه‌لگورد
۲۷۰ په‌یامی رانه‌گه‌یه‌ندراو

نالە‌ی جو‌دایی

۲۷۳ مانگه‌شه‌و
۲۷۴ نالە‌ی جو‌دایی
۲۸۶ تاوانی بی‌هه‌تزی
۲۸۷ ئیوارە‌ی پاییز
۲۹۲ به‌ره‌و ناسۆ
۲۹۴ جوان ناسووتی
۲۹۵ سازی ناساز
۲۹۷ ماچی خودایی

۲۹۹ جوانی بهس نیه
۳۰۰ چاویلکه
۳۰۱ عیشق و نازادی
۳۰۳ سووری دهوران
۳۳۶ شهرابی خهست
۳۳۷ ریژنه

بارگهی یاران

۳۴۱ بههاری زهره
۳۴۳ زینده بهچال
۳۴۶ بههار همر دی
۳۴۸ رهوهز ورد نابی
۳۵۰ بههاری نال
۳۵۸ فرمیسکی رونوو
۳۶۳ خانه نشین
۳۶۴ ناپۆلۆی ماچ
۳۶۵ بارگهی یاران
۳۶۷ تهوری جهور
۳۷۰ شین گیتی
۳۷۴ جی ژوان
۳۷۵ دهسپریژی لوان
۳۷۹ گریانی رونوو

چهند بهرهه میکی بهراییی

۳۸۳ مهحکه مهی نیستیقلال
۳۸۵ کوردم و

۳۸۷ ھەلدەكەم
۳۸۹ جیژۆنى ئازادى
۳۹۳ دەمەتەقەى دوو خویىنمۇ
۳۹۷ شىنى ژنەكوردىك
۴۰۱ ژوانى ناغا

وردەوالە

۴۱۵ دلى شاعیر
۴۱۵ تەرجمە لە نەنوەریهوه
۴۱۶ بۆچمن؟
۴۱۶ بۆ كچه كوردىك
۴۱۶ پەرى ئازادى
۴۱۷ بۆ خانىمى لازار
۴۱۷ دىلى دىل
۴۱۷ شنه
۴۱۷ بۆ ناغای لبادى دارایی
۴۱۸ رقى پىرۆز
۴۱۸ كورده گيان
۴۱۸ دەستى تەزىو
۴۱۹ كوانى؟
۴۱۹ پەرىستارى رەشپۆش
۴۱۹ خۆزگه
۴۲۰ خاك
۴۲۰ خەوم نایه
۴۲۰ جوانى رەشپۆش

شاعیری کهل

ئهوڕۆکه ههر کەس له ئهدهی کوردی شارهزا بی ناوی هیمنی بیستوهه. شیعرهکانی خۆیندۆتوه و بیگومان دهزانی که هیمن یه کینک له شاعیره ههروه بهرزهکانی کوردی سهردهمی ئیمهیه؛ بهلام شیعری هیمن ههر له سهردهتاوه له چوارچیهی ئهدهیب و نووسهران دههچوه؛ له ناو کۆمهلانی خهڵکی کوردستاندا بلاو بۆتوه و ههر له سهردهتاشهوه له دلی ههموو کوردیکی دلسۆز و نیشتمانپهروه کاربگر بووه و ئهوانی بههه و خهبات له پیناوی رزگاری گهلی کورددا هان داوه. هیمن له سهردهتاوه شاعیری گهله و ههر به شاعیری گهلیش ماوتهوه. سی سال زیاتره ههزاران خهباتکهری کورد پیکهوه له گهڵ هیمنی شاعیر هاوار دهکهن:

گهچی تووشی رههجهڕۆیی و ههسهرت و دهردم ئهمن
قوت له دهس ئهه چهرخه سپهله نابهزم مهردم ئهمن
من له زنجیر و تهناف و دار و بهند باکم نیه
لهتلهتم کهن، بمکوژن، هیشتا دهلیم کوردم ئهمن

منتدی إقرأ الثقافي

هېمن عاشقی کيو و تهلان و بهندهن و بهردی کوردستانه. نیشتمانی،
 تهبیعتی ولاته‌که‌ی باش ده‌ناسی و له‌گه‌لی په‌رورده بووه. له «به‌هاری لادی»،
 «به‌هاری کوردستان»، «شه‌نگه‌بیتری»، «فریشته‌ی په‌ریوه» و زور شیعری تریشدا
 نیشانی ددها که له ناسین و ناساندنی ته‌بیعتی کوردستان و جوانیه‌کانیدا چه‌نده
 شاره‌زا و ماموستایه. جی‌گای سه‌رسورمانیش نیه هېمن له‌گه‌ل ته‌بیعت گه‌وره
 بووه له ته‌بیعت نیله‌هامی ودرگرتوه. که‌سینک ته‌بیعتی کوردستانی دیتبی و نه‌ک
 هر دیتبی به‌لکوو له‌گه‌لی تیکه‌لاو بووبی، هېمن به ناهق نازانی که ده‌لی:

به‌هه‌شته کورده‌واری من به‌هه‌شته

هېمن له شیعری خویدا زور جار باسی زورلیکراوی نه‌توه‌دی ده‌کا، له مافی
 خوراوی گه‌ل دیفاع ده‌کا، شاره‌زوی نه‌ویه کورد هرچی زووتر له سته‌می
 نه‌توه‌ایه‌تی رزگار ببی، بوونی نه‌و سته‌مه به سه‌رچاوه‌ی زور به‌دبه‌ختی و
 کویره‌وه‌ری و بیته‌شی ده‌زانی. له «دواړژی رووناک» دا ده‌لی:

له‌میژ بوو هقی کورد ده‌خورا به‌ فیرو
 له‌میژ بوو کورد بوو ده‌یکرد شین و پور
 له‌مه‌یدانی شه‌قینی دوژمنیدا
 سه‌ری سه‌رداری کوردی بوو وه‌کوو گو

هېمن به تایبه‌تی زور په‌روشی نه‌ویه که له کوردستانی نیران زمانه‌که‌ی
 نازادی په‌ره‌نه‌ستاندنی نیه، نه‌دبه‌که‌ی بلاو ناکریت‌توه، فره‌ه‌نگه‌که‌ی پیشیل
 ده‌کری. له «روژگاری ره‌ش» دا ده‌لی:

داخرا ده‌رکی روژنامه شکاون نووکی خامه

کوردی نووسین هر اومه دوژمن دهلې بی تامه
 دران کاغهمز و دهفتهر گیران شاعیر و نووسهر

هیمن نه ته وه که ی خوی خوش دهوی؛ له وهش زیاتر نه ته وه ی خوی ده په ردهستی؛
 به لام رقیشی له هیچ نه ته وه یه کی تر نیه. له هم مو دیوانی هیمن دا شیعریک که
 باسی نه ته وه یه کی تر به خراپه بکا یا کورد له نه ته وه یه کی تر به بهرتر دابنی
 به دی ناکری؛ دیارده یه ک که به داخه وه له دیوانی زور شاعیری کورده دا بهرچاو
 ده که وی. نه ک همر نه وه، به لکوو به شهر دوستی یه کیک له سروشته تاییه تیه کانی
 شیعری هیمنه.

هیمن زور جار باسی پیشه ما قازی ده کا و له شیعره کانی دا دیاره که چند نه و روژه
 به نرخ و هملکه وتوه ی گه لی کوردی خوش ویستوه. پیشه وای خوش دهوی چونکه:

زانا بوو، کورد په روهر بوو پیشه وای بوو، رابهر بوو

به لام بویه ش پیشه وای به مه زن ده زانی چونکه:

همر کورد نه بوو، به شهر بوو خه می خه لکی له بهر بوو

هیمن گهلانی تری نیرانی به دوستی گه لی کورد ده زانی و له خه بات و
 تیکو شاندا به برا و هاوالیان داده نی. له «کورد و نازه ربایجانی» دا دهلې:

کورد و نازه ربایجانی همر دوو داوایان ره وایه
 همر بزین و پایه دار بی یه کیه تی نه م دوو برایه

هيمن ديسان له سمره تاوه له ناو نه ته وهی خوشيدا هه موو چين و تويزيكي به
 يهك چاو ته ماشا نه كړدوه و ناكا. له شيعري به ناو بانگي خويدا «ده يلیم و
 بيياكم» ده لي:

نهوی ناغا بسی بيكاره	جه بوون و قه لس و لاساره
دزی و ری گرتنی كاره	نه من ده يلیم و بيياكم
له شهرم و شوره یی مردم	به خوم من چون بلیم كوردم
كه ناغا نابرووی بردم	نه من ده يلیم و بيياكم

له «نارهق و تين» دا زور به جوانی و به زمانی سادهی جووتياران باسی نرخي
 كاری جووتيار بز كومه ل ده كا و چهوسانه وهی جووتیاری نيشان داوه و دریده بری
 كه نينسانی زه حمه تكيش له لای زور خوشه ويسته:

من جووتيارم، من جووتيارم	من له گه ل هه تاو هاو كارم
من به نارهق و نهو به تين	دامانر شتووه بناغهی ژين
باسکی من و تيشکی نهوی	بژيو ده ستينن له زهوی
گهر جووتيار نارهق نه پرژي	گهر هه تاو تيشك ناويزي
دانيشتووی ناو كوشك و قه لا	ده خون نانی گه لا گه لا!؟

له شيعره كانی را به هاسانی دهرده كه وی كه هيمن له ژيانی زه حمه تكيشانی
 كوردستان به تايبه تی جووتياران له نزيكه وه شاره زايه. له وهش زياتر خوی تا
 راده يهك لهم ژيانه دا به شداره. خوی ده لي: «چاك خه ريكي كاسبی بووم زور زو

فیری کشتوکال بووم.»

فلسه‌فهی ژیانی هیمن نه‌وه نیه که دانیشی و له دوروره‌وه ته‌ماشای ژیان و خه‌باتی گهل بکا و بو خۆی و یان بو گهل شاعر بلتی. هیمن نه‌وه نه‌سله‌ی قبوول کردووہ که نهرکی شاعری شاعیری گهلینکی زورلیتکراو ته‌نیا لیتکدانه‌وه و خستنه ناو هونراوه‌ی ته‌بیعدت و جوانی نیه. شاعیر له پیشدا نینسانه، نینسانیکه که هستی ناسکه و زوو ده‌جوولیتته‌وه. چون شاعیر به مانای راستی نه‌م وشه‌یه، ده‌توانی به‌رامبهر به هه‌ژاری و کویره‌وه‌ری و بی‌به‌شی گهل‌که‌ی بی‌لایهن بی؟ له نیوان راستی و درۆدا، له نیوان ناهورامه‌زدا و نه‌هریمه‌ندا، له نیوان هه‌ق و ناهه‌قدا راستی هه‌لنه‌بژیری، به گژ نه‌هریمه‌ندا نه‌چی و دیفاع له هه‌ق نه‌کا؟ بۆیه هیمن ته‌ماشاجی نیه و ناتوانی ته‌ماشاجی بمینیتته‌وه. به هه‌موو هیژی خۆیه‌وه به شاعر و به نووسین هه‌نگاری ناوه‌ته ناو مه‌یدانی خه‌بات و تا سهر به‌ردو ناسۆی روون، تا ترۆپیکی رزگار بوون یاریده‌ی گه‌لی خۆی ده‌دا. هیمنی شاعیر له هیمنی خه‌باتکهر جیا ناکریتته‌وه.

بزانه تو نه‌وی نه‌هلی هونه‌ر بی
 ده‌بی یا ده‌سه‌سه‌ر یا ده‌به‌ده‌ر بی
 هونه‌رمه‌ند و ژیانی خو‌ش مه‌حاله
 هونه‌رمه‌ند ره‌نجه‌رۆیه، ژینی تاله
 منیش بابرده‌له‌ی به‌ر گیزه‌لووکم
 ده‌میک له‌و قولکه، تاویک له‌و چلووکم
 منیش زۆرداری پرزه‌ی لی بریوم
 منیش به‌دکاری سواری لی ته‌نیوم

یا له «فرمیټسکی گهش» دا که به قسه‌ی خۆی له‌و پهرې تنگانه و لیتقه‌وماندا گوتوویه، ده‌لی:

کوشتمی و شه‌ش‌خانی نومیدی له من گرتن حریف
مۆره هه‌لداویم و بیته‌ووده به ته‌مای دوو شه‌شم

هیندی شیعری تریش وهک «گریانی نیوه‌شه‌و» و «ناره‌زووی فرین» هر نیشانه‌ی نا‌نومیدی شاعیر و راگردنی له راست ژیانی تاله. له سالی ۱۳۲۵هه‌تا سالی ۱۳۳۰ سرده‌می پاشه‌کشی جوولانه‌ودی گه‌لی کورد و هه‌موو گه‌لانی نیرانه. له سالی ۱۳۳۲دا که ناسۆی خه‌بات روونتر بۆوه، هیمن له «ناواتی به‌رز» دا جارتیکی تر دیته‌وه مه‌یدانی خه‌بات. هیوای به خه‌باتی گه‌ل زیاتر ده‌بی و ده‌به‌وی به شیعری خۆی له‌م خه‌باته‌دا به‌شدار بی:

فیری زۆر ده‌رسی به‌که‌لک و باشی کردین تیشکان
جا ببینه راپه‌رین و شوپشی نهم جاری کورد
وا گزینگیدا به‌یانی جوانی نازادی به‌شهر
روژی رووناکه، نه‌ماود، زولمه‌تی شه‌وگاری کورد
نه‌و زمانه شیرنه‌ی نیمه‌ پهره‌ی ده‌گریته‌وه
نادری چیدی کتیب و ده‌فته‌ری شه‌عاری کورد

قوناخیکی نوی له ژیانی گه‌ل و شاعیردا ده‌ست پیته‌کاته‌وه. ماوه‌ی پاشه‌کشی دواپی دی و گه‌لی کورد خۆی بۆ خه‌باتی دوارۆژ ناماده ده‌کا. نفووزی حیزبی دیموکراتی کوردستان که به نه‌ینی تیده‌کوشی، روژی‌به‌روژ له ناو کومه‌لانی

خه لکي کوردستاندا زياتر دهبي. بهرهو هه وراز روښتني جوولانهوه هه تا روژه کاني گه لاويڙي ۱۳۳۲ دريڙهي هه يه، له ۲۵ي گه لاويڙه وه هه تا روڙي شوومي کوديتاي ۲۸ي گه لاويڙ خه لک له شاري مه هاباد حوكمداري ده کا. له روڙي ۲۵ي گه لاويڙدا خه لکي مه هاباد به درشت و ورده وه هه موو له گه ل هيمن که بڙ يه که م جار پاش چند سال له کڙيونه وه يه که چي چند هه زار که سيدا شيعر ده خوښتته وه، هوار ده که ن:

برو نه ي شاهي خاين! به غذا نيوه ي رييه ت بي

نهو سه رده مه، سه رده مي نيوه دي موکراسيش زور ناخايه ني. ده وراني ره شي پاش کوديتا ده ست پي ده کا و هيمني شاعير جاري کي تر تووشي نا نوميد ي ده بي و له «توورهي» دا ده لي:

له و ولاته که سيک له خه و رابي
به شي چاره رهي و خه م و شينه
تيگه ييشتم عيلاجي ده ردي من
مهستي و شي تي و نه زانينه

يا له «چاره نووسي شاعير» دا ده لي:

ده زاني بوجي من هينده په ريشان و خه فه تبارم
له بازاري ژيان غه يري هونه ر نيمه چ سه رمايه
له گه ل چاره رهي و دووره به شي و نه گبه ت ده بي هه لکه م
له ميڙه چاره نووسي شاعيراني کوردي هه وايه

تاقی کردنه وه ي سالاني دريڙي خه بات به هيمني سه لماندووه که خه بات

دوور و درێژه، هه‌وراز و نشیوی هه‌یه، سه‌رکه‌وتن و شکستی تێدایه؛ به‌لام هه‌یمن
کۆلته‌ده‌ره:

رۆلێه‌ی کوردم فێری هه‌وراز و لیژم
تا زۆر برۆم، زیاتر ئاره‌ق برێژم
کورت تر ده‌بی رێگای دوور و درێژم
ده‌پۆم به‌ره‌و ئاسۆ، به‌ره‌و ئاسۆی روون
ده‌پۆم ده‌پۆم تا ترۆیکی رزگار بوون
من په‌روه‌رده‌ی بن سێبه‌ری نه‌شکه‌وتم
گه‌لێک جارن له‌ چالای ره‌ش که‌وتم
هاتمه‌ ده‌ری، هه‌دام نه‌دا، نه‌سه‌ه‌وتم
ده‌پۆم به‌ره‌و ئاسۆ، به‌ره‌و ئاسۆی روون
ده‌پۆم ده‌پۆم تا ترۆیکی رزگار بوون

هه‌وراز و نشیوی ژبان و خه‌باتی گه‌ل له‌ شیعره‌کانی هه‌یمن دا زۆر جوان
دیاره. له‌و کاته‌وه‌ که‌ ده‌ستی به‌ شیعەر گوتن کردووه‌ هه‌تا نه‌مرۆ، شیعری هه‌یمن
ناویته‌ی قۆناخه‌کانی خه‌باتی گه‌لی کورده‌. له‌ سالی ۱۳۲۴ (۱۹۴۵) را هه‌یمن به
پیشوازی پێکهاتنی حیزبی دیموکراتی کوردستانه‌وه‌ ده‌چی و ده‌لی:

له‌ سایه‌ی حیزبی دیموکراتی خۆمان له‌ بالدار تێپه‌ری نه‌ورۆکه‌ پی‌رۆ
نه‌ما داخ و په‌ژاره‌ و ماتهم و خهم زه‌مانی هه‌لپه‌رین و به‌زمه‌ ئیمپرۆ

له رتيه نندانی سالی ۱۳۲۴د که کوماری مه هاباد دامه زرا هیمن «نهو سان به هاره بو نیمه زستان» یا له «روژی خوشی» دا ده لئی:

که چچی زستانه به فر دایوشی نه ورؤ گشت ولات
خاکی پاکي نیمه خه ملیوه وه کوو باخی نیرم

به لام کوماری مه هاباد ته مه منی که متر له سالتیک بوو. جوولانه وهی گه لئی کورد له نیران هر وهک جوولانه وهی سه رانسه ری نیران تووشی شکست بوو. هیمن له «روژگاری رهش» دا تووشی نا نومیدی ده بی، وهک کومه لانی خه لکی کوردستان که تووشی نا نومیدی بیوون:

داگـیراوه ولاتـمان	به فریو چوو خه باتمان
رووخا کوشکی ناواتمان	تیپه ری روژی هاتمان
له زه حمه تکیشی بیبهش	له پیایو نازا و سه رکهش
نایینی که سی رووگهش	ناخنراوه کونه رهش

به تایبه تی شه هید بوونی قازی، هیمنی داخدار کردووه. هم دوست و ماموستای له دست داوه و هم پیشه وا و سه رکومار.

له چارچرای مه هاباد	له کانگای بیری نازاد
دهستی رهشی نیستیداد	چه قاندی داری بیداد
له کاتی نیوه شهوا	له جهنگه ی شیرین خهوا
کرا کاری ناپهوا	له دار درا پیشهوا

هر لهو ساله دا هيمن له بهر خه باتي رابردوي خوي تووشی دهردي سر
دهبي و بو ماوه يهك ولات به جي ديلي. دياره وه زعي سياسي ته نسيري كردوته
سر شيعري هيمن. له «بابر ده له» دا ده لي:

منيش نهی بلبلی به نندی وه کور توم
وه ها دوورم له هیلانه و گولتي خوم
منيش وهك تو له کيسم چو گولتي سوور
منيش هیلانه کم لس کراوه خاپوور
منيش بابر ده لهی بهر گيژه لوو کم
ده ميک له و قولکه، تاويک له و چلوو کم

نهو توورهي و ره شي چاره نووسی شاعير له شيعره کاني تريشيدا هر بهر چار
ده که وي و هتا سالي ۱۳۴۰ (۱۹۵۹) هر بهر ده و امه. له «گلينه شاعير» دا ده لي:

نه گهر خه رمانی عومرم نيسته کاني پاکی با بيبا
به مهرگی تو مچور کيشم به دلدا نايه با بيبا
هه موو عومري نه بهد تييدا نيه خو شي ده ميک مهستي
خدر ناوي حه ياتي بو چبوو؟ فيري شه را بي با

له «ناسوري ته شه نا» دا راکردن له ژياني واقيعی، لهو هه قيقه ته تالهی که
شاعير تووشی بووه و نايه وي قبولتي بکا، به ته و اوي دياره. هيزي شه وي نيه
ژيان بگوري، ريگای نيه خوي دوور بخاته وه، دهيه وي رابکا و به يارمه تي مهی
روو له دنيا يه کی خه يالي ده کا:

چۆن نەبەم بۆ مەي و مەيخانە پەنا، تىڭگەيۆم
 لەو ولاتە ھەموو شت زۆرە، بەنى نادەم کەم
 شەرەبايە لە چياکان و ھەوا تووشە دەنا
 وەکوو شەيتان دەمەويست روو لە چياي نەستەم کەم

سالەکانى ۴۷-۱۳۴۶ کە راپەرپىنى چە کدارى لە کوردستانى ئىران بەرپا
 دەبى ھىمن خۆي تىيدا بەشدار نى، بەلام لەگەڵ ئەو راپەرپىنە دەژى. ھىواي بە
 خەباتى گەل زۆرە، باوهرى بەھىزترە. بۆ شەھيدانى ئەو راپەرپىنە دەگرى، بەلام
 شىعرەکانى پرە لە ھىوا و ئاوات بۆ سەرکەوتن. نىشتمانپەرورەران بۆ تىکۆشان
 ھان دەدا. ھىمن بىھوى و نىھوى، ديسان و ئەو جارە بۆ ھەمىشە لە ناو
 مەيدانى خەباتدايە:

بۆ شەھيدىكى کە گەوزىوہ لە نىو خوین دەگرىم
 بۆ ھەفالىنكى کە چوو بىسەر و بىشوين دەگرىم
 تا بە دەستى پەرى نازادى لە سەر گۆرى شەھيد
 گولە شللىزە لە گشت لايەكى نەرۆين دەگرىم

شىعرەکانى ھىمن ئىتر بۆنى ناھومىدى لىنايە. چەند سالە قۆناخىكى دى لە
 خەباتى گەلى كورد لە كوردستانى ئىران دەستى پىنكردووە. قۆناخىك كە جىنى
 ھىواي گەلى كوردە. ھىمنىش شاعىرى وەفادارى گەلى كورد، ھەم لە پىكھىنانى
 ھەم لە دەربىرپىنى ئەو ھىوايەدا بەشدارە. لە «مەتەرپىزى شەرەف»،
 «شەنگەبىرى»، «نامىزى ژن»، «ترۆيكى زىگارى»، «شەپۆلى تۆلە»، «شەو و

شعبان»، «گاو و گهر دوون»، «کاروانی خبات» و له «دهسکه وتی خبات» دا شیعری کؤمه لایه تی و شؤرشگیتړی چ له باری ناوهرؤک و چ له باری شیوه وه گه یاندؤته پلویه کی بهرزی نهوتؤ که که متر شاعری کورد گه یاندوویه تی. هیمن ناماده به بؤ به جی گه یاندنی نه م هیوا به خو شی به خت بکا:

خؤم ده سووتینم هه تا به زمی خه لک رو شن بکم
کی له رتی خه لکا وه کوو شاعیر ده سووتی، شم نه بی؟

له سهره تادا شیعره کانی هیمن له ژیر ته نسیری دوو ره وتی نه ده بی دایه. وه ک هم موو شیعری شاعیرانی کوردی سهرده می سی - چل سال له مه و بهر ته نسیری نه ده بی فارسی له شاعرانه دا دیاره. زؤر به ی شیعره کانی شیعری عرووزین، وه زن و قافیه یان له گه ل ده ستوری شیعری فارسی ریك ده که وی. له لایه کی تریشه وه شیعری شاعیره کورده کانی به ناویانگ وه «نالی» که خؤی له ژیر ته نسیری شیعری کلاسیکی فارسیدا بووه، ته نسیری کردؤته سهر شیعره کانی هیمن. بؤیه له سهره تادا هیمن شیعره کانی شیوه ی غه زهل و قه سیده و جار جاریش مه سنه وی و دووبهیتی و هی تریان هه یه. هیمن نیستاش ههر جار - جار ده گه ریته وه سهر نهو شیوه کلاسیکیه و هیندی له شیعره تازه کانیشی ههر بهم چه شنه گوتراون. وه ک «ناواتی بهرزی»، «گلینه ی شاعیر»، «دهسکه وتی خبات» و هتد. له م شیوه شاعر گوتنه دا هیمن ده ستیکی بالای هه یه. شیعره کانی ره وانن، به زمان جوان و به مانا ده وله مه ندن.

پاش ماوه به کی سهره تابی شاعر کوتن، هیمن بهر بهر ده گه ریته وه سهر شیوه ی نه ده بی ره سنی کوردی. خؤی له قافیه و وه زنی شیعری کلاسیکی رزگار

دهکا و شيعره کانی له بهسته کوردی دهچن، لهو بهسته يه ي که شاعير هممو روژی له لادی دهبيسي؛ بهسته يه که چوارچيوه ي بو دارشتنی شيعری کوردی له بارتره و زمانی کوردی له تنگ و چه له مه رزگار دهکا و وه ک چومینکی خرؤشانی لیده که بو لای دهريای بی سنور دهروا.

جار - جار که نینسان شيعری هیمن ده خوینتته وه، گورانی وه بیر دیتته وه. وا دياره که به هه لېژاردنی نم شپوه شيعر گوتنه دا «گوران» له سهر هیمن بی تنسیر نه بو بی. له شيعرانه دایه که هیمن ده گاته ترؤیکی نه ده بی کوردی و به راستی نه ده بی کوردی پيش ده خا.

هیمن شاعیريکی ریئالیسته، ریئاليزمی ره خنه گرانه له ناوهرؤکی شيعره کانی هیمن دا به ته وای بهرچاو ده که وی. هیمن باره هره گرینگ و نه ساسیه کانی ته بیعت و ژيان و ناده ميزاد به چاویکی ره خنه گرانه ي شاعیرانه باس دهکا و کؤمه ل بو به ره و پيش چون هان ده دا. هیمن زور جار له هیندی شيعری خؤیدا له ناتوراليزم نزيك ده بیتته وه، نه وه ي که ده بیینی باسی دهکا و به چاوی ره خنه سهیری ته بیعت یان کؤمه ل ناکا. هر وا بزانه ده یه وی تابلؤیه کی ته بیعت بکیشی و بیخاته بهرچاومان. به لام شيعری وای که مه؛ وا دياره خوشی ناگای لییه که له ریئاليزم دور که وتوه ته وه، زوو ناتوراليزم به رده دا و ده گه ریتته وه سهر ریئاليزم که سه بکی بنه رته ي ناوهرؤکی شيعره کانیه تی. نه و ناتوراليزم به تابه تی له «به هاری کوردستان» و «له بیرم مه که» و چند شيعری ترده خؤی ده نویتي.

ژن له شيعری هیمن دا رؤيکی زور گرینگی هیه. جوانی ژن نیله هام ده ری شاعیره. سهرانسه ری دیوانی هیمن نه و راستیه ده ده خا که ویرای ته بیعت و ژيان

و خەباتى گەل، ئۇنە كە ھېمىن بۇ شىئەر گوتىن ھان دەدا. شىئەرەكانى ھېمىن لە سەر ژن
نمۇونەى شىئەرى بەرزى كوردىن. لە «كىۋى لادى»دا بە كچى كورد ھەلدەلى:

لاجانگت وەكوو گزنگى تاوى
ھەر بۇ خۆى جوانە، تىفتىفەى ناوى
كولمەكەت وەكوو گولائەى گەشە
بىسورمەش چاۋە مەستەكەت رەشە
ۋەكوو فرمىسكى ناشق رووناكى
ۋەكوو ئاۋنگى بەيانى پاكى

ئەو تابلۆيەى كە لە «بىر مەكە»دا لە ئۇنى دەكىشى، بە راستى جوان و
نايابە، ھەرۋەھا لە «پەرى شىئەر» و لە «شەنگەبىرى» و زۆر شىئەرى تردا ھېمىن
مامۇستايى خۆى لە ھۆنراۋەدانان بۇ ئۇندا دەسەلمىتى.
بەلام ئۇ، بۇ ھېمىن تەنيا سەرچاۋەى ئىلھام نىە. ھېمىن بۇ رزگارى ئۇنى كورد
خەبات دەكا. لە «يادگارى شىرن»دا دەلى:

لادە چارشىۋى رەشت با دەرکەۋى كولمى گەشت
چون لە قەرنى بىستەما زۆر غەببە ئەو رووگرتنە

ھېمىن دەيەۋى ئۇن بەر لە ھەموو شتىك خاۋەنى مافى ئىنسانى خۆى بى و
زۆر جار درى زۆردارى و بىئورمەتى سەبارەت بە ئۇن دەنگى خۆى ھەلدىتى.
ھېمىن ئۇنى خۆش دەۋى، دەپەرەستى و نرخی ھەموو جوانىەكانى ئەو دەستكردە
نايابەى تەببەعت دەزانى؛ بەلام لە لاي ھېمىن خەبات بۇ رزگارى گەل، بۇ ئازادى

كۆمەلانى خەلك له ژن خۆشهويستره. له «ناميژى ژن»دا دەلى:

بەلى سەختە يەكجار سەختە، دوورى له ژن، نامرادى
بەلام له ژن خۆشهويستەر له لای من ئەتۆى نازادى!

زمانى هيمىن زمانى كوردى پەتى و جوانه. نه پرە له وشەى بېگانە و نه وشەى دەستكردى تېدايه. زمانەكەى زمانى كۆمەلانى خەلكى كوردستانه. بەلام هيمىن كە خۆى خەلكى موكرىانه، تەعەسوبى بەكار نەهيناره و بە زاراوهى موكرىانى شيعر نالى. بە تايبەتى لەم چەند سالەى دوايدا زمانى هيمىن نموونەى بەرزى زمانى ئەدەبى كوردىيە و بېگومان لە پېكەيتنانى زمانى پەسندكراو (ستاندارد)ى كورديدا تەئسېرى هەبووه.

زمانى هيمىن سادە و پەتى و رەوانە، هەم ئەديب و نووسەرى كورد پيى خۆشه و هەم نەخويندەوارى كورد لىي حالى دەبى:

ههزار خۆزگەم بە خۆت شوانه	كە بەو مانگەشەوه جوانه
دانىشتوى له رژد و هەلدير	پەنجە دەبزیوى له بلسویر
له گەژ تەبیعت هاوده می	شادی، بە كەیفی، بیخەمی

«بەهارى كوردستان» فەرھەنگىكى بچووكى زمانى كوردىيە، بە تايبەتى بۆ ئەوانەى هەر له شار ژيان و له زۆر بارى ژيانى لادى ناگادار نين، تابلۆيەكى راستەقىنە بە زمانىكى دەولەمەند و بىھاوتا دەخاتە پيش چاو. ئەو شيعرە و چەند شيعرى تر كە باسى تەبیعت و ژيانى لادى دەكەن، بۆ شارستانى ئەوئەندە وشەى نەبيستراويان تېدايه كە زۆر جار خوينەر سەرى سوور دەمىنى و ناچار

دەلتى زىمانى كوردى چەند دەولەمەندە و بە داخەوە خىزمەتى نەكراوہ. لە دىوانى ھىمىن دا شىئەرى وەك «بەھارى كوردستان» بە راستى فەرھەنگىكى دەولەمەندى زىمانى كوردىيە. شىئەرى ھىمىن لە تەشبيھى جوان ناخىراوہ:

خۆشەويستى گۆشەكەى تەنيايى ھەر نەژنۆكەمە
بۆيە رۆژ و شەو وەھا گرتوومەتە نىو باوہشم

لە «شەنگەبىرى» دا نەنجامى شىئەرى كەى نەمەيە:

زۆرى نەماوہ بىتە بەر، نەمامى ھەول و خەباتم
لە داگىر كەر پاك بىتەوہ خاكى پىرۆزى و لاتىم
چەك دادەنىم، گۆچانەكەى جارانىم ھەلدەگرمەوہ
تۆ ھەر بىرى بە، من ھەر شوان، فريشتەى تاسە و ناواتم

ھىندى شىئەرى ھىمىن گەيشتۆتە پلەى ھەرەبەرزى نەدەبى كوردى كە يەككە
لەوانە «كاروانى خەبات»ە. پىروانە چۆن باسى شەھىد بوونى رووناكبىرىكى
خەباتكەر دەكا:

ھەر چوار تەنشتى گىرابوو	لە سەنگەر يەكدا بە تەنى
نەو لاوہى بەلئىنى دابوو	ھەتا مردن چەك دانەنى
رووناكبىرىكى تا نەمپۆ	دەچوو بەرەو ناسۆگى روون
ھىشتا ھىوای بە بولئىل بوو	بۆ لە گەمارۆ دەرياز بوون

به راستی ئەوێ هیمن له سەر گۆزان دەیلی له سەر خۆیشی راسته: «تاکێ له جوانی پەرەستیدا کەمە و وشە له دەستیدا وەك میوه، دلتهره و خۆش خەیاڵه و ناسک بینه، به هونەرە و شارەزا و وشە رەنگینه».

هیوام ئەوێهه که: هیمن سالانی درێژ له ناو گەلی کورددا، له ریزی خەباتکەرانی رینگای نازادی گەلی کوردا، تیکۆشانی خۆی له پیناوی رزگاری گەله کەمان، له پیناوی پیش خستنی زمان و ئەدەبی کوردی، هەر درێژه پێ بدا. دلنیام که له دواڕۆژدا هیمن زۆر جار پەری شیعەر دیتیتە ژوانسی خۆی و دیوانێکی ترمان پیشکەش دەکا که شیعری کوردی جوانی تیدا بێ:

شیعریك وەك سرتەى دلداران	شیعریك وەك خوناوەی باران
گەر مەر لێ باوەشى ژن	شیعریك وەكوو دەریای بێ بن
شیعریك دەنگی نازادی بێ	شیعریك سروودی شادی بێ

به هیواى ئەو رۆژه

له بیرت نه چیت نه م کتیپهت له
مالپه ری
هه وارگه ی کتیب داگرتوو ه

له کویوه بو کوی؟

من بو خۆم وام، رهنگه زۆر کهسیش وا بی که شیعری شاعیریک یا نووسراوهی نووسه ریک ده خوینمه وه - چ زیندوو چ مردوو - پیم خۆشه خۆشی بناسم. بزائم کییه؟ خه لکی کام ولاته؟ کاری چیه؟ چۆن ده ژی و نه گهر مردوووه چۆن مردوووه؟ له کوی نیژراوه؟

بۆیه بریارمدا سه رگورشته ی خۆم له سه ره تای نه وه به شه ی دیوانه که مدا بنوسم. به کیم گووتبا نه وه سه رگورشته بنوسی! کی من له خۆم باشتر ده ناسی؟ پیوه بووم زۆر درژی بنوسم. ته ماشام کرد ده بیته چیرۆکیکی درژ و شیرین و پر کاره سات. چ چیرۆکیک له به سه ره های نینسانیک له واقع نزیکتره؟ نه ویش به سه ره های نینسانیککی نزیکه ی په نجا سالی له ساله کانی چه رخی بیستم، نه وه چه رخی سه یر و سه مه ره یه، نه وه چه رخی پر کیشه و شه ر و شووره، نه وه چه رخی پر له کاره سات و په لاماره، نه وه چه رخی پر له شوړش و نال و گۆره؛ به تاییه تی نه گهر نه و نینسانه کورد بی. کوردیکی بیبهش و چاره رهش بی و تا راده یه که له خه باتی رزگاربخوازی نه ته وه زۆر لیکراوه که یدا به شدار بووی. به لام به داخه وه

بۆم نەكرا؛ بەشى زۆرى لەبەر تەوەزەلى خۆم: با بمىنى بۆ ھەلىكى تر نەگەر مام
وازی لی تاهینم.

خوینەری خۆشەویست! پیتت وا نەبى لیغەم لەسەر ھەتیوان ھەلداوہ تەوہ و لە
بنی کوولە کەم داوہ و ھەرچى ھەيە نووسیومە. نا، ھەروا کورتە
سەرگورشتە کەمت بۆ دەگێر مەوہ.

شاعیری ھیچ قازانجی بۆ من نەبووی نەو قازانجی ھەبووہ کە نەو ناوہ دوور
و دریشی «سەید محەممەد نەمىنى شىخەلىسىلامى موكرى» لە كۆل
کردوومەتەوہ.

باوكم ناوی سەید حەسەنى شىخەلىسىلامى موكرى بوو. لە تۆرەى مەلا
جامى چۆرى بوو كە سێسەد ساڵ لەوہ پیتت ھاتتۆتە سابلاخ و بنەمالتىكى گەورەى
لەو مەلەبەندە پیتت ھیناوە. داىكم ناوی زینەب و كچى شىخى بورھان بوو كە
ئىستا بنەمالەيەكى گەورەى موكرىانن.

بەھارى سالى ۱۳۰۰ى ھەتاوى (۱۹۲۱ى زاینى) بە شەوى جیژنى بەراتى
لە گوندی لاچین نزىكى سابلاخ لەدايك بووم. مێژوكم لە مەمكى داىكم نەكردووە
و فرچكم بە شیری داين گرتووە.

داىكم زۆر جار بە چاويدا دەدامەوہ و دەيگوت: «تۆ پیتوقەدەم رەش بووى؛
ھەر تۆم وەزگ كەوت لەشى ساغم بە خۆمەوہ نەدى؛ نەخۆشیم پیتوہ نووسا،
كویترەوہرى و پەژارە رووى تى كردم. لە سەر مانگ و رۆژى خۆم بووم كە ناچار
بووين برەوين و بچينە لادى. كە بەر بوویەوہ، نە من تلپاتى تەرم لە مەمكىدا
بوو، نە باوكت سىپالتىكى لە مالتىدا مابوو. لەشكرى شكاك ئىتمەشى وەك ھەموو
خەلكى سابلاخ ساف لە ساف تالان كرد و گەسكى لەو ناومالەدا كە سێسەد ساڵ

بوو دەسەر يەك نرابوو و بە میرات بۆ باوكت بە جىما بوو.»

منیش جار - جار بە پىتكە نىنەو دە مگوت: دایە گيان سووچى من چىه؟
دایە نەكەم ناوى ياسە مەن و خەلگى نازەربايجان بوو. لە لەكەم كە ناوى
عیززەت بوو خەلگى توركيا بوو. ئەو دووانە لەبەر هەژارى و نەدارى خۆيان
پەریوھى كوردستان ببوو و لە گوندەكەى ئىمە گىرسا بوونەو و لە سەر و بەندى
لەدايكە بوونى مندا مندال ئىكيان ببوو. مندالەكەى ئەوان لە من بەختە و ەرتەر بوو،
نەژا بوو و تووشى كۆتەرەو ەرى دنيا نەھاتبوو؛ عەمرى درىژى بۆ من بە جى
هیشتبوو و پارووى دايك و بابىشى لە رۆنى ھاویشتبوو.

ئەو ژن و پیاوھەژار و ناواری بە دل و گيان منیان بەختو دەكرد و زۆریان
خۆش دەوێستە. منیش ئۆگرى ئەوان ببووم وەك دايك و بابى خۆم خۆشم دەوێستە.
لە بیرمە زمانى ئەوانم وەك بلبىل دەزانى، جا نازانم توركیم دەزانى یا
نازەرى؟ رەنگ بى نازەرى بووبى، چونكە مندال زمانى دايكى باشتر فیر دەبى.
مردنى عیززەت و تۆرانى ياسە مەنم باش وەبیر دى. ئەم رووداوە يەكەم
زەبرى توند بوو كە وە هەستى ناسكى مندالانەى من كەوت و يەككە لە
بیرەو ەریە ھەرەتالەكانى ژيانم. لەراستیدا من دوو جار ھەتیو بووم و دوو جارم
دايك و باب مردوون: جارێك بە ساواى و جارێك بە پىرى.

بابم ھەم دەولە مەند بوو، ھەم بەدل و دەسبلاو؛ چاكى بەختو دەكردىن.
پىنج خوشك و دوو برا بووین، كاكەم و خوشكێكم لە من گەورەتر بوون. بە
مندالى زۆر تىر و تەسەل و كۆك و پۆشتە بووم. بەلام كۆیلە و دىل بووم، كۆیلەى
ناو قەفەزى زىر، كۆیلەى رى و شوینى كۆن. رى و شوینى بنەمالەكەمان
نيجازەى نەدەدا من لەگەل ھاوتە مەنەكانم گالتە و گەپ بكەم. چونكە من كۆرە

دهولته مهند بووم و نهوان كوپه ههزار. من كوپى شىخه لئىسلامى به ناويانگ بووم،
نهوان كوپى لادىي يه كى بى تاو و نيشان: من به رو پشت نه تله س بووم و نهوان كه رپه
كرمانج؛ من كۆك و پۆشته بووم و نهوان رووت و ره جان.

شاخ..! گه وره كانم تينه ده گه يشتن من چهند په ريشان و كه له لام؛ نهوان
نه يانده زانى به و كرده وهى خويان چۆن ههستى من بريندار ده كهن، برينيك كه
ده بيته گريمانه ي روحي و تا مردن ساپو ناي.

نيستاش كه وه بىرم ديتوه كزدم له جهرگى دى و خه ميكي گران دامده گرى؛
كه من له هه موو خوشى سه رده مى مندالى بيبه ش بووم. له پيش چاوى من
منداله كانى گونده كه مان - نهو رهش و رووتانه ي هاوشانى من نه بوون! - به
نازادى و بى ساكى گالته و گه مه يان ده كرد، له خاك و خوژ ده گه وزين، له
سه ريانان هه لده به زين، له قور و چلپاودا غار غار تيان ده كرد، له سه ر ته پۆلك و
كوپه ين ملانه يان ده گرت، له سه ر سه هوژ خليسكيان ده كرد، له سه ر لۆده كا
بازيازي تيان ده كرد، به گۆ يه كدا ده چوون، پيك هه لده پوژان، ناشت ده بوونه وه،
ناورۆچ كه يان ده كرده وه و خانووچ كه يان دروست ده كرد، هيتانه چۆله كه يان
ده رده هينا، ته پكه يان ده ناوه، هه لوو كين، توپين، هه مزه ل، هه نكله شه له، دا به
مه مده به گورگى، هه لواي به شه پان، قه ره قه رى و ده يان جوژه گالته ي دي كه يان
ده كرد. به لام من به و تاوانه ي كه نه جيب زاده بووم ده بوو وهك گه وره گه واران له
ديوه خان له سه ر چۆك دابنيشم و مته قم له بهر نه يه ته ده ر! بۆ به دبختى له مالى
نيمه دا نيرينه ي له من بچوو كتر نه بوو. ده بوو له بهر هه موويان يهك پى هه ستم و
تا نيزم نه دن له بهر ده ستيان راوه ستم و دانه نيشم؛ له دواى هه مووان نان و چام
بۆ دابنين. چهندم پى خو ش بوو نه كه واي مه خمه ر و تاقه و قوتنى و خه زه لم

له بهر دا با، نه پانتوتلی نالمانی زهر دم له پيدا با، نه کالهی شه مامه بهندی ناوريشم چنم له پيدا با و نه شده دی سهوزم له سر با و نه پشتینی په شمينه ی کهسکم له پشتدا با، بهلام وهک منداله رووته لانه کان نازاد بام.

نه لاین ماشه لالا کوره که لهو ته مه نه شدا نازاد یخواز بووه و ههستی به جیاوازی چینایه تی کردووه و رقی لیبی بووه؛ نه خیر نه وه لالا، نه نازاد یخواز بووم و نه تهره ماش، وازم له گه مه و یاری بوو و براوه.

ته نیا بیره وه ریبه کی خوځم له زه مانی مندالیم هیه، نه ویش نه وه یه شه وانه ده چوومه وه ژوروی و سهرم وه سهر رانی دایه مرۆت ده کرد و نه ویش حیکایه تی بو ده کردم، تا خو ده بیرد مه وه. دایه مرۆت پیریژنیکی دنیا دیده ی کونسال بوو. بو خوی نهیده زانی ته مه نی چهنده، بهلام بی گو مان زوری له سد سال هه لبارد بوو. شش پشتی بنه مالهی نیمه ی دیبوو. سهرسپی و هاوده می دایکم بوو. روح سووک، قسه خوځش و نوکته باز بوو، هه زاران نه قل و نه زیله ی خوځی ده زانی و بو ی ده گپرامه وه. زور شتی به نرخ لهو فیر بووم که له ژیاندا که لکم لی وه رگرتن؛ روحي شاد بی.

نه لفوییم له خزمهت ماموستا سه عید ناکام خویند، که نهو ده م میر مندال بوو. کاکم که ماموستای تایبه تی بو راگیر ابو، زور له خویندن ده ترسا و خه ریک بوو منیش بترسینی و به مه رده ی خو ی به ری. بهلام ماموستا ناکام نه که هه ر سامی له خویندن شکاندم، به لکه تیی گه یاندم خویندن خوځش و شیرینه. پیش نه وه ی نه لفوییم پی بناسینی، «بزنوکه و مه رۆکه» ی حوسین حوزنی نه وه نده بو خویند بوومه وه هم مووم له بهر بوو. کتیبی نه نجومه نی نه دیبانی نه مین فه یزیمان هه بوو. شیعره گالته کانی شیخ ره زای فیر ده کردم. له بیرمه قه سیده دریزه که ی

عاريف سايبم كه ناوا دس پي دهكا:

ناوارهبي خاكي وهتن و سهير و سفا خوم

له سهرا بز خوارى له بهر بوو، وهك تووتى دهـمـخویندهـوه و له مانای نهـدهـگهـيشتم. كه سامم شكا بام ناردميـه سابلـاخ تا له مـدـرهـسـهـى دهـولـهـتى بخوینتم. له پيشدا زورم پيـخـوش بوو؛ له مـدـرهـسـهـى «سهـعـادـهـت» ناوـنوـسـيم كرد. بهلام كه روزى هـهـولـ چومـه سـر کلاس تـؤـقـيم و وهـخـتابـو شـيـت بـم. مـن مندالتيكى لاديبى نازدار بووم، له كوردى بهـو لاوه هـيـچ زمانـم نهـدهـزانى، له مـدـرهـسـهـش كهـس نهـيـدهـويـرا به كوردى قسه بكا.

من له ژيانمدا روزى رهش و تالم زور ديون، بهلام روزى رهشتر و تالترم لهـو روزه نهـديـوه كه چومـه مـدـرهـسـه. مامـؤـسـتـاـكـهـم كه خـؤـى كورد بوو و دوايهـش نيـگهـيشتم فارسى باش نازانى، به فارسى تى راخورپم هـيـچى تـيـنه گهـيشتم. هاودهـرسـهـكانـم كه هـمـمـوـيان له من باوخـوشـتر بوون پيم پيـكهـنين، زور به خـؤـمـدا شكامهـوه. ماوهـيـك به شو له بن ليفـهـدا له ترسى مـدـرهـسـه دهـگـريـام و بهـيـانى به قرخمهـرسـهـى دهـچومـهـوه. مندال هـمـو گالتهـيان پيـدهـكردم و پيـيان دهـگوتـم «كرمانج». (له مهـهاباد به خـهـلكى لادى دهـلـين كـرمانج و به وشهـيـهـكى سووكى دهـزانن) دوايه بـؤـيان گيـرـامـهـوه دهـيانـگوت به فارسى جنيـومـان پيـداوى و حالى نهـبووى. چا بوو سى چوار كورهـپـوورم لهـو مـدـرهـسـه دهـيانـخویند و له سهـريان دهـكردمـهـوه. دهـنا مندالـهـوردكه لهـوانه بوو شـيـتم بـكـهن. نيـستاش نازانـم كوـيـرا فارسى فير بووم و له گهل وهـزعه كه راهاتم.

مـدـرهـسـهـكهـمان خانويـكى گهـوره و كـؤن و كهـلاوه بوو. تاچهـچاوهـيـهـكى

ناوده ست هه بوو قهت وه بهر نه ده كهوت. مزگه وتلمان لى نزيك بوو، به لام نه فېراشى مه درسه ده به پيشت وه در كه وين و نه مجبوري مزگه وت ريځاى ده داين بچينه ناوده ستى مزگه وت. بوشكه يه كه ناوى چومى بژگن له بن ديوار يك داندر ابوو. ده فريكي تنه كه يان له سهر دانا بوو، نه وه هم مو منداله بهو ده فره ناويان ده خوارده وه. هميشه له سهر چوونه ناوده ست و ناوخوار دنه وه شهر له نيو شاگرده كاندا پهيدا ده بوو و «نازم» ي مه درسه - كه پياويكي زور زالم بوو - بيانوي وه گير ده كهوت كه داركاريان بكا.

ژوورى دهرس خويند نمان تهنگ و تاريك بوو. په نجه ريكي تيدابوو كه له باتى شووشه كاغه زى لى درابوو؛ بز نه وه ي رووناكتر بى كاغه زه كه يان به روزن چهوړ كړد بوو. كورسيه كانى چه پره ك و شكاو بوون. ميتر و كورسى ماموستاش له هې نيمه باشتر نه بوو. ماموستا كه مان پيره پياويكي كويره مووشه ي زور توپوه و تونس بوو؛ هميشه سى چوار شوولنى نالوبالوى لووس و ليك و نه ستوورى له سهر ميتره كه داندر ابوو؛ هر كهس دهرسى نه زانيبا يا ورته ي له بهر هاتبا دهر، زور بيتره حمانه وه دره گه را سه روگويلاكي. تا فيري فارسى بووم، دوو سى جارى بيزار كړدم به لام له دوايدا لى نه دام. كه ماموستا چووبا دهر شاگرد يك كه پييان ده گوت «موبسیر» له جيځاى نهو داده نيشت: هر كى نهوه بوو هر كهس بزوزى بكا به ماموستا بلې. هم موومان له موبسیر پتر ده ترسايين تا له ماموستا. هوى نهوه بوو ماموستا رقى له كهس نه بوو و له خورا له كهسى نه ده دا، به لام موبسیر نه وه ي نه ده زانى، رقى له هر كهس بايه - با هيچيشى نه كړدبا - شكايه تى لى ده كړد و ماموستاش بى ليپرسينه وه و پي راگه يشتن ده يكو تا.

به رنامه ي دهرسه كانيشمان تازه فكرى لى ده كه موه زور گران بوو. نهو سالى

وام رابوارد و له ناخری سالیئا یه کیتک بووم له باشتین شاگرده کانی کلاس و له نیمتیحانی ناخری سالدا زۆر باش ده رچووم.

هاوینی چوومه وه گوند: حهیف مامۆستا ناکام لهوئ نه مابوو. به لام میرزایه کمان هه بوو زۆر له مامۆستا که ی مه دره سه م خوینده وارتر بوو. له کن نه و و بایم کتییی دووه م ته و او کرد. بهرنامه ی نه و ده می وا بوو ده بوو هه موو کتیه که له بهر بکه ی و من هه مووم له بهر کرد بوو.

سالی دووه م زۆر ناسووده بووم، هه ر مه شق و حیساب و دیکته مابوو له وانیشدا باش بووم. بۆیه هه ر له هه وه له وه یه کیتک بووم له شاگرده باشه کان و پیم وا نیه له و ساله دا له سه ر ده رس له شوولیک زیاتریان لی دایم. وه زعی مه دره سه ش له پار باشت بوو، ژوره که مان له هی پار زۆر خۆشتر و رووناکتر بوو، مامۆستا کانی شمان باشت بوون. به لام یه کیان که کورد بوو و ده رسی فارسی پی ده گوتین، زۆر توند و بهزاکوون بوو؛ هه موو رۆحمان لی تی تۆقیبوو. مامۆستای حیسابمان نازه ری بوو، فارسی نه وه نده خراب ده گوت که ئیمه ی منداڵ گالته مان پی ده کرد؛ به لام حیسابی باش فیر کردین. له بیرمه ئیواریک جه دوه لی زه ربی بو نووسینه وه و هه ر یه که دانه یه کی داینی و حالی کردین چۆنی له بهر که یین. گوتی سه به ینی ئیواره لی تان ده پرسمه وه و هه ر که س ره وانئ نه کردبی غه لته و شوولئ لی ده ده م. من نه و شه وه ی نه نووستم تا له بهرم کرد. سه به ینی لی پی پرسینه وه، که س نه بوو به ته واری له بهری بی و ویی نه که وی. ته نانه ت من که زۆر چاکم له بهر کردبوو شوولیکم نافریمان هه ر خوارد. خۆش نه وه بوو مامۆستای حیسابمان بۆ خۆی لی تی نه ده داین و مامۆستا که ی ترمان نه و زه حمه ته ی له باتی نه و ده کیتشا.

چوار کلاسم له مەدرەسەى سەعادت و په هله وى خویند. هاوینانیش له گوند له کن بابم توّمار و کتیبى ئینشام ده خویند و له بهر خەتى نه میر نیزامى گهرووسى و میرزا حوسینى رهشم ده نووسیه وه. ئینشای فارسى باش فیتر بیوم و خەتم یه کجار خۆش بوو، زۆر له نیستام خۆشتر ده نووسى.

ده لاین ده عباى زیرهك به دندووکی پیوه ده بى. بابم که خەت و ئینشای منى دیت، گوتى: رۆله بوویه میرزا و خویندنى مەدرەسه بهسه، بچۆ له مەدرەسەى دینى بخویننه و جینى مه لا جامى چۆرى بگره وه. زۆرم بى ناخۆش بوو دهست له خویندنى مەدرەسه هه لى بگرم، نازانم بۆ هیچ پیتم خۆش نه بوو بیمه مه لا! رقم له بهرگه که یان بوو. که وای دریز و ته شک و پالدىمى مه لایانم بى جوان نه بوو. به لام چارچ بوو؟ حوکمى حاکمه و دهردى موفاجا. «ته سرفى زه نجانى» بیان له بن ههنگل نام و هدى دى بۆ خانه قای «شیتخى بورهان» تا ددس بکه م به رایه له کردن و نالى بابا گوتن. جا پاش ماوه یهك که وای ناودامین له بهر بکه م و سیواک له لاسه بچه قیتم و شالى گه رگه رى له سهر بیهستم و جینگای «مه لا جامى چۆرى» بگرمه وه و وه جاغى بنه ماله که مان کویر نه که موه.

چوار سال له خانه قا خویندم یا باش نه وه یه بلیم نه مـخویند، به لام تۆله ی کۆبیلەتى ساوايه تيم نه ستانده وه. له گه ل گه لى خالۆزاکانم که وک به رانى «سولتان مه حمود» بهر لالا و تهرخان بوون و له هیچ جینگایهك دهنگ نه ده دران و کهس بهر په رچى نه ده دانوه، گه لیکم به د فەرى و بزۆزى و دس بزۆزى کرد.

نه وه شیتخ، نه ویش نه وه شیتخى چل سال له وى پیش، نه گه ر کهس دهستى و بهر نه ینى و بهر په رچى نه داته وه له سه رو به ندى بلووغدا چ ده مینى نه یکا؟ نه و چوار ساله خۆشترين ساله کانى ژيانى منن. زۆر خۆشمان راده بوارد. دهسته یه کى ۸-۹ کهسى هاوته مهن بووین، هه موو خالۆزا و پوورزا بووین. هه ر هه ژارمان بینگانه

له گهڼ بوو که له خۆمان هه لڼه ده بوارد. نه ویش بۆ خۆی زۆر قسه خوښ و خوین شيرين بوو و باوکیشی پياوړیکی زۆر ماقوول و له خانه قا زۆر خوښه ويست بوو. شاعیريکی فارس ده لئ:

مرد خردمند هنرپیشه را عمر دو بایست در این روزگار
تا به یکی تجربه آموختن با دگری تجربه بستن بکار

(بۆ پياوړی خاوهن هونهر و زانا دوو جار ژيان پتويسته، تا له به کياندا ته جره به و سه ر يه ک بنی و له وی تریاندا ته جره به کوی له کار بیڼی.)
دهستی شکاو و رانی وردم، نه وی نیستای ده زانم نه گهر نه وده م ده مزانی کار له جیگایه کی دیکه بوو و منیش شتیکی تر بووم. به راستی خانه قا زانستگایه کی گوره بوو و ده متوانی زۆر شت فیتر بم.

خانه قای نهو سه رده مه زۆر ناوهدان بوو؛ خه لک ده هات و ده پوی و که س هقی به سه ر که سه وه نه بوو؛ فه رق و جیاوازی زۆر کم بوو. جاریکی دیکه شم گوتوه و دووپاته ی ده که مه وه ده تگوت که شتی نووچه. له هه موو تۆو و تۆره و ره گه زیکی لی بوو، په نای بیکه سان و لیقه و ماوان و ناواران بوو. پیاوچاک، خۆپاریز، دیندار، موسلمان، مه لا، سه يد، زانا، خوینده وار، چه ته، دز، پیاوکوژ، نه زان، شیت، بیکاره، په ک که و ته، کویر، شهل، ته نانه ت بی دینیش له بن میچیکدا کۆ بیوونه وه و پیکه وه ده ژیان و هه موو یه ک جیره نانیان ورده گرت. نه افغانی، فارس، تورک، نازه ری و ته نانه ت هیندیشی لی بوون. کوردی هه موو ناوچه کانی کوردستانی لی هه بوون که به شیوه ی جۆربه جۆر قسه یان ده کرد و هی وا هه بوون به زه حمه ت تیک ده گه یشتن. پیاوړی گوره و زانا به ناویانگه کانی نهو

سهرده می موکریان وه ک مامزستا فهوزی، سهیفی قازی، پښشهوا قازی
 محهممهده، حاجی مهلا محهممهدهی شهره فکهندی، عهلی خانی شه میری به
 تاییه تی ناغا خویندهوار و زاناکانی فیزوللابه گی هاتوچوی خانه قایان ده کرد و
 به مانگ و دوو مانگ لهویندهری ده مانه وه. مه لای گه وره گه وره ی لی بوون و
 ده رسیان ده گوتوه. پر بوو له سوخته و موسته عیدی باش. که سیک و بستبای
 بخوینتی و شت فیتر بی، جیگای خویندن و شت فیتر بوون بوو. به لام من له کیسم
 چوو و ره فاقه تی خالوزاکانم و فیزوهه وای نه وه شیخی نه یه تیشته له وه له که لکی
 پیویست وه رگرم. بیجگه له وه له ماوه ی نه و چوار ساله دا دوو جار خراب نه خویش
 که وتم و له خویندن بووم. جاریک که وتوویم گرت و له مردن گه راصه وه. تنانه ت
 ده یانگوت ناومان بو گهرم کردووی و کفنمان بو بریوی. جاریک تر کوانیکی
 گه وره له لامل هات و شش مانگ له بهری که وتم و پاشان عه مه لیان کرد و
 ماوه ی کی دوور و دریز بناو بویر بووم. نه و کوانه به جاریک هیتر و برستی لی بریم
 و هه رگیز وه خوم لی نه هاته وه. من به مندالی قه له و پته و به هیتر و
 هه ره که ت بووم. که مندالی هاوته مه نی خوم به زوره وانی ده روستم ده هاتن.
 به لام که نه و کوانم لی هات نیتر هیتر و توانام له که ماهیه سی دا.

نه وده می له سابلخ ده مخویند هه ژارم ده ناسی، هاتوچوی دووکانی بابی
 هه ژارم ده کرد. مه لایه کی پیری زور قسه خویش بوو. که چوومه خانه قا، یه کرمان
 گرتوه و بووینه دۆست. جاروبار خومان له گالته و گپ ده دزیه وه و شیعرمان
 ده خویندنه وه. هه موو شوینه واره کانی سه عدی و حافظ و مه وله وی و که لیم و سایب
 و شاعیره به رزه کانی فارسمان پیکه وه ده خویندنه وه و هه رتیکیراویسه کی
 هه شمانبا، ره هاگردنی هاسان بوو. خانه قا شه دیبی زور گه وره ی لی بوون، لیمان
 ده پرسینه وه. مه لا قادریکی پیری له رزی ده نگ نووساوی لی بوو، هه ر به حال

مابوو. ئەگەر بلیتم ئەو مەلایە ناساری سەعدی لە خودی سەعدی باشتەر دەزانی، پێم وایە موبالەغەم نەکردوو. کەیفی بەو دەهات شیعریکی سەعدی لی پرسیهوه، جا بەو دەنگە نووسار و لەرزە سەعاتیک بۆت شی بکاتەوه. خو شیخ محەممەدی خالتم چ نەدییتک بوو؟! من ناتوانم تاریفی بکەم. ئەو دەمی شەرەشەقی ژیان وای لی نەکردبووم ناوی خۆشم لە بیر بجیتەوه. هەر شیعریکم خۆیندباوه دەستبەجی دەهاتە بەرم. هەزاران شیعری فارسیم لەبەر بوو. شیعری کوردیشمان هەرچی وەگیر کەوتبا لەگەڵ هەزار دەماننووسیەوه و لەبەرمان دەکرد. لە ناخیدا من و هەزار بە تەواوی لە تاقدی کورەشیخەکان جوی بووینەوه و شو و رۆژ خەریکی شیعەر خۆیندەنەوه بووین. چەند چیرۆکی گەورە و چووکێ وەک نەسکەندەرنامە و نەمیر نەرسەلان و شیرۆیه و حوسینی کوردمان پەیدا کردن و خۆیندەماننەوه. شەوی سی شەممۆ و جومعە و هەبوو هەموو فەقیکانی خانەقا دەکەوتنە لایەک و من و هەزاریش لە لایەک و شیعریتمان دەکرد. بڕوا بکەن بۆرمان دەدان.

ئەو هەموو شیعەر خۆیندەنەوه و رەفاقتی هەزار و هاتوچۆی مەجلیسی نودەبای خانەقا زەوقی ئەدەبی لە مندا بە وجود هینا و تەنانەت شیعری فارسیشم دەگوت. بەلام تەنیا لە رووم هەلەهات بۆ هەزاریان بخۆینمەوه. ئەو خۆداگرتەش لەباتی ئەوەی بۆم چاک بکا و هانم بدا گالتهی پێدەکردم. لە بیرمە جاریکی شیعری شاعیریکی فارسیم دزیبوو و لە ناو شیعری خۆم ناخنیبوو، بۆم خۆیندەوه. گوتی وەللا ئەوانی خۆت زۆر خراپن، بەلام هینەکە ی نینبویەمین زۆر باشە. زۆر بە خۆمدا شکامەوه و دەستم لەو کارە نارەوایە هەلگرت. خەریک بووم شتیک بە شتیک بکەم کە بابم تیگەیشت ئەو ماوه عومرەم بە زایە چوو و لە خانەقا نەمخۆیندوو، رایگۆیزتم بۆ کولێجە. ئەویش

ملکي خالم بوو و ماموستا «فهوزی» لهوی مه لایه تی ده کرد.

دهی بلیم من ده سکردی «فهوزی» م. نهو هه لیه ه شاندمه وه و تیکی هه لشیلام و سر له نوی دروستی کردمه وه. نهو ده رکی زانین و فیتریونی بو کردمه وه. ریځگای ژیانی پی نیشان دام. بی گومان نه گهر نه چوبامه خزمت فهوزی و له کن نهو ماموستایم نه خویندبا ریازی ژیانم نهو ریبازه نه ده بوو که گرم و پیندا رویشتم و نیستاش بهرم نه داوه. نهو تپی گه یاندم من رۆله ی کوردم و کوردیش نه ته وه یه کی بی بهش و چاره ردهش و زۆرلی کراوه و ده بی رۆله کانی له پیناوی رزگار کردنیدا فیداکاری بکن و له خۆبوردویی نیشان بدن. نهو فیتری کردم زهوقی نه ده بیم چون تیف تیفه بدهم و مشت و مائی بکم. نهو فیتری کردم چون بنووسم و چون شاعر بلیم. نهو فیتری کردم ولاته کهم خوش بوئ و پی هه بلیم. نهو حالی کردم کوردی زمانه < - لاله و ده وله مهنده و ده کری نه ده بیکی گه و ره و دنیا په سندی ه - ی صاری کوی»، «نالی»، «کوردی»، «سالم»، «مهوله وی»، «حریق»، «مه حوی»، «نه ده ب» و «وه فای» پی ناساندم و شیعره کانی نهوانی بو شی کردمه وه. نهو فیتری رۆژنامه خویندنه وه و رۆمان خویندنه وه ی کردم. نهو دیوانی شاعیره شوړشگیره کانی فارسی بو پیدا کردم و هانی دام بیان خوینمه وه و شتیان لی فیر بم. به لام سویندی دام قهت به فارسی شاعر نه لیم و هه تا بوم ده کری به کوردی بنووسم.

سال و نیویک له خزمت نهو خویندم. به یانان له گه ل گزینگ ده کهوت، ده چوومه مائی ماموستا و زور رۆزی وا هه بوو، تا بانگی نیسه رۆزی ده دا و ماموستا هه لده ستا بو نویژ، ده رسم ده خویند و هیچمان ماندوو نه ده بووین. کهم وا بوو له سر کتیب ده رسم پی بلی، دۆر و گه وه ری نایابی له ده ریای قول و بی بی زانستی خوی ده رډینان و له کوشی منی هه ژاری چاو له دهستی ده کردن.

بەراستی مامۆستا و شاگرد نەبووین؟ پیر و مورید بووین. من تا رادەى پەرست نەوم خۆش دەویست و ئەویش منى بە کورپی خۆی دەزانى. ئارەزووم دەکرد جومعه و سێشەممۆمان نەبایە. ئەو لە پێگەیاندمدا بەپەلە بوو، منیش تامى تێگەیشتم کردبوو و قەت لە خویندن و خویندەنەوه و گویژاگرتن لە مامۆستا وەرەز نەدەبووم.

پاش نیوەرۆیانیش لەباتى مامۆستا دەرسم بە کچ و کورەگچکەکانى خالم دەگوت. ئەویش دوو قازانجى هەبوو؛ هەم زانیاری خۆم بەرەو ژوور دەچوو و هەم زەحمەتى مامۆستام کەم دەکردەوه.

فەوزى بەبروای من یەکیکە لە گەرەپیاوانى میژووی کوردستان، کە داخەکەم شوینەوارەکانى فەوتان و خۆشى لە بیر چۆتەوه. ئەو لاوه کوردانەى لە سەردهمی پاتشایەتى رەزاخانى پەهلەویدا - کە بە تەقلیدی ئاتاتورك خەریک بوو گەلى کورد لە کوردستانی ئێراندا بتوینیتەوه و یەکیک لەو سێ کوچکە ئاوردە بوو کە پەیمانى سەعدابادی پێکھێنابوو - نازایانە کوردایەتییان دەکرد، یا راستەوخۆ شاگردى فەوزى بوون، یا شاگردى شاگردەکانى ئەو. بە تاییەتى پێشەوا قازى محەممەدى شەھید، شانازی بەوهوه دەکرد کە شاگردى فەوزى بووه.

مەلا ئەحمەدى فەوزى یا مەلای سولیمانى کى بوو؟ چکارە بوو؟ بۆ پەریوہى مەلەبەندى نێمە ببوو؟ نازانم. من ئەو دەمی ئەوەندەم مەبەست نەبوو ئەوانە بزانم. لە رووشم هەلنەدەهات لێى بپرسم، بۆ خۆشى هیچ باسى خۆى بۆ نەکردووم. ئەوەندە دەزانم دەیانگوت خەلکی شاری سولیمانییە و لە کوردستانی عێراقەوه لەگەڵ شێخەلئیسلامى گەرەدا کە لە پیش بابمدا شێخەلئیسلامى موکریان بووه و هەر لە بنەمالەى مەلا جامى بووه، هاتۆتە موکریان. پاش

مردنی شیخه لنیسلام ژنه کهای نهوی ماره کردبۆوه و کچیکی لی هه بوو که به جوانه مهرگی مرد. ژنیکی دیکهشی هینا و کچیکی تریشی لهوی بوو. وا بزنام ماوه و میردی کردووه. بۆ خۆی له سالی ۱۳۲۲ (۱۹۴۳) دا له گوندی حاجی کهند مرد و له خانه قای شیخی بورهان نیژراوه. کتیب و نووسینه کانی وه گیر زاواکهای کهوتن که هیوادارم نه فو تابن. وه ک بیستومه پاش مردنی ۱۴۰ تمهن دراو و دوو ماینی میرات لی به جی ماوه.

فهوزی زانایه کی گهوره، نه دبییکی کهم وینه، کوردیکی پاک و بی پاک بوو. به لام شاعیریکی باش نه بوو. بیریکی تیژ و وردی هه بوو، نه ماما ته به کهی نه وه نده رهوان نه بوو بتوانی بیخاته ناو چوارچیوهی شیعی عرووزیه وه. نهو دهه میش شیعی سپی نه بیوه باو. جارویار شیعی خۆی بۆ ده خویندمه وه؛ به لام هیج به دلّم نه بوون. جارنکی قه سیده یه کی درتیژی فارسی بۆ خویندمه وه و نه شی گوت هی خۆمه. به لام من زانیم شیعی خۆیه تی. بیده نگ بووم تا ته واو بوو، گوتی: پیّت چۆن بوو؟ گوتم: باش نه بوو. وا دیار بوو خۆشی زۆری خۆش نه ده ویست. پینکه نی و گوتی: هی خۆمه. به لام بۆ کهس وه ک تۆ بیر و برپوای خۆی ده رنابری و بۆ ههر کهسم خویندۆته وه گوتویانه زۆر باشه؟ گوتم: قوریان له سایه تیۆه من وام لیتهاتوه شیعی باش و خراپ لیک بکه مه وه. نهو جار قاقا پینکه نی و گوتی دیاره نه ک ههر باش نین، به لکه خرابیشن و کاغه زه کهی وردورد کرد.

درۆ نه بی له خۆیم نه بیستوه، به لام بیستومه زۆر دوستی «عاریف سایب» بووه. نه وه شم بیستوه چه ند جار «مه حمود جهودهت» هاتۆته موکریان و له مالی نه ودا خۆی شاردۆته وه و له گه ل خه لک ته ماسی سیاسی گرتوه؛ ته نانهت بیستومه «کۆمه له ی ژینه وه» شیان دروست کردووه. به لام ههر گوتیه و زۆر جینگای متمانه نیه. مامۆستا غه زه لیک حافزی ته خمیس کردبوو که له ناو

شيعره کانيډا په سندنم کړدبوو. نه وه ش به نديک لهو ته خميسه يه که به بروای من
وه ستايانايه:

گهي شوی ز اميران پادشه محسوب
گهي وزير و به درگاه پادشه محبوب
گهي شوی به سر دار ناگهان مصلوب
به چشم عقل در اين رهگذار پر آشوب
جهان و کار جهان بی ثبات و بی محل است

بېنجه له فهوزی من له کوليجه مامؤستايه کی دیکه شم هه بوو که زؤری لی
فیر بووم. «سه يد عهولای سهد مينه» پياوړکی يه کجار دزیو و ناشیرین و زؤر
ناقولا و ناله بار و زؤر شپړیو و نالؤز بوو. نه خوینده وار بوو، به لام زؤر زانا و
تیگه یشتوو بوو. رهنگه بلین نه خوینده وار و زانا وه کؤله و شاخداره و چؤن
شتی وا ده بی؟ به لی نهو پیاوه نه یخویندبوو، ته نانهت هرفیکیشی نه ده ناسی.
به لام له نه ده بی فارسی و کوردیدا ده ستیکی بالای هه بوو. هرچی جاریکی گوی
لی بووبا ده هاته بهری و قهتی له بیر نه ده چؤوه. به شی زؤری شانامه ی فیردهوسی،
خه مسه ی نیزامی، مه سنه وی، غه زه لیاتی سه عدی و به تایه تی سه رتاسه ری
دیوانی حافزی له بهر بوو. خو باسی شیعری شاعیره کانی کورد هه ر ناکم. کام
شیعری هه ره گرانت لی پرسیباوه وردترین مه عنای لیده داوه. له بیرمه جاریک
کؤنه مه لایه که نهو شیعره فارسیه ی لی پر سیمه وه:

آنچه بر من می رود گر بر شتر رفتی ز غم
میزدندی کافران در جنت السماء قدم

من نيسټاش و نهو ددهميش نهو جوړه شيعرانهم پى خوښ نه بوون و نين،
 نه مزاني و مهلا گالتهى پى کردم. له خاله عه ولام پرسپه وه گوتى هدى له منت
 نه کهوى، نهوه نيشاره بهو نايه تهبه کافر هه ننگين ده چنه به ههشت که و شتر له
 کونى دهرزيه وه بچى. يانى نهوى له شاعير قومواوه نه گهر له و شتر قومابا وا
 باريک ده بوو له کونى دهرزيه وه ده چوو و کافريش به به ههشت وهر ده بوون.

بو خوشى شيعرى ده گوت و به خوئينده وارتيک دهينووسينه وه. شيعردکانى وه ک
 شيعرى شاعيره کانى پيشوومان پر بوون له ورده کارى شاعيرانه و وشهى بيتگانه.
 به لام له گورانى گوتندا به ندى وای ده گوتن سهر به سهر گوههريان ديتنا. وشهى
 ساکارى کوردى و قافيهى جوان و ماناى ورديان هه بوو. نهو دوو شيعرهى نهوم له
 بير ماون:

جهفا و وهفا، راستى و درؤ
 بوونه کرده وهى نه من و نه تو
 جهفا پيشهى تو، وهفا پيشهى من
 نه من رهپ و راست، نه تو درؤزن

سهلت و رهبن بوو، له ديوه خانى خالم ده ژيا. به ته واوى مه عنای که ليمه
 هونر مه مند بوو. گوئى نه ده دا سهر و بهرگ و دم و چاوى، زؤر بهرزه فر بوو، چاوى
 له بهرات و خه لات و شاباش و ديارى نه بوو. دهنگى خوښ بوو، بو خوښى و دللى
 خوښى گورانى ده گوت. بو خوښى وازى لى نه با، شاش له بهرى پاراباوه متقه لى
 نه ده ات. چاک له گهل من ريک که وتبوو. شهوانه پيکه وه له ديوه خان ده ماينه وه.
 من کتیبم بو ده خوئينده وه و نهو به يتى بو ده گوتسم. من لهو به يتانه وه فيتى

وشه‌ی ره‌سه‌نی کوردی بووم. نه‌گه‌ر مامۆستا فه‌وزی شاعیره به‌رزه‌کانی کوردی پی‌ ناساندم و نه‌ده‌بی فارسی فیتر کردم، سهد عه‌ولاش فولکلۆری نه‌ده‌بی کۆنی نه‌توه‌که‌می پی‌ ناساندم و فیتری وشه‌ی ره‌سه‌نی کوردی کردم. هاو‌نشینی سهد عه‌ولا ته‌نسیریکی قوولی له‌ ژبانی نه‌ده‌بی مندا هه‌بوو و نیستاش هه‌یه‌تی. نه‌و پیاوه نه‌خوینده‌واره یه‌کیکه له‌ مامۆستا هه‌ره‌گه‌وره و به‌نرخه‌کانی من.

با نه‌وه‌ش بلیم من له‌ کولبجه بۆ یه‌که‌م جار و ناخر جار ناشق بووم، عیشقیکی پرسۆز و کول و نه‌فلاتوونی، عیشقیکی پاک و خاوین و ناسمانی، عیشقیکی ساکار و مندالانه و دوور له‌ هه‌وه‌س و هه‌وا. به‌لام نه‌و عیشقه زۆری نه‌خایاند، زۆری ده‌وام نه‌کرد. نه‌و گر و کفه زوو دامرکا و خۆله‌می‌شی فه‌رامۆشی داپۆشی. گراویه‌که‌م گالته‌ی به‌ هه‌ستی پاکی من کرد. نه‌و له‌ من به‌ نه‌زمونتر بوو، نه‌و هه‌وه‌سباز بوو، نه‌ عاشق؛ به‌لام هه‌رچی بوو نه‌و گر و کفه‌ش ته‌نسیری له‌سه‌ر قه‌ریه‌ی شاعیرانه‌ی من بوو.

سالی ۱۳۱۷ که لاویکی ۱۷ ساله بووم، مامۆستاکه‌م له‌ کولبجه رویشت و منیش ده‌ستم له‌ خویندن هه‌لگرت و چوومه‌وه مائی و ده‌ستم کرد به‌ کار و کاسبی. نیستا مالمان له‌ گوندی شیلان‌ناوی بوو، بابم سامانه‌که‌ی جارانی نه‌مابوو. به‌لام هه‌مه‌ته‌که‌ی هه‌ر مابوو. برا و نامۆزاکانی لی جوی بی‌ونه‌وه و هه‌ر گوندیکی بۆ مابۆوه. چاک خه‌ریکی کاسبی بووم و زوو فیتری کاری کشت و کال کرام، به‌ روژ کارم ده‌کرد و به‌ شه‌و موتالا. هه‌رچه‌ند کتیب و روژنامه‌م کرببا بابم ده‌ستی وه‌به‌ر ده‌ستی نه‌ده‌هینام. زۆر شه‌وی وابوو تا به‌ری به‌یان نه‌ده‌نووستم و ته‌ماشام ده‌کرد. پروام پی‌ بکه‌ن ژوانی له‌گه‌ل کیرانم له‌به‌ر خویندنه‌وه‌ی کتیب له‌ بیر چۆته‌وه و لیم تۆراون و گله‌بیان لی کردووم. نه‌و روژه‌ی پیاومان له‌ شار

دهاتوه و کتیب و روژنامه‌ی بو دینام نیویکی ریځای به‌پیره‌وه ده‌چوم.
چاپه‌مهنی نهو سرده‌می نیران پیشکه‌وتوو نه‌بوو. چند گژواری وینه‌دار و
جوان درده‌چون، که له لایمن سفاره‌تی نلمانی نازییه‌وه یارمه‌تی ددران و به
قازانجی نازیسمیان دهنوسی. کتیبی سیاسی نهو ده‌می هممو له‌بارهی هیتلر
و موسولینیدا بوون. روژنامه‌کانیش ته‌بلیغاتیان بو نلمان ده‌کرد و به به‌ژن و
بالای په‌له‌ویان هه‌لده‌کوت. تنیا روژنامه‌یه‌ک که نهو ده‌می شیرین بوو و تا
ژیاش هر شیرینتر بوو و نه‌حله‌ت له‌و که‌سه‌ی مراندى «ته‌وفیق» بوو. نهو
روژنامه‌یه روژانی پینج‌شه‌ممؤ درده‌چوو و له هممو ژماره‌یه‌کدا دهنوسی:
«شهوې جومعه دوو شتت له‌بیر نه‌چی... دووهم روژنامه‌ی ته‌وفیق.» من ربه‌ن
بووم، دهنه نه‌وی‌تریشم له‌بیر ده‌چوو. به‌لام شه‌وی جومعه ته‌وفیقم له‌بیر
نه‌ده‌چوه.

نهو چیرۆکانه‌ی ته‌رجه‌مه ده‌کران زیاتر پؤلیسی بوون. چیرۆکنووسی زور چاک
هیشتا له نیران په‌یدا نه‌ببوو. به‌لام من بزؤم نه‌ده‌کرد و هممو شتم
ده‌خوینده‌وه. هات‌وچؤی مه‌هابادیشم ده‌کرد و دؤست و ناشنای چاکم په‌یدا
کردبوون. جارې نه‌وه نه‌رکیتک بوو بام پتی نه‌سپاردبووم هرچه‌ند جارې چوبامه
شار ده‌بوو بچمه مه‌حکه‌مه‌ی قازی محه‌مه‌د و دیوه‌خانی میرزا ره‌حمه‌تی
شافیعی و سلأوی بابمیان پی بگه‌یه‌نم. نهو دوو جینگایه قه‌وغاترین دیوه‌خانی
مه‌هاباد بوون و خه‌لکیان زور لی ده‌بوو و ورده - ورده چاو و گویم ده‌کراوه و
گه‌وره‌پیاوه‌کانی ولاتم دهناسین و نه‌وانیش له‌بهر خاتری بام حورمه‌تیا
ده‌گرتم. بیجگه له‌و دوو جینگایه که نه‌گه‌ر له‌بهر قسه‌ی بام نه‌با هینده
نه‌ده‌چوم، جینگایه‌کی تریش هه‌بوو که ناکرې ناوی بینم. نهو جینگایه مه‌کزی
نهو لاوانه بوو که هه‌وای نیشتمان‌په‌روه‌ریان که‌وتبووه سر. «زه‌بیحی» و

«ره‌سولتی میکاسیلی قزلجی» و «نانه‌وازاده» و «نیلاهی» و «سه‌یدی» و زۆر که‌سی‌ترم له‌وی ناسین. هه‌ژاریش هه‌ر چهند جاری هاتبا شاری به‌ مالتی ئیمه‌دا ده‌هات. نه‌و ره‌فیقانه‌ کۆری نه‌ده‌بی بچووکێ کوردیان پینک دیتنا و به‌ نه‌هیتنی شیعیری کوردیان ده‌خوینده‌وه. ده‌یاننارده‌ کوردستانی عیراق و هه‌رچی کتییبی له‌وی چاپ کرابان بۆیان ده‌هات و ده‌یاندا به‌ منیش. قه‌ت نه‌مپرسی کیّ بۆتان ده‌نیتری و کیّ ده‌یانیه‌تی؟ من کاله‌کخۆر بووم نه‌ بیستانین. چهند شاعیریش هه‌بوون شیعیری خۆیان به‌ نه‌یتنی بلاو ده‌کرده‌وه، به‌ تایبه‌تی شیعه‌کانی «سه‌یفی قازی» و... ناگریان ده‌کرده‌وه.

سالی ۱۳۲۰ (۱۹۴۱) من لاویکی پینگه‌یشتوو بووم. له‌ کاروباری کشت‌وکال و ناژه‌لداری کارامه‌ ببووم و له‌ نه‌ده‌بیاتی فارسی و کوردیشدا شاره‌زایی ته‌واوم په‌یدا کردبوو. بۆ خۆشم شیعرم داده‌نا. دیوانیکی گه‌وره‌م دروست کردبوو. بابم نه‌گه‌رچی بۆ خۆی نه‌هلی زه‌وق بوو و شیعیری زۆر پیّ خۆش بوو به‌لام زۆری پیّ ناخۆش بوو من بیمه‌ شاعیر. له‌ کن شه‌و بپرای - بپرای باسی شاعیری خۆم نه‌ده‌کرد. ده‌فته‌ری شیعه‌کانم وه‌ک بیچوه‌پشیله‌ له‌ بابم ده‌شارده‌وه.

رۆژێک خه‌ریکی شیعر نووسینه‌وه‌ بووم، کارێکم هاته‌ پێش وه‌ده‌رکه‌وتسم و ده‌فته‌ره‌که‌م له‌ گۆرێ به‌جی هیشت. ترسی وه‌م نه‌بوو بابم له‌ وه‌خته‌دا بیته‌ دیوه‌خان. زۆرم پیّ نه‌چوو، که‌ هاتمه‌وه‌ ده‌فته‌ره‌سوور دیار نه‌بوو. پرسیارم کرد گوتیان بابت ده‌ستی دایه‌ و بردی، له‌ پشتین به‌ره‌وه‌ژیرم مرد. پیم وا نه‌بوو به‌ هاسانی نه‌جاتم ده‌بی؟ زانیم خراپم لیّ قه‌وماوه‌. شیعه‌کانم پوخته‌ نه‌بوون؛ لاسای شاعیره‌کۆنه‌کانم کردبووه‌. هه‌موو جۆره‌ شیعه‌یکم دانابوو؛ ته‌نانه‌ت له‌ فرهاویشتندا لاسای «شیخ ره‌زا» و «نیره‌ج میرزا»ی فارسیشم کردبووه‌. بۆیه

ههقم بوو بترسم؛ گالته نه بوو، من هه شاعیر بووم و هه نئیعتراقم به گوناوه کردبوو. با به خه یالیش بی. منیش وهك شیخ رها بوختانم به خوم کردبوو و بایم شتی وای پی قبوون نه ده کرا، به لام وا دیار بوو نه یخویندبوونه وه.

چوومه وه ژووری و گوتم نه گهر کاره که گهند بوو دایکم ده که مه تکا کار. پرسم گوتم کوا بایم؟ گوتیان به تووره یی چووه متبه خ. خوم وه په نادا، به بۆله بۆل هاته دهر و له بهر خویه وه ده یگوت: خویری کارم بۆ فیر بووه، شاعیری شاعیری! ده یه وی له برسان بمری. خوم به متبه خدا کرد، ته ماشام کرد ده فتره سوور له سهر کلی ته ندوور بۆته قه قه نس.

نهو ده می زورم په روژش بوو. به لام پاشان گوتم ده سستی خوش بی. چونکه بی گومان نیستا مابان بۆ خوم ده مسووتانندن. راسته هه موو مه وزوون بوون و قافییه یان هه بوو به لام لاسا کردنه وه ی ته واو بوون و هه سستی شاعیرانه ی خومیان کهم تیدا بوو. پاشانیش زوری وام فری داوون. بیجگه له کار و کاسی روژانه و موتالا و خویندنه وه ی شه وانه له دی سهرگرمی دیکه شم بوون، سواری و ته قله و رمبازی و راوه کهو و راوه تاژی و راوه تفهنگ.

بایم نه سپی زور ره سمن و باشی هه بوون که زوری خوش ده ویست و باشی ناگا لی بوون. من و کاکم هه همیشه نه سپ و ماینی تاییه تی خومان هه بوو. هیچمان هه قمان نه بوو سواری نه سپی نه وی تر بین، دیاره کاکم سهرپشک بوو و نه سپی باشتری بۆ خوی هه لده بؤارد. به لام له دواییدا هه همیشه نه سپی من باشتر دهرده چوون. چونکه له وی هندی تر بووم و که مترم ماندوو ده کردن و له وی به مشوورتر بووم و چاکترم ناگا لی ده بوون و باشترم به خیتو ده کردن. زور جاریش گرتی تی ده هالاندم و نه سپه که ی لی ده ستاندمه وه و یه کی دیکه ی ده دامی. به لام

بابم بۆی تیه‌لده‌هیتناموه و نەسپ و ماینه‌کانی تری دەدا بە من سواریان بسم و تەعلیمیان بەم. سواریکی باش بووم و ولّاغم چاک دە‌عاملانن؛ بە‌لام قەت راوکەری چاک نەبووم. نە تەماڤ و دیاردیم باش دە‌دیتەوه، نە شویتیم چاک دە‌گێرا، نە داوم بە پەلە بۆ دە‌چەقا، نە تەفەنگم باش دە‌نگاوت. دیارە بە تاپر کەم وا بوو لە هەردی ببویرم. بە‌لام نە‌مەدە‌گەیانده‌ ئەو تەفەنگچیانە‌ی لە هەوا نە‌یانده‌‌بوارد.

رۆژانسی جیژن و بسوک هیتان و خەنە‌بنەدان و کچ بە‌میتەردان داوەت و رەشە‌لە‌کمان دە‌گرت. هە‌موو جارێ پیاویکی ماقوول و ردین سپیمان دە‌ناردە‌ کن بابم و نیجازه‌مان لێ‌ وە‌رده‌گرت. هە‌موو جارێ موخالە‌فەتی دە‌کرد. بە‌لام هیتدی لە‌بەر دە‌پاراینه‌وه دە‌هاتە رە‌دایە و بە‌و شەرته‌ی لە‌ نە‌دیوی دیوه‌خانی نیتە داوەت بگێرێ، نیتسی دە‌داین. بە‌راستی خۆش بوو، کچ و کوپ و ژن و پیاوی گونده‌کە‌مان هە‌لده‌پە‌رین. من ئە‌و رە‌سمە‌م لە‌ رە‌شە‌لە‌کی لادیندا زۆر پێ‌ جوان بوو کە‌ پیاو مە‌گەر ژن بۆ خۆی بانگی کردبا، دە‌نا هە‌قی نە‌بوو بچیتە دە‌ستی دۆیان. پیاو دە‌بوو هە‌میشە‌ لە‌ پێ‌شە‌وه‌را بچیتە نیتو گە‌ری داوەت، دە‌نا عە‌یب بوو. بە‌لام دۆ دە‌بوو لە‌ پاشە‌وه‌را بیتە ناو داوەت و هە‌لبێ‌ژاردن بە‌خۆی بوو. ئە‌و رە‌سمە دە‌گە‌ریتە‌وه سەر ئە‌و زە‌مانە‌ی کە‌ ژن لە‌ کورده‌‌واریدا نازادی پتر بووه.

بۆ شە‌وداوەت نیجازه‌مان لە‌ کە‌س وە‌رنە‌ده‌گرت. شە‌وی مانگە‌شە‌وی هاوین لە‌ هە‌وشە‌ی مە‌ری، کچ و کوپێ ئاوه‌دانی تیکە‌ل دە‌بوون و داوه‌تیا‌ن دە‌گرت و هە‌میشە‌ لە‌دووی منیشیان دە‌نارد. زستانان لە‌ ناخە‌ل و هۆ‌لاندا شە‌وداوه‌تمان دە‌گرتن. جار‌جاره سو‌فی شە‌یتان و شو‌فار خە‌بە‌ری ئە‌و شە‌وداوه‌تانه‌یان بە‌ بابم راده‌گە‌یانده‌. ئە‌ویش لە‌ پێ‌شدا جنیوی بە‌ من و دوا‌یه بە‌ چە‌ند کورە جیتە‌ی دێ دە‌دا و کە‌میتکی هە‌رە‌شە‌ لێ‌ دە‌کردین و دە‌‌براووه. بە‌لام بە‌ قە‌سە‌ی شە‌یتان و شو‌فار

دەستمان لە شەوداوت ھەلنەدەگرت و جىئوى گەورانىش بە قەولى كورپە جىئەلەكان خەلات بوو.

زستانان بە شەو جۆرايىن و كالىەمستىن و فەلەى يىدەنگ و كۆسەبازى و تەركى بن بەرەيان لە مزگەوت دەكرد و بە رۆژ جگىن و ماتىن و مىشىن و ھىلكەشكىن و شىروخەتياں دەكرد. من تا كتىم ۋەگىر كەوتبايە لە دىوہەخانى خۇمان ۋەدەر نەدەكەوتم و نەدەچوومە سەيرى ئەوانە. بەلام سەرەبەھاران ھەموو رۆژى دەچوومە تۆيىن.

لە مانگى خەرمانانى ۱۳۲۰ (۱۹۴۱) رۆژىكى چووبوومە سەر خەرمانان. كرىكارەكانمان خەرىكى مالووسك زىنگاندنەوہ و بالەكەو بوون و منىش لە كىيان دانىشتبوم و ئەسپەكەم ۋەسەر كۆيزر كرىبوو. ئەو دەمى فرۆكە و ماشىن زۆر كەم بوون و خەلك پىي سەير بوو. لەپر دوو فرۆكەى رەشى زەلام پەيدا بوون. نىمە تاويستا فرۆكەى ئەوئەندە زلمان بە ناسمانەوہ نەدىبوو. ھەموو دەستيان لەكار ھەلگرت و تەماشاي فرۆكەكانيان دەكرد. دىمان فرۆكەكان نرىك بوونەوہ و نەوى بوون و كاغەزبان بەردانەوہ. ھەمويان رايان كرى بزائن چىە؟ ژىنك لە پىش ھەموواندا گەراوہ و كاغەزىكى دامى و گوتى: ھا بە قورىانت دەبم! بىخوئىنەوہ بزائە چىە و چى تىدا نووسراوہ؟ بىروا بكن ۋەختابوو لە خۆشيان بال بگرم. ئەو كاغەزە بەياننامىك بوو كە بە زمانى كوردى نووسرابوو. چۆن ئەوہ خەونە، يا راستىيە؟ دەولەتتىكى گەورەى ۋەك يەكىتتى سۆقىتتى بە زمانى كوردى بەياننامە بلاو بكا تەوہ؟ بۆ من ھەر وا كەم نەبوو. بۆ من كە شىت و شەيداي زمانى كوردى بووم ئەو پەرە كاغەزە بەس بوو كە لە خۆشيان شاگەشكەم بكا. ئەو دەمى وا وردم لىك نەدابۆوہ، بەلام لە واقىعدا لە بارى سياسىيەوہ ئەو كارەى دەولەتى شوورەوى ئەو پەرى نازادىخوازى تىدا بوو و نىشانەى ئەو بوو كە ئەو

دوله ته نيعتراف به بوونی گهلانی جوړبه جوړی نيران ده کا. شو به ياننامه بونی شهرې لیده هات. دیار بوو له شکرې سوور هاتبوو ده نيرانه وه. هرچند له به ياننامه که دا دلخوشی خه لکیان دابووه و هره شه و شتی وای تیدا نه بوو، به لام نیمه زور له رووسان ده ترساین. پیره کان نه قلی به دفه ری و بی په حمی و ده ستوه شینی له شکرې ته زاریان له شهرې په که مدا بؤ گپرابووینه وه. له سهرتاسه ری رۆزگاری حکومتی په هله ویدا رۆزنامه کانی نيران هر شتی خراپیان له دژی شووره وی نووسیوو. بالشویک له و سهرده مه دا له نيران گه وره ترین جنیو بوو. خو به تایبه تی پاش نه وهی شهر له نیوان نالمانی نازی و په کیتی سوڤیتیدا هه لگرسا، چاپه مه نی نيران هه موو نووسینه کانیان به سوودی نه لمان و به زیانی شووره وی بوو. ماوهیه ک بوو شاره وانی مه هاباد رادیویه کی هیتابوو و بهرنامه کانی «بیرلنی» به زمانی فارسی بلاو ده کرده وه، که سهرتاپا جنیو به کومونیزم و بالشویزم بوو. به لام نه وانه هیچی بؤ من له و هخته دا گرنگ نه بوون، گرنگ نه وه بوو کورد میلله تیکه ده وله تان دهیناسن و به ياننامه به زمانی شو بلاو ده که نه وه.

نازانم چۆن خۆم گه یانده نه سپه کهم و سوار بووم و پیم پیوه نا و له سهر جله وان چوومه وه مال. به ياننامه کهم بؤ بایم خوینده وه، به لام شو به پیچه وانهی من رهنگی بزکا، شله ژا و به کاوه خو گوتی: رۆله قهوما، وا دیارده رووس هاتوونه ده نيرانه وه، شهر و کیشه په یدا ده بی، ولات ده شیوی. کوری خۆم تو نهدیون و نایانناسی، زور خراپن، زور پیاوکوژ و بی به زه یی و ده ستره شن، من کوشتاری سابلاخم به چاوی خۆم دیوه و له بیرمه چۆن خه لکی بی دهره تان و لیکه وماویان به شیران شه قشع ده کرد. ده بی زوو خۆمان خر کینه وه و خو

بگه یه نینه قایمه؛ خدا بمانپاریزی. رژی پیاوانه، بۆ شو روژه بوو ده مگوت
 فیری سواری و تفهنگ هاویشتن بن. بوی مات بوو و دووسی جار له بهر خویه وه
 گوتی: «هرزن و بز ن چیا به مهن». بابم ههقی بوو نیگه ران بی چونکه شو
 له شکرې ته زاری دیبوو، شو کوشتاری بی په حمانه ی ژه نه رالته کونه په رسته کانی
 رووسی له کوردستاندا دیبوو، شو وه کوو زوری بهی نیرانه کان ناگای له نالوگوچی
 پاش شوړشی نوکتوبر له یه کیتی سؤقتیدا نه بوو؛ نه یه ده زانی له شکرې سوور چون
 عاملاوه؟

بۆ نیواری چوند پیاوی ماقوولی مه هاباد په یدا بوون. نه وانیس دوست و
 هاوته مهنی بابم بوون. شپری یه که میان وه بیر ده هات. زور له بابم پتر نیگه ران
 بوون. یه کیان گتیرایه وه و گوتی نو کهس له بنه ماله ی نیتمه به روژتیک به دهستی
 سالداتی رووس کوژاون.

شو قسانه منیشی بریک نیگه ران کردبوو. به لام له خو شی به یان نامه که هر
 شایم له دلدا ده گه را. خه ریکی خزمه تی میوانه کان بووم به لام هر دمه
 ناده میک به یان نامه کهم دهر دینا و ده مخوینده وه و سهر له نوی له تنه که ی
 گیر فام دناوه.

شو کاکم و پیاوه کانمان چون و ژن و مندالی شو میوانانه و خزمه کانی
 خومانیان له شار هینا دهر.

به یانی دوو فرۆکه هاتن و چوند نارنجوکی بچوکیان به شاردا دا، نه رته شی
 شاهه نشاهی، شو نه رته شه ی له کوشتنی میلله تی نیراندا لاسای داگیر که رانی
 مه غول و نازی ده کرده وه، تاویکی به ربه رده کانی نه کرد و پیش نه وه ی له شکرې
 سوور بگاته مه هاباد چه کی فری دا و وهک تووی هرزن بلاو بوو. هه ژار له و

باروهه هر نهو دم چند جوانی گوت:

به بلاوېوونی دووېهړ ناگاهی بوو بلاو نهرتهشی شاهه نشاهی

تفهنگی برنویان ددها به نانیک. نهویش نهوی نازایان، دهنه نهوی ترسه نۆک بهرتیلی ددها تفهنگه کی لی وهرگرن.

بهشی زوړی خه لکی مه هاباد روویان له گونده کهی نیمه کرد. بابم پیشوازیکی باشی لی کردن و هرچی هه مان برو له نیختیاری نان. عه مباری گهنمی کرده و ناشه کانی گونده که مانی دا به خه لک و هر کهس هرچه ندی نارد ویستبا دهیاندایه.

هه موو روژئی جاریان ده کیتشا هر کهس هرچی پیویسته، بی له پروودامان و شهرم کردن داوا بکا. خه لکی مه هاباد نهو پیاو هتیه یی بابمیان له بیر نه چوو و تا ما زوړیان نیحترام گرت.

چواریتینج روژ کهس به سهر که سهوه نه بوو. له پیشدا له شکرې نینگلیس گه یشته سابلاخ و ده ستیکیان ره سربازخانه خست و چه کی قورسیان برد. دوایه له شکرې سوور هات. به پیچه وانهی نهوه یی چاوه نۆری ده کرا نه کهسیان کوشت، نه کهسیان تالان کرد، نه نازاریان به کهس گه یاند. نهوه ننده باش له گه ل خه لک جوولانهوه که کهس به له شکرې داگیر کهری نه ده زانین.

نهقلتیکی خۆشم وه بیر هاته وه: له زه مانی په هله ویدا کابرایه کی دز و چه ته و پیاو کوژ و خراپ پیدا بوو. به تای تنی که له گایی له خه لک ده کرد. که ته پیتنج تیرینکی کونی بی بوو و له و ناوهدا ده گهرا و هرچی وازی لیبا ده یکرد. پۆلیسی نیران بوی نه ده گهرا. به لام زانیبای چۆته هر مالتیک خاوهن ماله کهی ده گرت.

کابرايه کې پريان بهو تاوانه گرتبوو که شهوتیک سوغره (يانی نهو چتهه پياو خرابه) نانی له مائی خواردبوو. دوو ساڼ بوو له ورمی گيرابوو. که هاتهوه پپوهی چووم و گوتم مامه چونت نه جات بوو؟ گوتی چووزانم، فريشتیکی سووری چاوشين هات و ده رکی لی کردمهوه و گوتی برؤ.

لهشکری تاران له موکريان نه ما. له پيشدا عهشيره ته کان تا راده بهک نالوزيان کرد و بهکتریان کوشت. بهلام ورده - ورده ولات نارام بؤوه و وهزعیکی له بار بؤ جوولانهوهی سیاسی پينک هات.

نيمه يانی نهو پؤله لاهوی له زه مانی په هله وييهوه به کترمان گرتبوو و دؤستانه پينکوهه کارمان ده کرد، ميدانمان بؤ ناوه لا بؤوه و چالاکي خؤمان پهره پيدا. ده ماننارده عيراق رؤؤنامه و گؤواری کوردييان بؤ دههينابين و ده مانخويتندنهوه. من شيعری خؤم و شيعری شاعيره کانی ترم به خعت بؤ لاهوکان ده نووسيهوه و بلاؤم ده کردنهوه. «دلشادی ره سوولی» له عيراقهوه هاتبؤوه. نهو نيملاي کوردی له هی نيمه باشر بوو و خعتيشی خؤشتر بوو و زؤريشی شيعری «بينکس» و «پيره ميژد» و «نه حمهد موختار جاف» و «حمدي» له بهر بوون و به خعت بلاوی ده کردنهوه. گؤواری «گه لايؤش» رؤلتيکی باشی ياری کرد و لاهوکانمان فیری کوردی خويتندنهوه بوون. ههلومهرج بؤ پينکهاتنی حيزيتکی ناسيؤنالیسی کوردی له مه هاباد پينکهاتبوو.

پاش دامه زراندي «حيزی سوودهی نيران» چاپه مهنیه کانی نهو حيزبهش نالؤگؤرپتيکی فيکريان له ناو کؤمه لی کورده واريدا پينکهيئتابوو. تنانعت چهند کهسی کورد و نهرمهی تيکؤشان لکی نهو حيزبه له موکريان دابمه زرينن، بهلام خه لک پيشوازی لی نه کردن. حيزيتکيش به ناوی «حيزی سآزادی» به بهرنامه يه کی چه پيهوه سهری هه لدا و نه ژيا.

تا رۆژی ۲۵ی گه‌لانی ۱۳۲۱ (۱۶ی ئابی ۱۹۴۲) کۆمه‌له‌ی «ژ.ک.» دامه‌زرا. ئەوانی ئەو کۆمه‌له‌یان دامه‌زراوند دۆستانی پێشوی من بوون. من لەو سه‌روبه‌نده‌یدا له‌ ته‌ورێز بووم و له‌ رۆژی دامه‌زرانی کۆمه‌له‌دا حوزوورم نه‌بوو. که‌ هاتمه‌وه‌ به‌ هۆی زه‌بیحی که‌ له‌ میژ ساڵ بوو دۆست بووین به‌ کۆمه‌له‌ ناسیندرا. له‌ مالتی یه‌کیک له‌ دۆسته‌کانی خۆم که‌ پاشان زانیم ئەندامی ژماره‌ یه‌کی کۆمه‌له‌یه‌ و به‌راستی تیکۆشه‌ریکی به‌ جه‌رگ و نازا و نه‌به‌ز و کۆلنه‌ده‌ر بوو، به‌ قورنانه‌ و به‌ ئالای کوردستان و به‌ شه‌ره‌فی خۆم و به‌ شمشیر سویندیان دام که‌ به‌ زمان، به‌ قه‌لم و به‌ نیشاره‌ خه‌یانه‌ت به‌ نه‌ته‌وه‌ی کورد و ئەندامی کۆمه‌له‌ نه‌که‌م. ناوی نه‌هینی حیزبیم «هه‌یمن» بوو و ژماره‌ی ئەندامه‌تیم ۵۵. من هه‌قم نه‌بوو هیچ له‌وان بپرسم. به‌لام ئەوان ئەوه‌نده‌یان متمانه‌ به‌ من بوو، پێم بلێن هه‌ژاریش ئەندامی کۆمه‌له‌یه‌ و خۆت له‌ کن ئەو مه‌شاره‌وه‌، نه‌وه‌ش به‌و راده‌گه‌یه‌نین.

به‌و جۆره‌ من له‌ ژبانی کۆمه‌له‌یه‌تی و سیاسی و ئەده‌بیه‌دا پێم نایه‌ قۆناخێکی نوی.

ئەندامی کۆمه‌له‌ی «ژ.ک.» گۆزانیکی سه‌یری به‌ سه‌ر مندا هه‌ینا. شه‌و و رۆژ له‌ بیری کۆمه‌له‌دا بووم که‌ نه‌ویش نامانجی رزگار کردنی نه‌ته‌وه‌که‌م بوو. هه‌موو ناوات و ئاره‌زووی تابه‌تی خۆم وه‌لانا. ئیتر به‌ ته‌نیا ده‌ستم له‌ شه‌وداوه‌ت و هه‌له‌په‌رین و رێبازگرتن و له‌سه‌ر سوانه‌ وه‌ستان هه‌لگرت، به‌لکوو وه‌ک سو‌فی تۆبه‌کار تووشی هه‌ر کیژ و ژنیکی کورد ده‌هاتم سه‌رم داده‌خست و چاوم لی نه‌ده‌کرد؛ چونکه‌ نه‌وه‌شم به‌ خه‌یانه‌ت ده‌زانی. بۆ خاتری کۆمه‌له‌ من ده‌ستم له‌ یاریک هه‌لگرت که‌ به‌ گه‌وره‌ترین مه‌حروومییه‌تی ژبانه‌ی ده‌زانم و رابردنی

زه مانیش له بیرې نه بردوومهوه و ناسوړی له دلندا هر ماوه.

لهو سالانهی دوایدا دوستیکم - که باش له شاعر به تایبتهی له سهبکی
شاعیری من ده گا - گوتی: تو بؤ گوتوته: ناشقی چاوی که ژال و گهردنی پر
خال نیم؟!

گوتم کاکه من قهت درؤم له گهل نیحساسی دهررونی خؤم نه کردووه. نه گهر
تؤ ده ترانی من نهو شاعرهم له چ هلمومه رجیکدا گوتووه، پروات ده کرد ههستی
دهررونی خؤم دهربرپروه و بهراستی لهو کاته دا من له خه یالی چاوی که ژال و
گهردنی پر خالدا نه بووم.

«کومه له» بیجگه له وهی کومه له یه کی سیاسی بسو، کومه له یه کی
کومه لایه تی و نه خلاقیش بوو. زؤربه ی نه ندانه کانی کومه له پروایان بهو سوینده
هه بوو که خواردبوویان و ده ستیان له ناکاری دزیو هه لگرتبوو. دزی، خراپه و
نیوان ناخؤشی له کزی دابوو و ده توانم بلیم هیندیک جینگایان هه نه ما.

هینده ی پی نه چوو کومه له سه رانسه ری کوردستانی نیرانی ته نیه وه و په لی
هاویشت بؤ پارچه کانی تری کوردستان، به تایبته ی له کوردستانی عیراقد لکی
کومه له زؤر پهره ی گرت و به هیتر بوو.

نه ندامانی کومه له له هه موو چین و تویره کانی کومه لی کورده واری پینک
هاتبوون و جیاوازی بیر و پروای سیاسی و فلسفه فیان هه بوو. نه گهر چاویک به
نؤرگانی کومه له دا بخشین نهو راستییه تان بؤ دهرده کوی که من لیره دا مه جالم
نیه بؤتان شی بکه موه. به لام هه موو له سه ر شتیک ریک که وتبوون: نه ویش
رزگاری کوردستان بوو. نه دمامی کومه له خاوه نی هه ر بیر و پروایه ک با و له هه ر
چین و تویره ک بایه بؤ فرمانی لای سه روو نه ک ناماده به لکه به راستی فیدایی بوو.
داهاتی کومه له تنیا و تنیا مانگانه ی نه دمامان و فرؤشی چاپه مه نیه کان و

داهاتی تیناتر و نمایشه کانی بو. که چی زۆر به باشی به پرتیوه ده چوو. هۆی نه وه بو هه موو کەس بهو پەری دلخۆشییه وه مانگانە ی دەدا و چاپە مەنی کۆمەڵە ی به چەند هیندە ی نرخی دیاری کراو دە کړی. من خۆم دیومه ژماره ی «نیشتمان» بیان به ۲۰۰ نه وه نده ی نرخه که ی کړیوه. نیشتمان قەت دانیه که ی نه ده ماوه. کۆمەڵه له پیندا کتیبیکه ی بچووکه ی شیعره ی بلأو کرده وه و به ناوی دیاری کۆمەڵه ی «ژ.ک» که شیعره نیشتمانیه کانی حاجی قادر و مه لای گه وره ی کۆیه و هه ژار و شیخ نه حمه دی حیسامی تیندا چاپ کرابوون و ده سه به جی ته واو بو. دوایه گۆوازی نیشتمانی وه ک نۆرگانی کۆمەڵه چاپ کرد.

یه که م شیعره ی من له ژماره دووی نیشتماندا به ناوی «م.ش هیمن» بلأو کرایه وه و نیتر بوومه نه ندامی ده سته ی نووسه رانی نه وه گۆواره و له هه موو ژماره کانیدا شیعر و وتارم بلأو کرده وه. زه بیحی سه رنووسه ری نیشتمان بوو و به راستی له چاپ کردنی نه وه گۆواره دا زه حمه تی کینشا و وریایی نیشان دا. جگه له زه بیحی و چەند کەسی باوه رپینکراوی تر، کەس دەستە ی نووسه رانی نیشتمانی نه ده ناسی و نه یده زانی نه وه گۆواره له کو ی چاپ ده کړی.

نه ندامی کۆمەڵه وه ک نه ندامی حیزبیکه ی نه هینی و به دیسیپلینی توند هه ر نه وه نده ی ده زانی که پتیویست بوو بیزانی.

له بیرمه نیشتمانم بۆ بابم ده خوینده وه. به تاییه تی شیعره کانی خۆم و ده یگوت: «کوره نه وه هیمنه کییه؟» له دلای خۆمدا پینده که نیم، به لام نه ده کرا بلیم نه وه که سه یه که تۆ ده فته ری شیعره کانیت له ته ندووری به که مران هاویشته. کۆمەڵه گۆوازی «ئاوات» بیشی چاپ کرد و من له ویشدا نووسیم.

تیناتری «دایکی نیشتمان» گه وره ترین ته بلیغاتی بۆ کۆمەڵه کرد. نه وه تیناتره که زۆریش ساکار بوو و ده توانم بلیم له باری هونه ری و ته نانته ت فیکره وه

ناته‌واویش بوو، سې چوار مانگ له مه‌هاباد و ښاره‌کانی تری موکریان له‌سه‌ر شانؤ مایه‌وه. کم کهس هه‌بوو نه‌چووبی و هه‌ر که‌سیش چووبا ده‌گریا و هه‌ستی کوردايه‌تی ده‌بزووت. له دېهاتی زؤر دووره‌ده‌سته‌وه خه‌لک بؤ دیتنی نه‌و نومایشه ده‌هاتن. بېجگه له ته‌بلیغاتی سیاسی له باری ماددیشه‌وه داهاتیکی زؤری هه‌بوو و کؤمه‌له‌ی ده‌وله‌مه‌ند کرد.

کؤمه‌له هه‌ر به‌و داهاتانه توانی چاپخانه‌یه‌کی ده‌ستی بکړی و له مه‌هاباد دايمه‌زړینی.

تا زیاتر له کؤمه‌له‌دا کارم ده‌کرد پله‌ی زانیاریشم پتر ده‌چووه سه‌ر و له پیاوی زانا و نه‌دیبی وه‌ک پتیشه‌وا قازی محه‌ممد و کاکه‌ره‌حمانی موته‌دی نزیکر ده‌بوومه‌وه و شتیان لی فیتر ده‌بووم. هیچ کام له‌و پیاوه‌گه‌ورانه‌ی کورد که له پارچه‌کانی تری کوردستانه‌وه ده‌هاتن له من ښاروا نه‌بوون. هه‌مزه‌عه‌بدوللا، مسته‌فا خوشناوی شه‌هید و میرحاج و قودسی شه‌هید و زؤری‌ترم له‌و تیکؤشه‌رانه دیتن و نالؤگوړی فیکریم له‌گه‌ل کردن. چاپه‌مه‌نیه‌کانی نیران پتیشه‌که‌وتوانه‌تر بوون و شتی تازه‌یان تیدا بوو. به تابه‌تی چاپه‌مه‌نیه‌کانی حیزی تووده‌ی نیران له روون کردنه‌وه‌ی بیروړای سیاسی مندا کاریان کرد.

ره‌وابیتی فهره‌نگی نیران و شووړه‌وی لقی له مه‌هابادیش دامه‌زرا. منیش په‌کینک له‌وانه بووم که له‌ویدا کارم ده‌کرد. هه‌رچه‌ند به داخه‌وه نه‌و بنکه پتیشنیاره‌کانی منی جبه‌جی نه‌کرد و هیچی به کوردی بلاو نه‌کرده‌وه، به‌لام زؤر شتی به‌نرخ‌ی به فارسی بلاو ده‌کرده‌وه و من که‌لکم لی وهرده‌گرتن. شیعر و نووسراوی کوردی به نازه‌ری و رووسی ته‌رجه‌مه ده‌کران و نه‌وه‌ش ده‌سکه‌وتیتیکی باش بوو بؤ نيمه. په‌کینک له‌و شتانه‌ی ته‌رجه‌مه کران و منیش له ته‌رجه‌مه‌کردنیدا به‌شدار بووم ناله‌کؤکی هه‌ژار بوو، که له لایان نینسانیتیکی

واقیعی و شاعیرتیکی باشی نازەریابجانی شوورپەوی مامۆستا جەعفەر خەندانەوہ بە نازەری و بە شیعەر تەرجەمە کرا.

شەری مائ ویرانکەری دووہم بە تیکشکانی فاشیزم و نازیسیم و شەرت و گوم بوونی هیتلەر و کوژرانی موسولینی و گیران و لەناو چوونی شەپەر ھەلایستینەکان تەواو بوو. هیوا و ھومیدی گەلانی ژێردەست و زۆرلیکراو گەشەیی پەیدا کرد. لەشکری ھاویەیمانەکان لە ئێران چوونە دەر. لە ھالئێکدا کە جوولانەوہی رزگاربخوازی گەلانی ئێران رۆژبەرۆژ پەری دەگرت. گەلی کورد یەکتیک بوو لەو گەلانی کە ھیوای بە دواڕۆژی گەشەداری خۆی دەم بە دەم پەرەگرتەر دەبوو.

دەستەپەیک لە رووناکییان و ئەندامانی کۆمەڵەی «ژ.ک» ھاتنە سەر ئەو برۆیە کە جیبجی کردنی بەرنامەیی کۆمەڵە لە ھەلومەرجی ئیستای جیھان و کوردستاندا نێمکانی کەمە. بۆیە بەرنامەییەکی کورت و نوێیان کە لە گەڵ ھەلومەرجی ئەو سەردەمیدا دەگونجا گەڵاڵە کرد و لە رۆژی سێی (۳) خەزەلۆہی ۱۳۲۴ (۱۹۴۵) یە کەم کۆنگرەیی حیزبی دیموکراتی کوردستان لە شاری مەھاباد گیرا و ئەو بەرنامە پەسند کرا و ریکخراوی حیزبی دیموکراتی کوردستان ھەر لەسەر بناخەیی ریکخراوی کۆمەڵەیی «ژ.ک» دامەزرا و تەنیا لە کادری رابەریدا ئالۆگۆریک پێک ھات و پێشەوا قازی محەممەد کە ئەندامی سادەیی کۆمەڵە و ناوی نەھیتی «بینایی» بوو، بە پێشەوای حیزب ھەلبژێردرا و سەرۆکی کۆمەڵە کە پیاویکی زۆر تیکۆشەر و نازا و پاک بوو لە کادری رابەریدا نەما. نەم ئالۆگۆرە ھیچ کاری نەکردە سەر ئەو پیاوہ و لە ریزەکانی خواوہوی حیزبدا درێژەیی بە خەبات و کاری خۆی ھەر دا و رەنجیکی زۆری کیشا.

لە کۆبوونەوہەکانی کۆنگرەدا من بۆ یە کەم جار لە ژیانمدا لە بەرامبەر خەلکدا شیعەر خویندەوہ. کاتیکی بەرپۆتوہەری کۆبوونەوہ گوتی: ئیستا «ئاغای

«ھېمن» شاعر تان بۇ دەخوئىنئىتەۋە و من بۇ شىعر خوتىندەنەۋە بە شەرمەۋە چوومە سەر مېنبەرى مزگەۋتى سوورى مەھاباد، ھەموو كەس تەنەنەت پېشەۋاش واقەى وړ ما و لە خۆيان دەپرسى: چۆن ھېمن شاعىر و نووسەرى نىشتمان، سەيد محەمەد نەمىنى شىخەلىسلا مى بوو و ئىمە نەماندەناسى؟ بابېشم كە نەۋەى بېستەۋە لە گەفتى خۆى پەشيمان بۆۋە و گوتى ھېمن شاعىرىكى باش نىە. حىزبى دېموكراتى كوردستان كۆرپكى بەناۋى «ھەينەتى رەئىسەى مىللى» ھەلبۇارد كە منىش يەكئە بووم لە نەندامەكانى. لە ھەلبۇاردنى ناوخۇدا حاجى بابەشىخ كە پىرتىن نەندام بوو، بە سەرۆك و من كە لاوترىن نەندام بووم بە سكرتېر^۱ ھەلبۇئىرداين. چەند مانگ لەو كۆرەدا كارم كرد؛ كارپكى گران بوو. ھەر من بەتەنى بە كارەكان رادەگەشىتم و حاجى بابەشىخى رەحمەتى ھەر نەۋەندەى لەسەر بوو نەۋەى من دەينووسم ئىمزاى بكا. ھەرچەند لەبارەى دەستەلات و ناوبانگەۋە كارپكى گران بوو، بەلام لەگەل زەوقى من رىك نەدەكەوت، بە تايەتى بەرپىچوون لەگەل حاجى بابەشىخى خۆبەزۆرگر و كەللەرەق كارپكى ھاسان نەبوو.

لېرەدا كە باسى حاجى بابەشىخ ھاتە گۆرپ دەمەۋى شتىكى مېژوۋى رoon بکەمەۋە. لە نووسراۋى چەند پىاۋى بىخەبەردا دىۋمە و لە خەلكى ساكارىشم بېستوۋە تاۋانى خەيانەت و ھپال حاجى بابەشىخ دەدەن. من حاجى بابەشىخم خۆش نەدەۋىست، چونكە لەگەل نەۋەشدا دەيانگوت لە علوومى دىنىدا زۆر شارەزايە و رىيازىياتى كۆن زۆر باش دەزانى، پىاۋىكى زۆر كۆنەپەرست و كەللەرەق و خۆپەرست و ناشارەزا بوو، بەلام زۆر راست و پاك و نازا و بەبىر و پراۋا بوو. بە

۱- سكرتېر لېرەدا ۱۱ بزانم بە ماناى. دىمبىر. بان. دەفتەردارى. نەمەۋى بى.

هیچ باریک تاوانی خه‌یانه‌تی پیوه نانوسی. له کاتی وتووێژ له‌گه‌ڵ نوێنه‌رانی ده‌وله‌تی مه‌رکه‌زیدا دوور نیه فریوی خواردبێ و به‌هه‌له‌ چووبی، به‌لام له‌ ریگی راست لای نه‌داوه.

بلاوه‌ پێدانی گه‌مارۆی ده‌وری سه‌قز و سه‌رده‌شت و خوێخوێه که تاوانه‌که‌ی ده‌خه‌نه‌ سه‌ر حاجی بابه‌شیخ پیوه‌ندی به‌ مه‌سه‌له‌یه‌کی قوول و نه‌هینی سیاسیه‌وه هه‌یه که لیژده‌ا جیگای باس کردن نیه و با جارێ ده‌رخۆنه‌ی له‌سه‌ر دابنێن و زۆر له‌ ده‌سته‌لاتی حاجی بابه‌شیخ به‌ره‌وه‌ژوووتر بوو. حاجی بابه‌شیخ نه‌ونده‌ی ده‌سته‌لات نه‌بوو فه‌رمانده‌کانی ده‌وره‌به‌ری ئه‌م شارانه به‌ قسه‌ی بکه‌ن و بکشیته‌وه، خۆ ئه‌و هیچ مه‌سئولیه‌تی له‌شکری نه‌بوو. له‌شکری کوردستانیش وه‌ک له‌شکرێکی ره‌سمی به‌ قسه‌ی فه‌رمانده‌کانی خۆی ده‌کرد نه‌ به‌ قسه‌ی سه‌ره‌که‌وه‌زیرێکی بی‌ده‌سته‌لاتی غه‌یره‌نیزامی. هیوادارم به‌م کورته‌ نووسینه‌ خوێنه‌ره‌کانم روون کردبیته‌وه.

من وازم له‌ سکرته‌یری هه‌ینه‌تی ره‌ئسه‌ی میلی هیئا و له‌ کومیسسیۆنی ته‌بلیغاتی حیزبدا ده‌ستم به‌کار کرد. له‌ هه‌موو چاپه‌مه‌نیه‌کانی حیزبدا ده‌ستم به‌ نووسین کرد. له‌ رۆژنامه‌ی کوردستان و گۆوازی کوردستان و هاواری کورد و هاواری نیشتمان و گروگالی مندالان و گۆوازی هه‌لاله‌دا شیعر و وتارم بلاو ده‌کردنه‌وه و له‌ میتینگه‌کانی حیزبدا به‌شدار ده‌بووم. له‌ ده‌سته‌یه‌کدا که بۆ دانانی کتیبی کوردی بۆ فێرگه‌کانی کوردستان کاریان ده‌کرد، نه‌ندام بووم. نه‌ندامه‌ نه‌سلیه‌کانی ئه‌و لیژنه‌ وه‌ک له‌بیرم مابێ، زه‌بیحی و هه‌ژار و برایمی نادری و دلشادی ره‌سوولی و من بووین. پیشه‌وا بۆ خۆی و چه‌ند مامۆستای شاره‌زاش یارمه‌تییان ده‌دا. هه‌رچه‌ند هه‌چمان له‌و کاره‌دا پشپۆر نه‌بووین، به‌لام چونکه‌ زۆر به‌ دل‌سۆزیه‌وه کارمان ده‌کرد پێم وایه‌ کتیبه‌کان - که به‌ داخه‌وه

چاپ نه کران - خراب نه بوون.

روژى بيست و شەشى سەرماوهز ئالای کوردستان له مههاباد هه لکرا و روژى دووى ريبه نډای ۱۳۲۴ کۆمارى کوردستان دامهزرا. من نامهوى لهو باره وه بدویم چونکه زۆرى باس کراوه؛ ته نیا ده لیم من لهو روژه پیرزانه دا به شدار بووم و شيعرم خوینده وه.

لهو ماوه دا من و هه ژار يه ک مال بووین، شهو و روژ پیکه وه ده گه راین. ماوه يه کيش قز لجى مان له گه ل بوو. کاتى بيکارى و سانه وه مان زۆر خو ش راده بوارد. من که پایه ی خوینده وارى و زانیاریم زۆر له وان که متر بوو، له هاونشینی نه وان که لکم وهرده گرت و شت فير ده بووم. چونکه من و هه ژار بۆ هه موو جینگايه ک پیکه وه بووین و ليک هه لته ده براین، زۆر کهس نه يده زانى کامان هه ژاره و کامان هيمن و نه گه ر يه کمان به ته نى گه راباین ده يانگوت کوا نه وى تر؟ پاش دووى ريبه نډان و پیکه اتنى کۆمارى کوردستان، کورده کانى پارچه کانى ترى کوردستان روويان له مه هاباد کرد و من و هه ژار له گه ل هه موو پياوه به ناوبانگه کان پيئوه ندى دۆستايه تيمان دامه زراند. مامۆستا قانيعيشم ناسى و له شه زمونى شه ده بى شه ویش که لکم وهرگرت. زۆرم بيره وه رى خو ش له هاونشینی مامۆستا قانيع هه يه که به داخه وه ليته دا مه جالى گيړانه وه يان نيه.

دايکم له ميژ بوو ده يو بيست ژنم بۆ بيتنى و تا نه مردوه من به زاوايى ببينى. به لام من ملم رانه ده کيشا و نه ده چوومه ژير بار. خو م به خوینده وار ده زانى و پيم وابوو هه ق نيه دايک و بابم ژنم بۆ بيتن. بۆ خو شم له هه لپژاردنى ده زگيراندا دره و ننگ بووم و هه تا گه وره تر ده بووم نه و دره و ننگيگيهم زيادى ده کرد. لهو ناخيرانه دا ها تبوومه سه ر نه و خه ياله که نه سلهن ژن نه هيمن و به ره به نى

بمیتنمهوه. هیچ کچیک تهبمی جوانی په‌رستی منی رازی نه‌ده‌کرد و رهنګ بیّ نه‌ګر دایکم نه‌بوو یا نیتستاش بوخچه‌ی نه‌کراوه بووبام. به‌لام دایکم نه‌و سالی پیی لیّ له کهوشان کردم و گوتی: «ئیللا - بیللا، پیّت خوځ بیّ و پیّت ناخوځ بیّ ژنت بۆ دینم.» له‌و لاشه‌وه هه‌ژاری لیّ دنه دابووم و شه‌و و رۆژ له‌ بن هه‌نگلمدا بوو. هه‌ژار به‌ ته‌من چی وا له‌ من گه‌وره‌تر نه‌بوو، به‌لام سارد و گه‌رمی رۆژګاری له‌ من زۆر پتر چیشتبوو. دوو جاری ژن هیتابوو و نه‌زموونی له‌و باره‌وه زۆر بوو. توندی و سه‌ره‌پۆیی دایکم و نه‌رمه - نه‌رمه و دنه‌دانی هه‌ژار دلپان نه‌رم کردم.

دایکم برازایه‌کی خۆی که کچی پیاویکی به‌ده‌سته‌لات و ده‌وله‌مەند بوو بۆ خواستم که نه‌ دیبووم و نه‌ ده‌مناسی. درۆ نه‌بیّ جارێکی دووربه‌دوور له‌به‌ر مانگا‌دۆشین دیبووم؟ نه‌ویش روخسارم نه‌دیوو، به‌لام ده‌مزانی کورته‌بالایه‌. نه‌وه‌ش سه‌یر بوو من نه‌و خۆویژه نه‌بووم گوتوویه‌تی «سه‌د نه‌حله‌ت له‌ حاله‌تم هه‌ر ئی کورتم خوځ ده‌وین». من له‌ ژندا نه‌وی له‌ هه‌موو شت پتر سه‌رنجم راده‌کیشی به‌ژن و بالایی ریک و پیک و به‌رزه. نه‌وه‌شم به‌ دایکم گوت، گوتی: رۆله‌ نه‌و قسانه‌ چن؟ زێریش بچوکه. دایکم ژنیکی دنیا‌دیده و به‌نه‌زموون و کارامه‌ و زۆر به‌ده‌سته‌لات بوو. خزم و کهس و کار و دۆست و ناشناسمان زۆر بوون، له‌ناو نه‌و هه‌مووانه‌دا نه‌و برازایه‌ی هه‌لبه‌ژاردبوو. دیاره‌ نه‌و به‌ دوا‌ی کچی شوخ و شه‌نگ و جوان و چه‌له‌نگدا نه‌گه‌را‌بوو نه‌و ده‌یویست بوو کینکی نا‌کارباش و ره‌فتارچاک و وریا و به‌مشوور و مال‌داری که‌ری هه‌بی.

شایی هیتن ده‌ست پیکرا؛ هه‌ژار هه‌لبه‌زی، سه‌رچۆیی کیشا، ده‌ستی دۆی ناسک و نازداری گۆشی، چاری له‌ کیه‌ژۆلان داگرت و شه‌وانه‌ش به‌و قسه‌ قۆرانه‌ی

خوی کورې دیوه خانې وه پټکه نین ده خست. به لآم هیمن نیگه ران بوو، نیگه رانی دواړو ژوی خوی و بیرې له وه ده کرده وه چوڼ له گهل ژنیک که هه لېبژار دنی دایکیه تی و بو خوی نهیدیوه و نایناسی، ده توانی ژیان به ریته سر. نهیده زانی توقی له عنه تی بو دینن یا فریشته ی رحمت.

روژی ۲۵ خه زه لوه ری ۱۳۲۵ بوو کیان بو دابه زاندم. دیاره نه و پهری ناسک و نازدار و شوخ و شننگ و جوان و چه له نگه نه بوو که خه یالی شاعیرانه ی من به شوینیدا ده گه را و هیشتاش تووشی نه بووه. به لآم زور زوو توانی خوی له دلې مندا جی بکاته وه و وا له خوی بکا که له قولایی دلّمه وه خو شم بوئ و بسی به یاری هه می شه یی و خه مه ویننی روژانی تال و تفتی ژیانم. بیست و سی سال پیکه وه ژیاين و له په نا نه ودا ههستم به سانه وه ده کرد. قه تی نه ونده دل نهشکاندم روژنیک تا نیواره لئی زیز بم و دهنگی لی بگورم. زور له ژیاين ژن و میردایه تیم رازیم. نیقرار ده کم ژیاين خوشی ژن و میردایه تیمان زیاتر نه و پینکی هینا بوو؛ چونکه من ده زانم حساس و توورپه و ته نانه ت بیانووگر و جینگنؤکه م، به لآم نه و هیدی و نارام و ژیر بوو و بیانوی نه ده دا دهستم. تاقه کورپیکمان بوو نام نا «سه لآح». شه وه ماوه یه کی زوره له دیداریان بی به شم و دهردی دوری ده چیژم؛ یادیاين به خیر.

هیشتا مانگیك به سر شهوی زاوايه تیمدا رانه بر دبوو و به قسه ی نه وروژ مانگی هه نگوینم ته و او نه کردبوو، که به داخه وه نه و نه مده ویست روو بدا رووی دا و نه و پیم خوش بوو بمرم و نه یینم دیتم... ریسه که مان لی بووه خوری. هیلانکه مان لی شپوا و کوماره که مان روو خا و دوژمن به سرماندا زال بووه. ماوه یه ک بوو ههست به مهترسی ده کرا. جه به یی سه قز و سه ردهشت قایمتر

ده کران. چند دهره به گی به نوابانگ و خاین رایان کردبوو بز عیراق و یهک دو مهلا و شیخی خوی پیه پیاو ده سه سهر کرابوون. حکومتی نازه ربایجان له شکرکی ساز و ته یاری بز پشتیوانی پیشمه رگه ناردبووه جه بهمی سه قز، چونکه وا بهرورد کرابوو که تنیا لهو جه بههرا ترسی په لاماری دوژمن هدی. له پیشدش چند جار لهو جه بههرا دوژمن په لاماری هینابوو، به لام زور خراب شکابوو و زهبری دهستی پیشمه رگه گی کوردستانی چیشتبوو.

نازه ربایجان حکومتی گوره تر و بهیتر و زور ته یارتر و پرچکتر بوو له کوردستان. خهتی دیفاعی نازه ربایجانیش زور قایمتر بوو. که واپوو کم کهس به خه یالیدا دههات له ریگای نازه ربایجانوه په لامار بز سهر جوولانه وهی رزگاریخوازی گهلانی نیران بهیتر.

ماوه یهک بوو بز نه وهی کاره کانی حیزی باشر راپه رن پاش نه وهی شهوانه پیشهوا - که زور شهو تا درهنگ له دهفته ری حیزیدا ده ماوه - ده چووه مالی خوی، کادریکی حیزی له دهفته ری حیزیدا ده ماوه بز نه وهی راپورتی خواره وه - نه گهر پیویست بوو - به پیشهوا رابگه یه نی و دهستوراتی پیشهوا بز خواره وه بنیتر. نهو شهوی نورهی منی تازه زاوا بوو. له دهفته ری حیزب دانیشتبوو و خه ریکی نووسینی مقاله یهک بووم بز «کوردستان»، نه فسه ریکی بچووک به لام دوستیکی گورهی من و نه ندامیکی زور به وهه فای حیزب هاته ژور، زورم پی ناخوش بوو که دهستی بز رادیوکهی سهر میتره که برد؛ چونکه نووسینه کهی لی تیک ده دام، به لام چم نه گوت و قه له مه کم دانا. له پر شتیکی وامان گوی لی بوو که وه ختابوو پیمان به عهرزه وه وشک بی. رادیو تاران ته لگرافی پیروزبایی دوکتور جاوید وه زیری ناوخوی نازه ربایجانی ده خوینده وه که به بونهی گه رانه وهی نه رته شی شاهه نشاهی بز تارانی ناردبوو.

دوايه خه بهری راگردنی «موته جاسیرین» ی راگه یانسد. موته جاسیر و ماجه راجوو دوو ناو بوون که لهو شه وپرا به سسر به پرتوه به رانی جوولانه وهی نازادیکوازی کوردستان و نازه ربا یجاندا بران و نیستاش ده زگای ته بلیغاتی ریژیم دوو پات هیان ده کاتمه و ده یان هی تیتمه وه کاویژو.

ده سبه جی به تلیفون نهو خه به رهم به پیشهوا راگه یاند. گوتی بو خوت وهره نیره و به نهوانی تریش رابگه یه نه بیته نیره. به دواي نهوانمدا نارد و بو خوم چووم بو مالی پیشهوا. سهدری قازی برای پیشهوا که نوینه ری مه جلیس بوو له تاران و به رواهت نه ده بوو لهو واقیعه بترسی، له همموو کهس پتر شله ژابوو. نهو ده سبه جی گه پراوه بو تاران و لهوی گرتیان و هی تیان نه وه مه هاباد.

نازه ربا یجاننی وا ته یار و پرچه که به لهشکری ساز و په رداخ و فه رمانده لیژانه کانیه وه بو وا زوو ته سلیم بوو؟ پیشه وه ری کارامه و شوړشگیتړ و کونه پیاو و نازا و رابه رده کانی تری نازه ربا یجان بو وا به په له رایان کرد؟ پرسیا ریکه کهس به ته واری جوابی نه دا وه ته وه و منیش جوابم بو نادریتمه وه. به لام دل نیام نه گهر فیدایی دهستی کرد باوه و نه گهر فیرقه به ربه رده کانی بگردایه، لهشکری شپ و شپرتوی تاران نه ته نیا پتی له ته وریتز نه ده نا و نهو همموو کوشتاره ی نه ده کرد، به لکه تارانیش ده شیتوا و له وانه بوو له سه رتاسه ری نیراندا جوولانه وهی نازادیکوازی به سسر کونه په رستیدا سه رکه وی و ته نانهت نفووزی نیمپریالیزم له روژه لاتی ناوه راستدا زووتر بنه بر بی. به لام وه زانایان گوتوویانه «میژوو نه وه یه روو ده دا نه که نه وه که نیمه ده مانه وی.»

به لئی کوتوپر ته وریتز گپراوه و کوردستانیش له همموو لاره گه مارو درا. پاش نه وهی سهدری قازی نازانم بوچی به ره و تاران گه پراوه رابه رانی چیزبی دیموکراتی کوردستان له مالی پیشهوا کو بوونه وه و نهو شهوی روچی هی همموو کهس

ده توانم بلّیم باش بوو. شوورای جهنگ به سرۆکایه تی حاجی بابه شیخ پینک هات و سووردهت جه لسه یه کهم نیمزا کرا و قهرازی بهر بهر ه کانی درا. به لّام هیشتا مه ره که بی بریار نامه که وشک نه بیووه که خه بهر هات یه کینک له نه دنامه کانی نهو شوورایه رای کردووه.

بو به یانی وه زع گۆرا و بریاری بهر بهر ه کانی هه لّوه شاهه و به پیشمه رگه ده ستور درا بی ده ست کردنوه پاشه کسه بکا و رینگا بو نهر تهش به تال بکا؛ خه لک ده ستینکی که وته نه ولای و یه کینکی که وته نه لای.

پیشمه رگه له جه بهی سه قز و سه رده شته وه به ریکو پینکی پاشه کسه ی کرد. فیداییه کان که فرمانده کانیاں رایان کرد بو وه ک مه ری بی تشوان بلاو بوون و عه شایر لییان وه خو که وحن و هه مرویان داپلۆسین و نه یانه یشت تاقه فیشه کینک له گه لّ خویان بهر نه وه، به لّام نه ویرانه پیشمه رگه. ته نیا له ناو مه نگو ران پیشی ده سته یه کیان گرت که به فرمانده یی زیروزی ده گه راوه، زیروش که بو خوی شره خو رینکی وه ک نه وان بوو، ده سته نه دا و به گزیاندا هاته وه و ته نانه ت چه ند گوندیشی تالان کرد و گه یشته وه مه هاباد. نه وانی فیداییه کانی نازه ربایه جانیاں روت کرد که سیان نه کوشته. نه وی من وه بیرم بی له و کاره ساته دا ته نیا پیشمه رگه یه کی کوردی عیراق شه هید کرا و هیندیکیشیاں ناپیاوانه روت کردن. فرمانده ی نهر تهش بی هیچ زه حمه ت گه یشته گوندی حه مامیاں و پیشه وا له وی دیتی.

له و ماوه دا من هه میشه له گه لّ پیشه وا بووم. دیاره له گه لّی نه چوومه حه مامیاں، به لّام له شاری به جیم نه هیشت. ده مدیت په شوکا بوو، به لّام نه ک له ترسان، به لکه له داخان و له بهر ناهومیدی.

من له میټر بوو پیتشهوام دهناسی و له روژی تنگانهدا دیبووم. به دهست و تفهنگی خوی پیایوکی زور نازا بوو. پیش دامه‌زرانی کوماری کوردستان چهند جار عشاير هاتنه سهر مه‌هاباد و پیتشهوا بو خوی له به‌که‌م سه‌نگهدا بو دیفاع ناماده بوو. نهدی چون بوو نهو جار ته‌سلیم بوو؟ بو خوم لیم بیست گوتی: «له سه‌رمانه‌وه ناچن و ده‌مانکوژن. به‌لام پیتم خوش نیه گه‌له‌که‌م به‌جی بیلم و ده‌مه‌وی له‌ناو نه‌واندا بمرم.»

راسته کوردستان پاش گیرانه‌وی نازه‌ریایجان و له‌ده‌ستدانی نه‌و هاوپه‌یمان به‌هیزه له هم‌مو لایه‌که‌وه گه‌مارو درابوو؛ راسته به‌شیکي عشاير گویان له کلاو په‌راندبوو و چاوه‌نوری خرابه‌یان لی ده‌کرا؛ راسته خه‌زینه‌ی کومار به‌تال و حه‌تال بوو و هم‌موی درابوو به‌تووتن و هیتشتا نه‌فرؤشراپوه و له عه‌مباردا مابپوه؛ راسته له هم‌مو یارمه‌تیبه‌کی ده‌ره‌وه هیواپراو کرابوو، به‌لام من به‌ش به‌حالی خوم له‌و پروایه‌دام نه‌گه‌ر ده‌سته‌وه‌که‌ری کرابا و نیمه نه‌زمونی شوپشگیپریمان هه‌با میټرووی کوماری مه‌هاباد به‌و جوړه دوايي نه‌ده‌هات که‌هات.

روژی ۲۶ی سه‌رماوه‌زی ۱۳۲۵ (۱۹۴۶) نمرته‌شی شری و شپړتیوی شاهه‌نشاهی ته‌واو ساله وه‌ختیک پاش هه‌لک‌ردنی نالای کوردستان شاری مه‌هابادی گرت‌ه‌وه. هیتندیک له به‌رپوه‌به‌ران و کادره‌کانی حیزب رایان کرد و خویان شاره‌وه و هیتندیکیش دانیشن و چاوه‌نوری گرتن بوون. من نه‌و روژی له شار وه‌ده‌ر که‌وتم و چوومه خانه‌قای شیخی بورهان. له‌وی شیخ محه‌مه‌دی خالم حه‌شاری دام و له بن بالی خوی گرت‌م. له خانه‌قا بووم که خه‌به‌ری گیرانی پیتشه‌وا و رابه‌رانی حیزب و کومارم بیست. پیام و ده‌وی هه‌ژار خست بیبینمه‌وه و پیکه‌وه ته‌گبړیک بکه‌ین. نه‌ویش بوی ده‌رچووبوو و بوم نه‌دوژراوه.

نه‌خۆشی که‌وتووایی له‌ خانه‌قا‌ هه‌بوو، زۆر که‌س گرتبووی و چه‌ند که‌سیشی کوشتبوو. من جاریکی‌تر هه‌ر له‌و خانه‌قایه‌ نه‌و نه‌خۆشیه‌م گرتبوو و زۆری لێ‌ دهرسام. گوتووایه‌ «هه‌رچی بترسی ناخه‌لسی» هینده‌ی پی‌نه‌چوو گرتم و که‌وتم. به‌فریکی‌یه‌ که‌جار زۆر و نه‌ستوو که‌وتبوو، هیچ دوکتۆریک به‌و به‌فره‌ نه‌ده‌گه‌یشته‌ خانه‌قا. دوو مانگی ره‌به‌ق بۆی له‌سه‌ر ره‌قی پشتی که‌وتم. نه‌سه‌ک له‌ سه‌ری دام و قسه‌ی هاته‌ران پاته‌رانم ده‌کرد، هه‌موو به‌نده‌نم به‌ نوێنانه‌وه‌ چوو و توێخی هاویشته‌. به‌لام نه‌و جاریش له‌ ده‌ست نی‌زراییل رزگاریم هاته‌.

که‌ له‌ نه‌خۆشی هه‌ستامه‌وه‌ به‌فریش که‌م ببوو، رینگا کرابوونه‌وه‌. وایان به‌ مه‌سه‌له‌حه‌ت زانی بۆ نه‌وه‌ی که‌مه‌یک ژیه‌له‌ بیه‌وه‌ و گورد بگرمه‌وه‌، به‌ دزی بچمه‌وه‌ مائی خۆمان که‌ له‌ شار نزیک بوو و ده‌رمان و خواردنی باشتری لێ‌ وه‌ده‌ست ده‌که‌وت. چاک له‌ بیرم نیه‌ چه‌ند رۆژان له‌ ماییدا ته‌مالم هه‌لگرت و خۆم مه‌لا‌س دا.

رۆژیک له‌ زووری دانیشتبوو و کتیبم ده‌خوێنده‌وه‌، له‌پر له‌ ناویدا بوو به‌ شین و گابۆر، ناردم بزانه‌م چیه‌؟ قاسید به‌ گریان و له‌خۆدان هاته‌وه‌ و گوتی نه‌وانه‌ی له‌ شاری هاتوونه‌وه‌ ده‌لێن ده‌وری شار گیراوه‌ و نایه‌لن که‌س بجیته‌ ناو شار یا وه‌ده‌رکه‌وی و ده‌نگۆیه‌ و ده‌لێن پێشه‌وا و سه‌دری قازی برای و سه‌یفی قازی نامۆزای له‌ چوارچرای مه‌هاباد له‌ دار دراوێ.

نه‌و رووداوه‌ دلته‌زێنه‌ و نه‌و کاره‌ساته‌ جه‌رگه‌بهره‌ هه‌موو کوردیکی به‌شه‌ره‌فی خه‌مناک و تازیه‌بار کرد. به‌تایبه‌تی دلی منی به‌ ناسۆر نه‌نگاوت. ناسۆریک که‌ بۆته‌ تیرووی و نی‌ستاش هه‌ر وه‌بن ده‌داته‌وه‌ و هه‌لده‌داته‌وه‌ و بی‌گومان ساریژو نابێ و له‌گه‌لم دیته‌ بن گل.

من پێشه‌وام له‌ دلّه‌وه‌ خۆش ده‌ویست، به‌ رابه‌ریکی دل‌سۆز و ژیرم ده‌زانی،

به كوردېكې پاك و چاكم دهناسى و به موسليحيكې يه كجار گهوره و مهزنام دهنانى. دهنانى نتهوه كهى خوى چند خوش دهوى و چهندى پى خوشه خزمهتى بكا؛ چند به ناواتهوه بوو كورد بگاته ريزى نتهوه بهختهوه ره كان. زورم هيو پى بوو گهله كه مان به په له بهر پته پيش و ولاته كه مان زوو ناوه دان بكاته وه. له ماوه كورته شدا دهنانين چهندى خزمهتى به كه لك كردن. به راستى مهرگى پيشهوا نهك همر بؤ نتهوهى كورد به لكه بؤ جوولانهوهى نازادىخوازى و دژى نيمپرياليستى سه رانسه رى نيران زيانيكې گهوره بوو. دهريايهك زانست و نه دهب، دهريايهك فيكر و بير به دهستى زورداريكې سه ره رؤ و نهران وشك كرا و له ناو چوو.

سى زؤر پاش شهيدبونى پيشهوا - يانى رؤزى سيزده به دهر - قهلفرم بؤ كرد و له گهل پياويكې هه ژار و هاوالتيكى زؤر به نرخی حيزبى به ره و كوردستانى عيراق وه پى كهوتين. به دوو رؤز و دانتيك سنورمان په راند. له بهرى جوگه وه بازم دا نه وه بهرى جوگه، به روالته هيچ فهرقيتم نه هاته پيش چاو؛ به لام له واقيعدا سنورى سياسى ولاتيكم په راندبوو و چوو بوومه ولاتيكي ديكه. گه شتمه شارى قهلا دزه. وه نيو بازار كهوتم و نه كهوتم به بهرگ و ليباس پوليس ناسيمى و زانى له وديورا هاتووم. پيليان گرتم و خهريك بوون تيكه وه پيچن. به لام مهلايهك و حاجيهك بى نه وهى بمانسن باليان به سه ردا كي شام و نه جاتيان دام. نه قلده كه راست له من رووى دابوو له ترسى ناگر په نام بؤ مار بردبوو. مهلا پي خوش بوو بمانسى، منيش له گهل نه وه شدا پيم خوش نه بوو كهس بمانسى و ناوى خؤم به كهس بليم خؤم پى ناساند. ديار بوو مامؤستا منى له دووره وه دهناسى. نه وه شه وهى زورى حورمهت گرتم و له حوجرهى فه قتيان نووستم و به يانى بؤ خوى وه پيشم كهوت و بردمى بؤ گوندى گردبوداغ. من به هيو بووم سؤراخى هه ژار و

زه بیحی و قزلبجی و دلشاد بکه م و قسمی خۆمان بی له دلی خۆمدا وام دانابوو
 یهک بگرینهوه و سهر له نوی دهست به کار بینهوه. دپاره نهو قسم به مامۆستا
 عهرز نه کردبوو، به لآم پیم گوت دمهوی ناواله کانم بینمهوه. مامۆستا گوتی
 جاری روبرار زۆرن و بوار نین و بیجگه لهوه نهو کوردانهی نیره که هاتبونه نیران
 هاتوونهوه و دانگمریزه دهکه نهوه بۆ لای شاران و پولیس نامادهی هیبه. جاری
 ماو دیک لیږه به تا ولات که میک نارام ده بیتهوه. هاورپییه کهم ناردهوه و بۆ خۆم
 دهستم کرد به خویندن و سهر له نوی بوومهوه هقی؛ زۆر چاکم ده خویند. هم
 خۆم ده خافلاند و وه رهزی خۆم ده شکاند و هم ده مویست نهوی له سووریم
 دۆراندووه له کایه تی هه لبینمهوه. هیشتا لای بووم و نه گهر خویند بام ده متوانی
 شتیک به شتیک بکه م، به لآم خویندنه کهم زۆری نه خایاند. بیستم وه زعی نیران
 نارام بوتهوه و ده ستیان له خه لک گرتن هه لگرتووه. لیکن داوه پاش نهوهی لیږدش
 هه ر قاچاغم و ناویرم بگه ریم بۆ سهریک له ولاتی خۆمان نه ده مهوه؟ نه گهر زانیم
 ده حاویمه وه نهوه هه ر لهوی خۆم هه شار ده ده م. به تاقی ته نی رووم له کوپستانه
 خۆشه کانی کوردستان کرد، به نیو چادر و هۆبه و گوډ و گوډاراندا گه رام.
 شه نگه بیږی کیل گه ردنم دین. لهو گه شت و گه رانه دا بووم که پارچه شیعی
 «به هاری کوردستان» م گوت، که بۆ خۆم نیستاش زۆرم خۆش دهوی و به شاکاری
 ده زانم. ژاندارم و پولیس له هیچ کوئی تووش نه بووم و بی سه ده مه که هیشتمه وه
 گوند که ی خۆمان.

راوه ستام تا شهو به سهر ده ستاندا هات و به تاریکی چوومه مالی. یه کسه ر
 چوومه پشت ده رکی ژووری بام. بۆ یه کهم جار له ژیانمدا خۆم گرت، چونکه
 بام خۆ له خه لک گرتن و گوئی له قسمی خه لک هه لختنی زۆر پی ناخۆش بوو.

تهنانت ژنی مائی نیمه له ترسی بایم قعت نهیاندو ویرا شه مؤله بگرهوه که نهو دم له لادیدا زور باو بوو. له درزی دهرکهوه دیتم بایم به حهواوه راوه ستاوه و له گهڼ نهو پیاوهی که له گهلم هاتبوو بو کوردستانی عیراق قسه دهکا و پینی دهلی ژوله پیم بللی له کوییه بو خوم پیاو دهنیرم. نهویش دهلی دوو روژی دی بو خوم دهچم و دهیهینمهوه. قهولم پیداوه جیگا و شوینی نهو به کهس نه لیم. بایم که میک به تووره ییهوه گوتی چون به منیش نالیتی. گوتی نه خیر به توش نالیم، به دایکیشی نالیم، قهولم پی داوه و قهولی خوم دهبه مه سر. ماندوویی ریگا و کویره و هری غه ریپی و بی تازی و لی قهوماویم له بیر چوره و له دلی خومدا گوتم: چون زه حمه تکیشانی کورد کوری وایان لی پیدا بووه؟

به لئی زور قاره مانی وا له خهباتی رزگار یخوازی گه له که ماندا هه ن که به شهرفهوه ژیاون و به شهرفهوه دهمرن و میژووش له بیریان دهکا. نهو پیاوه، پیاویکی هه ژار و زه حمه تکیش و نه خوینده وار بوو. له سهره تای کومه لوه به پروایه کی قایم و تهواوه هاتبووه ناو کوړی خهبات و بی نهوهی خوئی رانی خومه تی زور گه ودهی کردبوون و که سیش باشی ناناسی و منیش لیتره دا ناویرم ناوی بهرم، چونکه نازانم ماوه یا نه ماوه و ده شانم نه گهر مایی تووشی دهردی سهر ده بی.

چیدی خوم پی رانه گیرا و چوومه ژووری. دایکم و بایم و کابرا واقیان ورما. دایکم نامبازم بوو و تیروپری ماچ کردم. به لام بایم نهو بابیهی که قعت رووی نه ده دامی و له بهر هیچ کاره ساتیک نه ده چوما و به مه تانت و خوړاگری له ولاندا ناویانگی هه بوو و هه تا ما یه کمان جگه ره مان له کن نه کیشا و بی تیجازه دانه نیشتین، خوئی پی رانه گیرا و به لووزه وه فرمیسکی له چا هاته خوار و هه تا ماوه یهک هیچ قسهی بو نه کرا. دوايه بو یه کهم جار و ناخر جار له ژیانمدا

به خیر هاتنی کردم و گوتی چاک بوو هاتیموه. شهوه له دوام دهناردی عهفوی
عمومی بو عهشیره تان دهرچووه. راسته ئیمه عهشیره ت نین، به لام خهلکی
گوندین و ده تانین لهو دهرفته که لک وه رگرین. مالی دنیام زوره و ئیستا هه موو
شت به بهرتیل ده کری. جاری ماوه یه که له مالی دانیشه و هاتوچوی شار و باران
مه که تا بزانی دنیا چی لی دی.

له مالی دانیشتم و چ باس نه بوو، ورده - ورده خهلکیان به ردا. منیش
دهستم کرده وه به جووت و گا و ناژه لداریه که ی خۆم و هاتمه وه سه ر
حولله مه ره سی. حیزی تووده ی ئیران به ناشکرایی خه باتی ده کرد و رۆژه رۆژ
کۆمه لانی خهلکی ئیرانی زیاتر لی کۆ ده بوونه وه. له رۆژنامه کانی خۆیدا
ئیمپریالیزم و کۆنه په رستی به توندی ده کوتا و تیشوری زانستی بلاو ده کرده وه.
حیزی دیموکراتی کوردستانیش کهم - کهم بووژاوه و کاداره لاوه کانی ده ستیان
کرده وه به خه بات. پیاو هه ق بلی حیزی تووده لهو سه رده مه دا له بووژاندنه وه ی
حیزیدا رۆلئیکی باشی یاری کرد، ته نانه ت له پاراستنی ناوی حیزیدا. چونکه
هیندیک له لاوه نازادیه خواز و کهم نه زمونه کان خه ریک بوون ناوی حیزب بگۆرن
و بیکه نه کۆمه له ی کومونیستی کوردستان و وه ک بیستومه به رپوه به رانی حیزی
تووده مانیع بوون.

ژماره یه که نیشتمان بلاو بووه و گه یشته دهستم و هومیدم په یدا کرد که
خه با ته که مان په ره بگریته وه. هه ر چه ند راپۆرتیان لیدام که له نووسینی نه م
گۆواره دا دهستم هه یه و بریکیان نه م بهر شهو بهر پیکردم و به خوای
ده ستیکیشیان به یال و بژیدا هینام و پوول چایه کیان لی ته ستاندم، به لام شهوه
چوو و رابرد نه مزانی له کوئی چاپ کرا و هه ر به شپوه نووسین نووسه ره کانم
ناسین. ژماره یه کیش «ریگا» دهرچوو و پیم گه یشت. یه کیک له نووسه ره کانم

دیت و بهلینتی هاوکاریم پیتدا، بهلام بهداخوهو نهویش تیتدا چوو. له رۆژی ۱۵ ریبهاندانی ۱۳۲۷دا «ناسری فخرارایی» له دانشگای تاران شای وهبمر دهمانچان دا، تۆزکالیتیکی دهم و لیتو و پشت رووشاند. شو تاوانهیان هایشته سهر حیزبی تووده و نیجازهی رهسمی کارکردنی شو حیزبهیان ههلوهشاندهوه و رابهرهکانیان گرتن و دهرکی رۆژنامهکانیان داخست و له سدرتاسهری نیراندا حکوموهتی نیزامی دامهزرا. شووش زهبریک بوو که به نهخشی نیمریالیزم و به دهستی کۆنهپرستی وه جوولانهوهی رزگارسخوازی نیران کهوت.

بهلام رۆزی پی نهچوو رۆژنامهکانی حیزبی تووده به نهینی دهړچوونهوه و رابهرانی حیزب توانییان له زیندان را بکهن.

سهر نهوه بوو پاش رووخانی کۆماری مههاباد من بو یه کهم جار دوو رۆژ پیتش واقیعی دانشگا ویرابووم به ناشکرای بیجمه مههاباد و به رۆژی رووناک بگهړیم که شو رووداوه له تاران قومما و له مههابادیش دهستیان کردهوه به خهک گرتن، ناچار منیش خۆم شاردهوه. لهو خۆشاردنهوهدا شیعریتیکی رۆر باشم له ژیر عینوانی «ژوانی ناغا»دا گوت که به داخوهو خۆم نه ماماوه و تکا لهو کهساره ده کهم که ههیانه بیپاریزن و نه گهر کرا بۆم بنیرن.

سالی ۱۳۲۷ سالیکی یه کهجار تووش و شووم بوو. من به عومری خۆم زستانی وا سه ختم له ولاتی خۆمان نه دیوو. پازده رۆزی پاییز ما بوو به فریتیکی نه ستور و وشک باری، یهک نوا له هه موو جیگایهک له میتریک پتر بوو. وشکه بهند و سه رما و سایقهی بهدوادا هات و یه کسه ر بوو به روو؛ به فری دیکه شی به سه ردا بارین، ری و بان گیران، قات و قری په پیتدا بوو، ناو وشک بوون

و خه لک ناچار بوو به فر بتوینیتسه وه و بیخواتسه وه. نهوت و ناوردوو وه گیر نه ده کهوت. ئاژه ل و مالآت قرانی کرد. ره پسته رزین و نه وه نده گنخان و گرانیه کی زۆر به سامی به دوادا هات.

من بۆ خۆم له نه زمونی پیاویکی دنیادیده و کۆنسال که لکم وه رگرت و توانیم به شتیکی زۆر له دهغل و دانی خۆمان له رزین و زایه بوون رزگار بکه م.

بههار درهنگ بوو، ههوا گهرم ببوو، بهلام بهفر ناره قیسی نه ده کرد. رۆژتیک چوو مه مزگهوت. ته ماشام کرد پیره پیاویک به ته نی له ته نیشته سۆبه سارد و سه رکه هه لکورماوه. هه ر منی دیت گوتی: مندالی نهو زه مانه ئیمه یان پی خهرفاوه. گوتم: مامه گیان چ قهوماوه؟ گوتی: به سه ری تۆ نه وه چهند رۆژه به وه هه تیوه گیتوانه ی خۆم ده لیم بچن به فری سه ر ره پسته که مان کون - کون بکه ن گوتیم ناده نی. گوتم بیلامانی که سال درهنگ بوو، هه رد گهرم دادی و هه لمی ده کا. به فریش نایه لی هه لمه که بیته ده ر و له ناو خۆیدا ده گه رپتسه وه و ده غله که ده سووتی. نه گه ر کون بکری هه لمه که ی دیتته ده ر و ناسووتی. قسه ی مامه پیره م به دلپه وه نووسا؛ چهند رۆژان پیام هه لگرتن و چوو مه زگ به فر کون کردن.

ههوا خۆش بوو، بهلام کاره که زۆر گران بوو. بهفره که نه وه نده رهق بوو به لۆسه کون نه ده کرا. بهلام پاشان تیگه یشتم په ندی پیشینان چهند راسته که گوتوو یانه: «دهستی مآندوو له سه ر زگی تیژه». بهشی زۆری دهغلی ئیمه نهو سالی نه رزی و نان و تۆوی خۆمان بوو.

نهو سالی له ههچ کو ی دهغل نه بوو. نهو جووت به ندانه ی زهوی ناویژه یان به دهسته وه بوو، هه رزن و گه نمه شامییان چاند و نیوه نانیان په یدا کرد. منیش هه مرزه و گه نمه شامی زۆرم چاند و به ره مه میکی باشیان دا، بهلام له گونده که مان ههچ

داهاتمان وه گير نه كهوت، چونكه بؤ خويان هيچيان نه بوو تا به شي نيمه بدن.
 بؤ زستاني داهاتوو گرانيسه كي به سام سمرانسهرى نيران به تايبه تى
 كوردستان و نازهر بايجانى داگرت. ده غلى فروشتن هر نه بوو، هه شبا له كرين
 نه ده هات. هيچ شتى تريس دراوى نه ده كرد. دوو مهرى داشتى پوته گه نيمى كي
 نه ده كرد. كه ويژه گه نيمى كيان به جووتيك كه لى خاوى نه ده دا. هاوارى سهروما
 بوو، برا ناورى وه سر برا نه ده دا. به لام من نه مدي و نه مبيست له كوردستان
 كه س راسته وخؤ له برسان بمرى، هرزن و گه نمه شامى خؤولاتى و گه نم و جز و
 خورماى عيراق هويان داوه.

له گه ل نه وه شدا ده زگاي تبليغاتى پادشايه تى نيران لهو سالانه دا شهو و روژ
 و وهخت و بى وهخت په لامارى ده برده سر ده ولته تى شوپړه وي، شهو ده ولته وهك
 جيرايتكى باش و دلسوژ گه نيمى كي زورى دا به نيران. شهو يش چ گه نيمى كي به
 روحى پياوى پيډه كهنى. به هاتنى شهو گه نمه خه تر كه م بؤوه و قات و قري له
 شاران نه ما.

ده ولته له دابهش كردنى شهو گه نمه دا ديهاتيشى له بير نه كرد بوو و له
 رووى شناسنامه ميقداريتكى گه نم بؤ هر خيزانتيك دانابوو. به لام ده بوو ناغا به
 قهرزى سهرخرمان وه ريبگرى و سهنه دبا، جا به سر خه لكى گونده كه دا
 دابه شى بكا. ناغاكان گه نمه كه يان به زياده وه وهرگرت و وهك پياوى چاك له
 پيش چاوى كاربه ده ستانى ده ولته به سووت و سه له م خوره كانى شاريان فروشت و
 دراوه كه يان نه خدوپوخت له تنكه ي گيرفان قايم كرد. شهوان شه نگران،
 سووت خورى شار قازانجيان كرد، سميلى پياوى ده ولته چهور كرا و شهوى لهو
 ناوه دا هيچى پى نه برا هه ژار و نه دارى لادى بوو.

له به هاردا خه لكى ديهاتى نازهر بايجان له حالتيكدا كه وهك خه زه لى پاييز

له برسان هه‌لده‌وه‌رین و پیاو ناگری بۆ تیبهر ده‌بوون به کوردستان وه‌بوون.
گه‌لی کورد جارێکی دیکه‌ش پیاوه‌تی و نان‌بده‌یی و میوانداری خۆی نیشان دا.
هه‌ر ده‌سته‌یه‌ک رووی له هه‌ر ئاوه‌دانیه‌ک ده‌کرد، خه‌لکی ئه‌و ئاوه‌دانیه‌ به
پیریا‌نه‌وه ده‌چوون و ژه‌مینیکیان تیر ده‌کردن و به‌رێیان ده‌کردن. زۆر مالتی وا
هه‌بوون ئه‌و ژه‌مه بۆ خزیان هه‌یچیان نه‌ده‌خوارد و ده‌یاندا به‌و میوانه‌ ره‌ش و
رووت و برسی و خوریتانه. ژاژ و په‌نیر و لۆزک تابه‌ستی ئه‌وان بوو. مالتی زۆر
له‌چه‌ر و پیسه‌که نه‌با ئه‌و سالتی رزقی بۆ نه‌گیرا.

نه‌گه‌ر گه‌لی کورد بۆ خۆی له وه‌زعیکی وادا نه‌بوو بتوانی میوانه‌کانی خۆی
باش به‌خێو بکا، که به‌هار کامل بوو نیشتمانه‌که‌ی، کوردستانی ره‌نگین و بزۆین
باوه‌شی دایکانه‌ی بۆ ئه‌و برسی و ره‌ش و رووتانه، بۆ ئه‌و لاواز و له‌جه‌رانه، بۆ
ئه‌و لیقه‌وماو و ده‌ربه‌ده‌رانه کرده‌وه. له‌ نواله‌ زه‌نویژه‌کانیدا سفره‌ی نیعمه‌تی به
هه‌لژ و مه‌ندۆک و بیزا و کارگ و کوپاده و زره‌مه‌ندی و سیوه‌لووکه و
وینجه‌کیویه و که‌نگر و رێواس و ئه‌سپنک و ئاله‌کۆک و دۆزی و ترشۆکه بۆ
رازاندنه‌وه.

به‌لتی دیتم له‌ چه‌رخ‌ی بیسته‌مدا، له‌و چه‌رخ‌ه‌دا که نینسان نه‌تۆمی شکاند،
راداری دروست کرد، ته‌نانه‌ت مانگی داگیر کرد، نینسانیش وه‌ک ئاژه‌ل و ولسات
له‌ کێو و که‌ژ بله‌وه‌پێ. ده‌مدیتن به‌ گیا خواردن بایان ده‌کرد، به‌لام نه‌ده‌مردن.
ئه‌و می‌گه‌له‌ شپزه و سه‌رگه‌ردان و بی‌شوانه به‌ چیا سه‌رکه‌شه‌کانی
کوردستانی نێراند هه‌لکشا و گلۆپکی ئه‌و گیایانه‌ی هه‌لپساند و خۆی پێ تیر
کرد و شوپ‌ بزۆه بۆ گه‌رمه‌پێری کوردستانی پرخیتر و به‌ره‌که‌تی عێراق و
ورده - ورده دانگه‌ریزه‌ی کرد تا به‌سه‌ر خێر و خوشیاندا که‌وت. له‌وێ که‌وته
فه‌رعانه. ده‌غلۆدان فه‌ریکه‌ ببوو، خانه‌خویش هه‌ر کورد بوو، به‌دل بوو،

به به زهیی بوو، نینسان بوو و دلسوزانه میوانداری کرد و به خوی کرد.

من له ماوهی نهو گرانیه دا پیاوه تی نهوتوم به پیاوی نه دار و زه همه تکیشه وه دیتن که به راستی مایه ی شانازی نینسانیه ت بوون. به لام به داخوه کاره ساتی زور دلته زین و دیمه نی زور دزیویشم دیتن. من به چاوی خوم دیتم نینسان له برسان مرد. من نینسانم دیت له بهر موحتاجی خه ریک بوو نووری چاوی خوی به نارد سهودا بکا و ههروه ها زور حه یوانی دوویتی وام دیتن به رواله ت نینسان بوون که چی لهو وه زعه ناله باره بو ناخینی گیرفان یا دامرکاندن هه وه سی خویان که لکیان وه رگرت.

رژوتیک له بن دیواریکی خواروخینج خوم له بهر بهرؤچکه هه لختستبوو و چیلکه له هه ردی ده وه ژاند، هیشتا خاکه لیوه بوو و ولات نه خه ملیبوو. بیرم له حالی نهو خه لکه هه ژاره ده کرده وه، چند مندالی دی هاتنه لام به کیان گوتی: فلان کهس خه ریکه ژن بیئی. نهو فلان کهسه پیره پیاویکی دژدهش و کونه گزیریکی به دفسه ر بوو. کهس کچی نه ده دایه و بی ژن مابؤوه. پیکه نیم و گوتم: نای لهو درؤیه! مندال تیکرا وه جواب هاتن، به په له پهل و سویند و قورنان خواردن گوتیان: درؤ ناکه یین، نهوه خه ریکه کچی نهو کابرا حه جمه به بکری و له خوی ماره بکا. ماشه لالا جوانیشه.

- چی چی؟ بیکری؟

- به لئی، به لئی، بیکری و له خوی ماره بکا.

وهک فیشهک له جتی خوم ده ره پیریم و مندال کهوتنه شوینم. که چوومه حه وشه ی کابرا، دیتم بو خوی له سه ر کورسیهک دانیشتوه و لاقی هاویشتوته سه ر لاق و هه روا بزه ی سمیلانی دی. پیره پیاویکی که له گت و ته ژه و وشک و رهق، به لام به داروبار له بن دیوار هه لئروشکاوه و چوار مندالی رهش و رووت و

كز و لە جەر لە دەورووبەری كەوتون. كچىكى بالابەرز و نەسەمەر و چاۋ و برۆ جوان، بەلام لەر و لاوازش پالى وەكۆلەكەى بىتلاكە داوہ. چارەپەشى و نەگبەت لەو دىمەنە دەبارى.

- ھا كويخا! ئەو چىه؟

- قوربان چت لى وەشارم ئەو كچەم لەو پىرە مەشەدىيە كپوہ.

- كپوتە؟ بە چەند؟

- وەللا قوربان بە گران. بە پووتىك نارد. (زەردەخەنەيەكيشى بۆ كرد).

ناگرم لە جەرگ بەرىو، مچوركىكم لە بەرى پىتوہ هات و لە تۆقى سەرم دەرچوو، بەرى چاۋم تاريك بوو. خەريك بووم بە گۆ ئەو پىاوہ دلڤەشەدا بىم. بەلام پيشم خواردەوہ، خۆم راگرت و لە مەشەدىم پەرسى: ئەو كچە بۆ دەفرۆشى؟ ملى بەلاوہ نا، ھەناسىكى ساردى ھەلكيشا، ئاۋى لە چاۋى گەرا و گوتى: داىكى دوو رۆژ پيش لە برسان مرد. بۆ خۆشى كەنەفت بووہ و ھەر بىنا سلاز بۆوہ. دەستى بۆ لای مندالەكان راداشت و گوتى: ئەوانەش برسین. بۆيەى دەفرۆشم تا بۆ خۆى لە برسان نەمرى و ئەوانەش بۆيوى چەند رۆژىكيان ھەبى. سەربەسەر بە زىرم نەدەدا و ئىستا بە ناردى دەفرۆشم.

لە كچەكەم پەرسى: تۆ بەو كارە رازى؟ مێرد بەو كابرايە دەكەى؟ فرمىسىكى بە چاۋە جوانەكاندا ھاتە خوار، بە شەرمەوہ گوتى: نىنم نوساقلار ناچدلار (- چ بكمە مندالەكان برسین)

- گوتم ئەگەر خىرۆمەندىك ئەوئەندە نارد بەدا بە باوكت ھىشتا حازرى مێرد

بەو كابرا پىرە بكەى؟ بە بىزارىيەوہ گوتى: بوخ وەللا (- نە بە خودا).

لەو كەين و بەينەدا ژن و مندالى ئاۋەدانى ئاپۆرەيان لە دەورى من دابوو. لە قسەكانمان نەدەگەيشتن. نەقلەكەم لە سەررا بۆ گىترانەوہ، ژنەكان تىكرا گوتيان:

نه پېرؤ، چ خيټر بوو، بؤ کافرستانيه؟ گزيره پيره يان تف باران کرد و هم موويان به غار چوونهوه مالي خويان. نينسانيهت گهيشته نهو پېري، دهوله مهند و هه ژار کس به دهستي به تال نه گهراوه. هر يه که له قدهر خويان، نان، کوليره، ناردي گنم، جو، گهنمه شامي، هرزن، ماش، نؤک، نيسک، تهنانهت برينج و رؤن و جلکه کؤنيان له گهل خويان هينابوو. زگي منداله کانين تير کرد و تووره کهي مه شهديان ناخني. نهو وهخته من له خوشيان گريام که ديم منداله قوشمه کاني دي که له سهر دوو شايي ميشين و جگين و شير و خهت سهر يه کتريان دهشکاند، به پهله پهله و هله هله زارکي کيسه په رؤکانين ده کرده وه و هر چي قهره پولتي هه يانبوو له مستي پيره مه شهديان ده کرد و بؤ خويان مافنگي ده مانه وه.

ههستي نينساني نهو کيژه کوردانه ناواتي شهيتاني نهو ديوه زمه بله وه زه ي کرده بلقي سهر ناو که قرمي لهو کچؤله بي دهره تانه خوش کردبوو. باربووي نهو نينسانه ساکار و پاکانه چهند نه وهنده ي نهو نرخه بوو که نهو گورگه پيره دهيوست نهو بهر خؤله بي نازاره ي پي بکري. چهند دل خوش بووم که به هه مووان نه مانه يشت له گونده خونچيلانه که ماندا نينسان به نارد سهودا بکري.

تهنگانه بهريان کورته؛ گراني دوايي هات. قات و قري تهواو بوو؛ خه لک کهوته وه سهر کاروکاسبي. به لام زؤر کهس له برسان مردن، زؤر پياو له پياو هتي کهوتن، زؤر مال له مال بوون، زؤر کهس له سهر ساجي عهلي دانيشتن، زؤر ناکهس پينگه يشتن، زؤر گيرفان ناخندران، زؤر کؤشک قوت بوونه وه و زؤر مافووره راخران و زؤر ماشين کردران.

له ولاتيکي بي سهره وه بهر ده، له ريژيميکي کؤني دهره به گايه تييدا هه ميشه

بەلای تەبىئەت، زۆلم و زۆر و خراپە و دزى و دەسدرىژى پىياو خراپانىشى لەگەڵە. ئەو رووداوە ناخۆشە زۆرى کار کردە سەر ھەستى ناسک و شاعیرانەى من و ھەر ھە زۆرىشى تەنسىر کردە سەر وەزعى نابوورى و کۆمەلایەتى و تەنانەت سیاسى کوردەوارى. وەزعى خرابى نابوورى و کۆمەلایەتى و سیاسى ولات و نەدارى و دەست کورتى زۆربەى خەلگ و زۆردارى کار بە دەستانى دەولەت و تاوان و خەیانەتى چىنى دەستەلاتدار بوو بە ھۆى راپەرینىكى فىکرى بى و پىنەى زەحمەت کىشانى کوردستان و ھەست بە مەسئولەت کردنى رووناکبیرانى شوپشگىژ و لەخۆبوردوویى نەتەوہ کەمان.

ئەو راپەرینە فىکرىیە و ئەو ھەست بە مەسئولەت کردنە بوون بە ھۆى ئەوہ کە چىنى چەوساوە و تویژى رووناکبیری کورد زۆر لە جارەن بە پرواتر و نامادەتر لە دەورەبەرى حیزبى دیموکراتى کوردستاندا کۆ ببنەوہ. پاش رووخانى کۆمارى مەھاباد قەت وەك سالى کانى ۲۹ ھەتا ۳۲ ھەلومەرجى لەبارى عەینى و زەینى بۆ خەباتى رزگار یخووازەنەى گەلى کورد لە کوردستانى ئىتران ھەلنە کەوتوہ.

ھەر چەند لەو سالانەدا حیزبى دیموکراتى کوردستان لە ژىر تەنسىرى حیزبى توودەى ئىتراندا بوو و ئەو ھەندە بەرەو خەباتى چىناىەتى دەرویشت کە لە خەباتى نەتەواىەتیدا کەمتەرخەمى دەنواند و ئەو ھەندە بۆ رووخاندنى کۆنەپەرستى و دامەزراندنى دیموکراتى لە ئىتراندا تىدە کۆشا کە ئەستاندى مافە رەواکانى گەلى کوردى لە پلەى دووھەدا دادەنا، بەلام دیسان بە پشتیوانى چىن و تویژە چەوساوەکانى گەلى کورد پشتتەستوور بوو.

من ھەر چەند بە پىتى توانای خۆم لەو خەباتەدا بەشدار بووم، بەلام لەبەر نەبوونى چاپەمەنى کوردى نەمتوانى ھونەرە کەم وەك پىتووستە لە رىنگای خزمەتى

گهله که مډا له کار بښم. له و کاته دا که روژنامه کانی فارسی به نهیښی بلاو دهبونوه و پؤلیس نهیده توانی بیان دؤزیته وه، بی گومان دهشکرا چاپه مهنی کوردی بلاو بیته وه، به لآم به رتیه به رانی نه و سرده می حیزب له بهر بی ته زمونی نه وه بیان به لآوه گرینگ نه بوو.

نه و ده میس بروام وا بو و نیستاش هر له سر نه و پروایم که ده بی زه حمه تکیشانی کورد به زمانی خوین بدوینین و ده بی رونا کبیرانی کورد به زمانی ساکارترین نینسانی کورد مه سایی سیاسی و کومه لایه تی بنوسن و کومه لانی گهله که بیان رینوینی بکن. به راستی هم له باری خزمهت کردن به زمان و نه ده بی کوردی و هم له باری رونا ک کردنه وهی بیروای سیاسی چینه چه وساوه کانی کوردستان هه لیکي گه وره مان له ده ست دا.

حیزب و ریڅخواه سیاسیه کانی نیران به تایسه تی حیزبی تووده ی نیران و جه به هی میلی و پیاوه نازادیخوازه سه ربه خوینه کان خه باتیکي رنکوییکیان ده ست پی کربوو. روژنامه کان هه قایقیان روون ده کرده وه و تاوانه کانی ریژیم و گنده ل فیلنی نیمپریالیزمیان ناشکرا ده کرد. کؤنه په رستی له میوینه ی نیران روژیه روژ پاشه کسه ی ده کرد و سه نگره کانی لی ده ستیندران. ده وله ته کانی ده ستکردی نیمپریالیزم و نوینه ری کؤنه په رستی خوین نه ده گرت و یه ک به دووی یه کدا ده رووخان. ره زم نارا نه فسه ری به هیز و به ده سه لآتی نه رته شی نیران وه ک ناخرین تیری ته رکه شی کؤنه په رستی هاته سه ر کار، به لآم بی گومان نه گه ر نه شکوژر ابا نهیده توانی بهر به لافاوی به ته وژی خه باتی نازادیخوازان بگری و قازانجی شیرکه تی نه وت بیاریزی و ده سه لآتی ده رباری کؤنه په رست و سه ر به نیمپریالیزم بیتیته وه سه ر ده قی جاران و نه ویش هر تیندا ده چوو و میژووش ریڅگی خوی هر ده بری.

خه باتی شیتلگیر و بی وچانی گهلانی نیران نیشتمان په روهری به ناوبانگ دوکتور موسه دیقی هینا سر کار. نهو پیاوه به جمرگ و نه به زه خه باتی گهلانی نیرانی ژیرانه رابهری کرد و توند به گژ نیمپریالیزمدا چوو. سه نگره کانی یهک - یهک پی به تال کرد تا به جارتیکی پشتی شکاند و نهوتی نیرانی میلی کرد و دهسته لاتی شومی شیرکتی نهوتی نینگلیسی له ناو برد که له میژ سال بو وهک دهولته تیکی گچکه و به هیژ له ناو دهولته تی بی هیژی نیراندا ره گی دا کوتابوو.

به بروای شخسی من نهو پیاوه مه زنه هه له یه کی میژوویی کرد، نهویش نهوه بو نه وهنده ی به گژ دوژمنی ده ره وه دا چوو به گژ دوژمنی ناوخودا نه چوو. نهو که سه ی له رژی ۳۰ پووشپه ری ۱۳۳۱د له نو فیداکاری و گیانبازی و پشتیوانییه ی له گهلانی نیران دیبوو، نه ده بو به سر کونه په رسته یوه و بچی و ده بو ره گ و ریشه ی ده ره به یی. کونه په رستی له هه موو شوینیکی جیهاندا بو پاراستنی دهسته لاتی خوی ده ست له هیچ تاوانیک ناگیرتته وه، بویه ده بی نازادیخوازانیش له ده رفتی نه و تودا دهستی لی نه پاریزن. ده ی توانی هه ره له رژه کانی پاش ۳۰ پووشپه ری ۱۳۳۱د شوینه واری کونه په رستی له نیراندا نه هیلی و نه وهنده ی بی هیژ بکا که نه توانی راست بیته وه و سر له نوی وهک داردهستی نیمپریالیزم بیته وه سر کار.

به درژیایی حکومه تی دوکتور موسه دیق کونه په رستی له نیراندا به ره و که میژی ده چوو و له هیندیگ جیگادا ته و او بی دهسته لات بیوو، به لام به داخه وه له کوردستاندا هه رچهند هیژ و گوری جارانی نه بوو، هیشتا به ته وای لی نه که وتبوو.

نه رته ش به پشتیوانی ده ره به گهلانی خولاتی زور جار به ره ننگاری خه باتی گهلانی کورد ده بوو و زه بری لیده و شانده.

جوتتیارەكانى كوردستانى ئىران لە سالى ۱۳۳۱ (۱۹۵۲)دا لە دۇى زولم و زۆر و چەوساندنەوى دەرەبەگەكان راپەرین و بۆ يەكەم جار لە مېژووى كوردستانى ئىراندا ناتەبايى چىنايەتى گەيشتە رادەى تەقىنەوہ و چىنى چەوساوى ولاتەكەمان بۆ ماوہيەكى كورت لە بەشىكى كوردستاندا توانى بەسەر چىنى دەستەلاتداردا زال بى.

جوتتیارەكان ھەر بە ھىزى خۆيان توانيان لە بەرى فەيزوللا بەگيان و چۆمى بۆكان و چۆمى مەجىدخان و شامات و بەشىكى مەحالى بى خوتىرپۆى و نازاردان و خراپە لەگەل كەردن، ئاغاكان لە گوندان دەرېكەن و بە خا و خىزانەوہ لە شارى بۆكانيان پەستېون و لەوتىشدا گەمارۆيان بەدن و بەپەلە خەرىكى چەكدار بوون بن. بى گومان نەگەر لەو سەردەمدا رابەرەيەتى حىزبى دېموكراتى كوردستان دروشمى خەباتى چەكدارانەى ھەلبىگرتبايە و ئەزمونى شۆرشگىرپانەى ھەبايە و جەلەوى ئەو راپەرېنەى بە دەستەوہ گرتبايە و چىن و تويژەكانى دىكەى بۆ يارمەتى و پشتىوانى جوتتياران ھان دابايە، ئەو راپەرېنە زۆر زوو دەبوو بە ناوھندى شۆرش. شۆرشىكى رەسەن و بەرىن، شۆرشىكى سەرانسەرى كوردستان لەوانە بوو زۆر زوو بتوانى مافە رەواكانى گەلى كورد لە چوارچىوہى ئىرانىكى دېموكراتدا بچەسپىتى و جوتتيارانى كوردستان رزگار بكا. داخى گرانم ئەو ھەلە لەبارە و ئەو دەرەفتە باشە كەلكى لى وەرنەگىرا. بى تەزمونى خۆمان پتر لە ھەموو ھۆيەك شۆرشى كوردستانى ئىرانى وەدوا خست. چىن و تويژەكانى دىكەى كوردستان يارمەتى راپەرېنى جوتتيارانى كوردستانيان نەدا و دەستيان لەسەر دەست دانا.

سەرتىپ موزەفەرى فەرماندەى تىببى مەھاباد بە سوپا و لەشكر و تانك و تۆپەوہ بە ھاوارى دەرەبەگەكانەوہ چوو، راپەرېنى جوتتياران و وەرزىرانى زۆر

بىر پەرحامانە و بە توندى سەركوت كرد. دەرەبەگەكانى فەيزوللا بەگى و دىيوكرى بە پشتىوانى نەرتەش و يارمەتى قولە ئاغايانى مەھال و شاروۋىران لە وەرزىران وەخۇ كەوتن. لىيان دان، دەرەيان كردن، تالانىيان كردن و كوشتيانن و لاشەى دەيان وەرزىرى شۆرشيگىر و تىكۆشەريان بە چۆمى بۆكاندا دا.

حكومەتى نىشتمانى موسەدىق نەيتوانى پىشى شو تاوان و جىنايەتە ئاشكرايە بگىر. حىزبى توودەى ئىيران بەو ھەموو ھىزەى كە شو سەردەمى ھەببىو نەيتوانى شو راپەرىنە پىاريزى و بچووكترىن يارمەتى پى بگەيەنى.

جاريكى تر بە چاوى خۆم تىشكانى رەسەنتىن راپەرىنى گەلەكەم دى. نەگەر گوتىم رەسەنتىن راپەرىن، بە ھەلە نەچووم، چونكە شو راپەرىنە لە ناو زەحمەتكىش ترىن چىنەكانى خەلكى كوردەوارى و لە خۆو ھەلقولىبوو. يەك - دوو كەس نەبى، نوئىنەرى ھىچ چىن و توئىزىكى كوردستان تەنانەت وردە بۆرۇوازشىيان لەگەل نەبوو. راستە بەشى زۆرى شو وەرزىرانە ئەندامى بەو ھەفای حىزبى دىموكراتى كوردستان و دۆستى بەئىمانى حىزبى توودەى ئىران بوون، بەلام بەداخەو راپەرىتەى حىزبى دىموكراتى كوردستان درەنگ جوولايەو و نەيتوانى شو راپەرىنە رەسەنە بە چاكى بەرپۆە بەرى. بى گومان ئەگەر شو راپەرىنە باش راپەرى كرابا لەو كاتەدا كە كۆنەپەرستى لەو پەرى بى ھىزىدا بوو زۆر زوو دەيتوانى ھەموو كوردستان بەئەنئەتەو و بىتتە سەردەتاي شۆرشيكت كە پىم وايە درىژخايەن نەدەبوو.

لە سالى ۱۳۳۲د خەباتى گەلانى ئىران بە راپەرىتەى موسەدىق سەرنجى دىناى بۆ لاى خۆى راکىشا و موسەدىق بە يەكەم شەخسى سال ناسرا.

خەباتى حىزبى دىموكراتىش بارىكى لەبارترى بە خۆيەو گرت و تا رادەيەكى زۆر پىشى چەپرەوى مندالانە كە راست و راست بە قازانجى

کږنه پهرستی ته واو ده بوو گيرا .

منیش پاش چند سال تووشی لاونکی رووناکبیر و تیکو شیری کورد هاتم که چونکه نازادیخوازیکی شینلگیر بوو بروای به چاره سهرکردنی مهسه لهی نه ته وایه تی هه بوو و له زمانی یهک ده گه یشتین .

من له میژ بوو هاوارم ده کرد، بابه راسته روژنامه کانی سهر به حیزی تووده روژنامه ی چاک و به که لکن - به راستیش وا بوون -، به لام دهردی نیمه دهرمان ناکه ن. به شی زوری گه له که مان فارسی نازانی و له مه بهستی روژنامه کان ناگا و له سهر مه ساییل روون نایته وه، به لام به داخوه زورم گوئی نه ده درایه و ته نانت چه پره وی و امان هه بوون که له عهینی نه خوینده واری و نه زانیدا گالتیهان بهو جوړه بیر و بروایه ده کرد و بهردیان له نه ژنوی خویان ده دا .

نهو لاه له قسم گه یشت، دهسته لاتیسی زور بوو . بریارمان دا روژنامه ی «کوردستان» روژنامه ی حیزی دیموکراتی کوردستان، یادگار و خوشه ویستی پیشه وای نه مرمان سهر له نوی چاپ بکهینه وه و به زمانی ساکاری کوردی له گه ل زه حمه تکیشانی گه له که مان بدوین و له سهر مه ساییل روونیان بکهینه وه . خه ریک بوو ناواتی له میژینه ی من بیته دی، که به داخوه کودیتای شووم و ره شی ۲۸ ی گه لاویژ بو ماوه یه کی دوورودیژ لیک جوی کردینه وه و وهک بابرده له ههر یه که ی بو لایه که هه لداشتین .

نهو لاه تیکو شیره پاش چند سال ناواتی منی هینا دی و توانی روژنامه ی «کوردستان» چاپ و بلاو بکاته وه . چوار ژماره ی نهو روژنامه م پینگه یشت، به لام ژماره ی پینجی هه رگیز نه گه یشته ده ستم، چونکه نهو که سه ی روژنامه که ی بلاو ده کرده وه به خوی و روژنامه که یه وه گيرا و هه صوو ژماره کانی له ناو چوون . من نه گهرچی زورم پی خوش بوو له گه ل نهو روژنامه هاوکاری بکه م و شتی بو

بنووسم، ھەل ۋ مەرچىكى نەھىتى نەوتۆ لە گۆرېدا بوو كە پىرەنە گەشىتم ھىچى بۆ بنووسم.

زۆر شت لەسەر كودىتاي رەش ۋ شوومى ۲۸ى گەلاوئۆ نوسراوھ ۋ گوتراوھ ۋ دووپاتە كوردنەوھيان لىرەدا بى جىيە، بەلام چونكە نەو كودىتايە تەنسىرى راستەوئۆى لەسەر زىانى من ھەبووھ ۋ منىش يە كىتكە لەو كەسانەى ۋەبەر پەلامار ھاتم ۋ زۆرم رەنج ۋ كۆيرەوھرى ۋ نازار دىت ۋ گەلىكەم زىانى مالى پىنگەشىتم ۋ دەرەد ۋ سزام چىشت، وىستم ھەروا بە سەرىدا تىنەپەرم.

لە رىفراندۆمى موسەدىقدا ھىزى كۆنەپەرىستى ۋ ھىزى نازادىخووزى زۆر باش رادەى دەستەلاتيان دەرکەوت، بە تايبەتى لە كوردستاندا. بۆ نمونە لە شارى مەھاباد كە دەنگدان نازاد بوو ۋ وەك گوتەم ھىشتا كۆنەپەرىستى ۋ نەرتەش كەم تا كورتىك جوولەيان مابوو، تەنيا دوو كەس بە قازانجى دەربار دەنگيان دا، نەویش وەك شاھىدىكى زىندوو ناگام لى ھەيە لاوئىكى زۆر پاك ۋ چاك لە داخى چەپەرەى نەندامىكى بى كەلكى حىزب دەنگى دا ۋ پتر لە پىنج ھەزار دەنگ بە قازانجى موسەدىق درا. بەوھرا ديارە خەباتى دژى ئىمپىريالىستى چەندەى پەرە گرتبوو. خەلك لەمىز بوو خەرىك بوو جىئۇنى دامەزراندنى حىزبى دىموكراتى كوردستان بگرى. كەچى خاوارپاستان لە رۆزى ۲۵ى گەلاوئۆى ۱۳۳۲د جىئۇنەكەيان بوو بە دوو جىئۇن. لەو رۆژەدا بوو كە شا لەبەر تەوژمى شەپۆلى توورەيى خەلك خۆى نەگرت ۋ راي كرد ۋ بەرەو بەغدا ھەلات، لەوئىش نەگىرساوھ ۋ ھەى دى بۆ ئىتاليا. بەراستى رۆژئىكى خۆش بوو، دوكان ۋ بازار داخران ۋ خەلك رۇانە ناو كووچە ۋ خىابان. بوو بە ھوراكىشان ۋ چەپلەرپىزان ۋ سەما ۋ ھەلپەرىن. ژن ۋ پىاو ۋ گەورە ۋ بچووك لەو زەماوەندەدا بەشدار بوون. كۆبوونەوھەيەكى گەورەى حىزبى لە مەيدانى شار كرا. منىش پاش رووخانى

کڅماری کوردستان بۆ په کم جار شيعرم بۆ خه لک خوینده وه. دياره شيعره کانم به په له دروست کردبوو و له باری هونه ريه وه زور باش نه بوون، به لام چونکه نیلهامم له خه لک ودرگرتیوو و بۆ خه لک بوون، دوو ساعات پی نه چوو گه وړه و بچوک و ژن و پیاو و مندالی شاره که مان سهر به ندی شيعره که میان ده خوینده وه و ده یانگوت «ده برۆ نهی شاهي خائن به عدا نیوهی ریتت بی».

سی رۆژان دهنگی دهه وول زورنا و تریقه ی پیکه نین و رمبسی هه لپه پین له مه هاباد نه برابیه وه، به لام به داخوه نم که یف و نه ههنگ و به زم و زه ماوه نده زوری دریزه نه کیشا و رۆزی ۲۸ ی گه لاویژی ۱۳۳۲ کودیتای شووم و رهش و دژی گه لی (دالیس - نه شرف - زاهیدی) سووک و هاسان سهر که وت. زاهیدی نه و نه فسره فاشیست و کونه پرسته ی که رۆژگاریک به تاوانی جاسوسی نالمانی نازی له لایهن نینگلیس و نه مریکاوه گیرا، نیستا به قازانجی نه وان و دهر باری کونه پرست رابه ری کودیتای به دهسته وه گرت و به سهر کرده یی ژماره یه کی کم له نه فسره رانی کونه پرست و دهر کراوی نه رتهش و دهسته یه ک پیاو خراب و که ته و کوشه و به پشتیوانی نیمپریالیزی نینگلیس و نه مریکا توانی جوولانه وهی نازادیخوازی پهره گرتوو و به ریلای نیتران سهرکوت بکا و ده ولته تی نیشتمانی موسه دیق پرووختنی و دهسته لات بداته وه دست کونه پرستی و شای را کردوو، شای به زیو و شای خویری و پیاو کوژ بگه ریتتیه وه سهر ته ختی پاشایه تی و رۆزی ۲۸ ی گه لاویژ بکا به سهره تای سهرده میکی رهش و شووم و خویناوی میژووی نیتران.

من بۆ خۆم پیم وا نه بوو کونه پرستی به هه لاتنی شا له نیتراندا بنه بر ده بی و نیمپریالیزی جیهانی وا سووک و هاسان دهست له خه ز و به ز و خیر و بیتری نیتران هه لده گری، به لام قهت خه یالیشم نه ده کرد وا به هاسانی زال بیتته وه، چونکه جوولانه وهی نازادیخوازی نیتران زور به هیتتر له وه ده هاته پیش چاو.

من نامەوی بچمە قوولایی مەسەلە کەو، بەلام ئەوەندە دەلیم ئەگەر رابەرانی جوولانەوێ نازادبەخواری لە تاران و دەدەست دەهاتن و بەرەنگاری کودیتاچیەکان دەبوون، هەرگیز کۆنەپەرستی نەیدەتوانی بەسەر جوولانەوێ نازادبەخواریدا زال بێ و شا بگەریتەوێ نیران و ولاتە کەمان بکاتە گۆمی خۆتین و ئەو هەموو ئینسانە بەشەرەفە بکوژی و ئەو هەموو خۆتینە پاکانە بریتژی و ئەو هەموو خەیانەتە بە گەلانی نیران بکا.

پاش نیوەرۆی رۆژی ۲۸ی گەلاوێژ زۆر بە زەحمەت توانیم خۆم دەرێاز بکەم و لە مەهاباد وەدەر کەوم و ملی چیا بگرم. ماوەیەکی زۆر بە کێوانەوێ بووم، شەوانە خۆم لە گوندیک دەکوئا و نان و ناویکم دەخوارد و بە رۆژ وەچیا دەکەوتم. پۆلیس زۆر بە توندی لیم دەگەرا و هەرەشەیی کوشتنی لێ دەکردم، بەلام شوپینی بۆ هەلنەدەگیرام. ئەوەش لە سایەیی یارمەتیدانی خەلک بوو، هەموو کەس رای دەگرتیم. نانی دەدامی، دەیشارد مەو، تەنانەت ئەوانەیی زۆر بە شاپەرست مەشهوور بوون بەراستی چاکەیان لەگەڵ کردم و زۆریان مەمنوونم. بەلام بۆیە ناویان نایەم بۆ خۆیان رەنگی پێیان باش نەبێ.

پۆلیس کە دەستی وەمن رانەگەشت کەوتە نازاردانی بابم. ئەوێ منی زۆر نارەحەت کرد. بابیکی پیر و موحتەرەم کە مائی پەناگای لێقەوماوان بوو، ئیستا لەسەر من سووکایەتی پێدەکرا. ئیستاش کە ئەوێم و دەبیر دیتەوێ نارەحەت دەبم. بەوێ شەوێ رانەوێستان و گیشەیی گوندەکیان تیکرا سورتاندین. ولاتی ئیمە زۆر کویتانە، سالی وا هەییە پێنج مانگ بەفر عەرز بەرنادا و حەیان و نازەن لەسەر ناخوێر و دانگەیی، لەبەر ئەوێ خەلک ناچار گیا و وینجە و کۆدە و گزەر و تفاقیکی زۆر داخا. بەداخەوێ لە قەدی مەوێ عادی تیکی خراب لە کوردەواری هەبوو، هەر کەس رقی لە یەکیک هەستا و بە ناشکراییی نەبوێرایە، گیشەیی

ده سووتاند. پياوه کانی پؤلیس به دزی گیشهی گونده کهی نیمه‌یان که به سه‌ری به که‌وه داندرابوون ناگر تیبه‌ردا. بی‌گومان زهره‌ری نهو سووتمانه له‌سهر هه‌زار تمه‌ن زیاتر بوو. نیستاش که وه‌بیرم دیته‌وه خه‌لکی هه‌ژار و زه‌حمه‌تکیش و بی‌تاوان له سؤنگه‌ی مندا نهو هه‌موو زیانه‌یان پی‌نگه‌یشت و به‌ره‌می شان و پیلیان بوو به ژیله‌مؤ و ناژه‌له به‌سته‌زمانه‌کانیان بی‌تفاق مانه‌وه کزهم له جهرگی دی و له کن ویژدانی خؤم شهرمه‌زار ده‌بمه‌وه و خؤم به پشیلهی ره‌جه‌به شیت ده‌زانم.

پاش ۲۸ی گه‌لاویژ زؤر له نه‌ندامانی حیزب روویان له نیو مه‌نگوران کرد. عه‌شیره‌تی مه‌نگور به پانه‌وه، به ناغا و ره‌عیه‌ته‌وه، به نه‌دار و ده‌وله‌مه‌نده‌وه باوه‌شیان بؤ کردنه‌وه.

هرچه‌ند هیئتیک له تیک‌زوه‌ران پی‌شنیاری هه‌لایساندن شؤرشی چه‌کداریان دا و له‌بیرمه کاغه‌زیکم بؤ هات که چاوه‌نؤر به بهو زووانه چه‌ک بلاو ده‌که‌ینه‌وه و شؤرش ده‌ست پی‌نده‌کری، به‌لام چ باس نه‌بوو. بی‌گومان لهو وه‌خته‌دا که عه‌شیره‌تی مه‌نگور لهو شوینه‌سه‌خت و قایمه‌دا هاوکاری حیزبی ده‌کرد، ده‌ست پی‌کردنی شؤرشی چه‌کدرا‌نه کاریکي مه‌حال نه‌بوو. پی‌م وایه ده‌وله‌ت هه‌ستی به‌وه کرد و گپراوه‌کانی به‌ردان و خه‌لکی دامه‌زرانده‌وه. منیش پاش چوار مانگ ده‌ربه‌ده‌ری توانیم بجمه‌وه مائی خؤم و دامه‌زیمه‌وه. لهو ماوه‌دا به‌راستی رهنج و کویره‌وه‌ریه‌کی زؤرم دی و هیژ و توانام له ده‌ست دا.

نه‌وه بوو به سه‌ره‌هاتی مندالی و لاوی من. چونکه رهنج و کویره‌وه‌ری ژیان له ۳۰ سالی‌دا منی پیر کرد، سه‌روپیشم بؤز بوو، ددانم شاش و واش بوون، چاوم حوکمی کم بوو، هیژ و توانام رؤژه‌روژ له که‌مایه‌سی دا، هه‌موو شتم به‌ره‌وه نه‌مان چوو. بی‌جگه له هه‌ستی شاعیرانه‌م که به پړوای خؤم تا نیستاش هه‌ر له

زیددییه و کهمی نه کردوه.

له سالی سی و دووړا همیشه له ژیر چاوه د تیری پزلیسدا بووم و پزلیکم جاسوس له دهوړ و بهری گهړاون.

سالی ۱۳۳۸ سالیکی زور شووم بوو له میژووی ژیانی مندا. لهو ساله دا سازمانی نه منیهت گه ورتیرین زه بری له حیزبی دیموکراتی کوردستان و جولانه وی نازادیخوازی گه لی کورد وه شاند، که بی گومان لهو سهرده میدا ده کرا به به هیزترین ریکخوازی سیاسی ریکویکی نیرانی بزانی.

منیش لهو سهرده مه دا تووشی نه خو شیه کی روچی هاتم. ناهو میدیه کی رهش ناسوی ژیان و بیر کردنه وی داگرتم. نهو ناهو میدیه زور جار تا حالی خو کوشتن پالی پیوه نام. نامه وی شه تاوانه باویژمه سهر نه ستوی کهس. بهلام نه و نه ده لیم ناته بابیی و نا کوزکی ناو خیزان و بنه مالی خو مان زوری کار کرده سهر من. هه له می وام کردن که نه ده بوو به هیچ نرخیک بیانکم و به سهر په لی وادا که و تم که ده بوو خو یان لی بپاریزم. دوو سالی زور تال و تفت و پپرهنج و کویره وهریم رابوارد و هه زار جار مهرگم به ناوات خواست. بهلام له پر شه و مژ و هه وره ره وی و گزنگی هیوا سهر له نوی له ناسوی ژیانمدا نه نگوت.

لاویکی رووناکبیر و کوردیکی پاک و به شهره ف که به داخه وه ناکری ناوی بهرم، خو وی و ره فیقانی شه لهو ماوه دا زور له هانام هاتن و زورم له گه له ماندوو بوون. له سالی ۱۳۴۰ سهر له نوی تیهه لچووموه و هاوکاری نازادیخوازانم ده ست پیکرده وه؛ ده سته یه ک ره فیقی تازه و پیگه یشتوو و رووناکبیرم پیدا کردن؛ له باری هونه ریشه وه شیعره کانم نه ک ههر باشتر بوون، به لکه به پروای خو م تیانپه راند.

له سالی ۱۳۴۴ لاویکی یه کجار خو شه ویست و خزمیکی زور نریکم که له

دهره‌وی ولات ده‌ژیا و ده‌یخوتیند و هیوایه‌کی زۆرم پی هه‌بوو مرد، نه‌و رووداوه زۆری په‌ریشان کردم.

هینده‌ی پی نه‌چوو له سه‌فردا بووم که خه‌به‌ری جه‌رگه‌بری مردنی بابمیان دامی. ناتوانم شرحی ته‌نسیری نه‌و خه‌به‌ره له‌سه‌ر هه‌ستی خۆم بده‌م. نیستا که نه‌و دپیرانه ده‌نوسم به زه‌حمه‌ت فرمی‌سکم بۆ راده‌وه‌ستن. نه‌وه‌نده ده‌لیم ددری باب مردن ده‌ردتکی گرانه و پیاو له هه‌ر ته‌مه‌نیکدا بابی بمری هه‌ست به هه‌تیوی ده‌کا.

دوو سال پاش دایکیشم مرد. بابم پیاوتیکی به زیبک و زا‌کوون بوو، قه‌تی روو نه‌ده‌دا منداله‌کانی، ته‌نانه‌ت به پیریش من جگه‌رم له کن نه‌ده‌کیشا. دایکم زۆر سه‌ر و روو خۆش بوو و منی له هه‌موو منداله‌کانی خۆشتر ده‌ویست، که‌چی پیم سه‌یره مه‌رگی بابم زۆر پتری کار کرده سه‌ر من و پتری په‌ریشان کردم.

سالی ۱۳۴۷ له حالیکدا که زۆر ده‌وله‌مه‌ند و تیر و پر بووم و مال و ده‌وله‌تیکي زۆر له پیوستی خۆم زیاتر هه‌بوو و پیر و که‌نه‌فتیش بووبووم و ده‌مه‌ویست گوشه‌گیری بکه‌م و له ناو ژن و مندالی خۆمدا بحه‌سیمه‌وه، زولم و زۆری ریژیم نیسه‌ت به گه‌لی کورد گه‌یشته راده‌یه‌ک که بۆ هیچ نینسانیتکی خاوه‌ن شه‌رف قبول نه‌ده‌کرا. من چۆن چاوم به‌رابری ده‌دا لاوانی تینکۆشه‌ر و رووناکیبری کوردم - هه‌ر به‌و تاوانه‌ی داوای مافی ره‌وای نه‌ته‌وایه‌تی خۆیان ده‌کرد - له پیتش چاو بکوژن و به‌وه‌شه‌وه رانه‌وه‌ستن، ته‌رمی خوتیاوی و کون‌کراویان به شار و باژیراندا به چه‌پله‌ریزان بگپرن و داوه‌ت و سه‌مای له دهری بکه‌ن؟ ناچار به پیری، سه‌ری خۆم هه‌لگرت و به داری ده‌ستی رووم له ولاتی غه‌ریبایه‌تی کرد و ده‌ستم له ژن و مال و که‌س و کار و یار و دیار هه‌لگرت. نه‌وه پینج سال و چه‌ند مانگه‌ ناواره و دهره‌ده‌ر ده‌خولیمه‌وه و هه‌ژار گوتنه‌ی

هەر شهوه میوانی خانه خوئییه کم و هەر رۆژه له جیییهك. زۆرم کویره وهری و چهرمه سهری چیشتووه، زۆرم شهو و شهونخوونی کیشاوه، زۆرم نه داری و رووسی دیوه. نه گهر ژیانی نهو چهند ساله بنووسم خۆی سه دان لاپه ره کاغه زی بهش ناکا. به لآم نه هیئنی کاری نیجازه ی نادا.

خوینهری خۆشه و یست هیوادارم توانیبیتم تا راده یهك خۆم به تو بناسینم. دیاره توژ چاوه نوژی نهوه نی هه موو رازه کانی خۆم بو تو گپرایتته وه.

من نینسانم نه مه لاییکه م و نه په ری. ده خۆم، ده نووم، شاد ده بم، وه ره ز ده بم، ده گریم، پیده که نم، ده ترسم، ناهومید ده بم، دار و به رد نیم، لهو ماوه دوور و درێژه ی ژیانمدا زۆر کاری چاکم کردوه و به سه ر خراپه شدا که وتووم. ته نیا کاریکی خراپی که دلنیام قه تم نه کرده وه دزییه، نه ویش قه ت نه وه نده موحتاج نه بووم مه جبوور بم دزی بکه م. به چی مه معلوم ژیان نه وه نده م موحتاج نه کا تووشی نهو گونا ههش بم که زۆرم پی گه وره یه؟

نیوه شهوی سیی ربه ندان ی ۱۳۵۲ (۲۴ ی ژانویه ی ۱۹۷۴) و (یه که می موحه رپه می ۱۳۹۴) له نووسینه وه ی نهو سه رگورشته بوومه وه. نیستا له شاریکی دوور ولآت به تاقی ته نی له ژووریکی رهق و رووق دانیشتووم. هه موو سامانم ته ختیك و ده ستیک نوین و دوو ده ست به رگی کۆن و نو ی و چهند کراسی چلکن و چه مه دانیک و ساکیکی ده ستی و چهند کتیب و کۆلیك کاغه زی بلاوه و نه سپی له گیرفانمدا سه وزه له تان عه رز ده کا، به لآم زگهان پیم نه سووتی. نهو ژیانم بو خۆم هه لباژاردوه، ده نا دۆستی وام هه ن نه گه ر چه ز بکه م پارووی له زاری خۆیان ده ردینن و له زاری منی ده نین.

تا نهو نوخته م دانا زیندوو بووم و پشوووم ده هات و ده چوووم و هیچ رهنگ مردن نه بووم. جا نازانم که ی سه ر ده نیمه وه و کۆچی دوایی ده فهرمووم؟

ليړه شدا دهمه وئ شتيك بليتم، به پيچه وانه ي زور هونه رمندي كورد، من له نه ته وه كه ي خوم رازيم. كهس تا نيستا بي حورمه تي پي نه كرووم. داواي دراو و ماليشم له كهس نه كرووه تا بزاسم دهمداتي يا نا. له ليقه ومانيشدا نانيان داومي و رايانگرتووم.

شيعريشم ته نيا بو ده رپيني نيحساي خوم داناوه و هيچ هه قم نيه منه تيان به سردا بكه م. نه وان پييان ناخوش بي يا خوش، من كه شيعرم بو هات ناتوانم نه يليتم.

گه ليك قسم له دلا بوو، حيكايه تم مابوو
كه چي له به ختي كه چم خامه نووكي ليړه شكا

له بهر شكاني نووكي خامه نيه كه له گيړانه وه ي حيكايه تي دلي خوم واز ديم. نا، من وه هه موو نينسانيك ي كورد به تايبه تي كورد يكي نيړاني هيشتا له دنيايه كي پر له نه سراردا ده ژيم و ناكري رازه كاني دهروونم هه لپريزم. تو بلتي كورد بگاته جيگايه ك و منيش نه وهنده بژيم هه چي دهيزانم بينووسم و قازانجي له زيان پتر بي؟
نينسانم.

ژيانم بي خوشه.

پيم خوشه له شاري ناوه دان، له شه قامي پاك و خاوين له گه ل خوشه ويستان بگه پريم. پيم خوشه له ژوروي گهرم و گور له سهر نويني نهرم وه ركه وم. پيم خوشه سهر وه باسكيكي نهرم و نول بكه م. پيم خوشه كام خوراك خوشه له پيشم بي، پيم خوشه كام شه راب چا كه له جامدا بي، دهمه وئ سه ما و هه لپه ريني نازداران ته ماشا كه م. دهمه وئ جوانترين باله بيينم، بو چاكترين شوپرا گوي

رابگرم، دهموۍ بهرترين سہمفونيم بولۍ بدرۍ.
 نامہوۍ دہربہدہر و سہرگہردان بسم، بہ تہنۍ بہ کټو و شاخاندا بگہرټيم، لہ
 نەشکہوت و زہندولان بخزيم، لہسہر بہردی رہق بنوم، قونداغی رہق و ساردی
 تفہنگ بکہمہ سہرين، نانۍ وشک و کہرواوی بخوم، ناوی سوټير و گہرم
 بخومہوہ، پيم خوش نيہ لاقہفرتہ و چہنگہ کرہی نيوہ گيانيان ببينم، خوټين و
 فرميسکم و بہر چا و بکہوۍ. پيم خوش نيہ بہ تہقہی تفہنگ و گرمہی توپ و
 ہارہی تہيارہ رابچہنم.

بہلام چ بکہم!؟

کوردم

کويلہم

نہوانہ ہموو و تہنانت کوژران و کوشتنم پي لہ کويلہتی خوشترہ.

نارپک
روون

منتدی إقرأ الثقافی

کوردم نه من

گهرچی تووشی ره نجه پړویی و حسره ت و دهر دم نه من
 قهت له دهس نه م چرخه سپله نابهم، مهردم نه من
 ناشقی چاوی که ژال و گهر دنی پر خال نیم
 ناشقی کیو و تهلان و بهندهن و بهردم نه من
 گهر له برسان و له بهر بی بهرگی نیم پړو رهق هه لیم
 نوکهری بیگانه ناکه م تا له سر ههر دم نه من
 من له زنجیر و تهناف و دار و بهند باکم نیه
 لهت له تم کهن، بمکوژن، هیشتا ده لیم کوردم نه من

شیلان ناوی ۱۳۳۱-۱۹۴۲

وتوویتی کج و کور

کاکه گیان! لای کوردی شوخ و شهنگ
 تا کهنگی دهبی وای بی‌هست و دهنگ؟
 دیلی، ژیردهستی، نهسیری، تا کهی؟
 رووتی، نه‌داری، فهقیری، تا کهی؟
 له ژیر زنجیر و کۆتا دهنالی
 مه‌گهر دیتوانه‌ی، شیتی، عه‌ودالی؟
 تیفکره خه‌لکی هه‌موو نازاده
 ههر تۆ خه‌مناکی هه‌موو کهس شاده
 وه‌ره مه‌یدانی له‌ ریسی نیشتمان
 بکه قوربانی سه‌ر و مال و گیان

کور:

دیده گیان! کچی کوردی ژیکه له!
 داویننی پاکت دوور بی له په له
 «لینین» راپه پری مائی «چار» شیوا
 تو هیشتا چه پسی له ژیر چارشیا
 کچی هموو کس نیمرو سهر به سته
 هر هقی کچی کورده پی په سته
 پسیینه له پی تو زنجیر و کوټ
 دیده گیان بده یاری برای خوټ
 له گوین «ژاندارک» هسته وه ک مهران
 دوژمن وده رنی له خاکی کوردان

۱۳۳۱-۱۹۴۲

چاوهنى زير

له بار و قيت و قوزه چاوهنى زير
 نه گهر کوورده و وه گهر گوجه و شمل و گير
 بهژن باريك و شووش و شورده لاره
 نه گهر پيريكى خونين تاله و ورگ تير
 ده لئين زانا و شهديب و خوينده وارده
 نه گهر نه يخيوند بي شهش پيت و دوو دير
 به لام زيرت نه بي سووكى، نه گهر تو
 بدهى دهرسى هه زارى وهك شكسپير

ده ښځو و بي ښځو

هه چيكي بيته سهر زارم
نه من ده ښځو و بي ښځو
نه گهر چي بي ښځو و زارم
نه من ده ښځو و بي ښځو
نه وي ناغا بي بي ښځو
جه بوون و قه لس و لاساره
دزي و ريگرتني كاره
نه من ده ښځو و بي ښځو

گهلۍ بې نېکېر و نيدراکن
 گهلۍ بې خيټر و ناپاکن
 توخواکه ی کامه یان چاکن
 نه من ده یلیم و بیباکم
 نه و نه ده گيژ و بیهوشن
 حه یا و نامووسی ده فروشن
 له بڼ نازادی ناکوشن
 نه من ده یلیم و بیباکم
 خودای ناغاوه تان قهنده
 له بڼ قهندي هموو بنده
 به حالی وان ده کهن خهنده
 نه من ده یلیم و بیباکم
 نییانه بیړی سهره سستی
 ده کهن فخری به ژیرده سستی
 ده پړون هه روا به ره و په سستی
 نه من ده یلیم و بیباکم

له تالان و برۆ نازان
 له ری گرتن هه موو وریان
 درۆ ناکههه بیرسه وان
 نه من ده یلیم و بیباکم
 نه وانسهی نیسته سهردارن
 جه فاجۆن و سته مکارن
 غولامی پوول و دینارن
 نه من ده یلیم و بیباکم
 به شهو تا رۆژ ده کهن ته گیر
 چ ملکینکی بکهن داگیر
 چ داماوێک بکهن یه خسیر
 نه من ده یلیم و بیباکم
 له بهر زولم و جه فای وانه
 وه تهن یه کباره وێرانه
 هه زار خۆزگهه به بیگانه
 نه من ده یلیم و بیباکم

له شهرم و شووردهی مردم
 به خۆم من گهر بلیتم کوردم
 که ناغا نابرووی بردم
 نه من ده یلیتم و بیباکم
 منم لایکی بسی به روا
 له کهس باکم نیه به خوا
 نه گهر ناغا له هه بسم کا
 نه من ده یلیتم و بیباکم

قه‌لای نیشتمان

وه‌ته‌ن! گیان و سهر و مالّم فیدای تۆ
 وه‌گیانی من که‌ویّ دهرد و به‌لای تۆ
 له‌پیناوت دهنیم سهر، تا بزانی
 منم رۆژئیکسی ئازا و باوه‌فای تۆ
 له‌بۆ پاراستن و حیفزی سنوورت
 له‌باتی «ماژینۆ»، سینگم قه‌لای تۆ
 ده‌بیّ من چۆن بژیم مه‌سرور و دلشاد؟
 که‌ده‌تینم له‌ده‌س بیگانهدای تۆ
 ده‌بیّ که‌ی سه‌ربه‌خۆ بی تۆ، هه‌تا من
 به‌سه‌ربه‌ستی بکه‌م سه‌یر و سه‌فای تۆ؟
 به‌شینکه‌ و گولّ سه‌راسهر سوور و شینه
 چ‌جوانه‌ دیمه‌نی کیو و چ‌یای تۆ
 له‌گه‌ل تۆ بۆ نه‌جاتی نیشتمان
 ده‌ده‌ن هیمن! هه‌ولّ خوشک و برای تۆ

نە مەکی گۆلان

هاته دەر مانگی یە کەمی بە هار
 میلاقە سوورە لە لیوی جۆبار
 هەر وا کەمێک دوور وەنەوشێک بوو شین
 وەنەوشێکی چۆن؟ مەل کەچ و سەر شین
 بە وەنەوشە ی گوت میلاقە جارێک:
 لە میژو هەمە لە تۆ پرسیا رێک
 نە تۆ کە پەلکت وا سوور و گەشە
 دەروونت بۆچی خەلۆوزی رەشە؟

میلاقە :

چت لەوەی داوێ دەس هەلگرە لیم
 رازی دەروونم بۆ بە تۆ بلیم

وەنەوشە :

سویندت بۆ دەخۆم هەتا بئیم
 ئەو رازە لە کەس نەدرکینم

میلاقە :

دەس هەلناگری گوی راکرە بۆم
 تا کوو پیتت بلیم دەردی دلتی خۆم

نه من له خاکی کوردی رواوم
 به ناوی ساردی کانی دیراوم
 به شهوبای چپای بلند و سهرکش
 رهنگی په لکی من بووه سوور و گهش
 چاکه ی کوردانم له چاوی دایه
 له ناو گولاندا شهوه ره وایه؟
 کورد وا هه ژارن من هه ژار نه بم؟
 نه وان داخدارن من داخدار نه بم؟
 دهر وونم ره شه، جه رگم سووتاوه
 وه تی کوردستان داگیر کراوه
 لژمه ی من ده که ی وه نه وشه که چی
 بو خوت سهرشین و دژ و مل که چی

وه نه وشه :

منیش به دهردی تو گرفتارم
 په روه رده ی خاکی کوردی هه ژارم
 که تو هه ناوت بو کورد بووه رهش
 منیش بو کوردی سهرم نا له ههش
 به ملی که چم وه ک کوردی ده چم
 که کورد مل که چن منیش مل که چم

بەھاری لادی

بەھارە، کاتی کارە، خۆشەویستم بۆچی بێم بۆ شار؟
 ئەگەر من بێمە شاری، کێ وەنەستۆ بگری کاروبار؟
 ئەمن کرمانجەم و کرمانج کە هات فەسلی بەھار، وەک هار
 دەبێ بسخولیتەووە کێو و تەلان و بەندەن و نیسار
 هەتا پەیدا بکا نان و نەبا بۆ خەلکی شار، هاوار
 لەوێ دواو دەبێ قۆلی هەتا ئانیشکی هەتالی
 هەموو رۆژی هەتا ئیواری بچتە جووت و جۆمالی
 کە بولیتلی شەوی پەیدا بوو ئەنجا بیتەووە مالی
 بەبێ وەی کەس هەبێ بیشیلی، یاخۆ پشتی دامالی
 کە نانی خوارد و لێی نووست تا بەیان نابێ لە خەو بیدار
 ئەوێستا کاکێ جووتیاری، بە کاری چابوک و مەزبووت
 بە بێباکی، بە دلپاکێ، بە پێخواسی، بە سینگی رووت
 دەدێری ئاو، دەچینی تۆو، دەکا جێ شەتلی پەین و کووت
 دەپێژی ئارەقە، پەیدا بکا تا بۆ منالی قووت
 پشوو نادا، وچان نادا، وەرەز نابێ لە نەرك و کار

هموويان توند و تۆل و گورج و گۆل و چوست و چالاکن
 هموويان بي فروفيل و به کار و ساده وو پاکن
 له لاديدا خراب زور کمه ده بيني، نير و مي چاکن
 نه نالووده به نالکۆل و نه فيري بهنگ و ترياکن
 ده بي بي دهرسي نه خلاق ليتره بخويني کوريزگه ي شار
 به تال و تفت و سارد و گهرم و ناخوشي ژيان رادين
 به گژ تين و بلتسه و به فر و باران و هوردا دين
 په نير و روژ و ماست و شير و هيلکمت بو له دي دا دين
 خوري، مازوو، که تيره، ده غل و تووتن بهرهمي لادين
 نمه ک خورده ي ده سي وهرزيره شيخ و حاکم و سهردار
 ده کيشن زه حمت و ناخون وه کوو وان ناني خوړايي
 ده کم کار و ده پيژن نارهق و ناژين به ريسوايي
 له سهرياندا نيه پوز و ثيفاده و فيزي ناغايي
 له سايه ي زه حمت و رهنج و له سايه ي کار و ناژايي
 به سه ربه رزي ده ژين، بو کومه ل و گهل نابنه سه ربار
 نيه داو پين و ده ستي خه لکي لادي پيس و نالووده
 له ده س ناچي و هخت ليتره به خوړايي، به بيتهووده
 نه وان وهک نيته ناژين ته مبه ل و بيکار و ناسووده
 نه وان وهک نيته ناخون شه ربهت و شه کراو و پالووده
 له کوي بينن پلاو و گوشت و خورش و فر و فيسار؟

نهوان وهك نيتوه ناكهن پښكهر و پاسور و ناس و نهرد
 يه كيك سهرگهرمی شيتوه نيتسته كانه، يهك خهريكي وهرد
 نهوهی تريان خهريكه هه لده ويژيری له كيتلگهی بهرد
 يه كيك مالووه ده كا، يهك داده چيني تازه شيناوهرد
 نهوهی تر هه لده په رتيوی لك و پښی چلووكی دار
 ده بينی يهك نهوه مه شفوولي هه لگيرانه وهی بانه
 نهوهی تر داده مه زرينی پلوسك و چوته گويسوانه
 يه كيك كوتكي له دهس دايه، يه كيك بيتلی له سهر شانه
 يه كيك ده شكيني بهرد و يهك خهريكي شووره هه لدانه
 به لي نايینی كاكي خوم له لاديده كه سي بيكار
 كچيك پيه تي دوو گوژه به له نجه ده چته سهر ناوی
 كچيكی تر شه كوی هه لگرتووه ده پواته پاراوی
 ژنيك چهنده ماشه ری پيه، ده يانه نيتته به رتاوی
 ژنيكي تر به ده ستاری ده هاپی گهنمی بو دراوی
 بهره و مال بوونه وه پوليك و پوليك ده چنه وه بو بزار
 عه زيزم تو وهره نيره كه چاو له جوانی نابی تير
 بينه خاو و گيا به نند و هه لاله و سويسن و شليلير
 له لايهك زاوه ماك ده روا، له لايه كي ده كهن هاویر
 له لايهك باسكي هه لماليوه بيړی، مه ر دراوه بيړ
 ده بينی ديمنی وا جوان له ناو بازاری پرنازار؟

چ خۆشە كار و كووپى مەر، چ خۆشە پرمەكەى كەحلان
 چ خۆشە فیتەفیتی شوان، چ خۆشە نۆجەكەى گىاوان
 چ خۆشە خرمەكەى خرخال و بازن و ژیرچەنەى كابان
 چ خۆشە نەغمەكەى بلسویر، چ خۆشە لاوك و حەيران
 چ خۆشە دەنگى باللۆرە، چ خۆشە ھۆۋەرەى جوتىيار
 ۋەرە ئىرە و مەپرسە تۆئەدى چارشىتو و رووبەند كوان
 ۋەرە ئىرە و ببىنە چاۋى مەست و بەژن و بالآى جوان
 ۋەرە ئىرە و ببىنە ۋردەھەنگاۋى بەرەو جىژۋان
 ۋەرە ئىرە و ببىنە نازى بىرى و دەسبزیۋى شوان
 بچۆ ناو رەشەبەلەك بكوشە دەسى دۆى ناسك و نازدار

شىلان ناۋى - ۱۳۲۲

تۆم هەر له بیره

له شاییدا له وهختی هه لپه رینا
 له خوشیدا له کاتی پیکه نینا
 له کورې ماتهم و گریان و شینا
 نه من نهی نیشتمان تۆم هەر له بیره
 به شو تا کوو به سه رما زال ده بی خو
 به روژ تا کوو دووباره دیته وه شو
 له کاتیکدا که ده دوینم نهم و نهو
 نه من نهی نیشتمان تۆم هەر له بیره
 زه مانیککی که ده چمه سهیری گولزار
 له گه ل پزلی ره فیکانی وه فادار
 ته نانهت وهختی ده سبازی له گه ل یار
 نه من نهی نیشتمان تۆم هەر له بیره

له کويستانى دهمى راو و شکارى
له مەزرايه که خوم هه لکرد له کارى
له جى ژوانى که ده کوشم مەمکى يارى
نەمن نەى نيشتمان توم هەر له بيره
ده کهم تەرخان له رى تودا ژيانم
له سەنگەردا بەرەو رووى دوژمنانم
بە خاکى تو! دهمى ناريلکه دانم
نەمن نەى نيشتمان توم هەر له بيره

شيلان ناوى ۱۳۲۲ (۱۹۴۴)

کيڙی لادی

کيڙی لادی نه شمیلی جوان چاک!
 بی-فروفیل و هیدی و داوین پاک!
 نه تو هر زگماک ودها جوانی
 «تهوالیت» چیه؟ ناوی نازانی
 نیته کراسی هریر و پوپلین
 گوهه ری پیچرای له ناو خامی شین
 «پزدر» و «کریم» و «ماتیکت» نیه
 هر نه تیستووه «نودی کلون» چیه!
 نه تکرد سووراو و سپیاو چون دووری
 له شاری، که چی هر سپی و سووری
 «فیزیت» لی نه دا، بسکه که ت لوله
 ریژیست نه گرت، به ژنت وه توله
 لاجانگت وه کسوو گزنگی تاوی
 هر بز خوی جوانه، تیف تیفه ی ناوی

کولمه کهت وه کوو گولالهی گه شه
 بی سورمه ش چاوه مهسته کهت ره شه
 وه کوو فرمیسکی ناشق رووناکي
 وه کوو ناونگی بهیانی پاکی
 فیتر نه بووی سیحر و گشتهک و نوشتوو
 نه جگه گورگت ههیه نه مورورو
 مایه ی هومیندی کیژی چاوهه لؤ!
 نازانی مه کر و جامبازی و درؤ
 چارشیتو نیه روو ناگری له کهس
 نامووسی خؤته پاسه وان و بهس
 به تاسکه تاسک و به له نجه و لارت
 به بهژن و بالای بهرز و له بارت
 به دلی ساده و به ههستی پاکت
 به شهرم و ههیا و ناکاری چاکت
 منت کردووه شیت و ویتی خؤت
 وه خته له سوتیان گیانم ده رچی بؤت

دواریۆزی رووناك

لەمیژ بوو هەفتی کورد دەخورا بەفیڕۆ
 لەمیژ بوو کورد بوو دەیکرد شین و رۆرۆ
 لە مەیدانی شەقینی دوژمنیدا
 سەری سەرداری کوردی بوو وەکوو گۆ
 بە دەوری لاشی نیوہگیانی ئەودا
 ھەزار گورگ و چەقەل دەیکرد ملومۆ
 دەیانبەست بۆ کوتانی مەرج و پەیمان
 ھەناوی لیتی دەھات بۆچرووک و بۆسو
 لە دێدا ئەمنیە لى ببووہ میمل
 لە شاری «شارەبانی» لى ببۆ سۆ
 ھەزار لاوی لە بەندیخانەدا مرد
 ھەزار پیاوی تەنافى خرایە ئەستۆ

کورې کوردی له خوینی خوی ده گهوزی
 کچی کوردی سهری کردبوو ونه ژنۆ
 نهوهی سووکایه تی بوو کردی پیمان
 نه ده کرا کس بلی بو وا ده کهی تو؟
 برپا نیفهک، درپا سه ریچ و ده سما
 برا کیژ و درپا کوپ پاله په ستۆ
 گولستان و زه مندی کورده واری
 به پتی دوژمن ده بوو پیشیل و بوژۆ
 ده یانکرد ده غل و دانی نیمه بهش - بهش
 ده یان برد دانه و تله ی نیمه کوکو
 نهوی گهنمی ره نیو دینا به زه حمهت
 له مالیدا نه بوو خوی زمه پرک جو
 له کیسهیدا نه بوو تالایی تووتن
 نهوی سازی ده کرد سیگاری «نوشنۆ»
 به دوو گهز جاوه وه خهونی ده بینی
 نهوی عه مباری شای پر کرد له په ممۆ
 په نیر و رۆنه کهی نیمه به زاری
 نهوان ده خورا، ده ما بز نیمه هر دۆ
 مریشک و قاز و بارۆکه و مراوی
 بهشی وان بوو، بهشی نیمه ش په روپۆ

له شاپا تاكوو «تابين»، جمرده وو دز
ولاتیان کردبوو تالان و تاپو
هموو سووك و چرووك و پهست و بهدخوو
هموو ناپاك و نانینسان و نامو
له بهر زولم و فشار و جهور و بی‌داد
چلون تيك چووبوو لیمان رایه و پو
جلیتباز كهنگی دهیویرا بلی همو
فله خوی کوانی دهیویرا بلی هو
له ژیر باری گرانی زولمی دوژمن
دهیانبرد مهزنه کانی گهوره نسکو
له پر جوولاره خه لك و تیکی رووخاند
بناخه ی کوشکی نیستیبدادی یارو
شكا بینگانه، پالوتی له ترسان
کوری کورد! هاته وه دیسان هلی تو
مه ویسته، خوت مه گنخینه، مه ترسه
له فیشال و له بوختان و له ده مگو
هه ته حیزبیکسی دیموکراتی پیشپه و
كه پتویسته له ده وری کوه بی کو
له سایه ی حیزبی دیموکراتی خومان
له بالدار تیپه ری نه وره كه پیرو

دهسا خوت هه لکه ری بیره به گورجی
 برۆ پیش بی وچان، لی بخوره، باژۆ
 نه ما داخ و په ژاره و ماتهم و خهم
 زه مانی هه لپه رین و به زمه نیمرۆ
 له شای تیمه دا نابینی ئیستا
 کچیکی دل به خهم، لاویکی بی دۆ
 درۆزن بۆی بزر بوو، هاته مهیدان
 کچی نازا، کوری لیزان و هه قگۆ
 توخوونی دوژمنی به دکاره نابین
 که سووتاره دهسی تیمه به پشکۆ
 زمانی تیمه گهر نازانی دوژمن
 ده بی حالی بکهین نهو جار به برنۆ
 له پیشمان دایه دوارۆژیکسی رووناک
 نیتر ناخوری ههقی تیمه به فیرو

مه هاباد - ۱۳۳۴

رؤزی شادی

رؤزی خوشی و پیکہنن و داوہتہ
 ہمی چ رؤزیکسی بہقہدر و قیمہتہ
 جیژنی سہرہستی و دەمی نازادیہ
 کاتی عہیش و نۆش و شایی و شادیہ
 بہرگی رہش نیتر لہ بہرمان دادرا
 بہندہکی دیلی و نہساردت ہہلپرا
 سہربلندین چونکہ وا نالاکہمان
 ہہلکراوہ گہییہ تہشقی ناسمان
 پەرچہمی سوور و سپی و سہوزی نہمہ
 شادیہینہ، لابہری دہرد و خہمہ

سووره که یانی نه وهی بیته بنم
 خوین ده بی برژینی بو پاراستنم
 سپیه که یانی که سیکه رووسی
 هیچ شتیک نه یکردی مات و کپی
 سهوزه که دینیته بهر چاوان ولات
 نه ده مهی فوسلی به هاری جوانی هات
 تیشکی روژی کورد له ژیر هوری سیا
 هاته دهر نهنگاوتی وا لووتکه ی چیا
 دوو گولی گهنمیش ده لی همر کشت و کال
 زور بکه ن، مشتی بکه ن عه مبار و چال
 بیت ده لی نووکی قه لهم: نووکی قه لهم
 زور له شیر باشتر ده پاریزی عه لهم

یادگاری شیرین

چاودکەم! چاوی رهشی تۆ نافهتی گیانی منه
 گیانه کەم! برژانگی تیژت نووکه رمبێ دوژمنه
 شیرێ دهستی شیرێ نالایه برۆ راکشاوه کهت
 جههرگی لاییکی ههژاری کوردی ورد پێ بنجنه
 دیده کهی به خوماری تۆ تورکانه بهدمهستی دهکا
 بۆیه مهیلی وا به کیشه و فیتنه وو خویین پشته
 بهژنه کهت سێدارهیه، کهزیهت تهنافه زوو به دهی
 بیخه نهستۆی من که کوردم، کورد بهشی خنکاندنه
 زامی جههرگی من به فهرموودهی گراوی سواری کورد
 مهلهمی ههر ژهنگی گواره و ئارهقی بهر گهردنه

ناره زوومه هيچ نه بې جارېكي ماچ كم زارى تو
 ناره زووى من چووكه، نه ماما تا بفرموى شيرنه
 دل به گرمه توي گورهى دوژمنيش رانه چله كي
 داده خوړې نه م دل نه ماما به خر مهى باز نه
 خه لكى دنيا رازى دلدارى به «بيتهل» پيك ده لىن
 راسپاردهى لاو و كيژى كورده نيستاكه ش شنه
 روژى به ختى هر له ژير هورېكي ره شدا لاوى كورد
 تاكوو روخسارى كچى شارى له پيش چاوان ونه
 نايه لى گوشه ي بروكه ت ده ركه وي، چارشيوه كه ت
 نهى له دهس نهو چلكه هوره مانيعى مانگ گرته نه
 چون ده بې سهر به ست گه لى ژيرده ست، كه كچ دابهسته بى؟
 بهس نه بې نهو كويله تى و نهو كچ له زوور دابهسته؟!
 ده ركى داخستوه له تو بابت كه چى ده ركى نيه
 ده ركه داخستن له تو ده ركى هوميده داخسته!
 دارزينه، مردنه، ناخر هه تا كه ي پيت بلين
 نابى بيته ده ر له مان، مافى ژيانى كوا؟ ژنه
 لاده چارشيوى ره شت با ده ركه وي كولمه ي گه شت
 چون له قه رنى بيسته ما زور عه بيه نهو روو گرته نه
 كيژى خه لكى بومي شاتومي دروست كرد و نه توش
 هر ده زانى ناوى «نه ستيرلك» و «دهر خونه» و «پنه»

فیری زانست و هونەر بوو ئەو لە سایەیی خۆیندنی
 تۆش تەشیمان بۆ دەپرسی، یادگاری شیرنە
 ئەو بە ئاسمانا فیری، دنیا گەرا، چوو بە بن بەحر
 دەک نەمیتیم کاری ئیووش هەر لە ژوور دانیشتنە
 کور بەزینە ئەو لە عیلم و ئەو لە کار و سەنعەتا
 گۆرەویشە سەنعەتی تۆ، پیتت خەنی بووم، بیچنە
 ئەو پەچە و رووبەند و چارشێوێی نەدیوێ نەنکی تۆ
 ئەو شرپ و شالاتە دیاری دوژمنی دل چلکنە
 کیژی شیخ و کیژی حاجی و کیژی ناغا رەنجەرۆن
 کیژی ئازادە ئەوی ژینی بە نووکی گاسنە
 شەنگەبییری یار و دەسباری کوری کۆچەر نەبی
 چۆن دەگاتە جی هەوار و هۆبە ئەو بارگە و بنە؟
 قەلشی دەست و کولمی سووتاری کچی لادی نەبی
 چۆن دەگاتە دەستی دەسپ ئەو هەموو تاتوتنە؟
 نيسك و نۆك و ماشی ناو عەمباری ناغای مفتحە خۆر
 پاك لە سایەیی دەسکەنەیی «زین» و «مرۆت» و «سوینە»
 شۆرەژن بنگۆڵ نەکا بركەیی بە قرچەیی نیوەرۆ
 چۆن لە کالەك تیر دەبی ئەو زگزلە بیستانپرنە؟
 کوا مەتاعی کوردەواریمان دەچوو بۆ هەندەران
 گەر بە سەر بەستی نەژیبیا ئەو کچە مازووچنە؟

بیر و هاویری له گهل کاکي نه کربا بن پشک
چون ده مانبوو نهو هه موو گوشت و په نیر و بهرگنه؟
دهست و کهرکیتی کچی نازداری هه وشاری نه با
چون ده پازاوه به قالی شار و بازارې سسنه؟
با هه زار «زی» و «گادهر» و «لاوتنی» روونیشان هه بی
تا کوو ژن نازاد نه بی، سهرچاوه که ی ژین لیخنه
کو یله تی باوی نه ماوه، کیژی کوردی خۆشه ویست!
راپه ربه، ههسته له خه و، ئاخو چ وهختی خهوتنه؟
دهر که بشکینه، په چه بدرینه، راکه مه دره سه
چارې ده ردی کورده واری خویندنه، هه ر خویندنه
دایکی زانایه کوری ئازا ده نیریتته خه بات
من گوتم توش تی بگه: «ناگاته ده ریایه زنه»
گواره که ی زیرت به کار نایه، له گوی بگره قسه م
لایقی گویی تو عه زیم شیعری ساده ی «هیمنه»

رښه نندان و شاعیر

رښه نندان! دیسان هاتیه وه سرمان
 ره قمان هه لټینی دیسان له سرمان
 به سۆزه ی زریان پیاوی ده که ی سپر
 به کرپوه و باکوت ناژه ده که ی قری
 ریوبان دهبهستی به به فر هموو
 له بهر په ساران هه لده نیتی رنوو
 پرووشه و مژ و که ره سیسه که ت
 ته پ و تومان و ههوا پیسه که ت
 پییه وه هه زار نازار و ناهو
 کوخه و هه لامه ت، لهرز و چهق و چو
 که تو ته شریفی ناشه ریف دینی
 دلای گه لی کورد داده خورپیتنی

ماشين و ريښاي نيسفالتی نيه
 بهو سارد و سوله عيلاجی چيه
 به ههچه ههچی كهړی، چون باری
 لادیی کوردی ده گاته شاری؟
 ههژار لیتی ده بړی ناوردوو و زمههړ
 کورروژمه می ده کا فه قیر، مالان گهړ
 سهر ده نینه وه پیر و نوجوان
 بی پهرستار و بی داو و دهرمان
 به خیر نه هاتی مانگی مژ و تم
 دینی بو نیمه گه لیک دهرد و خم

رېبه ندان:

شاعیر! مال شیاو! بو دژ دامای؟
 گیژی، خه والوی، شیتی، خهرفاوی؟
 بوچی تو ناگات له دنیا نيه؟
 بوچی نازانی ده ننگ و باس چيه؟
 بو به من ده لیتی قسه می سویر و تال؟
 بوچی نازانی بی خه بهر! نهو سال
 زیرانم هینای بو کورد نازادی
 شه مالم هینای بو نیتوه شادی
 مژی من هات و مژی ههژاری
 رهواند یه کجاری له کورده واری

به كره سېسه و پرووشه و سيخوار
 ناواتی كۆنی كوردم هینا خوار
 له رۆزی مندا كورد به رووسووری
 ههلی بژاردووه ره نیس جه مهووری
 جا ئه جار باوی كوردی دیتهوه
 ناسووده ده بی، دهحه سیتتهوه

شاعیر:

گیانی شاعیرت ده كهه به قوربان
 وا هاتووی ئهو سال مانگی ربهندان!
 دهك به خیر هاتی قهدهمت پیروژ
 به قوربانته بی جیژنه كهی نهو رۆز
 رۆزی تو جیژنی گهورهی كوردانه
 ناوت ده رمانی ژان و دهردانه
 نهو سال به هاره بو نیمه زستان
 بمری دوژمنی كورد و كوردستان

همواری كرماویله - ۱۳۲۵

بڼی دیموکرات

مزرگینیم دهبه ده گه ی به ناوات
 کورده له سایه ی چیزسی دیموکرات
 چیزسی دیموکرات تو ددها نه جات
 پیاده ی نوم، شاه ی دوژمن ده کا مات

بڼی دیموکرات بڼی دیموکرات

کورده گیان شه ورؤ چار و دلّت روون
 لاوانسی ولّات پاک ناماده بوون
 ته مای وه یانسه رایهرن، بیروزون
 لیسوی دوژمنی هه رزه گو بدروون

بڼی دیموکرات بڼی دیموکرات

پتکیان هیناوه له شکرینکی چاک
 له لوی نازا و به کار و چالاک
 هومیدم وایه لاوانسی خوین پاک
 به خوینی خویمان پسا ریزن خاک

بڼی دیموکرات بڼی دیموکرات

هه موو به جه رگ و نازا و دليرن
 هه موو بي پاك و دلپاك و ميرن
 له ناو سه نگره دا به وينه ي شيرن
 نه ته وي بي شك پييان ناويرن
 بږي ديموكرات بږي ديموكرات

پيشمه رگه ي كوردي له مهيداني جهنگ
 به رگه ي ناگرې نه شير نه پلنهنگ
 دوژمني نيمه تازه بكا دهنگ
 سينگي ده سمن به گولله ي تفهنگ
 بږي ديموكرات بږي ديموكرات

روژي به رگري و شهر و تنگانه
 پالنه وانتيكه هه ريهك له وانه
 به كوڅيري چاوي پيسي بينگانه
 نه ور و كه روژي جيژني كوردانه
 بږي ديموكرات بږي ديموكرات

رۆژى خۇشى

رۆژى جىژن و خۇشىيە، تىپەر بوو رۆژى دەرد و خەم
 ھات شەنى رەھمەت بە جارىتك راپرفاند و بردى تەم
 دى لہ ھەر لايىكى قاقاي پىنكەننى كىژ و كور
 دى لہ ھەر سووچىكى نەغمەى ساز و تار و زىل و بەم
 گەرچى زستانە بەفر دايۆشى نەورۆ گشت ولات
 خاکی پاکی ئیمە خەملىوہ وە كوو باخی ئىرەم
 جىژنى ئىستىقلالی كوردستانە، رۆژى شادىيە
 جىژنە پىرۆزە لہ لاوی ھاوولانى خۆم دەكەم
 نۆوانان! دەى بە قورباتان دەبم كارى بکەن
 بۆ تەرەققى كورد و بۆ پاراستنى خاك و عەلەم

بۆ نه جاتی نیشتمانی خوشه ویست کاری بکنه
 زوو دهریبینن له چهنگی دوژمن و دهستی ستم
 ههر کەسی بۆ لای سنووری نیشتمانی ئیوه بی
 بیکوژن، وردی بکنه، بینیرنه مولکی عهدهم
 لاهه کان! دلپاکه کان! چالاکه کان! پیشمه رگه کان!
 ئیوه شیرى لى بسوون و ئیمه پردهینه قه لیم
 ههر به یه کگرتن له دهست بیگانه دینینه ده ری
 خاکی پاکی کورده واری، نایه لین بۆ کەس نه لیم
 جیژنه پیروژه ده کهم لیت و ده لیم خوش بی، بزی
 نهی رهئیس جه مهووری کورد و پیای زانا و موحتهره م
 تۆم به خوا نه سپارد و نه سپاردم به تو نهی «پیشهوا»
 میلله تی دلپاک و چاک و نیشتمانه جوانه کهم

مههاباد - ریبه ندانی ۱۳۲۴

هه تاوی نیقبال

رؤیسی خمو، هاتهوه ههنگامی سوور
 جیژنهیه، بهزمه، زه ماوه نده، سوور
 تیشکی زیرینی هه تاوی نیقبال
 له کولارکهی گهلی کورد هاتهوه ژوور
 کوانی؟ له کوئیه؟ ببینی بهزمم
 بدری دوژمنی خوئی پی مه غروور
 سه ربه خو بووین و له ژیر باری خهم
 هاته دهر میللمتی نازاد و جه سوور
 هه لکراوه له ولاتی نیمه
 په رجه می بهرزی سپی و سهوز و سوور

خومی شیواوه، پریشانه، کزه
 دوژمنی قین له زگی رق نهستور
 کورې کورد حازره به خوینی خوی
 له هموو لاهه پیاریزی سنوور
 کچه کهی حازره فیسه کدانی
 له ملیدا بی له باتی به رموور
 تازه ناویری به خاکی کوردا
 نه تهوی نیمه بکا چیدی عبور
 هر بهرز بیته وه نالای کوردی
 نیشتمانی بجی خوش و مهور
 بو فیداکاری له پری میلیله تدا
 هر بژی «قازی» ره نیسی جه مهور

رښه مه

دهك به خيږ بيټى قهدهمت خيږه چ خوشى ره شه مه
 تاكوو تز هاتى نه ما و تپه پرى روژى ره شى مه
 ئيستته كه كورده هه موو بى هم و بى دهر د و خه مه
 شاده، نازاده، ده كا گالته وو گه پ، كه يف و گه مه
 نيشتمانى هه موو رازايه وه، باخي نيره مه
 شين و روژو به شى كورد و سه رى نابوو له هه ش
 چون له نازادى بړيك نه يوو نه و يش به هره وو به ش
 كورده وارى هه موو داگر تپوو هه ور و ته مى ره ش
 نه ده بينرا له چ لا تيشكى كه لا ويژى گه ش
 به شنه بايه كى ره حمه ت ره وى شو هه ور و ته مه

هاته مهيدانی کورپی کوردی وه کوو فیلی ده مان
 ههولتی نازادی ددها نهو به هه موو وهخت و ده مان
 دوژمنی کوردی نهوهی دیت و ترووسکایی نه مان
 ده شه کینیتته وه با نیسته که نالایه که مان
 سهر و مال و کس و کارم به فیدای نهو عه له مه
 لای کوردی له هه موو لاره وه کوو شیر ی ژیان
 دیتته مهیدان و ده لئی: من ده مهوی مافی ژیان
 تازه هه لئاخه لته تی نهو به قسه ی نهرم و نیان
 دوژمنی میلله تی کوردی هه موو تووره ن که دییان
 نهو به سه ربه سستی ده ژی، دوژمنی زور و سته مه

مه هاباد - ریبه ندانی ۱۳۲۴

دایکی نیشتمان

له کاتی نیوه شه ودا بوو شه وی دی
 ژنیکسی پیر و ره شپو شم له خه و دی
 به پاریز چوومه پیش لی و گوتم پی
 چکاره ی دایه پیره، پیتم بلی کی؟
 له بهر چی وا دژ و داماری دایه؟
 چ قه و ماوه که وا شیواری دایه؟
 چیه؟ چونه له بهر تودا جلی ره ش؟
 سر و شان و ملت بژ ناو ته هه ش؟
 گوتی: «نازانی رۆله ی هیچ نه زانم
 نه من کیتم رۆله! دایکی نیشتمانم

له تاري نيوهيه وا مات و گرژم
 له سوي نيوه دهسرو تيم و ده برژم
 دهيينم نيوه داماو و هه ژارن
 كز و خه مبار و زار و ليو به بارن
 منيش بويه په ريشان و په شيوم
 ده بيني باري خه م نيشتووه له ليو م
 نه خوشن نيوه، بويه من نه خوشم
 نه سيرن نيوه، بويه رهش ده پو شم»
 به قوربانت ده بم نهى داى كى دل سو ز
 مبه چي دي كه تو دلته نگ و نالوز
 ته ماشا كه كورې تو شادن نيوستا
 هه موو سه ربه ستن و نازادن نيوستا
 «ده زانم رو لته گيان خه لكى مه هاباد
 له ژير ده ستى كران رزگار و نازاد
 به لام رو لته م برارې نيوه له سه قز
 ته ماشاتان ده كهن داماو و سه ر كز
 چ شه رمه كارې نيوه پي كه نين بى
 به لام كارې نه وان گريان و شين بى
 نه گهر پيت خو شه جل كى رهش نه پو شم
 بكه ن نازاد كوراني ديم و خوشم»

له بهر خوت دارنه دايه جلی ردش
 دلت روون بېته وه کولمەت بېی گەش
 هەنيسکان بهس بده چیدی مه که شین
 بېينه بهیره قی سوور و سپی و شین
 بېينه «پيشه وای» مه شهووری نیمه
 بېينه تو ره نیس جه مهووری نیمه
 بېينه هیزی پيشمه رگه و بزانه
 که نووکی نيزه شمشیری نه وانه
 له ژیرده ستي ده کا رزگار و نازاد
 ته وای کورد ه واری وه ک مه هاباد

مه هاباد ۱۳۲۴/۱۱/۱۲

نه ورؤزی رزکاری

به بهرگی سهوز رازاوه قهد و لاپال و شیو و دؤل
چرؤی ده رکردووه دار و ملی دا به کتری گیا وو گول
به سمر به فری کمویدا کرد شه مالی خاکه لیره خول
ره فیکان رؤزی کوردانه به هاره جیژنی نه ورؤزه
به دل لیتان ده کم لهو رؤزه دا من جیژنه پیروزه

چلمی زستانی ناخوش بوو ته زوی سهرمایه پیای سر
 ده کرد و کوچه و کولان له به فر و لیته بووبوون پر
 بهار هات و ده خه ملی کیو و دهشت و بندهن و لآخر
 ره فیکان روژی کوردانه، به هاره، جیژنی نه وروره
 به دل لیتان ده کم له وروره دا من جیژنه پیورزه
 به سوزی بای به بیان لیوی کراوه خونچه بی خندان
 له سر چل بلیلی شهیدا له خوشی گول ده لی بندان
 به جی هات ناروزوی لوان و گهرمه کوری گزوه ندان
 ره فیکان روژی کوردانه، به هاره جیژنی نه وروره
 به دل لیتان ده کم له وروره دا من جیژنه پیورزه
 له خوی داوه به ره لیتنه کچی کابانی گهردن کیتل
 به ناز و غمزه ده روانی، ده کا شینکه ی نهرم پیشیل
 له گه ل بونی وه نه وشه تیکه لاون بونی عتر و هیل
 ره فیکان روژی کوردانه، به هاره جیژنی نه وروره
 به دل لیتان ده کم له وروره دا من جیژنه پیورزه
 سهری کوستانی به رزی کورده واری تیی نه که وتووه خال
 له دهشت و به ریه ساران هه لدراون چادر و ره شمال
 نه ما بیگانه تا کوو جیژنه مان لی تال بکا نه وسال
 ره فیکان روژی کوردانه، به هاره جیژنی نه وروره

به دل لیتان ده کم لهو روژدها من جیژنه پیروژه
 حساوه پیاوی رووت و قووت و بی ته نوا و بی تیروو
 ژیاوه گیانله بهر دیسان، له کون هاته ده ری میروو
 له سر گوټسوانه ده خوینن به پؤل پاساری و سیروو
 ره فیکان روژی کوردانه، به هاره جیژنی نه وروژه
 به دل لیتان ده کم لهو روژدها من جیژنه پیروژه
 له دنیا دا که مه هاوتای به هاری جوانی کوردستان
 نه ویش نهوسان که لایبکی نه جاتی بوو له ژیر دهستان
 له خوشی نهم ولاته شاعیریش بوته هه زاردهستان
 ره فیکان روژی کوردانه، به هاره جیژنی نه وروژه
 به دل لیتان ده کم لهو روژدها من جیژنه پیروژه

ته وریز - ۱۳۲۵/۲/۶

پښکه نینى گول

کاتى کازيوه پيش گزنگ بولبول
 له شقهى بالى دا هه تا کن گول
 گوتى: نهى نازه نينى عيشوه فروش!
 کهم کهمه دياره بى و فابى توش
 بوشنه با هيه ته ليره رى؟
 بوشه بوله به دوره تا ده گه رى؟
 چه پکى تو باغه وان ده کهن ده سگير
 له خه يابان و کووچه وو باژير
 ده تفروشن به قيمه ته هه رزان
 ده تده نه ده سته ناکهس و هه رزان

بۆيه سووك و چرووكى ناو چه مهنى
 له وهتى بووى هميشه پيډه كهنى
 ههنگه پاره به ناز و گول پيى گوت
 شيت و شوورى كه شرت و شومت شوت
 وه كوو تو ناشقه په پولسه يى زار
 بو به خوږايى نهو بدهم نازار
 شنه بارى نه دهه كه بو لاي خوږم
 كى دهبه بو هه موو ولاتى بوم؟
 گول له كن كهس نيه عه زيم سووك
 سهرى زاوايه جى و باوهشى بووك
 من كه ناگاته هه فته يه كه ته مهنم
 بوچى بگريم و بوچ پينه كه نم

مه هاباد - ۱۳۲۵

بلوڼی شوان

نیوه شوه، دنیا خاموش
 دیته گویم ناهه نگیکی خوش
 ناهه نگیکی گیان په روه روه
 شادی هینه، خفه تیره
 ناهه نگیکی دل ته وازه
 تاره؟ یولونه؟ یا سازه؟
 نا... نا... ناهه نگی بلوڼی
 جا وره گوئی بؤ رادیره
 هزار خوزگم به خوت شوانه
 که به مانگه شوه جوانه
 دانیشتوی له رژد و هلدیر
 په نجه ده بزیوی له بلوڼی

ده گه ل ته ببعه ت هاوده می
 شادی، به که یفی، بی خه می
 ناغاش به نوکمر ناگری
 وهک من له داخا نامری
 وهره شوانه هه موو شه وی
 نیوه شه وی، کاتی خه وی
 لهو کیو و نواله زه نویره
 تسی توورینه لهو بلویره
 له سهر ترۆیکی نهو کیوه
 په نجه له بلویر بیزیره
 با کیوه که دهنگ داته وه
 شاعیریش خه و بیباته وه

هه واری کرماویله - ۱۳۲۵

کورد و نازهربایجانی

تیپه‌ری نه‌ییامی دیلسی نیسته هه‌نگامی ژیانه
 خۆی مه‌لاس دا مامه‌پۆی نو‌ه‌تی شی‌ری ژیانه
 هه‌رچی پیت ده‌کری بکه نه‌ی دو‌ژمنی خو‌پری و بزانه
 باوی لاوی کورد و تافی گه‌نجی نازهربایجانه
 خزی له خو‌یناودا ده‌بینی هه‌ر که‌سیک دو‌ژمن به‌وانه
 با له قور نیشی و له هه‌ش نی دو‌ژمنی وان پیل و شانی
 چونکه نه‌و‌پۆ به‌کتری گرت کورد و نازهربایجانی
 نه‌وکی نیسته‌عماریان گرت وه‌ک به‌لاکه‌ی ناگه‌هانی
 تازده به‌ربوونی مه‌حاله تا نه‌دا به‌کجاری گیانی
 سو‌جبه‌تی پی‌تا‌کری په‌نجی به‌هیزی نه‌و دو‌وانه
 نه‌و که‌سه‌ی چه‌ندیک له‌وه‌ی پیش لیتی ده‌دا لافی خودایی
 نه‌یده‌هیشت نی‌مه هه‌مانجی قه‌ت له‌گه‌ل به‌کتر برایی
 کوانی له کو‌یبه بی‌ینی پۆلی پی‌شمه‌رگه و فی‌دایی
 تی‌بگا نایی له ده‌ست نه‌و نۆ‌جوانانه ره‌هایی
 نه‌م کو‌ری سم‌کۆی دل‌په‌ره، نه‌و نه‌وه‌ی سه‌تارخانه

لاوی نازای کورده واری نیره شیړی کاتی جهنگه
 گهنجی نازه ربایجانی وه ک پلنهنگی تیرچه ننگه
 تیگه یشتن نوکهری بیگانه بۆ وان عار و نهنگه
 په نجه بیان نیستا له سهر شیره، له سهر ماشهی تغه ننگه
 ههر به ناسته م بیته روو بیگانه ده کرپته نیشانه
 کوشکی زۆرداری جمیوه، ههر نه ماوه زولم و بیداد
 وه ک به ههشت خه ملیوه خاکی پاکی کوردستانی نازاد
 مولکی نازه ربایجانیش بۆ ته وه مه عمور و ئاباد
 دوژمنی بیگانه بتبینم هه میسه په ست و ناشاد
 چۆن ببویه باعیسی ویرانی نهم دوو خاکه جوانه
 کورد و نازه ربایجانی ههر دوو داوایان ره وایه
 ههر بزین و پایه دار بی یه کیه تی نهم دوو برایه
 میلله تی نیمه هومیدی زۆر به کاری پیشه وایه
 نهو کوره نازا و نه بهرد و مهرده بۆ میللهت قه لایه
 ده ک بمینی تا نه بهد نهو کورده زانا و قاره مانه

ته وریز - ۱۳۳۵/۲/۶

رؤځگاری رهش

دوژمنی زالم زالمه	نمو سال جيزنه مان تالمه
دهستی دویان به تالمه	لاو جیان سیاچالمه
شه وداوت و هه لپه رین	گالتو و گه پ و پیکه نین
دیسان خه میان دابه شین	جینگای خویاندا به شین
دهستی دهسمال ته نزیلان	پولی جوان و نه شمیلان
ننگه دیلان بؤ دیلان	نوسال ناچن بؤ دیلان
گرا لوی گوئسوانان	برا نانی سمه خوانان
کوانی گه موی جی ژوانان؟	کال بؤوه په نجهی جوانان
داگیراوه ولاتمان	وه پاش کهوت خه باتمان
رووخا کوشکی ناواتمان	تیپه ری رژی هاتمان
باو باوی بیگانه یه	نه هاتی و تنگانه یه
لیمان له به هانه یه	خه زری نهو یه کانه یه

ولا تمان ڪرا داگير	بووينه وه ديبل و به خسير
يوסף خرا نه ناو بير	راوڪهر بوونه وه نيچير
توزيڪ نسا زادي نيه	حڪومت نيزاميه
قيرڪر دنسي خه لڪيه	نامانجي دوژمن چيه؟
ليمان ده چته سهر باني	كه شهو داها ت ديڙباني
بوته روسته مي ساني	تفهنگي له سهر شاني
له شامه وه تا سه حهر	ده لئي فه رمووي فه رماندهر
«كلڪش بكن پسر»	ههر كهس له مال هاته دهر
شكاون نورو كي خامه	داخرا دهر كي روژنامه
دوژمن ده لئي بي تامه	ڪوردي نووسين حهرامه
گيران شاعير و نووسهر	دراڻ كاغزه و ده فتهر
ڪومه لتيكيش دهس به سهر	ڪومه لتيڪ بوون دهر به دهر
سووچ و تاوانه بوژمان	خويندن به زماني خوژمان
بوونه به ردي بن گوژمان	چاپخانه و بلينگدگوژمان
له لايهڪ ڪوشت و برهه	له لايهڪ قات و قهره
دوژمن نان و دؤ برهه	هه موو كهس حالي شرهه

ده خولیته وه له ناو شار	نازان وه کوو سه گی هار
دز و جهرده وو به د کردار	دروژن و ریاکــــــــــــــــار
وهك سه گی سمر خۆله میش	به رتیل خۆر و گورگه میش
به فیشال و کیسه کیش	چنه سووک و دم له پیش
بلاو بوونه وه ناو گهل	نه منیه وهك دال و قهل
هه تا بیکه ن شیت و شهل	کی نازایه بلئی لهل!
خهلکی له کونه رهش ده کهن	بۆ خویان پی راده گهن
به قه مچی وهك خه ره زهن	تا پشوری دی لئی ده دهن
له زه حمه تکیشی بی بهش	له پیای نازا و سه رکهش
نابینی که سی رووگهش	نساخنراوه کونه رهش
ناپارزین جوان و پیر	ده ستیان کرد به رهش بگير
هر لیمان ده سوون شمشير	دی زړه ی کوټ و زنجير
ده سوورپینه وه دپهات	پیای مازاد و مالیات
له کرمانج و ناغاوات	ده ستینن ده غل و داهات
نهو قهنده ژه هری ماره	ناغا زانسی نهو جاره
نیستا شق به خه رواه	پیش بینی کاک هه ژاره

دهدا باجی پیتنج ساله	قهندی به زاری تالسه
کار نیستا به گزپالسه	چاولی پۆشین مه حاله
گیژی، گهوجی، له خۆگۆر	نۆشی گیانی بی هه ی گۆر
بۆ دوژمنی مچ و مۆر	با ههر سهری بکا شۆر
بۆ نيمه ی دینا رامان	به قهند و شه کر و کووتان
له گشت لا دهیده ن ره پان	نیستا که وتوو ده ک سپان
جامیان کردن بی باده	سواریان کردن پیساده
شهید کران «به گزاده»	داریان کردن نامساده
شین و شه پۆره و گریان	له سه قز و له بۆکان
قاره مان له ناو بران	تیکۆشه ر له دار دران
له کانگای بیرى نازاد	له چوارچرای مه هاباد
چه قاندى دارى بیاداد	دهستى رهشى نیستیبداد
له جهنگه ی شیرین خهوا	له کاتی نیوه شهوا
له دار درای پی شهوا	کرا کارى نارهوا
پی شهوا ی نارام و ورد	رۆله ی وه فاداری کورد
گیانی فیدای گهلی کرد	بۆ کورد ژیا، بۆ کورد مرد

پيشه‌وا بوو، رابهر بوو	زانا بوو، كوردپه‌روه‌ر بوو
خه‌مى خه‌لكى له‌بهر بوو	هر كورد نه‌بوو به‌شهر بوو
كۆنه‌په‌رســــتى زۆردار	بۆيه ديوى نيسـتيعمار
بۆيان ناماده كردد دار	زالم، خوښ‌پيژ، به‌دكردار
نه‌ترسا له دار و پت	رؤلهمى كوردى بليمه‌ت
وا ده‌بى زيڪ و هيممه‌ت	پشتى نه‌كرد له ميلله‌ت
به‌و زه‌برانه ناتسه‌زى	به‌لام كورده نابسه‌زى
كه سوار بوو دانابه‌زى	له رقان ليو ده‌گه‌زى
بيداره، خوږى ناسيوه	داخداره، خوښنى ديوه
باسكى لى هه‌لماليوه	له دوژمن راپه‌ريوه
خوږى ساز ده‌كا بوؤ توئه	به‌كار و توند و توئه
تاج و ته‌ختى نه‌و زؤئه	ورد ده‌كا وه‌ك پرپوئه
نيسـتا ليوان ده‌كروژن	كور و كچ و پياو و ژن
ده‌ينه‌نجنن، ده‌يكوژن	ده‌روستيان نايه دوژمن

کچی مه هاباد

له باری، نازه نینی، نهرم و نولتی، دلته ری، شادی
 له چاوی بهد به دوور بی نهی کچی جوانی مه هابادی!
 له جوانیدا، له پاکیدا، نیه هاوتات و نازانم
 فریشتهی ناسمانی یانه په ورودهی په ریزادی؟
 سری کولمت گه شه هر وهک گولتی کویتسانی کوردستان
 له بهر به ژنت ده بی سهر دانوینتی خه لقی شمشادی
 دلتی سهد عاشقت کرده نیشانهی تیری موژگانست
 کچی کوردی! له تیر ناویتنا مه علوومه نوستادی
 به شمشیری دوو نه برۆت جهرگی خه لکی لهت ده که ی دیاره
 ده زانی چهک له کار بیینی، کچیش بی تۆرمه ی مادی
 له سوئیانت وه ها دیوانه بووم چاومهستی خوین شیرین
 له قهرنی بیسته ما رهنگه ره چاو کم کاری فهرهادی
 نه ویستا تو له وی دیلی ده سی بیگانه ی و نه منیش
 له دووری تو ده کیشم رهنج و دهر د و داخی بی مرادی
 زه مانه هیمنی تزی ویلی دهشت و چۆل و سه حرا کرد
 فهرامۆشی مه فهرموو، جاروباره هر بکه یادی

به هاری کوردستان

شه‌مان هات به گاله‌گان
 هه‌ور بوون گه‌وان گه‌وان
 پشکوت گوئی گه‌ش و نان
 بلبل که‌وتسه ناله‌نان
 به له‌نگیزه، به باران
 به شنه‌بای به‌هاران
 توانه‌وه وه‌ک جاران
 که‌وی به‌فری نیساران
 نه‌ما مژ و سه‌رما و سۆل
 نه‌سیخوار ما نه‌سه‌هۆل

تهرت و رژد و شيو و دژل
 لى هاته دهر گيا و گول
 دهشت و چيمه رازاوه
 كيو و بهنده نه خشاوه
 زونگ و چينكه ژياوه
 گيا سهرى پيوه ناوه
 له ههوشين و گهده و لهند
 له كويستاني ده سامرپند
 ههلز و بيزا و گيا بهند
 تيك چرژا، بوته زه مهند
 مهندوك و خاو و كه ما
 له نهرمان و نهسته ما
 به سروه هاتنه سه ما
 وهيشوومه و سهر ما نه ما
 ويستاوه زهنگول زهنگول
 ناونگ له سهر پهلكى گول
 له سهر چلى سووره گول
 بلبل ده خويى به كول

ديسان لى چيا و لى رازان
 دى سىرەي سەقر و بازان
 پىم خۇشتىن لى سازان
 لى ناھەنگ و ناوازان
 بۇيىنە ھەممو و لات
 زىندو و بۇتەو مالات
 جەنگەي بانەمەرى ھات
 بەرەو كوستان چوو خىلات
 ديسان ھات و ەكوو جاران
 ھەوھەوى شۇرەسواران
 وىرەي جلىت و داران
 خرمەي نال و بزماران
 ھات خرىنگەي زەنگ و قۇر
 لوشمەلوشم و ھۆرەھۆر
 ھۆقەھۆق و بۆرەبۆر
 چىلەي جانوونەسپى تۇر
 كار و كوورپى بزن و مەرى
 لرفەلرفى لۆك و نەرى

كورژنى نه سپى به د فسر
 گوتچكې پياوې ده كا كهر
 وه نه وشه ي جوانى خوشبو
 هاته دهر له ليوى جو
 دار دهرى كوردووه چرر
 كه رويشكه ي كرد گهنم و جو
 سويسن و به يون و شلير
 رواون له جتگاي زهنوير
 قه لبه زى به ست ناوه لدير
 شه پزلان ددها نه ستير
 بو نى خوشى هه لاله
 پياو مه ست ده كا له نواله
 وهك شه هیده گولاله
 له خونوارا شه لاله
 گرمه ي هه وري به هاران
 دى به يان و نيواران
 خونواوه ي ورده باران
 تهر ده كا گه لای داران

نہو ترۆیک و نشیوہ
 نہو یال و خیر و شیوہ
 لہ گوین بہہشت خہ ملیوہ
 کی مہلبہندی وای دیوہ؟
 تیرہگ و گہوہ و لاپال
 پییدا درا نالای نال
 سرچاوہی سارد و زولال
 ہہلقوئی وک زیوی قال
 ہات لہ رہوہز و زہردان
 قاسپہی کہوی سہر بہردان
 ورتہورتی ہہویردان
 دی لہ ناو شیناوہردان
 لہ کن کارژیلہ و بہرخہل
 لہ کن بزن و مہری شہل
 کہ بویان ہہلکہوی ہہل
 کچ و کوپ دہ کہن ہہ مزہل
 کیژلہی شوخی جوان چاک
 شوہرہژنی داوین پاک

رووه هه لمالاو و بيبياك
 دهره تي نن زاو و مياك
 فيته ي شوان، نوحه ي گاو ان
 دى له مزلگه و دهر او ان
 ديتنه گوى لاوكى لاوان
 بالوره ي به لكه چاوان
 مندان له رژد و هه لدير
 بهر دده نه وه تاو تير
 شوانه له سهر بهر دهره بير
 تيبى تووړاندووه له بلو تير
 مهر له گوشتا بووه سوور
 خو هه لداو پين شهك و كوور
 گه مال ده كهن چهق و لسور
 سه وهر يان ده چى بو دوور
 كچى له بارى ره و نه ند
 هه ليكرد به لكه و زه ند
 كه زى هونيه وه وهك به ند
 كوړان ده گرى به كه مه ند

له بهر ده رکي ره شمالان
 ده بييني چاو که ژالان
 دلان ده بهن به تالان
 کاس ده کهن کوڙ و کالان
 ليو نالن، دم بچو وکن
 خوين شيرن، ره زاسو وکن
 کولمهيان وهک گولسو وکن
 گه وره کچن، نو سو وکن
 شل و مل و له بارن
 چاو به کل، گوي به گوارن
 ده سماڻ پووله که دارن
 شه ده و گيلگيله لارن
 ناسک و نه رم و نولن
 خاوينن، سڀي و سولن
 بلباسي و توند و تولن
 به مڙول جهرگان ده کولن
 هه ليا نمانيوه باسک
 باسکي قه له و ناسک

که ده کهن تاسکه تاسک
 ره وه کترن له ناسک
 کیژی مهرزینګ و سه کرن
 به له نجه و لار راده برن
 ناز ده کهن، چاو داده گرن
 کورگهل ده به ریان ده مرن
 کابانی قوّل به بازن
 شه نګه بیړی کیل گهردن
 له نیو مهر دین و ده چن
 وه ک پوّل پوړان ده چن
 سوئسن و وه نهوش و همین
 کهژی و خندان و جه مین
 خاسی، کهوی، خاتوو زین
 به پوّل ده چنه مهر دوشین
 زیړن و کابان و میړی
 دانیشتوون له بهر بیړی
 نهستی ده کاسا او پیری
 گولئی بهر خان ده ژمیړی

خونچه و گولړوك و گهوه
 شه م و كه ژال و دلبر
 زين و مروت و نه سمه
 له تالتي هاتونه دهر
 مامز دايگرتووه شيري
 ناسك ده كوشي په نيري
 ناز ده شيتلي همويري
 كالي ده كانان تيري
 نامان چوته كوليني
 پهری مه شكه ی ده ژيني
 بهسي لوركي ده كوليني
 خه يال ناوردووی ديني
 هيمن له سه رده خو به
 نه كه ی بچی بو هزيه
 دنا ده شكيني توبه
 ناوردو گری وهك سوبه

نيزه - خاگه ليوه ی ۱۳۲۶

بايرده له

له بهر نازارى ژينى ناله بارى
 ده نالى بلبلى شهيدا به زارى
 به سوز و داخه وه ده گوت فه قيرم
 په رويوم هه لوه رى، بى واده پيرم
 مه ليكى فيرى دارستان و لير بى
 قهفه ز پيرى ده كا با شوى له زير بى
 تهلار و سه سه را و كوشك چ دىنى
 كه كويله و ره همى تيدا هه لىنى
 له گه ل كازيوه بوى نه فرم چلاو چل
 نه بينم گول، چلون نارام ده بى دل؟!
 چ خوشه عيشق و سه ره مستى، چ خوشه
 چ خوشه ژين به سه ره مستى، چ خوشه

چ تالنه کږيله تى و ديلى، چ تالنه
 به كهه بى ژينى وا پر ناه و نالنه
 من و كونجى قههز نهى داد و بيداد؟!
 نه من ديلم، قههش سه ربه ست و نازاد!
 له سوئ هيلانه كهه له ت - له ت بوو جهرگم
 له تاوى گول نه مام، نيزيكه مهرگم
 ده بى چه نه بهرد له هيلانه م گرابى؟
 گولتى سوورم چلون په ر - په ر كرابى؟
 ده بى چون فير كرابى بال بكا كل
 له بهر پلارى دوزمن بيچوه بلبل
 ده سا نهو راو كهره كويز بى له چاوان
 منى خسته قههز بى سووچ و تاوان
 چ نينسافه نه من بهو دهنگى خوشم
 نه سير و ديل و زيندانى و خه موشم
 به لام نيسا قهلى روورهش له گولزار
 به قاره قار ده دا گوئى خه لكى نازار
 گوتم نهى بلبلى خه مگينى دلنه ند
 مه نالينه له دهس داو و له دهس بهند
 بزانه تو نهوى نه هلى هونه ر بى
 ده بى يا دهس به سهر يا ده ربه ده ر بى

ھونەر مەند و ژىيانى خۆش مەھالە
 ھونەر مەند رەن جەر پۈيە، ژىنى تالە
 ورىنگە خۆشەكەت بۆ تۆ بەلایە
 ئەتۇ خۆش خوينى حالت بۆيە وايە
 ئەگەر نەتبا ورىنگە و دەنگى وا خۆش
 بەرەللا بووى وەكوو ئەو روورەشە تۆش
 منىش ئەى بلبلى بەندى وەكوو تۆم
 و دەھا دوورم لە ھىلانە و گولئى خۆم
 منىش وەك تۆ لە كىسەم چوو گولئى سوور
 منىش ھىلانەكەم لى كراوہ خاپوور
 منىش بابردە ئەى بەر گىژدە لئو كەم
 دەمىك لەو قولكە، تاويك لەو چلووكەم
 منىش زۆردارى پىرزەى لى بىرىوم
 منىش بەدكارى بوارى لى تەنيوم
 منىش بىدادى شابالى شكاندم
 بە ناكامى لە خوتىناوى تلاندم
 منىش چونكە بىرىك خاوەن ھونەر بووم
 ھەمىشە رەنجەرۆ بووم، دەربەدەر بووم
 ھەزار گۆزەند و سەد پەندەم بەسەر ھات
 لە نامىزىم نەگرتووە بووكى ناوات

هه زار سوپرکه م له بن هه ننگل دراوه
 ده م م گيراوه، چاوم به ستر اوه
 له ناميزی گهرم بسی بهش کراوم
 وه کوو توووشی روژی رهش کراوم
 ژيانم پر له رهنج و دهر د و داخه
 نه وه گير سومه وه له و کيو و شاخه
 که سيک نه پيرسی، نه يزانی چلو نيم
 له يادان چوومه وه، چيروکه کو نيم
 به شهو ژان و په ژاره م دینه پالی
 به روژ تو قره م نيه ساتیک له مالی
 به لام هاوده ردی نازيم! هه تا هم
 وه کوو تو دهر دی دل ناکه م له دهس خه م
 نه من پيم خو ش نيه ناوده نگی قه ل بم
 نه من پيم خو ش نيه بي زراوی گه ل بم
 هه تا دوژ من نه گه و زینی ده خو ینم
 ده خو ینم بز گه لی خو م، هه ر ده خو ینم

فرمیتسکی کەش

قەت لە دنیا دا نەبوو بیجگە لە ناخۆشی بەشەم
 مات و داماو و پەشیو و بیکەس و چارەپەشەم
 سەر دەمێک ناواری بووم و ماو بیکیش دەس بەسەر
 نەمدی رووی ناسوودەیی، هەر تووشی گیرە و قەر قەشەم
 دابی کوردی وایە، کەس لاگیری لێقەوماو نیە
 بۆچی سەرکۆنەیی بکەم لێم زیزە یاری مەهوشەم
 تیغی بی مەیلی و جەفای ئەو نازەنینە دێرە قە
 جەرگی لەت کردم بە جارێک نەنجنیویە سینەشەم
 کوشتمی و شەش خانی ئوممیدی لە من گرتن حەریف
 مۆزە هەلداویم و بێهۆودە بە هیوای دووشەشەم
 نابینی زەر دە لەسەر لێوی کەسی لەم شارە دا
 گەر خەم و دەردی دلتی خۆمیان بەسەردا دا بەشەم
 خۆشەویستی گۆشە کەیی تەنیا یی هەر ئەژنۆکە مە
 بۆیە روژ و شەو و هەا گرتو مەتە نیو باو هەشەم
 نایە لێ دوژمن بە رەنگە زەر دە کەیی من پێکە نی
 تا دەمی مردن ئەمە مەمنوونی فرمیتسکی گەشەم
 شاعیریکی راست و یەكپرووم و فیداکار و نەبەز
 کوردە! موحتاجی مەحەک نیم، زێری بی غەلل و غەشەم

ګريانی نيوه شهو

شهوانه شهو ده مانه شهو ده گاته کاتي نيوه شهو
 خه لک نووست و له چاوي من که سر ديسان ره واندي خه و
 سکووتیکي به سام سرتاسهري شهو دتیه دادگری
 ده لتي هه زینده وارتيکی هه به لهو دتیه دا ده مری
 له هيج لا خشپه يک نايه، چرای مالتیکی نايسی
 به نه سپای له مال دتیه ده ري، ده خوشم وه کوو نیسی
 تهک و ته نیا به نارامی ده چم بز گرده کوی بهر دی
 به دلته نگی و کز و خه مناکي راده کشیم له سر بهر دی
 ده کم جا سهیری نه ستیران و هه لده مژم شنه شهو با
 شهو و بیده نگی چهند خوشه، هه همیشه خوزگه هه شهو با
 وه کوو ناوالی چاک نه ستیره کان گوی راده دیرن بوم
 هه تا بویان به بیان کم موو به موو رازی دهروونی خوم
 کو لم هه لده ستی شهو جاره و له بهر دهردم ده نالینم
 هه تا ناوری دلتم ده کوژتیه وه نه سرین ده بارینم
 شهوانه گهر نه کم شهو شیوهن و نالین و گریانه
 ده سووتینی وجودم ناگری شهو جهرگه بریانه
 به لتي گريانی نيوه شهو ده کا ناسوری دل مهرهم
 کول و کوم داده مرکینی و به جی دتلی دلی من خه م

ناره زووی فرین

ژین به یه خسیری و دیلی بی که لکه
بو یه له میژه له ژینم تیرم
گوزهران بو من له ناو نه م خه لکه
سه خته، ناخو شه، چونی رابو تیرم؟
هیژم لی برا تاکه ی دهر بهرم
له ناو مهینه ت و دهر دی سهرزه مین
نه وه بهینیکه که وتوتسه سهرم
بیری نازادی و ناره زووی فرین

بهلام داخه کم نیمه بال و پهر
 که بفرم، برژم خوم بدهم نهجات
 بچمه شوینیکی لیتی نهیی بهدفر
 له باوهش بگرم نژیووکي نوات
 نهی سرره باکهی بهیانی! ودره
 به شنهشن و پشویی خوت توند که
 لهسر نهو دنیا نهویمه لابهره
 ههتا دهتوانی نهمن بلند که
 نانا ههوره پرهش! نهتو نهوی به
 لهو بهرزانهوه ودره بهرهو خوار
 کم که مه ودره ریکی زهوی به
 لهسر پشتی خوت نهمن بکه سوار
 نهو جار ههستهوه برژ بهرهو ژوور
 مهو یسته ههتا تشکی ناسمان
 بمبهره نزیک ناسوی جوان و سوور
 نهجاتم بده له کاولی خه مان

خونچه ی سیس

دیتم لسه ناو دار و دوهن
 له سر چلی سووره گولیک
 هه لکور مابوو، ده یکرد شیوهن
 بهری به یانی بولبولیک
 گوتم نهی مهلی دلسووتاو
 چیه، بو دنالی به تاو؟
 که نالینت بو نهویه
 گولت وا زوو هه لوه ریوه
 نهو نالینه بی فایده یه
 بوچی نازانی، نه تدیوه؟

گول حفته ناباته سهري
 سيس دهبيت و هلهدهوهري
 وهلامى دامهوه بولبول
 به شينهى، به كاوهخو
 گوتى نالنيم بو گول
 كه سيس بووه، دهزانى بو؟
 نهو عومريكى رابواردوه
 پشكوتوه جا سيس بووه
 نالينى من بو خونجهيه
 بو خونچه په شيوه حالم
 نهو داخه له دلدا هيهيه
 بو ييه هميشه دنالم
 نهو، پيش پشكوتن سيس بووه
 به جوانه مهرگى مردوه

شيلان ناوى - ۱۳۳۸

کۆمى خوین

عه زيزم بۆچى تۆراوى له خۆرا؟
 چ قه و ماوه؟ دللى تۆ بۆچى گۆرا؟
 نه تۆ وا زوو له بېرت كردم نه ماما
 فدرامۆشت نه كه م شهرته له گۆرا
 له منرا خو خه تايهك رووى نه داوه
 نه دى بى مه يلى بۆ رووى دا له تۆرا؟
 نه سىرى كه زيه ته كۆترى دللى من
 ده بى حالتى چ بى كۆتر له تۆرا؟
 سر و مال و كه مال و بىر و هۆشم
 له نهردى عيشقى تۆدا پاكي دۆرا
 له چاوم دى به خور فرميسكى خونين
 كه چى نه م گۆمه خوننه هه لنه چۆرا
 من و لاشى په پووله ماينه وه و بهس
 شهوى دوورى، شه مېش تواوه له كۆرا

ناواتی بهرز

لاگری سولحه تهواوی ره نجبهری وشیاری کورد
 چاوه نۆزی دهرفته تیکه خه لکی لادی و شاری کورد
 کوندی شوومی شه ر له زهندۆلان خزی به دزی و فزی
 کۆتری سولح و ناشتی نیشته وده له سه ر دیواری کورد
 دهستی دا دهستی برای و هاته ناو کۆزی خه بات
 کیژی نه شمیل و له بار و شوخ و گوی به گواری کورد
 کورد گوتوویه سوار هه تاکوو نه گلی قهت نابی به سوار
 نیسته چابوک سواره، چونکه زۆر گلاوه سواری کورد

فیری زۆر دەرسی بە کەلک و باشی کردین تیشکان
 جا ببینه راپەڕین و شۆرشى نەمجارى کورد!
 بەیت و بالۆرهى هەزار جار بۆ بلى کۆنەپەرست
 تازە و یۆنیگیکی نادا دیدە کەمى بیدارى کورد
 رۆژبەرۆژ قایمترە، مەحکەمترە، برۆایە کەمى
 دەپەدەم چاکتر دەبى، باشتر دەبى، ناکارى کورد
 بى و چان دەرواته پيش و ريگه دەبى بۆ هەدەف
 زۆر لە سالان روونترە نەو سالە کە نەفکارى کورد
 کورد بەزىنى بۆ نەبوو دەستى نەدا، با دوژمنيش
 رانەو هەستابى لە تالان و بىرۆ و کوشتارى کورد
 نەو لە نازار و شکنجەى قەت نەبوو خافل، بەلام
 کوردى کردۆتە سماتە جەزەبە و نازارى کورد
 سەد هەزار بەرگێرەو هەى با بىتە سەر رى، ناخى
 هەر دەگاتە مەنزلى ناوات و خۆشى، بارى کورد
 مافى کوردى هەر دەبى بستیندرى بستیندرى
 دوژمنى کورد تیگەيشتووه ناکرى باشارى کورد
 وا گزىنگى دا بەیانی جوانى نازادى بەشەر
 رۆژى رووناکە، نەماوێ زۆلمەتى شەوگارى کورد
 نایەوى یارىدەران و کۆمەگى نەسلى چوار
 جووجەلەى ناغای «ترۆمن» وى کەوت پىلارى کورد

هر که تووشی بوو ده تئ «يانگی گوهوم يانگی گوهوم»
 تازه دهستی نه جنه بی ناتوانی بگری زاری کورد
 تووره بی خه لکی که دی وا کلکی گرتنه ناو گه لۆز
 دوژمنی خویتی، وه کوو ریوی له ترسی داری کورد
 دیتنه سهر رییازی راست و دیتنه ناو کوپی خه بات
 خواره پیچه ی لئ براره پیای خییج و خواری کورد
 هیزی بیگانه ی له پشت خۆی دیوو، بویه وای ده کرد
 باری هیلکان نابزیوی خاینی لاساری کورد
 دانه نیشی گهر له سهر نهو په تک و سینگه بی گومان
 تو له نه ستویدا ده بینی په تک و گوئله وساری کورد
 تیک ده ده دن کۆشکی بلیندی مفتنه خۆری زگزه لام
 پال هوو جووتیاری برسی، کارگه ری بیکاری کورد
 دیوته چون خۆی شارده وه خویریانه وهک ناغایه که ی!
 نهو گزیره به د فمراهی دهنگی ده دا بیگاری کورد
 خۆی له بهر لافاوی قینی توندی گهل رانگری
 دوژمنی وه حشی و درنده و زالم و زورداری کورد
 ده چته سهر داری له رۆژی نینتیقام و تو له دا
 نهو که سهی کوشتی به ناههق پیشهوا و سهرداری کورد
 نایه لن نادار به سهر پاداری نهو ده باره وه
 چونکه ده یگوت نایه لم ناداری کورد، پاداری کورد

«رنگه‌یی ناسن ده‌چیته شاخی هه‌ورامانه‌وه»
 هه‌ر که که‌وته ده‌ستی کوردی چاره‌نوس و کاری کورد
 مه‌درسه و دانی‌شکه‌ده بۆ شار و لادی دادنه‌تین
 خوینده‌وار بی‌ تاکوو رۆله‌ی زیره‌ک و نازداری کورد
 نه‌و زمانه شیرنه‌ی تیمه پهره‌ی ده‌گریته‌وه
 نادری چیدی کتیب و ده‌فهری نه‌شعاری کورد
 بی‌یره و نابی مه‌تاعی کورده‌واریمان نیتر
 ره‌ونه‌قی پیدا ده‌کا نه‌وجاره‌که بازاری کورد
 داده‌مه‌زینن له گشت شاری ولات کارخانه‌یه‌ک
 تا به ده‌ستی خۆی ره‌نیو بی‌ به‌رهم و کرگاری کورد
 به‌رده‌دن گاجوتی له‌ر، سواری ته‌راکتوران ده‌بن
 دیته‌ ده‌ر بووره و به‌یار و به‌نده‌ن و نیساری کورد
 کشت و کال و جووت و گامان دیته‌ سه‌ر باری له‌بار
 پر ده‌بی تیتر و جه‌وال و مشت ده‌بی عه‌مباری کورد
 خسته‌خانه‌شمان ده‌بی، دوکتور و ده‌رمانیش فره
 ناکه‌وی تازه له کووچان خسته‌وه و بیماری کورد
 به‌ختیار و خوینده‌وار و ساغ و تیتر و پر ده‌بی
 دیته‌ ده‌ر ماکه‌ی نه‌هاتی و نه‌گبه‌تی و نیدباری کورد
 ده‌ست له نه‌ستوی یه‌ک ده‌کمن نازاد و شاد و به‌خته‌وه‌ر
 کیژ و کوپ، لاو و گراوی دل‌به‌ر و دل‌داری کورد

بۆنى رزگاريت له شيعرى دى چ جوانت هۆندهوه
 نەى هەزار، نەى شاعىرى تىكۆشەرى ناودارى كورد!
 «كۆترى پىكاسۆ كە موژدەى هيمنى هينا گوتى»
 مرد، بەسەر چوو، رۆژى نىستىعباد و نىستىسمارى كورد
 نەى مەلى خۆش خويىنى ناوارة و تەرە و بى تاشيان
 موژدە بى زوو دىيەوه ناو مىللەتى رزگارى كورد
 بلبە سەرمەستەكەى باخى موكرىان! نەو چەلش
 تىر بخويىنە، دەنگ هەلئىنە تۆ له ناو گولزارى كورد
 خۆشەويستى مىللەتى خۆتى، له بىر چۆن دەچىهوه؟
 چاوه رىتە نىستەكانە شارى بى نەغىارى كورد
 نەو ژيانەى بى تۆ رايدەبوئى «هيمن» مردنە
 بى كەسىكە پاشى تۆ و پاشى سەرەك كۆمارى كورد

مەهاباد - ۱۳۲۲

به غدا نیوهی رییهت بی

خاین، خوټیری، درۆزن، به دغه، شه رانی، سرشور!
 پیاوکوژ، تاوانبار، رووړهش، ناکهس، ملهوپ، دیکتاتور!
 خه لکی ئیران به دهس تۆ کرابوون زینده به گور
 نهوه توی لیت قهوماوه، ده ریان په راندووی، هه ی گور؟!
 ده برۆ نهی شاهی خاین به غدا نیوهی رییهت بی
 نهی دوژمنی نازادی، نهی نوکهری ئیستیمار!
 به دهس تۆ چوونه سر دار، مه زن، پیشهوا، سردار
 به دهستوری بیگانه ده سووړا چه رخی ده ربار
 زال بوو به سمر ده ربارا پاله، جووتیر، کرټکار
 ده برۆ نهی شاهی خاین به غدا نیوهی رییهت بی

كهى سيبهري خودا بووى، نهى سيبهري نههاتى
 له سايهى تودا دييمان شهر و گرانى و قاتى
 له خزمهت باوكى خوتدا له پياو كوشتن راهاتى
 هه ر كه خهلك ليتراسا، بوى دهرجووى و ههلاتى
 دهبرؤ نهى شاهى خاين، بهغدا نيوهى رييهت بى
 پشتت له ميللهت كردووه، په نات بردووه بؤ دوژمن
 بهدرهقهى ريگاي توبى تووك و نزاي پياو و ژن
 دوژمنى گهل هه ميشه به مه ردهى شا دهچن
 هه ر ديكتاتور تيدهشكى، هه ر گهلن رزگار دهبن
 دهبرؤ نهى شاهى خاين، بهغدا نيوهى رييهت بى
 گزيرى گوئى له مست بووى توبؤ شيركهتى نهفتى
 كلكى ناغات كي شراوه بويه هينده كه نهفتى
 پيمانه وه نووسابووى، هه ر وه كوو قيل و زهفتى
 نهكهى بگه رپيه وه، «حالا كه رفتى، رفتى»
 دهبرؤ نهى شاهى خاين، بهغدا نيوهى رييهت بى

مه هاباد - ۲۵ى گه لاويزى ۱۳۳۲

موو ناپسینم

نه من ده مگوت له دنیا تا بمینم
 له بهر کس نه ستمه سهر دانه وینم
 که چی نیستا له داوی بسکی تودا
 گرفتارم گولم! موو ناپسینم
 زیانم پر له ره نجه و نامرادی
 به هه لکه وتیش نه هاتم تووشی شادی
 دلم هیند تنگه هر جیی تو ده بی و بهس
 نه توش مه حکومتی چه پسی نینفیرادی

قه‌رار بوو بڼی له‌گه‌ل خوت شادی بڼی
 نه‌هاتی، گهرچی پیت دابووم به‌لینی
 له‌ ناو کوردا نه‌بوو په‌یمان شکاندن
 له‌ کوی فیر بووی گولم په‌یمان‌شکینی؟
 نه‌گهرچی رژی، قه‌ت ناچی له‌ یادم
 ده‌که‌م یادت، به‌ یادی تزوه شادم
 که‌ بارگه‌ت بۆ ه‌وار تی‌کنا عه‌زیم
 شکا نه‌ستونده‌کی تاو‌لی مرادم
 شه‌وانه‌ هاون‌شینی جامی بادهم
 به‌ باده‌ با په‌ژاره‌ و خه‌م به‌ با دم
 که‌ ده‌ستی رۆژگار بایدا سهری من
 سهری شوشه‌ی شه‌راب وا چاکه‌ با دم

نوورہی

ساقیا کوشتمی خہم و مہینہت
 دہ و ہرہ لہو شہرابہ مہستم کہ
 نامہوی جام و ساغر و پیالہ
 بہشی خؤم بؤ لہ لویچی دہستم کہ
 ودرہ نہی نازہنین بہخیرا خؤت
 گیژ و ریژم بکہ بہ بادہ و مہی
 با منی رنہجرؤ لہ ژینمدا
 ہیچ نہبی جاریک بلیم ٹوخہی
 حاسلی تیگہ یشتن و زانین
 چ بوو بؤ من جگہ لہ کویرہ و ہری؟
 سہردہ میکیش پنا دہبہم بؤ مہی
 تا بزائم چلؤنہ بی خہبہری
 لہو ولاتہ کہ سیک لہ خہو رابی
 بہشی چارہ رہشی و خہم و شینہ
 تیگہ یشتم عیلاجی دہردی من
 مہستی و شیتی و نہ زانینہ

بوسه ی روزگار

نیمه ناوالی له گوشه ی بیکه سیدا غم نه بی
چاکه نهو لیره ش وه فای هر ماوه، سایه کی کم نه بی
لاپه رهی ژینم هه موو هه لده دیته وه، تیتیدا نیه
باسی فرمی سک و هه ناسه و شیوه ن و ماتم نه بی
روژگاری سپله بو من بوسه یه کی نایه وه
نه مدی هر تیریک کی ده بهاوی به ره و سینم نه بی
ره نجی دووری دل بهرم بو کوشتنی من کافیه
گر له دنیا دا نه من هیچ مهینه تی دیکم نه بی
کوا ده زانی چند په ریشان و په شیوه حالی من؟
نهو که سه ی گیر دده یی نه گریجه وو په رچم نه بی
رهمزی دل داری له زینتی فیر نه بوو یارم دهناسا
کوا نه وینداری وه فاداری وه کوو من، مه م نه بی؟
کیژی شاریمان له خوی وهر گرتووه چارشوی ره ش
داخه کم نه مدی له وی مانگی کی دهوره ی تم نه بی
شادی جار یکی به میوانی نه هاتوته دلتم
ره نگه خه لوه تخانه یی خه م شوی نی نامه حره م نه بی
خوم ده سووتینم هه تا به زمی خه لک روشن بکم
کی له رتی خه لکا وه کوو شاعیر ده سووتی شه م نه بی؟

چهاره نووسی شاعیر

به هار بوو فسللی زستانم، نه گهر یارم له گهله بایه
 دروځیه گهر گوتوویانه به خونچیکې به هار نایه
 له بارانې مه پرسه تا هه ور بگری بهری روژی
 ده بی بگریم هه تا رووی تو له ژیر چارشوی ره ش دایه
 هه ناسه م لاده دا چارشوی و رووبه نندی ره شت ناخر
 هه ور هه رچه نده پر بی کوا حریفی قودره تی بایه؟
 له ژیر سایه ی برژکه تدا حوکمرانی ده کا چاوت
 له سایه ی دووخی شمشیره که حاکم حوکمی نیج رایه
 له سهر به فری به کار نایه وه کوو بیستومه داوی ره ش
 له سهر کولمه ت نه دی بو دلگره نهو بسکه تاتایه؟

ھونەر ناتوانى جوانى تۆ بە ھىچ شىۋىكى بنوئى
 لە مەر - مەر چۆن دەتاشرى ھەيكەلى ئەم بەژن و بالايە؟
 بە رىشى بۆزەۋە سوجدەى دەبەم من بۆ جەمالى تۆ
 ئەدى بۆچى دەيانگوت دار كە پىر بوو تازە دانايە؟
 بەزەت نايىتە سەر لىو و بەزەت نايە بە حالمدى
 ئەگەرچى زۆر لەمىژ سالىھ لەدووت دەخىم وەكوو سايە
 دەزانى بۆچى من ھىندە پەرىشان و خەفەتبارم
 لە بازارى ژيان غەيرى ھونەر نىمە چ سەرمايە
 بە تووتووش تووشى مەكتەب بۆ دەھاتم من كە زانىبام
 خەفەت، مەينەت، كەسەر، ھەسرەت، بەشى ئىنسانى زانايە
 لەگەل چارەپەشى و دوورەبەشى و نەگبەت دەبى ھەلكەم
 لەمىژە چارەنووسى شاعىرانى كوردى ھەر وايە

چولانه

چوومه لای دوکتور و گوتی:	نه خوشی، دهرده کهت سهخته
گوتم: تو پیت وایه ده مرم؟	به داخه وه، گوتی: وه خته
نه و دلّه کوتهی گرتووته	پیاوی به هیزیش بیگری
بی توو ناگای له خوی نه بی	هینده پیناچی ده مری
پیکه نیم و گوتم دوکتور!	نالیم زانا و شاره زانی
به لام تو پزیشکی ویشکی	باری دلّداری نازانی
دلّه کوتهم نیه، دلّم	جیی کیژیکی خانومانه
مندالّه، نوقره ی ناگری	بوم دروست کردووه چولانه

ماچي شيرين

به مندالي له ليوي نالي توّم نهستاندووه ماچي
 به پيريش لهزه تي شو ماچه شيرينم له بير ناچي
 به سده دوکتور و دهرمان و پرستار ناكري چاره ي
 كه سيك تيري مژولي شو كچه كورده ي له دل راچي
 ده كا گيرزده تر پيراني دلتهر، شو كچه كورده ي
 بچيته مه كتوب و بسكي به مودي تازه هه لپاچي
 خه م و دهردي زه مانه پيري كردم، وشك و بي زه وقم
 كه شاعير وشك و بي شور بوو له ناو خه لكي ده بي لاچي
 له گوشه ي بيكه سيدا نيسته وا دلتهنگ و خه مبارم
 نيه باكم نه گهر مالم به جاريكي به قوردا چي
 به شي كورديكي زانا لهم ولاته مهينه ت و دهرده
 نه وي نه تويست بلّي ره بي به دهردي كوردي زانا چي
 له ناو بازاری نه ورؤكه ي نه ده بدا شيعري تو هيمن
 وه كوو پوولي چرووكه، هيچ ره واجيكي نيه، ناچي

هیلانه‌ی به تالی

نیه باکم نه گهر زالم شکاندوویه تی به تالی من
 نه وه سه خته که وا ناگاته گوئی کهس ناله تالی من
 به هار هات و ته بیعت حوکی نازادی مه لانی دا
 له ناو کونجی قه فزه دا دیاره چونه نیسته حالی من
 له گولزاری ورینگی بلبللی سهرمه ست و شهیدا دی
 به لام نایه جریو تیکش له هیلانه‌ی به تالی من
 له سهر ناچیته دهر ساتی خه یالی بسکی خاوی تو
 نه گهرچی تیگه بیستم چاره کهم! خاوه خه یالی من
 نه ری شهی ناسکی ناسک هه تا کهمی ده سته مو نابی؟
 نه ری پیروزه کهمی خوش فهر هه تا کهمی نایه مالی من؟
 گوتت: بو ت دیمه جی ژوانی، هزار سویندت به شالم خوارد
 له ناهی ناشقانه‌ی من بترسه، نهک له شالی من
 که مالت بی، که مالت بو چیه له و شاره ویرانه؟
 که مالی ده وله مهندي دی، گولم نه یویست که مالی من
 نه گهر ده یزانی مانای خوشه ویستی نه م کچه کورده
 به سد یاقوت و گه وهر نهیده دا فرمیسکی تالی من
 رهش و تار و دریژ و پر له نازار و خه م و دهرده
 به لی شهوگاری دووری بوو سهراسهر ژینی تالی من

گلینه‌ی شاعیر

نه‌گه‌ر خه‌رمانی عومرم ئیسته‌کانه پاکي با بیبا
 به مه‌رگی تو مچورکیشم به دلدا نایه، با بیبا
 هونه‌ر گه‌ر خوئی په‌ریشانی نه‌بایه له‌م ولاته‌یدا
 به‌شی من بو ده‌بوو چاره‌ره‌شی و خانه‌خه‌رابی با
 له‌ کویّ حالی من و تو وا ده‌بوو نه‌ی خو په‌رست نیستا
 نه‌گه‌ر دنیا نوسوول و قاعیده و نه‌زم و حیسابی با؟
 به جامیّ باده تی‌ر نابم، نه‌گه‌ر مه‌یلت هه‌یه ساقی!
 گلینه‌ی خوّم ده‌نیرمه خزمه‌تت، بوّم تی‌که تا بیبا
 وه‌به‌ر من نایه‌لیّ لی‌ره‌ش مه‌ی و ساقی، جه‌نابی شیخ
 ده‌نا له‌ولا شه‌راب و خوئی با هه‌ر بو جه‌نابی با
 هه‌موو عه‌مری نه‌به‌د تییدا نیه خو‌شی ده‌می‌ک مه‌ستی
 خدر ناوی حه‌یاتی بو چ بوو؟ فی‌تری شه‌رابی با

کيڙه لووکهي خهزان

گيڙه لووکهي به سام و توندي خهزان
 که په لاماری دايه باخ و رهزان
 ده شکيتنی نه مامی شلك و ته پر
 گولتی بون خوش و ته پر ده کا په پر پر
 نه و گولتی باخی پی د پرازوه
 داخه کم نيسته هه لپروکاهه
 هه روه ها ده ستی بی به زه ی ته قدیر
 نايه لتي چووک و گه وره، جوان و پير
 تازه لاوان له خوین ده گه وزيتنی
 جه رگی دايکی هه ژار ده برژيتنی

زه بېرى توندى زه مانى به د کردار
 شارى کردينه شارى پرنازار
 هر چى ده يىنى دهس به نه ژنويه
 له هه موو لاره شين و رورويه
 بزه نا يىنى تو له سهر لى تو
 چاره فرمى سكى خو يىن ده پالى تو
 سه ربه قور، مل به كو يىنه گه و ره و چووك
 خه نه شو رايه وه له په نجه ي بووك
 مهرگى نهو سى جه وانسه بى مراده
 ماته مى خسته نهو مه هاباده
 گه رچى يوسف نه سى رى به ندى گلّه
 نيسته لهو ميسره هر عه زى زى دلّه
 گه رچى بو خو يى خرايه چالى گو ر
 شو يىنه وارى به نر خى ما وه له گو ر
 خزمه تى خه لكى زور بوو نهو لاره
 جا چلون داده م يىنى لهو لاره؟
 گه ر سوله يمان نه ما له كو رى خه بات
 نه گه ي شتو وه به ناره زوو و ناوات
 زيندو وه تا نه به د له نار خه لكى
 چونكه بو كو مة لى ك هه بوو كه لكى

خزمه تي عيلمى ڪرده پيشه ۽ خوي
 خوينده وار ڪوڙي شين دهبهستن بڻي
 رهنگه شاگردى ڪوردى وريا و زير
 دهرسى نهو لاهه يان بميني له بير
 ڪاڪه داوود نه گهر له ربي زيانا
 گياني شيرين و پاكي خوي دانا
 فيري ڪردين دهبى له ڪار ڪردن
 نه به زين تاكوو سهرده مي مردن
 يادى دوو پياوى چاكي زه حمه تڪيش
 ياني ڪاڪه عهزىز و مام دهر و پيش
 خه لڪى نه م شاره قهت له بير ناكه ن
 خه لڪى نه م شاره نوڙى چاڪه ن

مه هاباد - ۱۵ بهفرانبارى ۱۳۴۱

ګولۍ هیوا

نه ختەر کچی کوردی چاومه ست!
 نیلهام به خشی شیعیری پره ست!
 نهی پیشمه رگهی میلله تپه ره ست
 که دیتمی تفهنگ به ده ست
 زانیم ګولۍ هیوا پشکووت
 به یانی نازادی نه نگووت

نه ختەر پیشمه رگهی کژنه دهه!
 نه ختەر نهی ګولۍ نیو سه نګه ر!
 خوینت ده تکی له دمی خه نجه ر
 ده گری بهری هیرشنی نه سکه ر
 سپره ت گرت بهو چاوه جوانه
 له که له که ی نه م بیژوانه

شەقت هەلدا لە زێر و جل
 توورپت داوێ کڵدان و کل
 توندت کردووێ پشتینی شل
 فێشه کدانت کردۆتە مل
 پساندت بازنە و پاوانە
 دەستت دا تەفەنگ پیاوانە

ناریژی چاوی، سوور ناکه‌ی لیو
 شانە ناکه‌ی بسکی پەشیو
 یە کجاری فریبت دا چارشیو
 ئەوێ رووت کردە چەر و کیو
 دەبری جەرگی دوژمنی زۆل
 بە سەرنیژە، نەک بە مژۆل

راوه بهراز

تفهنگی راوی نه ستینراوه به کسمر
 به قهولی کاک هه ژار بی پراوه راوکمر
 مه فمومو راو نه ما لهو شاره تازه
 که سهیری راوکمران راوه به رازه
 نیتر ده چوو بلین باوی کورانسه
 نه خیر باو باوی «سوڼه» و «دوو کورانسه»
 «قورینگ» و «ره ش به شه» و «دورنا» و «هه له تانج»
 نه ناغایان له کن پیاوه نه کرمانج
 به که یفی خوی له سمر نه و ناوه روونه
 ده کا گالتسه و قوماری «پی به قوونه»
 سمری چوڼ لیده شیوی «سی» له قوی
 که راوکمر چونکه بی پراو ماود توی
 «بنه» رووخان و «سیپه» چوڼ و هوڼ
 بلان راوکمر و بالنده پوڼ

رفاندووييـــه «قهله ساابونى» ساابون
 كه ههستى كردووه لاگيريـــه قانون
 نهوا «كهرويشكه» كهى سيخوار له پشته
 قوله شينى بههست و گورج و گشته
 له لانا كهوتووه و نايته بىرى
 كه جارن شوتهى بوو «سهنگه سىرى»
 ده كا سمكول و چاوى هر له كويه
 كه «نيرى» تيگه يى پاييز درويه
 نير كهس روى نه ماوه بچته كيوى
 به شير گالته ده كا نه وړوكه روى
 له هر بهردى ده خوئينى «كهو» به دهسته
 ده لى: راو كه را! نه گهر پياوى ده ههسته
 له چاوان هه لوه رين فرميسكى گور - گور
 كه دى و ده روا به دهسته «چرگ» و «كور - كور»
 «هه ويره» و «زيره كهو» دينه ره پسته
 به لام چ بكم چه كم پلار و مسته
 له سووركيلان دهنيشن پوله كوتر
 له جارن زور تيريش و سه ربه خوتر
 «فهقى ره حمانى» ناوالست چلونه
 چلون بى راو ده زى كالىاره كونه؟

گہرم داہاتووہ وہک پیرد لـؤکی
 لہ سوئ ساچمہزہنی کؤنہ رہـشؤکی
 نہوی زؤر توورہ بیّ «دہرویش کەریمہ»
 کہ پیری نیتہیہ و پیاوی قہدیـمہ
 گہلیکی دی ہہرا و بہزم و تہق و تـؤق
 چرای ژینی نہبوو وہک نیستہ بیـشؤق
 بزہی ناییتہ سہر لیوی وہکوو میر
 رہبی بیـژاو نہبیّ قہت راوکہری پیر
 وہکوو «نہحمہد» گوتی نہی پیری مہشہوور
 مہخؤ خہم بؤ تفسہنگی عہہدی تہیموور
 نہوہی چا بوو لہ شاننی نیوہدا بوو
 بہرہحمہت بیّ دہنا بؤ بستہ چا بوو
 دہبیّ حالیّ چ بیّ «کاخدری» خؤمان
 کوری کیوان و رؤلہی بہند و چؤمان
 مہگہر نؤکان بخوات و بچتہ راوی
 دہنا تازہ دہویـری ساچمہ باوی؟
 رہبی دوژمن بہ حالیّ «بہمہنی» بیّ
 لہ داخا رہنگہ لووتی داژہنیبی
 کہسیکی بچتہ لای و کەلپی بیـشی
 وہہا پەرتہ، خلینہی بؤ دہکیـشی

جه نابی «نهرده لان» شیواوه حالی
 وه کوو جیبی منه ساکی به تالی
 ره یسه گه وره که ی کانوونی راو بوو
 نه ویسی چوو له دهس، دهسته شکار بوو
 «رها کرده است او خوی پلنگی»
 نه ماوه پوژ و فیژ و زه بر و زهنگی
 که سایه ی که م کراوه نه و له سه زمان
 له سر کی لی ددها نه و جاره فرمان؟
 گه لیکي گوشتی کیوی خوارد به مفته
 له گوشت که ل ساز بکا با نیسته گفته!
 یه قین «مه حمود» با نادا سمیلی
 سمیل بادانی پی حیفه به دتلی
 که راو کهر بی تفهنگ نه لبه تته دتله
 له هم مان دتلیش «مه حمود سمیله»
 ده لین «دوکتور» خهوی نایه شه وانه
 له تاوی راوی «مالوس» و «یه کانه»
 نیه هوشی له کهس وهرگری ویزیت
 ددها دهرمانی «تیسوس» بو «پرؤنشیت»
 له کن خانم یه قین نامینی نازی
 له کوپه ی بیری قاورمه ی به رازی

به شمی نیمه ی نه دا له و خست و خوله
 مه سیحی گوره نه ستاندوویه توله
 «مه می خان» چاکه هر ماوه جه فهنگی
 نه وهش قازانج و سوودی بی تفهنگی
 به لام «میرزا حسن» کاری کراوه
 تفهنگی کی کپی و ته حویلی داوه
 له دهستی «مفتی زاده» کی ده کا خیر
 تفهنگی دایه، راوی پی نه کرد تیر
 تفهنگی تازه هینا بوو «حیجازی»
 به لام مه و دای نه بوو بو تورک تازی
 فهروفیکی نه وه گرتسی هه موومان
 له داخانی ده بوو بگرن هه موومان
 چلونه که یفه که ت «ره حمانی قازی»؟
 ده خوی نیستاش که بابی جه رگی قازی؟
 نه ویستاش لیته نیی تو سه نکه سیران؟
 ده نیتری کاسه سفره بو فه قیران؟
 مه زه ی وود کاته هیشتا سینگی باری؟
 نه وه لالا هینده برسی به رد ده هاری
 نه ووت چاکه له قه ساساخانه دوور نی
 وه کوو عه ولای برات بو گوشت زه روور نی

ھەلەم كەرد لىيىم بىوورە تاكوو ماىبى
 ھەلۆى و كاكە بىۆ كۆللارە نىابى
 نەتۆ پەركوورى توند و تىژ و دېر بووى
 نەتۆ سولتانى شاخ و كىنو و چىر بووى
 زەمانە داخەكەم بىئالى شىكاندى
 لى نە داڭ و قەل و كوندى خزاندى
 ھەيف نەى شاھەلۆ بۆ باڭ و چەنگت
 ھەيف سەد ھەيف بۆ دەست و تەنگت
 ھەيف نەى نايىغەى راوى موكرىيان
 كە بالئەدە لى ترسانت دەگرىيان
 دەبىيىنم ئىستەكانە چەك كراوى
 دەترسم چاوى تۆ كوئىر كەن مەراوى
 رەفىقان چاكە ئىتوۋە خەلكى شارىن
 ۋەكوو مەن نىن، بەشى زۆرتان ئىدارىن
 بىھەمدىللا ھەتانە كار و بارىك
 بە رۆژ كار و بە شەو گالتە و قومارىك
 رەفىقىك، خەمپەۋىنىك، ناشىنايەك
 كىتپىك، تەختە نەردىك، سىنەمايەك
 بە لاي مالى «خەلىفەى»دا، گەپانىك
 لى خزمەت «نەرمەناك»ىش، نىستىكانىك

به لآم من خه لکی لادیم، سهگ به حالم
 دژ و دام او، که نه هفت و دهس به تالم
 په ری شان و کز م بی کار و بارم
 به بی راویش به جاریک کولسه وارم
 که زوری بو دهینام درد و مهینست
 ده چوومه راو و نسامیزی ته بعهست
 خودایه تازه چونی بگوزهرینم؟
 که ته نیا توپه رهش برو خه مریه وینم
 له ژووری داده نیشم هینده، دهمرم
 که ده چمه دهشت و مه زرا سه کته ده گرم
 له ناو داچیندراوی سه وز و شینم
 هه زار جاش و کهر و گویلک ده بینم
 له باغمددا هه یه سه د بز نه گپوی
 بز ن نازاد کرابی، ریشه ده پوی!
 به جووتیاری بلیم چاکت نه کیتلا
 ده زانم ده سه به جی رو بوتسه تیتلا
 به گاوانی بلیم زیانی مه فهرموو
 ده لئی لاچو برپو وه ختی به سه ر چوو
 به شوانی گهر بلیم مه یکه له می شه
 ده لئی دیاره ده مت نیستاش له پی شه

له‌ناو دێدا که ده‌چمه به‌ربه‌رۆچکه
 ده‌دهن ده‌ورم منالئی سه‌ر به‌ کۆچکه
 نه‌ه‌نده گوی له‌ مست و توند و تۆلن
 نه‌گه‌ر زوو هه‌لنه‌یه‌م چاوم ده‌کۆلن
 خه‌ریک بووم راگه‌رم دوو گۆلنه‌ تاجی
 به‌هوان راوی بکه‌م بو ناعیلاجی
 حیسابم کرد که نیمه نانی خۆشم
 به‌ به‌ارانئ رزی نه‌وسال کلۆشم
 چه‌لان چا بوو هه‌مانبوو ته‌خته دامه
 به‌لام نه‌وسال له‌ دی دامه‌ حه‌رامه
 نه‌گه‌رچی زۆر له‌میژده دامه‌ فی‌رم
 به‌لام زه‌حه‌مت به «مام سۆفی» بویرم
 چلۆن ناغای بکه‌م نیستا له‌ سۆفی
 که‌ سۆفی تازه ناغای هه‌لگۆرفی
 بلیم ناغا، ده‌لئی سندان، دل‌ده‌رد
 ده‌ویتری ناوی ناغا بیینی نامه‌رد؟!
 له‌ مه‌لبه‌ندی که‌ نازادی نه‌بی پیاو
 به‌ ساچه‌م‌زهن بسچینه کیتی بو راو
 سه‌گی تسی‌ری چ نرخیکسی هه‌یه ژین؟
 سته‌م تا که‌ی، مه‌گه‌ر نیمه به‌شه‌ر نین؟

شىنەي كۇران

ھەر لە بۆتانەۋە ھەتا سۆران
 ھەموو سۆرانى شىنەي بۆ گۆران
 ھەر لە كۆيستانەۋە ھەتا گەرميىن
 يەخەمان دادراۋە تا دامىن
 لە جزيىرە ھەتاكوو بەحرى رەش
 نيە كيژى سەرى نەنابى لە ھەش
 لە دياربەكرەۋە ھەتا ورمى
 سەر بە قور، مل بە كۆينە نىر و مى
 ھەر لە كەر كوو كەۋە ھەتاكوو سەنە
 شىن و رۆرۆ و فغانى پياو و ژنە
 لە مەريوانەۋە ھەتا زىبار
 ۋەك زىبارە چاۋى كوردى ھەزار
 ھەر لە زاخۆ ھەتاكوو كرماشان
 پرسەيە، ماتەمە، بەخۇدادان

له مه هاباد هه تا سلیمانی
 ناله - ناله له باتی گۆرانی
 هه ر له بیچاره وه هه تا شه مزین
 کچ و کور، لاو و پیری کورد شه مزین
 له شنۆوه هه تا کوو سهنجابی
 تووشی کوردیکی بی که سه ر نابی
 هه ر له هه ولیره وه هه تا پاوه
 نته وه ی کورد په شیوه، تاساوه
 جا چلۆن دل به خه م نه بین، نه گرین؟
 جا چلۆن کۆری شینی بو نه گرین؟
 شاعیریک بوو به نرخ و بی وینه
 بیری رۆشن بوو، چه شنی ناوینه
 شاعیریک بوو به جه رگ و هه لکه وتوو
 پیشره وی گه ل بوو نه ک له گه ل که وتوو
 تاکی که م بوو له جوان په رستیدا
 وه کوو میو بوو وشه له ده ستیدا
 هه ستی پاک، میشکی تازه، بیری نوی
 شیعیری پرسۆز، قسه ی به تام و خوی
 دلته ر و خو ش خه یال و ناسک بین
 به هونه ر، شاره زا، وشه ره نگین

پيم پهری شير و مؤسیقا توران
 بويه بردیانهوه سهري «گوران»
 یا خودای جوانی تووره بوو لیمان
 نهو چرایه‌ی رهوا نه‌دی پیمان
 رۆژگار گه‌وه‌ه‌ری وه‌بن گل دا
 داخی نهو مایه‌وه له ناو دلدا
 داخه‌کم نهو بلیسه دامرکا
 که خه‌ریک بوو ولاتی رونت‌ر کا
 رۆی گورانی خوشه‌ویست رۆی
 شین و رۆی گه‌لی نه‌یست رۆی
 رۆی بی‌وه‌ی گه‌لی بگا به مراد
 رۆی بی‌وه‌ی ببینی کورد نازاد
 رۆی ناواتی برده بن گلی ره‌ش
 رۆی کورد ماوه بیکه‌س و ببه‌ش
 حاجی، گوران و پیره‌میرد مردن
 «داخه‌کم کوردی تیمه هه‌ر کوردن»
 کوردن و تووشی رۆی ته‌نگانه‌ن
 مه‌ردن و دیلی ده‌ستی بیگانه‌ن

نەپلى نەمان

قەلەم سەركىتەشە، بېرىش موقەلەتەشە
 بەلام ياپەبىي رووى رەش بى زەمانە
 دلى تەنگم لە دەستانى ھەمىشە
 مەكۆگەي مەينەت و دەرد و خەمانە
 ھەموو تىرى بەلای نەو رۆژگارە
 دەكا بۆ سىنگى پىزمام كەمانە
 برا و خىزم و كەس و كارم بە جارى
 نەوان لىم بوونەتە داسى رەمانە
 لە مالى خۆم دەكەم بۆنى غەربىي
 كە بىزارم لە ھەرچىكى ھەمانە

ئەۋى خۆشۈم دەۋىست ۋەك گىيانى شىرىن
 تەماشاي بۆتە مشتەى ناۋ ھەمانە
 لە راس من دىلەپىۋى ترسە نۆكىش
 ۋەھا راسا دەلىسى فىلى دەمانە
 ئەۋى دايم لە ژىر خەلکا ژىاۋە
 لەسەر من پالەۋان و قارەمانە
 دەمى خۆشۈم لە ژىنمدا نەدىۋە
 بخوازم تاكوو خۆزگەم بەۋ دەمانە
 گەمەى تۆشۈم بەلاۋە سەھلە خويپى
 گەلىنكم پىتكراون لەۋ گەمانە
 ھەمە ھىۋا بە دۋارۋژىكى رووناك
 بەشى نىنسانى بى ھىۋا نەمانە
 بە شىۋەن چارى كارى نىمە نايە
 خەبات، كەلكى نىمە مامە خەمانە
 لەبەر تۆ چارەنۋوسى شووم و بەدەفەر!
 ئەۋى قەت لىتى نەدەم تەپلى نەمانە

پهري شيعر

نهى كچى جوان! كچى له بار!
 نهى كچى زانا و خوینده وار!
 نهى گولالهى نوالى كويستان!
 مایهى شانازى كوردستان
 تيشكى هيوای دواروژى روون
 ساپژكهري زامى دهروون
 كه لاويژى به شوقى گهش
 رووناك كه ره وهى شهوى رهش
 به هارى خيبر و بير و هات
 گزنگى به يانى ناوات
 شيعرى دهوى له مېنى پير
 له مېنى پيرى گۆشه گير
 له شاعيرى زمان پراو
 له شاعيرى دهفته ردر او
 له شاعيرى به سالاجوو
 له شاعيرى وشك هه لاتوو

شیعریکی تہر، شیعریکی خوش
 شیعریک دلان بینیتسہ جوش
 شیعریک دامرکیننی دہروون
 بہ برینان بیینی گۆشتہزوون
 شیعریک وەك خوناوہی بازاران
 شیعریک وەك سرتہی دلداران
 ناسکتر لہ ہہواری خہیال
 شیرنتر لہ بزہی منال
 وەك نارہقہی ہہنیہی جوانان
 وەك دلہ خورپہی جیژوانان
 وەكوو کەشم و نہشمی بووکی
 وەك رەنگ و بوونی گولووکی
 بیخہوش وەك ناوانگی گول
 پپر - پپر لہ ہہست و سۆز و کول
 لہ ناوی کانی رەوانتر
 لہ پہلکەزپینسہ جوانتر
 شیعریک وەك سیبہری بزانگ
 وەكوو خەرمانہی دەوری مانگ
 ریکتر لہ گہری رەشبہلہک
 خوشتر لہ خرمننی کرمەک
 لہ کوشینی دەستی دۆ خوشتر
 لہ مەکە و ئەبەرۆ خوشتر

وہك نیگای چاوی خہ والوو
 بہ لہ شاندا بیئی تہ زوو
 وہك شہراب بگہری لہ خوین
 خہ پڑہوین بی و نہ شہ بزوین
 شیعریک وہ کوو دہریای بی بن
 گہر متر لہ باوہ شمی ژن
 شیعریک سروددی شادی بی
 شیعریک دہنگی نازادی بی
 شیعریک مزگینی نہجات بی
 شہوچہ لہی کوری خہبات بی
 شیعریک رەق بی، رق بی، قین بی
 گر بی، بلنسسہ بی، تین بی
 شیعریک سہنگچی سہنگہر بی
 شیعریک بریقہی خہنجر بی
 ہیژیک بی دوژمن بہزین بی
 مستیک بی گورچوو تہزین بی
 بلنسسہی گوللہی ہلہمت بی
 شہ پزلی رقی میللہت بی
 شیعریک نووستوو راپہرین
 شیعریک دوژمن داپہرین
 بشکینی دہرکی باستیلان
 نازاد بکا کویلہ و دیلان

هه ليرې قه فسى زنجيران
 چه ك بداته ده ست يه خسيران
 پپه رينى ده ستى جه لاد
 بهارى ساتورى بي سداد
 نركه ي سينگى كريكار بى
 نالاي شورشى جووتيار بى
 ههروه ك گرى ناگرى نه وروژ
 ردمزى نازادى بى و پيروژ
 هه زاران كاوه ي زه حمه تكتيش
 پال پيوه بنى به رهو پيش
 شيعريك هم توند بى و هم ورد بى
 يانى شيعرى نه وړوى كورد بى
 به لام نهى فريشته ي جوانى
 رهنك بى نه م نوكته نه زانى
 په رى شيعر وه ك كچى جوان
 بو پياوى پسير نايه ته ژاون

ناسوړی ته شهنا

وهره مه یگیږ ده مه وی نه وشو خه می دل کم کم کم
 لووزهوم بهرده سه ری، نامه وی جورعه ی کم کم کم
 ته شهنا بۆت هوه ناسوړی د هروونم دیسان
 زامی کۆنه و به مه یی کۆنی ده بی مه له هم کم کم
 مشت و مالتی ده وی ناوینه یی ژهنگاری خه یال
 مه ست و گیژم که، هه تا گاله به جامی جه کم کم
 نیسته بۆ چاری خه مم گو شه یی مه یخانه یه جیم
 من که روژیک ده مه ویست میلیله ته کم بی خه کم کم
 تا نه پروخواه، بلا پر بی له خوشی و مهستی
 تازه پیی ناوی نه من هۆده یی خوم مه حکم کم کم

چون نه بهم بؤ مهی و مهیخانه پهنا، تیگه یوم
 له و لاته هه موو شت زوره، بهنی نادمه کم
 پیر و زورهانم و نیستاش دله کم هه دهیه وی
 سر و مال به فیدای خال و خهت و په رجه کم
 داستانی مه و زین کونه، کچی کم گره که
 شلکه رانی بگوشم بونی له سینگ و مه کم
 من له جوانی ده گهریم، تیپه ره زستانی دزیو
 کچ که رووم ناده نی، با سهیری گول و شهونم کم
 شه ره بایه له چیاکان و ههوا تووشه دده
 وه کوو شیتان ده مهویست روو له چیا ی نهستم کم

مه هاباد - ۱۳۴۶

رہق ھہلاتم

من له داخی خزمی خویری و ناشنای نہ حمہق ھہلاتم
 من له ترسی زاق و زووقی نہ منیہی چاو زہق ھہلاتم
 کوا بہ خوژی خۆم بہ جی دیلّم ولّاتی خوژہ ویستم؟
 من له ترسی زللہ وو باتووم و دار و شہق ھہلاتم
 ھہر بہ پییان و بہ کۆمہ کۆمہ گہیمہ نہم ولّاتہ
 رہنگہ پیّت وا بیّ بہ سواری مایینی گویّ لہق ھہلاتم!
 «نۆکەری بیگانہ ناکەم» ھاتہ جیّ فەرمایشی خۆم
 وا لہ برسەن و لہ بەر بی بەرگی نیمیرۆ رەق ھہلاتم

ګهر مه شین

بؤ شه هیدیکي که ګه و زیوه له نیو خوین ده ګریم
 بؤ هه فالیکي که چوو بی سهر و بی شوین ده ګریم
 بؤ هه موو پیر و جوانیکي له سهر کوردستان
 چوونه بن داری به بی وهی که بشلوین ده ګریم
 بؤ کوریکي نه به زیوی که له سه نګه ردا مرد
 نهک به سهر شوړی و بی شه رمی له سهر نوین، ده ګریم
 ماچ ده کم نهو مه چه کانهی به که له بچه دیشن
 بؤو سهرانهی به ګریمی قه مچی ده ګروین ده ګریم
 ګه نجی کوردی وه کوو ګه نجینه له هه ردی خست
 دوژمنم، تا کوو نه زانم هه موو له کوین، ده ګریم

شورې ژن سهر به قور و گه وره کچیش مل به کوټین
 تا بمټینی سهری به قور و ملی به کوټین ده گریم
 بو ژنیکي که له سهر تهرمی کورې تاقانه ی
 شین ده کا، جهرگ و دلې له ت - له ت و توی توټین، ده گریم
 دوور له نازادی به زیندانی رهش و بو گهندا
 بو که سانیکي ده ژین چلکن و دژوټین ده گریم
 بووکی کوست که وتوو ده بینم له په ژاره ی زاوا
 سهری کولمانی ده لټی زه ده یی سهر سوټین، ده گریم
 بو په ناسیله وو بن گیشه وو جی ژوانی چول
 بو کراوی و کورپه حهیرانی که لیک جوین ده گریم
 بو ولاتیکي به فرمیسک و به خوټین دیرابی
 من که سهریانی دهر و ده شتی ده کهم، خوټین ده گریم
 تا وده کوو مولگه وو پیشیلی سوپای دوژمن بی
 کیلگه پر پټه کهم و به ندهنی بوژوټین، ده گریم
 تا گولاله ی گه شی بوژن خوټی ترړوکی کویستان
 به گری مووشه کی بینگانه بیروټین، ده گریم
 به سیه تی دووبه ره کی و مله سوپی و لاساری
 تا برایانه هه موو پټکه وه نه دوټین، ده گریم
 ده مه وی ریگه یی رزگاری ته خت بکری دهنه
 تا کوو نسکوټیه بهرن، تا کوو هه له نگوټین ده گریم

تا کرټکار و فهلا، ره نجبه و روشنبیر
 دهست له یهک نه گرن و پیاوانه نه بزوین ده گریم
 تا له ژیر ره شبه له کی کیژ و کوری رق هه ستاو
 جهنده کی دوژمنی به دکاره نه په ستوین ده گریم
 تا کوو بز توله یی نه و رۆله شه هیدانه ی کورد
 خه نجهری رۆله یی نازا هه موو نه سوین ده گریم
 تا به داسی دهسی نه و پاله به کاره ی کوردی
 درک و دالسی سه ره پری گشتی نه دروین ده گریم
 تا کوو نه سر پته وه فرمی سکی هه تیوباری هه ژار
 تا هه تیو لیوی وه کوو خونچه نه پشکوین، ده گریم
 تا به دهستی پهری نازادی له سر کوری شه هید
 گوته شلییره له گشت لایه کی نه روین ده گریم

مه نه ريزی شه رده ف

ليرهش له نيو شهو لير و شاخ و بهرده
 ليرهش له گهل شهو هممو داخ و دهرده
 ليرهش له نيو شوپشي خويناويدا
 ليرهش له سه ركه وتن و تنگاوويدا
 ليرهش له نيو زهبر و زهنگي زالمدا
 له نيو ساچمه و دوو كه لي ناپالمدا
 ليرهش له نيو گر و ناگر و ناسندا
 له بهرام بهر تانسك و توپي دوژمنندا
 ليرهش له نيو دهرياي رقي بي به ستين
 ليرهش له نيو كوراني توله نه ستين

ليرەش له نيو شه پولى خوږين و كه فدا
 ليرەش له نيو مه تهريزي شه ره فدا
 خو شه ويستم! له بېرم ناچى تاوى
 ده مفرېنى بوالى خه يالم تاوى
 هه رچه ند دوورم، به لام خو ش بى خه يالم
 ناواره نيم وا ده زانم له مالم
 هه ر بينا ديت رمى كوشكى زوردارى
 گه يشتينه لووتكه ي چي ياي رزگارى
 رهوى ته مى خه م و مژى په ژاره
 بووزانه وه نه وه هه تيو و هه ژاره
 كوتكى كاوه و هيزى پيشمه رگه ي دلسوز
 روژى ره شى كرده نه ورژى پيروز
 ميشكى پزا نه ژده هاكى ميشك خور
 جه لاده كه ي نه ستوى كه وته بهر ساتور
 گيرا، رووخا، خاپوور بوو قه لاي سه ختى
 وه بهر پيلاقان درا تاج و ته ختى
 هه تره شى چوو نه تره ش له ترسى لاوان
 خويړى به زين، هاته وه روژى پياوان
 نه تره ي نه ما دوژمن له بهر پيشمه رگه م
 له گشت لاوه هه لات و نه يگرت بهر گه م

زۆردارت دى ھەلاوہ سەرا سەرهوبن
 تۆخوڻى ھات دلى گەرمى بېوہژن
 خوڻن پړيژت دى گەوزى لە نيو خاك و خوڻن
 رازايەوہ گلکۆى شەھيدى بى شويتن
 توانەوہ دەسبەند، كەلەبچە، زنجير
 كرانەوہ دەرکى قەفەز لە يەخسیر
 نەستراوہ فرميسكى رۆلە كورژاو
 نەستينراوہ تۆلەى بى كفن نيتراو
 بزەى ھاتى لىوى لە خوڻى بى بەش
 جلکى گۆرى سۆرانى شين، بەرگ رەش
 لە شينگايان گەپرا گەپرى رەش بەلەك
 «شەم» و «شەمزین» گرتیانەوہ دەستى يەك
 گەرانەوہ ئاوارە بۆ جىژوانان
 گرانەوہ لە خەنە پەنجەى جوانان
 جا نەو كاتە بە ھەتوانى ئازادى
 ساپيژ دەبى بىرىنى نامرادى

شه ننگه بیړی

شه ننگه بیړی! ساتی سالان له کویتستانی، له ناو مهړی
 بۆ مهردوشین هه لت ده کرد نهو باسکی سپی مهړمهړی
 له بهر هارهی گۆیه رۆك و گواره و کرمهك و ژتیرچه نه
 نیوه رۆیه له بهر بیړی کۆری مهړی راده پهړی
 که نیواران کهزیت ده کردن سی بهنگی و چاوت ده پرشت
 بهو کهزی و چاوه نه رمانه بی پره حمانه شوانت ده کوشت
 شه ننگه بیزا به سروه با سوژهی ده برده بهر به ژنت
 ناخر تۆش هه وای کویتستانی نهو کوردستانهت هه لده مشت
 چیشته ننگاوان له ده راوان که خوټ لی ده کرد پیخاوس
 به له نجه ولاری کیژانهت شه رمهزار ده بۆوه تاوس

ناهنگی ژین و شادی بوو بهیانی که تینکه له ددبوو
 شمشالی من، خرمه ی بازن، کرم و هوړی مهشکه ی کاوس
 شهنگه بیړی کراوی خوّم! وینووسی جه مال و جوانی!
 نیستاش پالینی وه ک جازان له شوان و مینگه ل ددروانی؟
 وا من پیشمه رکه م ده جهنگم بو ولاتی له تو شیرنتر
 نه مده دا به ته ختی شایی دنا به رده بیړی شوانی
 راسته تو جوانی، له باری، نازداری، شوخی، نه شمیلی
 کولمت که شترن له گول و خالت ره شترن له زیلی
 جیابونوهت دهرده، به لام تو ش دهنانی تامی نیه
 ژوان و شه وړاو و دلنداری، راز و نیازی به دیلی
 زوری نه ماوه بیته بهر نه مامی هه ول و خه باتم
 له داگیر کهر پاک بیته وه خاکی پیروزی ولاتم
 چه ک داده نیتم، گوچانه که ی جار انم هه لده گرمه وه
 تو هه ر بیړی به، من هه ر شوان، فریشته ی تاسه و ناواتم

نامیزي ژن

جاران په ناگه‌ی شewanم
 نامیزي ناوه‌لای ژن بوو
 گهرمی و نهرمی نهو نامیزيه
 مایه‌ی حسانه‌ودی من بوو
 دهردی ژیان، رهنجی خه‌بات
 ماندوو بوونی روژی ناخوش
 به شهو له نامیزي شهودا
 ههمووم ده‌کردن فهراموش

نىڭگاي چاۋى، بىزەي لىۋى
 بىرىنى دەكردم ساپىژ
 بىرىنى ئەو دىلەي، دوژمىن
 بە تىر دەيىكرد دابىژ - دابىژ
 نازى، تۆرانى، زىزىۋونى
 لاۋاندنەۋەي، ئاشت بوونەۋەي
 ھەموو لە جىنى خۇي شىرىن بوون
 زۆر سەختە لە بىرچوونەۋەي
 بەلى سەختە، يەكجار سەختە
 دوورى لە ژن، نامرادى
 بەلام لە ژن خۆشەۋىستەر
 لە لاي مىن، ئەتۆي نازادى!

شەپۇلى تۆلە

كورده ئەي كوردى لە خوشى بېبەش!
 بەس نىە كۆيلەتى دىۋەزمەي رەش؟
 باژوئى ئەسپى ھەۋەسى خۆي ھەروا؟
 بتگىرى، بتكوژى وا بىي ھەروا؟
 ئەو «قىزلقەلە» كە بۆتە «باستىل»
 ھەر دەبىي پىر بىي لە يەخسىر و دىل؟
 تاكوو كەي نەشكى كەلەپچە و دەسبەند؟
 زەجر و نازار و شكەنجە تا چەند؟
 خويىنى لاۋانى بە بىر و بىروا؟
 ھەر دەبىي بىرژى بە فىرۆ بىروا؟
 ھەلۋەرى گەۋھەرى فرمىسكى ھەتىر
 دەربەدەر بىي كورى نازا و نەبەزىو؟
 بىتوھژن تەرى بىي بە گىران چاۋى
 كىچ نەبىننىتتەۋە شۆپرە لارى؟

وهختي وهی هاتووه خوت راپسيٽيني
 توڙه وهرگريهوه، ههق بستيني
 راپهڙه، هاتوهه دووباره ههلت
 سهر و مالت بکه قورباني گهلت
 ڪو بهوه، ريڪ ڪهوه، ليڪ بهسته پشت
 راکه مهيداني خهبات گورج و گشت
 هاتوهه ڪاتي خهباتي شينلگير
 ههڙهه بهندهڪ و ڪوت و زنجير
 ڪوپر به، نازا به، نه بهز به، روڙهه!
 گهڙهه بای رق به، شه پولي توڙه
 تووره به، سووربهوه ليٽي وهڪ پوڙو
 ناگري ده وهڪوو پووش و پووشوو
 نهو له خوين مڙتني تو تير نابي
 تو دهبي تو بهزهيت پيٽي دابي
 له هه موو لايه ڪهوه پيٽي داده
 راوي ني، زوو لهه ولاتسي راده
 دهس و خه نجهر ڪوتوپر راکه سهري
 وهدهري ني، وهدهري ني وهدهري
 ههلمهتي تو بهره وهڪ شيري در
 لهشڪري لي بکه دابر - دابر

کۆستەکی خەنجەری تۆ بترازی
 ئەو بە سەرئێژە کولەیی نانازی
 ویزە گوللەیی چەکی تۆی بێتە گوی
 ناپەرئینی لە سنووریشت سووی
 بێتەزینە بە پەلاماری توند
 بێتەزینە لە چیا و شار و گوند
 بەندەن و دەشت و چەری لێ بتهنە
 نە وەکوو دەرچیی پەری لێ بتهنە
 مەپرینگیتوہ لە ناگر و ناسن
 تێدەگەن چۆن بە گەلت ناسن؟
 تاکوو شۆرش نە کری توند و تیژ
 تاکوو سەنگەر نە کری لاو و کیژ
 نادری مافی کەلی کوردی دلیر
 ھەر دەبی و لە قەفەزدا بی شیر
 ئەو رق و قین و بەگژدا چوونە
 تاقە رینگایەکی رزگار بوونە

ترؤپکي رزگاري

ريښوار يکم نازا و به زيک و زاکوون
 دهرم چؤل و چيا و پتدهشت و بيروون
 بهرهلستم دهکم همپروون به همپروون

دهرؤم بهرهو ناسؤ، بهرهو ناسؤي روون

دهرؤم دهرؤم تا ترؤپکي رزگار بوون

کهند و کؤسپ ههنگاوم پي ناکا شل
 بيته سهر ريم ههزاران گابهردی زل
 به هيزی شان و باهو پيی ددهم تل

دهرؤم بهرهو ناسؤ، بهرهو ناسؤي روون

دهرؤم دهرؤم تا ترؤپکي رزگار بوون

پيم گرتوهه، دهرچووم له داره - داره
 ريم گرتوهه ريگای «قازی» و «ناواره»
 نامترسيني گولله، پهتک، سيداره

دهرؤم بهرهو ناسؤ، بهرهو ناسؤي روون

دهرؤم دهرؤم تا ترؤپکي رزگار بوون

بهو خوینانهی لهو ریبازه رڅاوه
 گوئی نالی سهرهستی کورد رواوه
 منیش به دلی پر له هیوا و برواوه
 دهپږم بهرهو ناسو، بهرهو ناسوی روون
 دهپږم دهپږم تا ترپکی رزگار بوون

رؤلهی کوردم فیری هه وراز و لیژم
 تا زور برپوم زیاتر نارهق برپژم
 کورتر دهبی ریگای دوور و دریژم
 دهپږم بهرهو ناسو، بهرهو ناسوی روون
 دهپږم دهپږم تا ترپکی رزگار بوون

ناره و مهوه له داوهل و تارمایی
 زورم دیوه بولیل و تاریکایی
 دینم بهو شهوگاره ره شه دواایی
 دهپږم بهرهو ناسو، بهرهو ناسوی روون
 دهپږم دهپږم تا ترپکی رزگار بوون

من پهروهدهی بن سیبهری شهکهوتم
 گه لیک جارن له چالوی رهش کهوتم
 هاتمه دهری، هه دام نه دا، نه سره و تم
 دهپږم بهرهو ناسو، بهرهو ناسوی روون
 دهپږم دهپږم تا ترپکی رزگار بوون

شاهه د کهر دوون

شاهه تکه دره لسه دار دره ننگانی شه و
 لاوتیک لسه سهر رزگار بوونی وه تهنی
 وپرای ته قهی ده سپړیوی ده سته ی ناگر
 دیوه زمه ی رهش ده یگوت و پیده کهنی:

جیژنی شایان گاو و گهر دوونی دهوی

خوینی گهش و فرمیسکی روونی دهوی

هه لوه ری فرمیسکی دل سوزانی گهل
 خوینی شه هید نالی کرده وه ولات
 به لام له کهل شین و شه پوزر و کریان
 بول به بولی دیوه زمه که هه ده هات:

جیژنی شایان گاو و گهر دوونی دهوی

خوینی گهش و فرمیسکی روونی دهوی

گوللسه ی سستم دابیژدابیژوی ده کرد
 سه ری پر نهوین و دلی پر له هه ست
 له گوپرستانی کونی «پیرس پزلیس»
 خوین ده پشاهه و ده یخویند کوندی شوومی مه ست:

جیژنی شایان گاو و گهر دوونی دهوی

خوینی گهش و فرمیسکی روونی دهوی

سہو و شہینان

نہستیرہ یہک - یہک راخوشین
 رہش ہہلگہرا ناسمانی شین
 ہہوریک شہوراہی بہرداوه
 دہئیی لہ قیریان و ہرداوه
 تاریکانہ، شہوہزہنگہ
 ولات بیہست و بیہدنگہ
 گورستانی خاموشہ، شار
 تییدا نہماوہ زیندہوار
 نہ رادہڑی گہلای داریک
 نہ دیہستی بی ریواریک
 ہہرچی کولان و شہقامہ
 دہئیی کاو لاشی بہسامہ
 دنیا دہریای بی شہپولہ
 لاو داماوہ، جیٹوان چولہ

په دې کوشکان دادراوه
 روچنې کوشانېش گېراوه
 له تالار و سهرسهرایان
 بېرا ترووسکې چرایان
 شه می سهر چاکیان لابرډن
 مردووش هینده دیکه مردن
 دامرکا، بوو به ژیلهمو
 له ناو ناورگاندا پشکو
 ژیان رووگرزه و مچ و مږ
 دی بوونی کفن و تات و گږ
 شهو زرينگاو، راشکا
 شهیتان سامی له خوا شکا
 که لپی خویناوی گر کردن
 فریشتهی پشووېر کردن
 خهم و خففت داده بیژوی
 شادی و نازادی دهنیژوی
 داسی مهرگ و نهمان دهسوی
 ههوه لگه وزه دی داویته کوی؟
 دین و دهچن به نه سپایی
 له چوارچرا چه ند تارمایی

خټوی شهو و خودای شهړن
 بیتچوه شهیتانی بهدغهړن
 ناخ، دیسان سیداره چهقی
 کوردی چو بن له سهر ههقی
 له پړ دهنگیکسی نیرانه
 نرکهی کورانسه و شیرانه
 بهردهی بیدهنگی دادپرانده
 خه والتوی له خه و راپه پراڼده
 خه لک هه مووی نه و دهنگه ی بیست
 ده یگوت «پیشه وای» خوشه ویست:
 که من مردم کورد نامری
 دهس له خه بات هه لئاگری
 هارووزا وه کوو پوورهی ههنگ
 مه هاباد گوږخانه ی بیدهنگ
 له دهور و بهری چوارچرا
 هه زاران سهر له قور نرا
 کام نازداری شوخ و جوانه
 دای له خم لکی کولوانه
 له چاوی کیژی مل به کوین
 به خور دههات فرمیسکی خوین

شورې لارو هاتنه کورې شين
 نه ویش سوزانی کردن شين
 پیره پیاوان نه لاین رولنه!
 له بیر نه کهن تولنه، تولنه
 تیکرا ده لاین درشت و ورد:
 کورد نه مرد، پیشه و اش نه مرد
 با تهر میشی بخریته گل
 چون یادی دهرده چی له دل؟
 شاد به نهی پیشه و ای نه مرا!
 هاتن رولنه ی نازا و خوین گر
 بؤ فی داکاری نامادهن
 رینگای راستی تؤ بهرنادهن
 په رکووری رقه ستوره کورد
 له سهر تولنه ی تؤ سووره کورد
 کچ و کور و ژن و پیاوی
 ده کا خه باتی خویناوی
 تا مافی ره وای ده ستین
 ناواتی تؤ وه دی دین

بەھراڤوڤا

ئەي نەو كەسەي دەتپەرستم و ليم وني!
 تو خودا ني، تو خوشهويستی مني
 له ناسمان ني تا ويت رانهگا دەستم
 له قاف ني كالهی ناستت بو ههلبهستم
 تۆي له من ون كرد و مني له تو دوور
 نەو بستۆكەي دوژمن ناوي نا سنوور

بەھراڤوڤا ۱۳۵۱

نارهق و تين

پيش نه وهى گزنگى هه تاو
 ترؤيكى چيا بنگيوى
 پيش نه وهى شنهى به يانى
 بسكى بهرزا بيزيوى
 پيش نه وهى قاسپهى خاسه كهو
 له زهر د و ما دهنگ داتوه
 پيش نه وهى بلبل بخوينى
 خونچه ده مى بكاتوه
 پيش نه وهى سپرهى هه لزيان
 په ردهى بيدهنگى دادري
 پيش نه وهى چورپه پوينه كى
 بهر و رووناكى هه لفرى
 پيش نه وهى شه مى سهر چاكى
 ناخر فرميسكى هه لوهري
 پيش نه وهى گزه باى توورپه
 ژيله موى په پووله بهرى

پيش نه وهی لاری به خته وهر
 دهم راگويزی له سهر خالان
 پيش نه وهی شهوگه پری دلته پر
 وهره ز بی له ماله و مالان
 پيش نه وهی بیری شل و مل
 چاوی خه والوی هه بیینی
 پيش نه وهی شوان مه پری شهوین
 وه گیسری، بهردا دهس بیینی
 پيش نه وهی پوولی نه شمیلان
 شل شل داگه پرین بو کانی
 پيش نه وهی سهر کانی و دهراو
 زاوهی بی له پهری جوانی
 پيش نه وهی حاجی سه له مخور
 هه ژاریک هه نئی به ته مالان
 پيش نه وهی ریچکه بیه ستان
 بو مزگه وتی شان به بهر مالان
 پيش نه وهی دهرویشی چلکن
 په نجهی خه لیفه ی کوشیبی
 پيش نه وهی شیخ وهک تارمایی
 بهر وه خانه قا خوشیبی

پيش نه وهی گزیری به د فسر
 له دیوه خان پاروو با دا
 پیش نه وهی خاتوونیک به ناز
 په ردهی کوشکی ناغا لا دا

من کاوی خۆم له کار دیوه
 من جهرگی زه ویم درپوه
 من شیله گم هه لبرپوه
 من یهک سه ریم ناخنیوه

من ریزه سواله م دان او ه
 شه غره وینجه م پیوه دا وه
 من گاگیره م تیر کر او ه
 یا خزیانم وه رگی را وه

هاوین و پاییز و بههار
 هه تاو لیتی نه داوم بیکار
 من جووتیارم، من جووتیارم
 من له گهل هه تاو هاوکارم
 من به نارهق و نهو به تین
 دامان رشتووه بناخه ی ژین
 باسکی من و تیشکی نهوی
 برژیو ده ستینن له زهوی

گهر جووتیار ناروق نه پریږی
 گهر هه تاو تیشک ناویږی
 دانیشتووی ناو کۆشک و قه لا
 ده خوڼ نانی گه لا - گه لا؟!!

به لام حریف نیستاش لیره
 من برسیم و که سیک تیره
 نه قهت ناروقی نه سرپوه
 نه قهت گه وزی هه لیرپوه
 نه مه چه کی جه مام بووه
 نه چۆله مدی له جی چووه
 نه نه نگوستی راگیراوه
 نه داسو له چاوی داوه
 نه دلّی پیی در - در بووه
 نه بن هه نگلی خر بووه
 نه که فی دهر دا به کلۆ
 نه په نجهی دهری کرد دلۆ
 نه دهستی پاشبارهی ناسی
 نه ساویکی دا له داسی
 نه به گهر ما داهیزاوه
 نه خه وی له چاوی زاوه

نه به سه رمایه ته زیوه
 نه له کای پاییز خزیوه
 نه نووسه که ی پتوه نووسا
 نه له بهر بارانی خووسا
 نه زوقمی به سه ردا باری
 نه له قوردا که وت باری
 نه دی شهو و شهونخوونی
 نه چیشتی دهردی نه بوونی
 تا که ی وا بسم، تا که ی وا بسم
 دهس به تال و رهنج به با بسم
 تا که ی رهنجی شان و پیلیم
 بۆ دوژمن بی، بۆ من دیلم؟
 نا نا، تازه راپه ریوم
 ناتوانن بدهن فریوم
 ریپازی شوړش به رنادهم
 مهودا به داگیر که ر نادهم
 له شان و باهووی خووم رادی
 هه لگرم ئالای نازادی

فريشته‌ی پهريوه

سهرنجم گهر دهبرمه بهژن و بالآت
 كچى جوان! بوچى روو گرزى چ قهيدى؟
 منم نهو شاعيره جوانى پهريسته
 كه چاوى من جگه له جوانى نهيدى

به مندالتي كه پهروهده‌ى چيا بووم
 كهوم دى، پوړ و سويسكه و ناسكم دى
 به لاوچاكي له شارى كورده‌وارى
 كچم دى، نازهنين و ناسكم دى

گه‌راوم چوم و نواله و ميترگ و بژويتن
 به ماه و زهردى نهستم هه‌لگه‌پراوم

ته‌ماشای سوئسن و به‌یبوون و شللیتر

به دینی جوانی راهیناوه چاوم

له‌بهر تاوی له‌سهر پشت راکشاوم

له دهم جوگه له‌سهر فهرشی وه‌نه‌وشان

له‌سهر گوئیسوانه کردم چاوه‌برکین

له‌گه‌ل گه‌وره‌کچی به‌رده‌رکی حه‌وشان

به رژی سارد و ساو دیومه به زستان

ترووسکه‌ی به‌فری به‌رتیشکی هه‌تاوی

شهوی هاوین له ناو نه‌ستیره‌کاندا

گه‌لاویژم ده‌دی پرش‌نگی داوی

له ناو گۆم و گه‌رمک و چۆم و قۆبی

به پۆلم دین قورینگ و سی و هه‌له‌تانج

له‌بهر بیتر و له هاویر و له پاراو

گه‌لیکم دیوه کیژی شوخی کرمانج

له مه‌یدان دیومه نیتسه‌کی نه‌سپی خو‌شبه‌ز

له‌گه‌ل ده‌ست و جلیتی شو‌ره‌سواران

گه‌ری شاییم له پیش چاوی گه‌راوه

له‌ره‌ی مه‌م، سووکه ره‌وتی گوی به گواران

خوړينی شوور و بازي مامزم دی
 شه پوډلی گوم و کف هلدانی تاوگه
 به میروژ و سیاسووتی به هاری
 گه لیک شو ماومهوه تا روژ له راوگه

له سهر دوندی چیا ی سهر بهرزی هلنگورد
 ره وهی هورم له ژیر پیمدا به دی کرد
 ته ماشای دیمه نی سهوزی ولاتم
 منی سه رسام و شاگه شکه و خه نی کرد

به هه شته کورده واری من، به هه شته
 فری شته من، فری شتیکی په ریوه
 به جوانی تو ده ژیم لهم دوور ولاته
 وهره لیم مه پره نهو ته نیا بژیوه

به لئ تو کیژی، نازداری، له باری!
 منیش پیریکسی زور هان و دزیوم
 به لام شیرنتره لهو شه کره لیوه
 وشه ی کوردی که هلده پژی له لیوم

کاروانی خهبات

زه رده په پری، سوور بوو ناسو
 خه ریک بوو سیره هه لگیری
 له باتی قاسپه قاسپی که و
 ده هات قرمژنی شست تیری
 ناوری به رده دا له به نندن
 گپری خومپاره و بازووکا
 کام گول گهش بوو، کام گیا وشک
 به و بلتسه هه لده پرووکا
 داوه ستا له و خپر و شیوه
 دووکهل و بزگه نی بارووت
 نه مامی ناسک و ساوا
 به ده سړیژو ده بوننه بزووت
 دهیشیلا هه لاله و سوینسن
 نالچه ی پزتینی ژاندهرم

نيركى بيزا و مهندوڳى تهڙ
 دهپهڙين به گوللهى گهرم
 ڪيڙى له خهوهت ڪيوان تهقين
 ههڙو داي له شهقهى بالان
 كهرويشك ته مالى هه لگرت
 ريتوى خوشى بڙو ڪهندالان
 ڪوٽره شينڪهى قهڊى شاخى
 لوور بوونهوه ناو نه شڪهوت
 سويسڪه له بن پنجڪ خزا
 چڙهه ڪه له جريوه ڪهوت
 خڙى له رهندوڙان هه لڪيشا
 له ترسان مار به پهله پهل
 له پهڙهڙو چڪهى ناسمانى
 ديارى دا تارمايى خه رتهل
 ههڙ چوار ته نشتى گيرابوو
 له سهنگه ريكدا به تهنى
 نهو لاوهى به لئينى دابوو
 ههتا مردن چهڪ دانهنى
 پشوو سوار و گهروو وشڪ
 گهرم بيسوو چه ڪى دهستى

به لام هیشتا نه لهرزیبوو
 دلّی پر له هیوا و هستی
 هرچه نده نالقهی گه مارۆ
 هر روا ده هات تهنگتر ده بوو
 نه ستیره هیوای دهره ووشی
 تا وهخت دهرهنگتر ده بوو
 پهندی کوردانه یسه و کۆنه
 که شه و قه لای میزانه
 هر روا تاریکان پهیدا با
 درّی پی ده دان شـیـرانه
 روونا کبیریکی تا نیمـرۆ
 ده چوو به ره و ناسۆگی روون
 نیستا هیوای به بولیتل بوو
 بۆ له گه مارۆ دهر باز بوون
 بلّیسهی دا لولسهی چه کینک
 تینکه هه لگلا لاوچاکی کورد
 نه فسه ربهک به خۆی قیزاندی
 «به پیش به پیش گلوله خورد»
 له بن په سیوان دهر په پین
 هیزی رهش و نه هریمه نی

دیرا به خوینی شههیدیک
 «کوردستان» میترگ و چیمه نی
 دیسان خوینی قاره مانیک
 نه خشاندي رینگای رزگاری
 دیسان لاپه پریکی ره شتر
 که و ته سهر میژووی زورداری
 دو انیگای بریه لای ناؤ
 به مؤلهق راوه ستا چاوی
 شنه بای شهو هات نه ستری
 وهک په نجهی جوانیک جواناوی
 له ناو خویندا ده تلپتته وه
 لای به زییک و به سبات
 به لام هه روا ده چیتته پیش
 بی وچان کاروانی خه بات

رېبه ندانی ۱۳۵۱

له بېرم مه که

وه هام بیستوه سهرده می پيشوو
 له گهوره شاریک نازداریک هه برو
 کچیکی قیست و قوژ و که نه گت
 شاکاری ده ست و نه خشی ته بیعت
 شوخ و له بار و جوان و ره زاسوک
 له راست رووی ده چوو نابرووی گولوک
 دلتهر، مه شرف خوژ، زار به پیکه نین
 شل و مل، نه سمه، ناسک، نازنه نین
 دیده کال، لیونال، بسک سی به نگی
 خالی سهر کولمه ی ره شتر له زه نگی
 مه مک خر و توند، سینه نهرم و پان
 گهردن دریژ و چهنه کورت و جوان

که ی گه زو شیرین وه کوو ده می سوو؟
 که نگی به رها وه که په رچه می سوو؟
 مانگ له ناست هندی شه رمه زار بزو
 بروی دی هیلال، خوی له بیر چزو
 جه رگی ده برین تیری برژانگی
 دلگر سو بسکی، لووس سو لاجانگی
 زه ندی گوشتن و شووش و نهرم و نول
 به له کی خر و پر و سپی و سول
 چهنه گی خری وه کوو گوی زیتو سو
 به رخبه به که ی وه که شه کره سیتو سو
 خه لقی شوره بی و مهندوک و بیزا
 له بهر نهو بالابه رزه ده فیزا
 ناز و کرشمه و له نجه و لاره که ی
 پری کرد سو هه موو شاره که ی
 جوانی وا که م سوو له سهر زه مینی
 که م دایک کیژی وا جوان ده بینی
 له شارا هرچی هه بوون کوروکال
 له دووی نهو شوخه ببونه عه ودان
 لیان گرت سوو گویت سوانه و ریباز
 کپیار گه لیکه بو کپینی ناز
 وه که مانگی جیژن لیان ده روانی
 پیان هه لده گوت به سته و گورانی

به لآم له هه موان داوخوازتر لاويك
 بوو، كه نه ده ژيا به بي نهو تاويك
 گيرؤدهى كردبوو به بسكى خاوى
 ديوانهى كردبوو به سيلهى چاوى
 ناوړى، ناوړى له دل بهردابوو
 نازى، وهره مې پى هه لينا بوو
 وه ختابوو بمرى بو ماچى لىوى
 يا وه كوو شيتان روو بكاته كىوى
 نه يما بوو هوش و هه دادان و خمو
 شو قرهى برا بوو به روژ و به شهو
 قسهى دلسوز و دزستى نه ده بىست
 له دنيائى رووناك هه شهوى ده ويست
 له دلى بهر بىو ناگرى بى تامان
 دهستى بهردابوو له مال و سامان
 شيت و شهيدا بوو، هوشى نه مابوو
 ناگاي له حالى خو شى نه مابوو
 شين و گريان و روړو بوو پيشهى
 هه بىرى نهو بوو يادى هه ميشهى
 ناهوميد نه بوو دهستى بهر نه دا
 تا نهو نازدارهى بو هاته رها
 بههار بوو ديسان خه ملى وهك به هه شت
 ميترگ و لاپال و بهندهن و پيده شت

كانی وهك ديدهی ناواران پر جوش
 شنه وهك ديدهی نازداران بون خوښ
 گول پشكوت، بلبل وهورینگه كهوت
 كهو له سمر رهوهز هه لنگرت رهوت
 ميلاقه بادهی ناونگی دهمشت
 شللیتر فرمیسکی شادی هه لده پرشت
 خونچه دایدی بهرؤکی كراس
 له خیز هاته دهر چووزه له ریواس
 بون و بهرامه و هه وای به هاری
 عیشق و هه وهس و مهستی لی باری
 به هار كه به زمی ته بیعت گهرمه
 دلی نازداری بی به زهش نهرمه
 به لینی پیدا کیژلهی چاو جوان
 له دهری شاری بوی بیچته ژوان
 لای دلسووتاو گیشته به ناوات
 كه نهو نازداری بول له ژوانی هات
 ناویزانی بوو، گرتی له نامیز
 گووشی به باهوی مهرانهی به هیز
 رایمووسی لیوی شیرنتر له قهند
 له دهستی هالاند كهزی وهك كه مهنده
 كووشی مه مكلهی وهك زه رده لیمو
 بپرا، لاکه وه، مه كه، نه یسه پړ

دهيانكرد ياري و دهسبازي و گهنگه
 يه كتريان دهگرت له ميز و باخه
 دريژ دهبوون و هلهدهستانهوه
 له ناو شينكه دا دهتلانهوه
 لاوي تامه زړو، كيژي گهردن كيل
 سويسنه و بهيوونيان ده كردن پيشيل
 ريكتر ده كهوتن بؤ نه ملا و نه ولا
 قانه قديلمه يي سه كتريان ده دا
 سيپهر شوپر بيوون، نيسواره داهات
 ناخ له خزشيدا زوو راده كا كات!
 هرچهنده له ديني يه كتر تير نه بوون
 ناچار بوون ههستن بهره ومال بيزوون
 شل - شل داگه پان بؤ دهم رووياري
 تا پيش تاريخان بچنه وه شاري
 له سهر كهندي چوم راوهستان تاوي
 كچ ديتي له ناو نيرينه يي ناوي
 چه پكه گولينكي وه كوو پتي خووين
 گوتي ناي جوانه، نهوه گولي كووين؟
 بريا هي من با نهو گوله سووره
 حه يفه كهوته ناو نهو شيت و شووره
 هيشتا قسه كه ي نه كردبوو ته واو
 كه دلداري شيت خوي خسته ناو ناو

به په لاسه قازه گوتی هینسا دهست
 هاویشتی بز لای کیژی دیده مهست
 گوتی نهی یاری ژیکه له و ژیرم
 هانی گوله کت مه که له بیرم
 گینژاو لوولی دا، شه پزل نوقمی کرد
 خورپنی چومی که لاکیشی سرد
 توماری ژینی کورتی پیچراوه
 نهو ته نیا روزه خو شهی بز ماوه
 ساردی کرده وه چومی سارد و سر
 دلای پر ههست و پر بلتسه و گر
 که نه وهی بینی کیژی شنگ و شور
 لهوی رانیشت و کردیه زیر و هور
 قژی رینه وه دای له سینگی خزی
 بهرۆکی دری قوری پیوا بزوی
 لهوی هیند گریا هتا بوو شه لال
 به داره مهیت بردیان هوه مال
 هتا ماوه یه ک دژ و وه پرهز بوو
 کهم - کهم دلداری پیشووی له بیر چوو
 یه کی تری گرت له کورانی شاری
 سه رله نوی دهستی کرد به دلداری
 ژین رانا وهستی، هه وهس نامری
 دلداری له گه ل مردوو نا کری

زیندوو پټویستی به هاو دهم ههیه
 بۆ مردوو مردن هر نه فسانهیه
 تا خوین بیزوی، ته زوی بی هوهس
 بی جووت دژواره ژیان بۆ گشت کهس
 که ویستت دلئی جوانیک رابگری
 ده بی بۆی بژی، نابی بۆی بمری
 ژن پیاری دهوی، پیانو دهیهوی ژن
 هه زارانی واش بی سهروشین بن
 بۆ ژین پټویسته له شی گهرم و گور
 نهک نالو کتل و گلکو و بهرد و قور
 له یه سکی رزیو وهر ناگری کاو
 بی کار دژواره ژینی ژن و پیانو
 تینه گه یشتبوو دل داری بیتهوش
 که کچ زوو کوران ده کهن فه راموش
 هیچ کهس بهو کاره نالئی نازایی
 خو به کوشت بدا پیانو به خو پایی
 خوئی به ناودا دا بۆ هوهسی چووک
 پیی وایی پاش نهو کچ نابی به بووک
 که سیک دهیهوی قهت نه کری له بیر
 ناوی لاپه رهی میژوو بکا داگیر
 خه لک به مهردی و نازایی و پیاری
 هه تا هه تایه هر بهرن ناوی

ببې به مایه‌ی سه‌ریه‌ری کۆمه‌ل
بۆی دروست بکه‌ن پاش مردن کۆته‌ل
له‌ ریزی گهوران ناوی بنوسری
سه‌ت شیعری باشی پی هه‌لبگوتری
جیی شانازی بی بۆ نه‌ته‌وه‌ی خۆی
گۆږی مه‌زار بی، کړنووش به‌رن بۆی
خۆ فیدا بکا بۆ گهل و خاکی
ناوی نه‌مره به‌ پاکی و چاکی

۱۹۷۳/۱۰/۶

یادم بکن

لهو دهمیدا پیاله ددرین له پیاله
 لهو دهمیدا لیتوتان به باده ناله
 لهو دهمیدا کۆری شادی دبهستن
 لهو دهمیدا سهرخۆش و مهستی مهستن
 لهو دهمیدا که دهگرن باز و دهروان
 لهو دهمیدا دهس دهگێرن له بهروان
 لهو دهمیدا دهس له بهژنان وهردینن
 لهو دهمیدا بهرکۆژه دهرازینن
 لهو دهمیدا گهری رهشبهلهک گهرمه
 لهو دهمیدا دهکوشن کام پهنجه نهرمه
 لهو دهمیدا دۆ دهکهونه خۆرانان
 لهو دهمیدا که دهکوشن گولمهی رانان

لهو دهمهيدا تامه زرږن له جی ژوانان
 لهو دهمهيدا به خوزه ده کوشن جوانان
 لهو دهمهيدا گر ده گری مهیل و تاسه
 لهو دهمهيدا تیک هه لده نگون هه ناسه
 لهو دهمهيدا که ده مژن شه کره لیوان
 لهو دهمهيدا نه بی له مپهر و نیوان
 لهو دهمهيدا پۆلی بیریان راده برن
 لهو دهمهيدا کیژ چاوتان لی داده گرن
 لهو دهمهيدا گوی هه لده خمن بۆ تاری
 لهو دهمهيدا « ماملی » ده لی قه تاری
 یادم بکه ن، یادی منی دوور ولات
 یادی منی ریښواری ریښواری خه بات
 یادی منی بیبهش له خوښی و شادی
 یادی منی سه و داسه ری نازادی

دهسکه وتی خه بات

نه بلوړیزه ن ده توورپښی له بلوړیز
 نه شوړه ژن ورینګه ی دی له بهر بییر
 نه نارهناری کیژی مه شکه ژینه
 نه سپړه سپړی شمقار و شه هینه
 نه بۆره بۆړی مانګای ترازه زاوه
 نه شلقه شلقی مه شکه ی نیوه ژاوه
 نه فیته فیتی شوان و کاره یی مه پ
 نه باللوړه ی کچی چاومه ست و دلته پ
 نه نۆحه نۆحه که ی گوانی باسک
 نه بګره بهر ده که ی کابانی ناسک
 نه کوړژنی حدوودی سووکه سواران
 نه خرمنی هه یاسه ی گوی به گواران
 نه قاره ی سی و چریکه ی باز و په رکوور
 نه دهنگی ناسمانی و شادی شالوور
 نه گرمه ی هور و هاژه ی ریژنه باران
 نه سروه ی با و شنه ی سووره چناران

كهوى كټوى نه قاسپهى ما نه سپړه
 بهر وه گهرمټن فریوه زه زده زپړه
 له هیلانهى خزی و بیدهنگه سپړو
 ده لټی خوشخوانی كورده نیه تی نیروو
 گولاله و سوټسنه و خاو و كه نټره
 هموو پرزهن، زه مان كړدوونى گټره
 نه ماوه رهنك و بوى بهیبوونى نواله
 کرانه گزره میژوهر د و هه لاله
 په ریوه سوور گول و پیخوسته سونبول
 رزیوه نووسه كه و خاو بزوه پینكول
 کرانه دهسته چیله لاسكه گزگم
 خه زانه و جوانی ناویری بلی هم
 كه ما و مهنډوك و هه لژ و لؤ په ریون
 له ترسی با له ناو قوولكه و په سیون
 له باخ و چر نهوى دار و دره خته
 هموو زه ردن له ترس هیرشى شه خته
 چه من كال بزته وه روخساری نالی
 له سره گز نهى وه لاجرو دهنكه خالی
 گول و حاجیله كانی دهشتی هاموون
 به جاریكى به تالانى خه زان چوون

مه‌لای گونده چیا، نهك شیخی ورگن
 هه‌یه‌تی می‌زه‌ریکی بۆر و چلکن
 که‌وا سه‌وزه‌ی له‌بهر دامال‌دراوه
 سیواک و ته‌یله‌سانیشی نه‌ماوه
 چ بی‌نازن، هه‌وارگه‌ی خۆش و زه‌نویر
 چ ناسازن چیا و لاپال و هه‌لدیر
 خه‌زانه‌ بی‌یه‌زه و ناخۆش و تووشه
 مژه و زوقمه و که‌ره‌سیسه و پرووشه
 له‌ کویستانی نه‌ماوه خیر و خۆشی
 ته‌یبعه‌ت هه‌ر بینا کفنی‌شی پۆشی
 نیتر که‌س ناگری داوینی کیوان
 له‌ جییان باری خه‌م نیشتوه له‌ لیوان
 به‌لام بنواره نه‌و رۆ شاره‌که‌ی کۆ
 «قوبه‌ی کشمیری دا به‌ر شق وه‌کوو گۆ»
 نه‌وا پر بوو له‌ خۆشی و کامه‌رانی
 به‌هاری شامه‌ نه‌یامی خه‌زانی
 ده‌ر و دیواری شادی لی ده‌باری
 خه‌زانی خۆشه‌ویسته وه‌ک به‌هاری
 قریسه و داوه‌ت و چۆپی و سه‌مایه
 گه‌پ و گالته و زه‌ماوه‌ند و هه‌رایه

تریقه و پیکه نینه و چه پله پریزان
 هممو به شداری به زمن خاو و خیزان
 هممو چاوتیک گه شه، گشت کولمه سووره
 که سهر لهو شاره بی تازاره دووره
 ده بینی تو نه گهر چاوتیک بگتیری
 کچی وه ک دور، کوری جوانتر له زیتری
 که ده چنه داوه تی سهر مه ست و دلخوش
 فری دراوه په چه و رو به ند و سهر پوش
 هله هه لکه وتوو به کیژ و لاوان
 نیه نه ورژ که باخی سینه پاوان
 چلون نهو رژ نه بیتته رژی جیژن؟
 چلون خه لکی کول و کویان نه رتیژن؟
 له لای نازادیخواز و کوردی دلسوز
 به رتیژتر بو نه بی نهو رژ له نه ورژ؟
 که پاش نهو رهنج و دهر د و کفت و کویه
 ده بیسن کۆته لی «حاجی» له کویه
 ده بیسن کۆته لی شاسواری کوی
 که رژی تکی به پیان لیره رژی
 چلون بو سورمه نابی خاکی شاریک
 که حاجی پیی له سهر دانابی جاریک

نهوه کۆتهل نيه ره مزی نه جاته
 نهوه دهسکهوتی چهند ساله ی خهباته
 نهوه رووگهی هه موو کوردیکی پاکه
 نهوه جینگای نیازه، پیره، چاکه
 بوتی ساحه بدلانی دل به سوویه
 که نه ورۆ پیتی دهنازی شاری کۆیه
 سلاو نهی حاجی نهی رۆلهی زه مانه!
 له سایه ی تۆوه هه رچینکی هه مانه
 هه موو ژینت له ریی گه لدا بهخت کرد
 هه تا رینگای خهباتت بو تهخت کرد
 گه لیکت دی غه ریبی و تال و سویری
 نه بوو ساتی له خزمهت خو ببویری
 به گز بیگانه وو خۆمانه دا چووی
 له گز دیوه زمه وو دیوانه راچووی
 نه ترسای و نه خه جلا ی و نه له رزی
 چ مه شهووری، چ روو سووری، چ به رزی
 هه موو شاگردی تۆن شیرن که لاما ن
 له تۆ فیر بوون خهبات، قازی و مه لاما ن
 به دهنگی تۆ خه والوو راپه ریون
 له ترسی تۆیه دوژمن داپه ریون

گەر ئای ئەفكارى تۆيە بائى گىرتن
 كەوا رۆلەي گەلت سەريائى گىرتن
 بە نازايى، بە زانايى، بە وردى
 چەكت دا دەستى شۆرشگىرى كوردى
 پەرى ديوانەكت گەنجە و خەزىنە
 وشەي شىرىنى تىز دوزمىن تەزىنە
 ھەموو پەندىن قسەي سووك و دزىتوت
 ۋەكوو بائى پەرى پاكە جنىتوت
 بەنرخە، تازەيە، بەرزە، بەھىزە
 شەۋەي فەرموت لەبارەي پياۋى دىزە
 «ئەگەر كوردىك قسەي بابى نەزانى
 موھەققە دايكى حىزە و بابى زانى»
 كە شىعەرى تۆ بزاوتى ھەستى ھەستان
 ھەموو سەوداسەرى سەرىستى ھەستان
 لە كوردستان گەلتىك شۆرش بەپا بوون
 كورپى كوردى بە گىز بىگانەدا چوون
 لەمىژ سالى دەپىژن ئارەق و خوین
 بەلام داخى گرانم ھىشتە لە كوین؟
 نەۋىستاش دەردە كورد نەكرا عىلاجى
 نەۋىستاش كوردى كۆيلە ماۋە حاجى!

گهلی کوردت نه بوو هیشتا نه جاتی
 به خوینی لاهه کان سووره ولاتی
 نه ویستاش دوژمنی لاسار و بهد فەر
 ده کووژی کوردی بی تاوان و لاشه
 نه ویستاش هر ده مانکه ن تیره باران
 دهنه خشیتن به خوین کۆلانی شاران
 نه ویستاش پرپرین زیندان له لاوان
 به غهیری وهی که کوردن نیانه تاوان
 نه ویستاش گۆرغهریب زۆرن وه کوو تۆ
 نه ویستاش بی ته سیب زۆرن وه کوو تۆ
 نه ویستاش بی کهس و دووره وه ته ن هه ن
 نه ویستاش شاعیری پیر و ره به ن هه ن
 نه ویستاش شیعی وردی کوردی ده دپرن
 زمانی شاعیرانی چاکی ده بپرن
 به لام تۆ دنیایا به پیری زانا!
 بناغیکی وه هات بۆ کوردی دانا
 نیتر سه نگر به تال کردن مه حاله
 نیتر کورد و به زین، خهون و خه یاله

شه وګاری ته نیایی

هه تا نیلهی نهیه ناورګی دل، چه م پر له نهم نابیی
هه تا نهم دانه باری تینی نهم ناورګه کم نابیی
له ناو ناوررینگ و ناونګا شهوم راده بری بی همدهم
به نی شه وګاری ته نیایی به بی فرمی سک و خه م نابیی
سته مګاری منی دوور خسته وه لهو یاره شیرینه م
نیت من چوژن رقی زوژم له نازار و ستم نابیی؟
نهوی سهر به رزه له م ویرانه دا تووشی خه م و دهرده
چیای سهرګه ش ببینه قهت سهری بی هور و ته م نابیی
له ناو دهریای خه یال م دیسمه وه من گه وه هری نیایب
همه گه وه هر، نیت چاوم له دینار و دره م نابیی
وهه ناو باوه شی گهرم و گور و پرتاسه وو مه یلم
ره دیفیش تیک بچی پیم خوزه من دهستم له م م دابی
وهه با هه لم ژم نهو لیوه شیرینه به که یفی خوم
له پاش نهو تالییه با من ده میک شه کرم له دم نابیی
په لهت بی، چاوه پریم، زوو وهه، بهس خوت بخافلینه
هه زار جار «هین» یش بم بو ویسالت چوژن په له م نابیی؟

شهوٰی شاعیر

بابه تاهیر! منیش ده لئیم وهك تۆ
 «ناخ له دهس دیده، وای له چهنگی دل»
 دلی جوانی په رست و چاوی هه وهس
 شه ههتا رۆژ به من ده دهن گینگل
 کی ده زانی به شه وه من چ ده کا
 شه خه یاله په شیو و نالتۆزه م؟
 کی ده زانی که چم به سه ر دینی
 شه دل به پرلیسه و سۆزه م؟
 کی ده زانی چلۆن به میان دادی
 له منی شیت و شاعیری دلته ر؟
 کی ده زانی خه یالی بن لئفهم
 چۆن به سه ر که وشه نا ده کا شه و به ر؟

نهريّ نهى به درى ناسمانى جه مان
 هيچ ده زانى چلونه حالى من؟
 شهو هه تا رۆژ له كونهجى ته نيابى
 وهك هيلال ناوه لايه بالى من!
 گيانه! هيشتاكه دانسه مركاوه
 ناگرى عيشقى توند و سهركه شى من
 له شى گهرم و گورپى دهوى ههر شهو
 بوويه وا ناوه لايه باوه شى من
 ليئوى وشك و به بارى من دهيهوى
 هه لمزى ليئوى گوشتن و نالت
 دهستى سارد و ته زيوى من دهيهوى
 بيكوشى مه مكى وهك به هيتى كالت
 ده مهوى بهو سميله زوروانه م
 نارهقى سينگ و باخه لت بسريم
 ده مهوى بسكه نهرمه كهت بگرم
 ده مهوى چاو له چاوه كهت بسريم
 ده مهوى گويم له دهنكى نهرمت بى
 ده مهوى ههست بكم هه ناسه تى تو

ده مهوئ من بگم به کاوی دل
 ده مهوئ دابمرکی تاسه ی تو
 ده مهوئ هیمهت و هو میدی من
 نه تله سی ناهو میدی دابدری
 ده مهوئ په نجه کت به نه سپایی
 توژی غوربته له روومه تم بسپری
 نه ی هو میند نه ی ره فقی دیرینه م!
 تو نه بی کیتم هیه منی یتکس؟
 گهر هه موو لا له من بهارو وژی
 نابه زم، تو م له گه ل بمینی و بهس
 تو م هه بی نه و شه وانه راده برن
 تو م هه بی دوا یی دی به روژی رهش
 تو م هه بی هه ده گم به نامانجم
 تو م هه بی نه و ده گرمه وه باو ههش

بناری هه لگورد

له خه ودا ديم له سهر هه لگورد
 له سهر چي اي سهر كه شي كورد
 ماندوو، خهسته، شه كهت، كفت
 له سهر ته ختيكي زيپر كفت
 له بن ليفه ي نه تله سي سوور
 له سهر دوشه گيكي نه ستوور
 بو حه سانه وه دريژ ببووم
 به بو نى گولان گيژ ببووم
 كه وي گرتبو وي ده ور و به رم
 غورپه كه و بو له بن سهر م
 شنه كاكو ئي ده بزاوتم
 گزنگ روومه تي ده نگاوتم
 له فريشتان به رزتر بوو جي م
 هه ور ده وي سن له بهر پي م

هه وایه کم هه لڼده مژۍ
 کورد و که وده ری پی ده ژۍ
 گه ییوومه پزیه ی ناواتم
 لیم دیار بوو هه موو ولاتم
 ولاتی باب و باپیرم
 جی هه لدانی خوم و بیرم
 ولاتی جوان و دلگرم
 هه زار جاری ده بهر مرم
 ولاتی رهنگین و نه خشین
 ولاتی سوور و سپی و شین
 خیری خودا، باخی به هه شت
 کوستان و بندهن و پیده شت
 ته لان، گه وه، بانوو، بستوو
 کانی، زنه، رنو، پزوو
 میرگ، نواله، ده ریا، رووبار
 نهرمان، هه له مووت، لیره وار
 ناوه لدر، خورین، گومی مهند
 کیلگه، به یار، بژوین، زه مهند
 جی جی کوده، جی جی رووتهن
 جی جی چینک، جی جی ره قهن

جی جی ناوگر، جی جی شونه
 جی جی شووره و قه لا کونه
 کوردستانی به خیر و بیر
 «پتی روون ده بویه چاوی کویر»
 پۆلیکی پهری شل و مل
 بهرموور و ملوانکه له مل
 برژانگ دریژ و چاو به کل
 شان به کۆلوانه شده شل
 ناسک و نازدار و شوخ و شهنګ
 تهنک و شلک و جوان و چه له نګ
 بهژن باریک و خپر و پر
 سهری کولمه یان ده بیدا گر
 نه شمیل، ره زاسووک، نازهنین
 له بهر دلان و خوین شیرین
 چاویان مه ست و پر شهرم بوو
 بسکیان ناوری شمی نهرم بوو
 باسکیان سه رینی سهرم بوو

❖ ❖

یه کیک خوی له پال ده خزاندم
 یهک یه خهی بو ده ترازاندم

يەك بەناز خۆي رى دەخستم
 يەك مەمكى دەنا لە مستم
 يەك دەيشىلام نارام - نارام
 يەك كىك قانە قەدىلەسى دەدام
 يەك بۆي دەگوتىم گۆرانى
 بە چرىكەي خۆشى ناسمانى
 يەك كىك سەماي بۆ دەكردم
 يەك دەستى لە ئەستۆ دەكردم
 يەك بە بالۆزان دەيدوانىم
 يەك بە سپايى رايدەژانىم
 لەو خەو دەا هيشتا لاو بووم
 هيشتا بە نموود و بەرچار بووم
 هيشتا مابوو گور و هيزم
 هيشتا گەرم بوو نامىزم
 هيشتا هەمبوو باهۆي قەوى
 رەوە كەم دەكردن كەوى
 لە جى ژوانى خۆم رادەگرت
 مېزم بە بزۆزاندا دەگرت
 هيشتا پىم دەكرا دەسبازى
 گىراویم دەكردن رازى

هيشتا كه نغت و پير نه بووم
 «له بال جواناندا تير نه بووم»
 دلتهر و جواني په رست بووم
 شاعيريكي خاوهن هست بووم
 هيشتا دوور نه بووم له هه لگورد
 كيژم ده هاتن له شهوگورد
 له پر لهو خهوه راچه نيم
 به حالي زارم پينكه نيم
 له نيو مائيكي بي ژندا
 له بن ليفيكي چلكندا
 له سر ته ختيكي رهق و تهق
 سه رتاپام شه لالي نارهق
 پير و كه نغت و كه له لا
 هه موو له شم هه لا - هه لا
 پشتم رهق و باسكم ته زيو
 پيم نه ده كرا شم ديو نهو ديو
 كز و گوډ و سر و بي تاز
 پيچم ده دا وهك مارانگاز
 تازه كوا خهوه ده مباته وه؟!
 هه ستام وه بيم هاته وه

نـاوارهم و دووره وهـتـهن
 بـی تهـمال و سهـلت و رهـهن
 سهـرم وړه و گیانـم دیشـی
 کهـس نیه نازم بکیشـی
 چم کردووه، بۆ وام بهـسر هات؟
 بۆچی تهـره بروم له ولات؟
 بۆ هیلانـهم لـی شیواوه؟
 نهو ههـموو ریگـم پیواوه؟
 بۆ له خوښی دووره بهـشم؟
 بۆ نهـوه نـده چارهـپهـشم
 چیه گوناه و تاوانـم؟
 تهـریدهـم؟ جهـردهـی کاروانـم؟
 پیواوکوژم؟ ریگـرم؟ دزم؟
 بۆ دوورم له کهـس و خزم؟!
 تاوانـم نهـویه کوردم
 خهـلکی بناری ههـلگوردم
 بهـو ههـوايه پهـروهـده بروم
 بۆیه تووښی نهـم دهـرده بروم
 کوپله تیم بهـ لاره نهنگه
 بۆیه ولاتـم پی تهـنگه

ده ليم مافى خوّم دهنى
 ره پيم دهنى بو به ندهنى!
 ده ليم نينسانم، به شهرم
 نهو په نده دىنى به شهرم!
 به لام هه لگورده و نانهوى
 به لام كورده و مافى دهوى
 هه زارى وه كوو من بمرى
 ده ست له خه بات هه لناگرى
 زور كهسى وهك من نه ميينى
 نهو مافى رهواى ده ستيينى

په یامی رانهگه په ندر او

په یامی من به گوئی نهم دل بهره نازداره راناگا
 نهسیم «بیسیم» ده بینې، شل ده بی، بهم کاره راناگا
 گوئی سه برت هه بی دووباره دیمه دیتنت نه ماما
 له کورتی دا تمه من، وا دیاره بهو دیداره راناگا
 وه کوو په روانه ده وری لی دده ن لاوانی خو ولاتی
 گوئی ئیره به ژوانی بولبولی ناواره راناگا
 نه خو ش و دهرده دار و دل بریندارم، په رستاریک
 به حالی نهم دل په پرژان و پرنازاره راناگا
 ده که ی ماچی دهم و لیوان نه گهر هیز و گوریکت بی
 دنا جوانیک به دهردی ناشقی بیچاره راناگا
 هه تا کومتر ده بی پشتم پتر هه لده کشی مینی ژوپ
 ئیتر دهستم به داوینی کچی نهم شاره راناگا
 ده بی بولبول له من فیتر بی غه زه ل خوینی، به لام چبکم
 گرفتارم، چریکه م بهو گول و گولتاره راناگا

جودايج

کۆکردنه وه و رێک و پێک کردنی:

محمد مودی مه لاکه ریم

منتدی إقرأ الثقافی

مانگه شهو

بهلینى راگه یاندی راسپارده
 گوټی: بۆت دیتته بن نهم پارده، غار ده
 له جی ژوانی له میزه چاوه ریتیم
 نه هاتی کیژی جوانی هه لپارده!
 ته زوی گهرم به له شدا دی، نه گهرچی
 ته زاندی شان و پیلیم بهردی پارده
 وهره با ره ننگ و روخسارت ببینم
 به من چی تیشکی داوی مانگی چارده
 گری نهم روومه تهی تز گهرم و جوانه
 تریفه ی مانگه شهو جوانیش بی، سارده

نالهي جودايي

ساقيا! وا بادهوه، وا بادهوه
 روو له لاي من كه به جامي بادهوه
 موشتهري وهك من له مديخاننې كه من
 زوربهيان شاد و به كه يف و بي خه من
 مه ي حرامه بو سه هنده و بي خه مان
 مه ستي بي خه م بوچي بگرن نيخه مان؟!
 نم شهرا به تاله ده رمانې خه مه
 ليې حرام بي شو كه سه ي ده ردي كه مه
 نم شهرا به تاله بو بي ده ردي نيه
 ليې حرام بي شو كه سه ي رهنك زه ردي نيه
 بو كه سيكه مه ي چزيلكي پتوه ني
 بوچي ملهور ليړه بيني پتوه ني؟!
 بو كه سيكه مه ي كه ده ردي كاريه
 بي خه ميك بيخواته وه، زورداريه
 بو كه سيكه مه ي، دلي پر بي له داخ
 بوچي ليې بخواته وه به رزه ده ماخ؟!

ئەو كەسەي بېنكەس نىيە و خانە خەراب
 دەك بە ژارى ماری بېن بادە و شەراب!
 ئەو كەسەي نەيچىشتووہ دەردى ژيان
 ئەو كەسەي نەيدىوہ نېش و برك و ژان
 ئەو كەسەي نەكرا نىشانەي تىرى خەم
 شانى دانەخزا لە بن بارى ستم
 ئەو كەسەي ھەستى بە زۆردارى نەكرد
 تىخى زۆردارى برىندارى نەكرد
 ئەو كەسەي دەستى لە ئەوكى بەردرا
 ئەو كەسەي دوژمن لە مالى دەركرا
 ئەو كەسەي نەيىنى ھاتى دوژمنى
 تىرى يەخسىرى لە ئەستۆ دارنى
 ئەو كەسەي ھىندە نەبوو زوير و زگار
 وا نەكەوتە بەر چەپۆكى پۆزگار
 ئەو كەسەي نەيھارى بەرداشى زەمان
 ئەو كەسەي «زىرەي نەگەيىيە ناسمان»
 ئەو كەسەي دوورى عەزىزانى نەدى
 تىر و تانەي بىتەمىزانى نەدى
 تۆزى بەدبەختى لە سەر شانى نەنىشت
 لىنى نەگىرا دەور و پشت و چوار تەنىشت

نهو کهسهی خواردی و له بن سیبهر رما
 شو به نیازی کهیف له مالتی خزی نه ما
 بز دهبی بیت و بکا مهیخانه تنگ؟
 شوینی دیکه زوره بز گالته و جفهنگ!
 نهو کورهی هیشتا له ژوانی رتی همیه
 سهیره زور سهیره که نالوودهی مهیه
 نهو کهسهی راوی نهین لیره و لهوی
 نهو کورهی ماچی کچانی دهس کهوی
 نهو کورهی دوی داوهتی دهستی دهنی
 بیته نیره، چونه ههی دبی ناکهنی؟
 نهو کهسهی «دهستی له مه مکان گیر بی»^۱
 نهو کهسهی «تفلی دلی بز ژیر بی»^۲
 نهو کورهی کیژیک بهرهو روی پیکهنی
 نهو کهسهی ههه سووکه ناوریکی دهنی
 نهو کهسهی پهنجوله بکوشی جار و بار
 نهو کهسهی دهستی بگاته گهردنی یار
 نهو کهسهی راموسی کولمهی تاس و لووس
 نهو کهسهی تیی هه لنه دابی چاره نووس
 نهو کهسهی بمژی خوناوهی گهردنی
 کوفره یهک قهتره شهرابی گهر دهنی

۱- له فزکلور و مرگیر اوه.

نه و کهسه ی ناسووده وو خوښ راييوارد
 قهت خه می په خسر و کویلانی نه خوارد
 پهک له مائی چاره پئی بوو بیته وه
 ده رکی نیو مائی کی لی بکریتته وه
 خه مپه وینیک گوی بداته رازی نه و
 نازه نینیک بی بکیشی نازی نه و
 بگری په نجهی نهرم و نولی ناسکی
 بوی کرابیته سهرینی، باسکی
 هه بی هیژ و گورد و تین و تاو و گورپ
 روژگاری رهش نه بی، بهختی مکورپ
 نه و کهسه جینگای له مده خانی نیه
 نه و کهسه باده و شهرابی بو چیه؟

په پښتو ژبه کې

ساقیا! وا وهرگه پئی، وا وهرگه پئی
 روو له لای من که، مهچو بو سهر په پئی
 له نگره پئی بگره، مهبه وا بهرزه فر
 بیته بو من، بیته بو من جامی پر
 مهی حلاله بو منی ویرانه مال
 بو منی سرگه شته وو رووت و ره جان
 بو منی بابرده لهی گرده نشین
 بو منی دل پر له ناسور و برین

بؤ منى ناواره وو دووره وه تهن
 بلبلې بې بهش له گوټزار و چه مهن
 پهر وه ريوى، بال شكاوى، دهنك براو
 بې بزيوى، بهش خوراوى، دهركراو
 پيرى زورهانى، كه نفتى، ده ربه ده ر
 ديده سوورى، دل مه كوى ده رد و كه سر
 داته پيوى، بې به سيوى بې قه رار
 بې كه سى، ده سته شكاوى كوله وار
 ليو به بارى ده رده دارى ره نجه رؤ
 شاعيرى جوانى په رستى دل به سو

ساقيا! بؤ كوئ ده چى، بؤ كوئ ده چى؟
 توش له بهر نهو مله پورانه مل كه چى؟
 توش به رهنك و بؤى نه وان خواردت فريو؟
 چاوى توشى هه لثريواند زير و زيو؟
 توش ده گزيه وه ده گن گه وه هر، هونه ر؟
 كه نكن گه وه هر جوانى كردن به خته وه ر!
 زير به لايه بې وه فايه ده وله مهن د
 هر هونه ر نه مره، هونه روه ر مه رد و ره ند

«چلکى دهسته مالى دنيا» وهك ده لټين
مال په رست په يمان شكينه و بڼ به لټين
قه درى جوانى كوا ده زانئ مال په رست
جوان په رسته پيرى خاوه ن زهوق و هه ست

نا مه چؤ، جوانئ مه چؤ، واوه مه چؤ!
تؤ فريوى زيړ و زيوى وان مه خؤ!
نهو هه وه س بازانه جئى متمانه نين
هر ده زانن گول چنين و بهى پنين
وا وه ره، دهى وا وه ره نيژيك به لټم
بمدهيه مهى، بمدهيه مهى تا ده لټم:
«مست مستم ساقيا دستم بگير!»
تا نه افتادم ز پا دستم بگير!^۱
جا كه سهرخوش بووم به ده ننگيكي نهوى
بؤت ده لټم نهو شيعره بهرزهى مهولهوى^۲
«بشنو از نى چون حكايه مى كند
از جداييها شكايه مى كند»

۱- له فولكلور و مرگير اوه.

۲- نيوهى په كهمى نهم به پته هى شاعريكي هاو جهرخى فارس و نيوهى دووهى له په كهم مه سنه وى مهولهوى به لخي.

۳- مهولانا جه لاله دينى به لخي.

گویم دهبه نهی دیده مهستی قیت و قوز!
 تا بنا لیتیم وهکوو بلویر به سوز
 نابې قمت ناله‌ی جودای بی‌نہ‌سہر
 جا چ نهی بیکا چ پیای دہربہ‌دہر
 بویہ نالہم تیکہ لئی نهی کردووه
 شیوہ نیتکم پتیه نهی نہیکردووه
 لیم گہرې با دہرېم سوزی دہروون
 لیم گہرې با ہلہوہرینم نہشکی روون
 شیوہنی من شیوہنی نینسانیه
 بانگی نازادی و گرووی یہکسانیه
 شیوہنی من شینى کوردی بی‌بہ‌شہ
 نہو گہلہی حاشا دہکن لئی و ہہشہ
 با لہ زارم بیتہ دہر پشکوئی شیعہ
 با فراوانتر بکم ناسوی شیعہ
 پارچہ گوشتیکہ دلئی من روو نیہ
 نالہ نالئی من دہرنگہ زوو نیہ
 دہردی دووری، دہردی دووری، کوشتمی
 دہردی وشیارى و سہبووری کوشتمی
 یادی یاران و ولاتم روژ و شہو
 لئی حہرام کردم قہرار و خورد و خہو

خه پره وینیک لیره من ناکم بهدی
چون پهنا بؤ مهی نه بم ساقی نه دی؟!
نابینم خاک و ولات و شاری خؤم
نابینم ناسیاو و دؤست و یاری خؤم
روو له هر لایه که ده کهم نامؤیه بؤم
نابینم جی ژوان و که ونه لانی خؤم
شو ده کیشم شه ونخوونی و بی خه وی
روژ ده چیژم دهر د و داخی بی نه وی

چون نه نالی نهو دلّهی پر ههستی من؟!
چون له نه ژنؤ بینه وه دوو دهستی من؟!
چون نه نالی نهو دلّه نه نگا و ته یه؟!
بهرد له بهردی بیته وه دهنگی هه یه
ژانی ناسؤری جوداییم چیشتوه
هه رچی خوشم ویستوه جیم هیشتوه
هه لپراوم من له یاری نازنین
دهر کراوم من له خاکی دل نشین
بوومه ناواره و په پیره وی دوور ولات
که و تمه نیو ورده داوی رتی نه جات
به کره شو فاره نه وی مووخه ی چنیم
زیی مهم و زینان ولاتی لی ته نیم

كەوتسە نىۋو چالى دىلى ۋەك «مەمى»
 «يايە زىن» لە كۆيە ھاۋارى كەمى!
 كوا «قەرە تاژدىن»، «چەكۆ» و «عەرفۆ» لە كۆيىن؟!
 بىنە ھانام ۋەك پلىنگى چىنگ بە خويىن
 «لاس» ە شوپۆيك بووم غەنىمى دوژمنان
 ئىستە نەنگووم بە تىرى چلكنان
 وام بە تەنيابى لە نىۋو خويىنا شەلال
 كوانى عىل و كوانى «خانزاد» و «خەزال»؟!
 زۆر لەمىۋە نارەنارى منى نەبىست
 ھەر ۋەكوو «شەمزىن»، «شەم» يەلى خۆش ئەويست
 ۋەك «سىيامەند» ە لە چۆل و بەندەنى
 جەرگى لەت كردم پەلى دارەبەنى
 شەتلى جواناوم منى سارده برىن
 كوا «خەج» ەم تا بۆم بگىرى گەرمەشىن؟!
 «مانگى كانونى بە چلوان دەرگرام»
 ۋەك «برايم» لەو ۋلاتە راو نرام
 كوا «پەرىخان» بەند و باوم بۆ بلى؟!
 بۆ نەسوتىم نەبمە پۆلوۋى سەر كلنى؟!
 ئەو لە زۆزان، من لە نارانى دەژىم
 كى دەلى نەمنىش ۋەلى دىوانە نىم؟!
 ۱ لە بەھتى برايمۆك ۋەرگىراۋە.

كورده واری نهی ولاته جوانه کم!
 رۆڼه کم! خیزانه کم! باوانه کم!
 نهی نهوانه ی قهت له بیرم ناچنه وه
 نیسته بمبین نهی ده مناسنه وه؟
 رۆزگار هاریومی وهك نه سپونی ورد
 هیز و توانای لی بریوم درده كورد
 بوومه گه پچار و دهكا گالته ی به من
 نهو رموزنه ی زنده قی چووبوو له من
 نهی ره فیقان، نهی عهزیزانی ولات!
 نهی برای هاوسه نگره ی جهرگه ی خهبات!
 گهر ده نالینم، نه من پهك كه وته نیم
 تیده كۆشم بۆ وهسل تاكوو ده ژیم
 كۆششی من زۆر به جییه و زۆر رهوا
 چونكه قانونی ته بیعت وایه، وا
 «هر کسی كو دور ماند از اصل خویش
 باز جوید روزگار وصل خویش»
 ریگه ده برم، کوانی ههنگاوم شله
 راسته بی هیزم، ده کم نه ماما مله
 ههر ده پیوم کیو و شاخ و چۆل و ده شت
 دیم به رهو کویستان به رهو باخی به هه شت

ديم بهرهو زيخ و چهو و كانياوى خوم
 چون لهوانه وهرده گيريم چاوى خوم؟
 ديم بهرهو نهو دار و بهرد و بهندهنه
 ديم بهرهو نهو باخ و ميترگ و چيمهنه
 ديم بهرهو زورك و تهلان و كهند و لهند
 ديم بهرهو بژويتين و زهنوير و زهصهند
 ديم بهرهو پاناوك و ههوراز و نشيو
 ديم بهرهو نهشكهوت و زهاندول و پهسيو
 ديم بهرهو بهفر و چلووره و بهستهلك
 ديم بهرهو شينخال و ريچكه و رهشبهلك
 ديم بهرهو لير و چر و بهستين و چوم
 ديم بهرهو ههلدير و گيژ و بهند و گوم
 ديم بهرهو هوبه و ههوارى باسهفا
 ديم بهرهو لادئ، بهرهو كانگهى وهفا
 ديم بينم نيشتمان و زيددهكم
 ديم بينم خزم و كاك و ديددهكم
 ديم و دهگرم بازى بيترى شوخ و شهنگ
 ديم و دهگرم دهستى دوى جوان و چهلهنگ
 ديم گراوى خوم له باوهش وهرگرم
 ديم نههيلم بهرههلتست و بهرگرم

ڏيڻ و هه ڏهه مڙم شنه ي ڪوئستاني ڪورد
 ڏيڻ و ده ڄمه شهورني بيستاني ڪورد
 ڏيڻ و ده شڪينم لهوي جامي شراب
 ماچي شيرين نايهائي تامي شراب
 ڏيڻ و ناترسم له پهريڙيني بهزي
 هر پهری سرڪهوت و ديودهزمه بهزي
 تا بميني نوري چاو و هيتي پيم
 ڏيڻ و ڏيڻ و ڏيڻ و ڏيڻ و ڏيڻ و ڏيڻ
 ڏيڻ ههتا همبئي پرست و بير و هوش
 گهر گلاشم، ڪوردهواري و نيتوه خوش!

تاوانی بی‌هیزی

له کۆ ئەسرین دەبارینم له بۆ کوردی پەراکەندە
 له گەرمین غەرقی ئارەق بووم و چاوم هەر له سامرەندە
 منی زنجیرپسین لێره ئەسیری بسکی جوانیتکم
 زەمانە گەرچی ئالۆز و پەشیتۆد، «کەل بە موو بەندە»
 گوتی: «نیواری بازاری» وەرە ماچت دەمی، ئەمویست
 هەلۆی کویستانی کوردستانم و ناژیم بە دەستەندە
 دلم سەد هیندی دیکانە بە ناز بشکینێ، دەنگ ناکم
 چ سوودتکی هەیه، کیتیە بیرسی داد و گازندە؟
 جیهان و هەرچی خێر و خۆشیه بۆ هەلبژاردانە
 بە قانونی تەبیەت پاشەرۆک خۆره ئەوی گەندە
 ئەگەر تاوانی بی‌هیزی نیه بۆچی له دنیادا
 بەشی من ماتەم و شینە، بەشی خەلکی زەماوەندە
 بە مردوویش نیشانەی گوللەیه ئەو کەللە پرشۆرە
 ئەویستاش دەرسی سەربازی دەلی ئەو شاعیرە رەندە
 سەری تەعزیم لەبەر تۆ دانەواندن فەخرە بۆ «هێمن»
 بۆی «حاجی»! کە کیتی هیممەتت سەد هیندی ئەلۆهەندە

نیواړه‌ی پاییز

ناوا بوو زه‌رده پاییزی	له ناسو‌یه‌کی دووره ده‌ست
په‌رده جن دینلی به زیزی	ده‌تگوت بوو‌کینکی بینازه
گرتی سووچینکی ناسمان	په‌له هه‌وریکې چلکنه
زریان بردی به‌رهو نه‌مان	گه‌لای زه‌ردی دارینک وه‌ری
هه‌لکور ماون له سوانه‌یه‌ک	جووتینک کۆتری سمر به کلاوه
پیتیان شک دئ هیتلانه‌یه‌ک	دیاره لهو ده‌وروبه‌رانه
فړه و جیکه‌یان لی بړا	پاساری سمر داری کۆلان
هه‌ر رووره‌شی خزی پښ بړا	قله‌ فړی... فړی... تا ون بوو
هات و رابورد به بن گویمدا	شه‌پۆلینک موسیقای به‌سۆز
له ناخی دلای توئی تویمدا	شونینیکې بو خزی کرده‌وه

ناخر کۆلی بۆ برده ژوور
 دهرکی دووکانی گاله دا
 نازداریکى چارشیتو بهسەر
 به غار هات و توند قیراندی
 کهمیک راوهستا جا رابورد
 دیار بوو خیسیتکی دابوویه
 کیژیک خۆی له ژوور کوتاوه
 نیتر شوینهواری جوانی
 تا تاریکان پیدایا دهبی
 نه دیتته دهر کیژی لهبار
 ههوا ببولیتله، ناو لیتله
 تهنانهت رهنگی گۆراوه
 تهماشای ههر شتی دهکه
 جوانی خۆی لی شار دوومهوه
 چاوم له ناسمان بری
 گهلینک بیرهوهری کۆنم
 نارام - نارام به لۆژهلۆژ
 نه کهس له پیتشما دهروا
 نا نا نارۆم، مهلهی دهکه
 باربهریکی دریتوی رووت
 مام حاجی و بهرهو مال بزووت
 به تهنیشتما تپهبری
 رووتلهیهک به بهدغهبری
 نهو لاهوی جادهی دهپتوا
 نهو شوخه له بن چارشیتوا
 دهرکی ههوشهکهی پتوهدا
 بهدی ناکهم لهم نیتوهدا
 چۆن و چۆلتر دهبی جاده
 نه رادهبری لاهوی ساده
 گۆن سیس بووه، گهلا زهرده
 نه م دیوار و دار و بهرده
 رهنگی پاییزی گرتوه
 دزیتوی ریزی گرتوه
 دلّم هیندهی دیکه گرا
 لهپر هاتنهوه به بیرا
 نهوا بهرهو مال بوومهوه
 نه کهس دیاره به دوومهوه
 له نیتو دهریای مهندی خهیاڵ

دل پر تاسه، میټسک به تال
 له روژنه ژمیږی ته منم!
 من هروا دووره وه ته منم!
 ره شی شوگاری ته نیایی!
 زه هراوی تالی جودایی!
 له ژووریکي سارد و سردا!
 تا به بیان له نوینی شردا
 له په لاماری موته ی شو
 وای له دس نم چاوه ی بی خه و
 ده گهل زام و دورد و نیشم
 من شهنخونی بکیشم
 ده تگوت گوللم پیوه دهنی
 نی وا هیه پیبکه نی؟!
 نه مزانی کس به دوامه وه
 به سپایی جوابی دامه وه:
 بازرگانی فرمیټسک و خوټن
 به سهر به ههش، به مل به کوټن
 به من، به تو، به هزاران
 به هنیسکی هه تیویاران

داهیزاو و رووگرژ، توپره
 ناخ، دیسان رووپه ږیک دړا
 ناخ، دیسان شو داهاته وه
 ناخ، دیسان چوومه ژیر بالی
 ناخ، ده بی دیسان بچیټم
 ناخ، دیسان ده بی رابوټیم
 ده گهل نازار ده سته ملان بم
 ده ږوم، ده ترسم، ده له رزم
 داد له دس نم دلای به خم!
 ده ږوم تا سمر پیبکه وه نیم
 ده ږوم تا شوټکی پاییز
 دوور قاقایه کم گوی لی بو
 چوټن به نیواری پاییزیش
 خه یالم بیوو به وشه
 ده نگیکی له رزوک و نهرم
 «به لی هه ن و یه کجار زوټن
 به لی هه ن و پیده کهن
 به لی هه ن و پیده کهن
 به داخی باوک کوژراوان

به تاریکان، به شه‌زه‌نگ	به نه‌زانی، به نه‌خوشی
به گرتو‌خانه‌ی ته‌ر و ته‌نگ	به زنجیر، به ته‌ناف، به دار
به هالآو، به گر، به ناگر	به بۆ‌کوپروز، به چره‌ دوو‌که‌ل
به تۆفانی ولات داگر	به تم، به مژ، به هوره، به دۆک
به سووتمان و زریان و زهر	به بو‌ده‌له‌رزه، ره‌شه‌با
به گشت ده‌سگری خوی شه‌ر	به هه‌رچی خراب و شوومه
به سینگ کوتان، به روو رنین	به ناله، به کول، به گریان
به گۆرخانه، به کۆری شین	به به‌رگی ره‌ش، به چای سوور
به دیواری هه‌ره‌س هیناو	به که‌لاوه، به کونده‌بوو
به نانیسکی پینه‌کراو	به داوینی تیتۆل تیتۆل

به هانه‌هانی ماندووان	به نوو‌که‌نووکی بیوه‌ژن
به نووزه‌ی نیوه زیندووان	به زیره‌زیری مندالان
به قرمه‌قرمی شه‌ست تیران	به نه‌ره‌نه‌ری جه‌للادان
به نه‌شکه‌نجه‌ی روونا‌کبیران	به ویره‌ویبری قه‌مچیان
به که‌فی سه‌رشانی جووتیتر	به چلکی یه‌خه‌ی کریکار
به یه‌ک نه‌بوونی می و نیر	به په‌چه و روویه‌ند، به خه‌نجه‌ر

به زمانی له‌بندا برآو	به قه‌له‌می به‌زیوی کول
به کتیب و ده‌فته‌ری درآو	به ده‌رکی داخراوی فیرگه

له قاموسى نه وانه دا
 بېزيان له بزه هه لډه ستى
 هر دلوى خوينى لاوى
 هر تکهى فرميسکى کيژى
 هه ناسه ساردى ناواران
 له شى رهق و زگى برسى
 سه رمايه و ان له گه ردا بى
 دؤلار له بره و نه که وى
 ده با خوين بى و سه ران به رى
 پيډه که نن، پيډه که نن

❦

گوتم: که و ابو ناشنا!
 گوتمى: «نا، نا، دوور بنواړه...»
 به شى نيمه له نيو چوونه
 دوور بنواړه... ناسو روونه...»

بهره و ناسو

سؤفی گوشه‌ی خانه‌قا بووم، نیسته پیری مه‌یکه‌دهم
 زاهیدی خه‌لوه‌تنشین بووم، نیسته مه‌ست و مه‌یزه‌دهم
 سه‌روی نازادیش له‌بار و دلکش و به‌رزه، به‌لام
 گیانه‌که‌م! من شیت و شه‌یدای لار و له‌نجه‌ی نم‌قه‌دهم
 جیلوه‌یی جوانی له‌هرچیدا هه‌بې خوشم ده‌وی
 روژئ کوشته‌ی مینی‌ژوپ و روژئ گیروده‌ی شه‌دهم
 هر یه‌که‌ی بو خوی ده‌جوولینیته‌وه هه‌ستی ده‌روون
 زه‌رده‌په‌ر، کاروانکوژه، تاریک و روونی سو‌بده‌م
 ناسمانی ساو و ده‌ریای مه‌ند و تارمایی چیا
 سیوی لاسور و به‌هیتی زه‌رد و هه‌ناری گول به‌ده‌م

کڼ وهکوو من سارد و گهرمی روژگاری چیشتووه؟
 گا له دهشتی گهرمه سیر و گا له کویتسانی گهدهم!
 وهک شه پۆلی زتی خوړه، ساتن هه دادانم نیه
 گیژ دهخۆم، پیچی دهدهم، من رۆله کوردی نهم سدهدم
 ریگه سخت و پر له کهند و لهند و هه لدیره و گهوه
 هه دهه بی بیزووم، ده بی بکشیم، وچانی لی نهدهم
 سیبه ری مهرگم له پیشدایه و به رهو مه نزل دهرۆم
 ناخی گوړی تنگه جیگام، هه تل ناسا بن قهدهم
 من به رهو ناسۆ، به رهو رووناکی بالم گرتووه
 چون به رهو تاریکی دهخشیم، پال وه شهیتانی دهدهم!
 کانی روونم دی به لیتشای به هار شلوی نه بوو
 به فری گه وره دی چیا ی گرت و به تاوی بۆه قهدهم
 ژینی کورتم دی پراو پر بوو له شانازی و شهرف
 عومری زۆرم دی که دواپی هات به ریسوایی و نهدهم
 ناگری سینهم بلتسهی دی و ولات روشن دهکا
 نهو دهه می خۆم وهک دلۆپیک دهچمه نیتو دهریای عهدهم

جوان ناسووتی

دیم کچیکی لهباری لادیسی
بۆ نویژ راده خا بهره لیبینی
گوتم: نهی نازهنین که روخسارت
هموو باخی به هاری خوا دینی!
بۆچی پیئت وایه نهو خودا گه وره
هینده بیره حمه تۆش بسووتینی?!

سازى ناساز

بلبلى بال شكاوى وهختى گولم
 هر شهپولان ددها دلئى له گولم
 كوردى بهندى بهيانى نهووزم
 گپى گرتووه دهروونى پرسوزم
 موغى بى ناگرى شوى يه لدام
 چاوهرپيى چاره نووسى ناپه يدام
 كهوى بى دهنگى نهويه هارانم
 گولئى بى پهنگى چاو له بارانم
 كونجى جى ژوانى چول و خاموشم
 سيبه رى نازهنينى ره شپوشم
 دهستى بهربوى كچى گه رى شاييم
 ههستى خنكاوى لاوى سهوداييم

کتلی گۆزی شههیدی گوم‌ناوم
 تاکه داری کپروزی بی‌ناوم
 ده‌فته‌ری شیعری شاعیری رووتم
 شه‌می سه‌رگۆپ و داری تابوتم
 کونی گیراوی کۆنه شمشالم
 خه‌ونی ئالۆز و خاتیره‌ی تالم
 ژیله‌مۆی ناگری به‌یانانم
 باوکی فرمی‌سکم و کورپی ژانم
 باله سووتاو‌ه‌کانی په‌روانم
 شووشه باده‌ی به‌تالی مه‌یخانم
 چله ریحانی دووره دیراوم
 سازی ناسازی هه‌لپه‌سی‌رراوم
 تکه ناو‌نگی سه‌ر گه‌لای زه‌ردم
 خه‌سته‌وو ده‌رده‌داری چی ده‌ردم
 ناخرین تیشکی خۆری پاییزم
 شاعیری پیری تووره‌وو زیزم
 چۆن ده‌توانم به‌ تو بلینم من چیم؟!
 خۆم گومانم هه‌یه که هه‌م یا نیم!

ماچي خودايي

وهره يارم، وهره نهی تازه يارم!
 وهره نهستیره کهی شهوگاری تارم!
 وهره نهی شاپهړی بالی خه یالم!
 وهره نهی شهوچرای رووناکي مالم!
 وهره خاسه کهوی پام و کهوی من!
 وهره نیلهامه کهی نیوه شوی من!
 وهره نوخونی سینهی پرگری من!
 وهره پیروزه کهی بهرزه فپی من!
 وهره ناوهنگی سهر په لکی گولی سوور!
 وهره ناورینگی گهرم و مه شخه لی نوور!
 وهره نهی ریونه بارانی به هاری!
 وهره شیعری ته پری پر ورده کاری!
 وهره نهی نه ونه مامی باخی ژینم!
 وهره نهی شاگولی میرگی نه وینم!
 وهره کاروانکوژهی کاتی به بیانیم!
 وهره بیره وهری و ناواتی جوانیم!

وهره نهی بوت هه تا کوو بته پرستم!
 وهره مه مکزله کت بگرم به مستم!
 وهره نهی «خهج»، وهره نهی «خاتو زین»م!
 وهره با بهژن و بالاکهت بیینم!
 وهره با دامرئ ناوات و تاسهم!
 وهره با بسکه کت لادا هه ناسهم!
 وهره با هه لمژم نهم لیتوه گهرمه!
 وهره با هه لگوشم نهم رانه نهرمه!
 وهره جوانئ، وهره نازت بکیشم!
 وهره وهک دهسته گول داتنیم له پیشم!
 وهره با بهس بکه م نهم باوه - باوه!
 وهره با بیین بکه م نهو بسکه خاوه!
 وهره با دهست له بالاکهت وهرینم!
 وهره کولمه م له کولمه ی تو خشینم!
 وهره سوور به له سهر واده و به لئینی!
 وهره کورد به و مه که په یمان شکینئ!
 وهره گیانم فیدای چاوی رهشی تو!
 وهره با ههست بکه م گهرمی لهشی تو!
 وهره ماچم دهیه ماچی خودایی!
 که بیزارم له ماچی سینه مایی

جوانى بەس نىيە

جوان پەرىستىم، جوان پەرىستىم	جوان پەرىستىم، جوان پەرىستىم
كە دەبىنىم كىژى تەپپۆش	گەشت خەمى دەكەم فەرامۆش
كە كىژىكى جوان دەبىنىم	سارپىژ دەبنەوہ برىنىم
كە دەبىنىم لەنجه و لارى	هەست ناكەم بە چ نازارى
كە نازدارى رادەبرى	دلى سارد بووم گر دەگرى
كە چاو لە چاوى دەپرەم	بە ناسمانىدا دەفرەم
كە رىك دەكوشم پەنجەى نەرم	لەشى سېرم دەبى گەرم
بزەى شىرىنى سەر لىوى	هەستى پىرانەم دەبىزىوى
نازى شۆخىكى نازەن	دەمباتە بەهەشتى بەرىن
بىرم لە بەرم دەپوئىن	كەچى كچەم هەر خۆش دەوئىن
كچ ناواتى پىرۆزمن	خۆشى دلى پىرۆزمن
كچ نوورى دىدە و چاومن	بەندى جەرگ و هەناومن
كچ رووناكايى ژىنمن	كچ هەتوانى برىنمن
بەلام ژىن هەر هەوەس نىيە	جوانىش بە تەننى بەس نىيە...

چاؤيلکە

لەو دەمەیدا دلم لینی داوہ بۆ ژوان
من دێوانەى چاؤى جوانم، چاؤى جوان
گەرچى خەلكى ولاتى چاؤ جوانانم
چاؤى جوانم نەدى تير بە چاوانم
هەتا لاو بووم چاؤى جوانم لى ون بوو
بەچە و رووبەند و چارشپوم دوژمن بوو
ئىستا پيرم و كەوتوومەتە ناويلکە
چاؤى جوانم لى ون دەكا چاؤيلکە

عیشق و نازادی

نه گهرچی شو دره ننگه ساقی بزم تیکه که میکی تر
 که و نه مشه و سهری هه لدا له ناخدا خه میکی تر
 له باده نه م ژه مه تیر که منی تینووی جگه رسو تا و
 به چی دیاره که ده بیینم شه ویکی تر، ژه میکی تر!
 نه و نده دره دار و بی په رستارم که پیم وایه:
 له سه رکیتی ته من، هه لئا کړی تازه شه میکی تر
 گه لیکم روژگاری تال و شیرین رابوارد، ناخو
 مهرگ مه ودا ده دا دیسان بیینم سه رده میکی تر!
 گه یستمه سه تر و پکی ناره زوو روژی، که چی روانیم:
 له پشمدا به زهره و ماه و سهخت و نه سته میکی تر
 هه تا چارشینو به سه ر توه ده بیینم نازه نینی کورد!
 به سه ر بیبیله که ی چاوی منا ده کشی ته میکی تر

نه ما «خاني» هه تا چيروکي عيشقي نيمه دارپوي
 دهنا هيشتا له کوردستان ده زين «زين و مەم» يکي تر
 په پوولهی خۆشه ويستی من له شويني ناگري نارام
 ده نيش و بالي ده بزوي له سەر سينه و مه ميکي تر
 هزار هينده په ريشان و سياچاره بريم هيشتا
 له نيو دلدا هه مه ناواتي خال و په رچه ميکي تر
 هه تاکوو دواپشوو ريباري ريگاي عيشق و نازاديم
 نه گه ر بي جگه له ناکاميش نه بينم به ره ميکي تر
 که فرميسکم له سەر روخساري کيژي دلشکاو بيني
 گوتم: يا خوا له سەر سوورگول نه بينم شه ونميکي تر
 شه ويکي چاوه نو اړت بووم، نه هاتي گيانه کم! ويستت
 مني دلناسکي شاعير بگيرم ماته ميکي تر
 خدر نيم بو ته مه ن شيت بيم به کاني ژينيدا نووسيم
 شه وندهم زين ده وي تا دم ده نيمه نيو ده ميکي تر
 به تو چاره ي چلون ده کري دهروني پر له ناسورم
 خه ساري بو ده که ي دوکتوري زانا، مه ره ميکي تر؟
 بهار و گول، کچ و مانگه شهوو شيعري ته ر و باده
 له وي زياتر جه نابي شيخ! گه ره کته عالميکي تر؟

سوۋرى دەۋران

زەمانى زوو ھەبوو مېرىكى زۆردار
 دزىو و دلپەق و خويىنپىژ و لاسار
 دللى خۆش بوو بە نازارى ھەزاران
 بە دەس ئەو چوون ھەزاران و ھەزاران!
 قىسەى خۆشى دەگەل خەلگى جوتىن بوو
 ھەمىشە تىخى جەللادى بە خويىن بوو
 سەرى زۆر لاوى جوانچاكى بېرىبوو
 زگى زۆر پىاوى دلپاكى درېبوو
 رق و قىنى لە نىو چاوان دەبارى
 دزى و سووتمان و كوشت و بېر بوو كارى

بزده هه رگيز نه بينرابوو له سهر ليو
 دهغه زرى وهك يه كانه و برپړه كى كيو
 درندهى هار و مارى بې پړهزا بوو
 له تالان و برپړيه شارهزا بوو
 له ترسانى ولات پر ترس و رهو بوو
 رموزنهى تاريكان و خيوى شهو بوو
 گرووگريان به ناوى نهو ده كرد ژير
 لهوى توقيبو هم زاروك و هم پير
 مه كوى جهرده و چه تان بوو ديوه خانى
 غولام و نو كهرى بوون نانى - نانى
 لهوى بيزار بوو نينسانى به نامووس
 ته شى پيس بوو له دهركى نهو زمان لووس
 دهيان كرد خزمه تى وهك ديل و بهنده
 همتيوچه و سهرسهرى و سوډره و سهه ننده
 له هق بيزار و دل به ستهى ريبى
 يه كه م توچينى كينلگه ي بې وه فايى
 نه يارى چا كه وو يارى خراپه
 خه زينهى كوزېر و شارى خراپه
 په رى قامووسى نه ويان كرد بوو داگير
 وشه دار و ته ناف و كوټ و زنجير

بهراستی ملهوپړتیک بوو دوژمنی گهل
 له بهر نهو نهیده وپترا کس بللی لهل
 خودا رازی بوو لیتی، نه ماما خودای شهر
 له خه لکی بهر یبوو وهک گورگی نیو مهر
 بهلام کیژیکی بوو نهو گهنده پیاره
 که ده تگوت خوشکی ناوونگ و خوناه
 له بارئی، نازه نینئی، کولمه نالئی
 نیگاری، دل پیتنی، چاوکه ژالئی
 بهژن باریک و بالابهرز و تهرپوش
 یه سک سووک و رهزا شیرین و رووخوش
 هه نی جوانتر له مانگی ناسمانی
 په ری ره شدالی بوو نه برۆی که مانی
 بسک ره شتر له روژی ژیرچه پوکان
 په شتواوئی که ژیری بو په شوکان
 کهزی خاوتر له خاری لا نواله
 له شهرمی کولمی سوور بووه گولاله
 نهوی تیری نهوین جهرگی نه کولئی
 نه بوو ناگای له پیتکانی موژئی
 بزهی دهرمانی دهردی دهرده داران
 وشهی وهک بهخته بارانی به هاران

سه‌مای په‌ریانه ده‌تگوت لار و له‌نجه‌ی
 په‌ری گولّ ده‌یوه‌شانندن ده‌ست و په‌نجه‌ی
 کوره‌ی هدردی ده‌هینا گۆی مه‌مانی
 له لای وی تامی ده‌سبازی ده‌زانی
 هم‌موو شتویه‌ی له بابی خۆی جودا بوو
 فریشته‌ی پاکي و ختیری خودا بوو
 ته‌بیعت نه‌و کره‌ی وا ورد ته‌نیبوو
 خودای جوانی له خو‌شیانی خه‌نی بوو
 ده‌گه‌لّ نه‌و جوانییه‌ خاوه‌ن شهرم بوو
 دلّی زۆر نه‌رم و خویننی زۆر گه‌رم بوو
 ده‌بوو جیتی نه‌و به‌رزتر با له هه‌وران
 که‌چی ده‌ژیا له ژووری مائی گه‌وران
 ده‌بوو چه‌تری سه‌ری بالّی هوما با
 نه وه‌ک ناوا له روویوشی خزا‌با
 ده‌بوو سواری قه‌لاندوشی هه‌لۆ با
 له به‌رزایی چیادا سه‌ریه‌خۆ با
 نه وه‌ک لیّی داخرا‌با ده‌رکی حموشه
 ژیا‌بایه له نیتو نه‌و غه‌ور و خه‌وشه
 ده‌بوو ژوانگه‌ی له کن راوگه‌ی که‌وان با
 نه وه‌ک وا چاو له ده‌ستی ده‌رکه‌وان با

ده‌گه‌ل پيروو بکا راز و نیازئ
 گه‌لاویتی به هاورازی بنازئ
 بکا سهیرانی زهره و ماه و رازان
 له خه و رابئ به سپره‌ی سقر و بازان
 گزینگ بنگیوئ کولمه‌ی ناگرینی
 شنه بیزئوئ بسکی پر له چینی
 ده‌گه‌ل گول پیکه‌نئ فینکی بهیانی
 سه‌رانسر پر له خوشی بی ژیانی
 ده‌گه‌ل بولبول بلئ حه‌یران و به‌سته
 خه‌لک شه‌یدا بکا بهو شؤر و هه‌سته
 ده‌بایه چیژی نازادی بچیژی
 نه‌وه‌ک فرمیسکی نامرادی بریژی
 به ناونگی بشوا روخساری پاکي
 له پاکان ون نه‌بئ دیداری پاکي
 ده‌بوو بوکشن ده‌س و په‌نجه‌ی له گؤه‌ند
 کورپی دیواندپی، به‌ند هه‌لپی، رهند
 ده‌بوو جووتی ژیانی هه‌لپی
 نه وه‌ک بابی به سه‌وقاتی بنیتری
 قه‌ف‌س زیندانی تاوسی شوخ و مه‌سته!
 کچی جوان و له‌بار و ده‌رکی به‌سته؟!

کچی بې بهش له نيو بورج و قه لادا
 دوره نه ماما له دور دورجی به لادا
 دها هر نه تلهس و ديبای له بهر بې
 کچیک روويهسته وو چارشيو به سهر بې
 بلا پاژنه ی له زير بې کهوشی جوانی
 که دانرابی له ده رکی ده رکهوانی
 به کاری چی دی خشل و زیر و زیوه
 کچیک نه چته نيو خه لک و جه ماوهر؟!
 به کاری نایه به رگی جوان و مومتاز
 کچیک چاوی دووروابی وه کوو باز
 له ژاری تالتره خوراکي چهوری
 کچیک وه روژ نه بیته دهر له ههوری
 سیاجالی کچانه کوشکی میران
 هزار خوزگه به کاو لاشی فقیران
 به قانونی ته بیعت نازی بې جوت
 نهوی نینسانه، جا دارایه یا رووت
 کچی میر و گدا دلیان همیه دل
 دلش ناکا له دلداری و نهوین سل
 ره بن تامی ژیانن چون ده زانی؟
 نه گهر پیشی بگاته ناسمانی

كەسكىك جووتى نەبوو خۇشى نەبىنى
 بەھەشت ناھىتىن رۇژى دىرنىشىنى
 كەسكىكى ژىنى بىن ژوان رابوئىرى
 ھەموو ژانى جىھانى پىن دەوئىرى
 نەوین ماىەى ژيان و بوون و مانە
 نەوین رايگرتوۋە دەورى زەمانە
 نەوین نەبوایە پىنى ناۋى بخۇى سوتىند
 جىھان چۆل بوو پەپوش تىيدا نەدەخوتىند
 ژيانى بىن نەوین دەشتى نەبوونە
 لە ساىەى عىشقە نەم دنياىە روونە
 ژيانى بىن نەوین گشتى زىانە
 كچىش نەبخوارد فرىوى نەم ژيانە
 ۋەدووى دل كەوت و پچرى بەند و پىتوەند
 دللى خۇى دا بە لاۋىكى ھونەرمەند
 ھونەرمەندىكى پاكى بەرزە ئاكار
 كە جار - جار رىى دەكەوتە مالى خونكار
 ھونەرمەندى كە ھەر نەغمىكى تارى
 گر و ئاورىنگ و پشكۆى لى دەبارى
 ھونەرمەندى كە دەنگى پرخورۆشى
 بە بەندى دەپپەرانند دەرد و نەخۇشى

هونه رمه نندی که هستی ناگرین بوو
 دهروونی پر له ناسۆر و برین بوو
 هونه رمه نندی که سووتاوی نهوین بوو
 هممو نه نداسی سۆز و تاو و تین بوو
 هونه رمه نندی که زادهی دهد و خهم بوو
 زدهی دهستی رهشی دئیوی ستم بوو
 هونه رمه نندی به زگ برسی و به چاو تیر
 له شه پر بیزار و دۆستی ناشتی و خیر
 هونه رمه نندی کی عه سری فینۆدالی
 دلی پر بوو، به لام گیرفانی خالی
 شهوانی به زم و شایی و شهونشین
 له درزی پهرده به کتریان ده بینی
 که تیک ده لقا نیگای پر گفتوگو یان
 ده یاندرکاند به سانی رازی خویان
 کوریش سهوداسه ری کیژی نه میر بوو
 له داوی خۆشه ویستیدا نه سیر بوو
 نهوین نابینن بهینی قهوم و دینان
 نهوین نازانی فهرقی تویتژ و چینان
 نهوین دوو دل ده کا مه فتوونی به کتر
 له کن نه و هک به کن نیسلام و گاور

نهوین خاتوو زلیخای نرم و هیدی
 دهکاته دلیلی عهبدی زیرخړیدی
 نهوینه شیخی سهنعانی غمیبزان
 دهکاته گاور و شوانی بهرازان
 نهگهر خاتوون گرفتاری نهوین بوو
 نهوینی لاره که زیاتر بهتین بوو
 گړی گرتبوو دهروونی پر له جوشی
 له تاوانی نه مابوو هوشی خوشی
 له سوئی نهو شوخه نوقره ی لی برابوو
 له ژیندا ژان و نیسی پی برابوو
 نهوینی نهو دووانه دووربه دوور بوو
 که دیواری قه لای میری سنوور بوو
 سنوور و شووره وو تامان و پهرژین
 له تامه زړوی نهوینی، تال دهکمن ژین
 قه لای سهخت و حه ره مخانه پراویر
 دهک گاله درا وو دهک هوان در
 مه گهر بالدار به سهر کوشکا فریبا
 مه گهر لیمشت دلی شووری دریبا
 مه گهر روژتکی به زمی بایه خونکار
 کوریشیان بردبایه لی بدا تار

له درزی پورده دیبای بهژنی یاری
 له سیحری تیپه راندبا سۆزی تاری
 زه مان رابرد، پتر بوو ههستی دۆستی
 به لئی ههسته که میر نایهن ده رۆستی
 له دوری ههستی کهس ناکیشری شووره
 خه یالیش شاره زای پشتی سنوره
 هه راسان بوو کچی میری به جارئ
 گوتی: «به سیه تی با راسپیترمه یاری
 ژنیکی راسپارده کن هونه رمه ند
 نیتر نهو بی به شی و سوتانه تا چهند؟!
 خه می دوری نه خوین، هه رچی ده بی، بی!
 ده با بی وو برۆین، هه رچی ده بی، بی!
 وه رز بووم لهو ژیان و پنج و مؤزه
 به نازادی بۆیم تاویکی زۆره
 هه موو زی و جل و نۆشین و خواردن
 فیدای تاوی ده گه له نهو رابواردن
 هه تا که می مهینه تی دوری بچیژین؟
 هه تا که می بووکی ناواتمان بنیژین؟
 هه تا که نگه خه یال بگرینه باوهش؟
 بله رزینی مچورکی بی به شی لهش

هه تا که ی نهو نه بینم تیر به چاوان؟
 له سمر من دا خرابی دهرکی باوان
 هه تا که ی داخری سینگ و بهرووی من؟
 هه تا که ی نه شکې تاسه و نارہزووی من؟
 دہبا بی و روو بکهینه دوور ولاتان
 نه جاتم دا له نیو شووره و قه لاتان
 نه گهر مہرده، به جہرگه، پاکه، سہریاز
 دہبا بی و من بکا لهو بهنده دہرباز!
 نزا و پارانہوہ و گریان و نالہ
 چ سوو دیکي ہہیہ، نووشتہی بہتالہ
 نہ بی باکی له خویری دیوہ خانان
 بہ پیوان دینہ دہر گہوہر له کانان
 بہ زور بشکې دہبی دهرکی قہ لایہ
 دہنا نہو دہرکہ بؤ کی ناوہ لایہ؟
 نہوی بیست لاو و گہشکمی گرت له تاوان
 گوتی: «نامادہ وو سازم بہ چاوان
 دلہ ناوی نہ بی قوربانی نازی
 سہرم ناوی نہ بی تہ بہر دہ بازی
 نہوا بؤی ناوہ لایہ باوہ شی من
 بہسہ بؤ من کہ نہو بی تہ بہ شی من

له ریتی نهودا بهخت کهم گهر ژیانم
 به سهریه‌رزی و به شانازی ده‌زانم
 له پیناوی نهوا گهر بچمه سهر دار
 له ژیر پیمدا ده‌بینم مه‌زن و سهردار»
 شه‌وه‌زهنگن به زه‌بری زیر و به‌رتیل
 کراوه ده‌رکی زیندان بو کچی دیل
 کچه گۆریه‌وه کۆشک و تاج و ته‌ختی
 ده‌گه‌ل نازادی و نازار و سه‌ختی
 به‌جووت رۆیین ده‌گه‌ل یاری وه‌فادار
 به‌ره‌و مولکی نه‌وین و ژینی ساکار
 سنووریان هه‌لبوارد و چوونه شاری
 له‌ویش فه‌رمانه‌وا بوو نابه‌کاری
 له‌ویش میریکی زالم کاربه‌ده‌س بوو
 له‌ویش بی‌چاوو روویه‌ک داربه‌ده‌س بوو
 له‌ویش زیندان و به‌ندیخانه پر بوون
 گزیر و پاسه‌وان شوین‌گتیر و در بوون
 له‌ویش ههر سهر‌بزیوی باسی سهر بوو
 له‌ویش دنیا به‌که‌یفی بی‌هونه‌ر بوو
 له‌ویش ناپیاوی بازاری گهرم بوو
 له‌ویش باو، باوی پیاوی بی‌شهرم بوو

له ویش پیسکه و دروژن کاری باش بوو
 له ویش مهردایه تی و پاکي له پاش بوو
 کوږ و کیژی له باری پاکي ساکار
 له رتی ژینا له وی بوونه کریکار
 له بو نایتک و بو یهک توزه پیخوړ
 یه کیکیان بوو به پالنه و یهک به جل شوړ
 نه گهرچی زور گران بوو نهو ژیانه
 به لام که یفی هه بوو به زمی شهوانه
 به روژ ناواره بو پیخوړ و نانی
 به شو دهسته ملان بوون تا به یانی
 له شی ناسک که نازاری ده بینی
 زمان دهیگوت ژیان چند نازه نینی!
 له دنیا دا نه بیبرا نؤشی بی نیش
 که سیټک خو شی ده وی حازر بی بو نیش
 نه میریان کرد که لهو کاره خه به ردار
 به خویدا دا وه کوو ورچی بریندار
 به رقدا چوو به ناهق خوینی رشتن
 گزیر و ده رکه وانی گرت و کوشتن
 هه میسه دهیگوت: «تهی لهو نابروو چوونه
 شتی وا نه بیوود وینه و نمونه

كچى من بىن بە جووتى بۆرە پياوئ
 دەكوژرى، خۆزى لە مالى كابه باوئ!
 دەبىن من چۆن بۆيم و چۆن بىمىنم!
 لە نىو ھاوشانى خۆمدا سەر ھەلنىم؟
 كچى من ھەلگرن، ۋەللاھى جوانە!
 كچى من بۆ كچى گاوان و شوانە؟!
 لە نىو مسكىنى خۆم دەبمە پلىتە
 نەكوورم ئەو ھەتپوھ و ئەم سەلىتە
 نەيانھىلەم دەبى لەو سەرزەمىنە
 لە شانم دادىم ئەو پىنە شىنە
 ۋەكار خەم دەستەلات و ھىزى زۆرم
 بە خۆزىن ئەو پەلە و نەنگە ۋەشۆرم»
 بە رىي كەردن گەلى شەيتان و شۆفار
 ھەتا بىكەن لە حالى وان خەبەردار
 تولى شوتىن گىپرى بەردانە ملومو
 ۋەكار كەوتن لە راوئىچكە و لە بابۆ
 چ ناپياون ئەوانەى سوودپەرست
 دژى خاوەن دلى شەيدا دەوھەستن
 چ سېلەن ئەو سەگانەى گورگەمىشن
 كەلاك بۆ گورگى برسى رادەكيشن

گهراڻ شؤفاره کان قوڙين به قوڙين
 ولاتيان دا سهراسهر سهنڱ و سووڙن
 گهراڻ شار و گهراڻ ديهات و هؤبه
 هه موويان پشڪني نؤبه به نؤبه
 گهراڻ ڪيڙ و چيا و نه شڪهوت و زهندوڙ
 گهراڻ ڪاڊين و ڪهندو، ناخوڙ و هوڙ
 سهر و شوئينيان نه بو پيدا له هيچ ڪوئ
 ڪهسي نه يديبوو دوو شهيدا له هيچ ڪوئ
 به ميريان راگه ياند وه ڪ رؤڙه رهوشه ن:
 ڪه «ليڙه نين، پهراڻدوويانه ڪهوشه ن»
 گوٽي: «پيتان ددهم نه مجاره فهрман
 بچن بؤ ولآتي دوور و دهو روبه رمان
 بڙون و رامه وهستن، هيچ مهترسن
 هه والي ئهو دووانهم بؤ پيرسن
 له ههر ڪوئي هه بن بيانقؤزنه وه بؤم
 وه ڪوو تاڙي به ڪار بيانقؤزنه وه بؤم
 ددهم پاره و خه لآتي باش به نيسوه
 ڪه بؤم دهردهس ڪهن ئهو دوو سهر بڙيوه
 له بان هه وران بڙين يا ته ختي به حران
 له داويان خهن به فيل و فهند و مه ڪران

گوتوویانه که خزمه تکاری چاکی
 ده بی وهک دال بکهی بونی که لاکه
 له نیوه کار و تیکوشان، له من مال
 ده تانهارم به سه ریانا نه بن زال»
 قه لای میران به دهس ناکهس دهنه خشن
 که «دار هۆدی له خۆی بن زوو ده قه لشی»
 نه گهر زیسر و دراو ده وری نه بوویا
 بلووری ژین ده بوو غه وری نه بوویا
 نه گهر پاره نه بوویا بیر و برپوا؟
 ده بوو زالم له کوئ وا دهستی برپوا؟
 نه گهر خویری نه کا میلله تفرۆشی
 له خۆی نابینن زالم خیر و خۆشی
 نه گهر نه سپی غه رهز ناوئ قه له مبار
 بگاته جینی وه زیری رهنگه سه رباز
 که فیل و روخ نه که ونه کلکه سووته
 مه لیک ماته به دهستی پیاده رووته
 به من نهو هیرش و زهبر و زولم و زۆره
 به شسی زۆری گوناھی مفتسه خۆره
 بلا بوون خیلی شو فارانی بی عار
 له دواي دوو ناشقی لای فیدا کار

گه‌ران شار و ولاتسی دوور و نیتزیک
 دووان به زمانی فورس و تورک و تاجیک
 یه‌کیتک بوو مارگر و یهک بوو به دهر ویش
 یه‌کیتک بوو حافر و یهک بوو به ده‌س‌کیش
 یه‌کیتک بوو لوتی و یهک بوو به چاوه‌ش
 یه‌کیتک بوو سوال‌کمر و یهک بوو به جاکه‌ش
 خه‌یابان و شه‌قام و ریگه‌یان گرت
 هه‌موو جییان تمنی، گشت جینگه‌یان گرت

کچ و کور بی‌خه‌بهر له‌و تۆره داوه
 خه‌ریکی کاری خۆیان بوون له‌ لاهه
 نه‌گه‌رچی روت و پی‌خواس بوون و برسی
 به‌لام کهم - کهم نه‌یان‌ما‌بوو مه‌ترسی
 به‌ سه‌ره‌ستی ژیانی سه‌ر جه‌سیری
 به‌ قوربانی بی‌ ته‌خت و به‌ختی میری
 چ خۆشه‌ سه‌ربلندی و بی‌نیازی
 به‌ نازادی بخۆن نان و پیازی!
 ده‌لین یاری گوتی جارئ به‌ یاری:
 «گه‌ریده‌ی، شاره‌زای زۆر گوند و شاری

۱. نهم گوتمه‌به‌ له‌م دوو شیعره‌ی مه‌وله‌وی به‌لخه‌یه‌وه‌ و مرگه‌راوه‌:

گفت معشوقی به‌ عاشق کای فتی
 تو به‌ غربت دنده‌ای بس شهرها
 پس کدامین شهر زانها بهتر است؟
 گفت: آن شهری که در وی دلبر است

له هممووان خوښتر و جوانتر چ جییه؟»
 گوتی: «نهو جییه خوښه یاری لییه»
 که دلّ خوښ بوو دلّو با دهر بکا دهست
 شهکته بئ با لهش و ناسووده بئ همست
 دهسیک بکری به شو له ملی نیگاری
 به روژ ماندوو بیی با هر له کاري
 دس و پنجنیک که بوکشئ جووته مہمکئ
 جهمام نابئ به کاري تاکوو نهشکئ
 که لیو بمؤئ شهوانه لیوی دلدار
 به رهنج کیشانی روژئ ناگری بار
 که شو تیر ماچ و موج و گازه کولمه
 چ بوو سووتاو و تاوانگازه کولمه
 که سیکی چیؤی نازادی بچیؤی
 لهوهی باکی نیه ناروق بریؤی
 بهبئ رایهخ شهوی ناسووده دهنوی
 کریکاری که یار پشتی بههنوی
 بهبئ پیخهف شهوی گهرم و گوره لهش
 که یاری نازهنین بگری له باوهش
 که شو دایمائی پنجهی یاری جوانی
 به روژ با هر جدهو بئ پیل و شانی

که سۆزی عیشقی وان ههردهم پتر بوو
 ههموو تاوونکی عومرتکی خدر بوو
 له نیو شۆفارهکاندا خواجهیهک بوو
 عهجهب زیانی خورؤ و پیرهسهیهک بوو
 نه میر بؤ پاسی نیو مائی کرپیوو
 نموونهی پیاوخرایی و دهمشری بوو
 که خوی بیبهش له خوئی ژین کرابوو
 ههموو دهرکی هومییدی داخرابوو
 که شهوقی عیشق و دلداری نه دیبوو
 که گهرمی باوهشی یاری نه دیبوو
 که زیبک و غیرهتی مییری نه دیبوو
 که خوئی پیاوهتی و نیری نه دیبوو
 دهررونی پر گریمانه و حسهده بوو
 ههتا حمز کهی بهخیل و شووم و بهد بوو
 که کوشتی پیاوهتی نهو دهستی تاوان
 ههقی خوی بوو رقی زؤر بی له پیاوان
 که وهک یهک بوون ژن و گاشه له کن نهو
 نه بوو باکی بدا نازاری ژن نهو
 چلؤن پروا نه کهن نینسانی بیبهش
 نه بی بیبهحم و بی نینساف و دلرهش

که نینسانیتک وه کوو حیوان خه سیبئ
 نیه سهیر گهر نموننه ی ناکه سی بیئ
 به نه مری میر نهویش خزی کرده سوالکمر
 گهرا شار و ولاتان نم سهر نهو سهر
 ههتا رۆژیکی خواجهی دلدهقی پیر
 له مالتیک دوور به دوور ناسی کچی میر
 تهماشای کرد جل و بهرگی دراوه
 سهر و پۆتراکی نالتوز و بلاوه
 بهرۆکی ناوه لایه، سینگی رووته
 سهری نهو کولمه ناسکهی تاوه سووته
 هه لیمالیوه تا نانیسکی بۆ کول
 ده پریئ نارقه زهنگول به زهنگول
 کچی شادی له نیو چاوان دهبارئ
 کچی میره و شهرم ناکا له کارئ!
 سهری سوور مابور نهو کابرا نهزانه
 «چلون گۆراوه نم دهور و زه مانه
 تهماشای نم ژیان و ری و شوینه
 ره سه زاده و کول و نه سپۆن و سوینه؟!
 به دووی کارا گهران کووچه به کووچه!
 له بۆ خاتوونی وا تاوان و سووچه

به شیر و شهکری پهروه‌ده کراوه
 له کۆشک و سه‌سه‌رایاندا ژیاوه
 هه‌میشه خاوه‌نی کۆیله و که‌نیز بوو
 جل و به‌رگی هه‌تا هه‌ز که‌ی ته‌میز بوو
 نه‌وی ده‌ستووری دابا جی‌به‌جی بوو
 له خۆی زیاتر له ژووری کۆشکی کچی بوو
 ده‌یانکرد باوه‌شینی نه‌م به‌ر نه‌و به‌ر
 له بن سی‌به‌ر کچی نه‌شمیلی نه‌سه‌مر
 که‌چی نیستا له‌به‌ر سووره هه‌تاوی
 په‌رۆشۆری ده‌کا بۆ نان و ناوی
 مه‌گه‌ر باوکی په‌کی که‌وتوو له تالان
 که‌ نه‌و نیستا ده‌کا جل‌شۆری مالان
 ده‌بێ خواردبیتی می‌شکی گویدریژی
 ده‌نا بۆ نانی چۆن ئاره‌ق ده‌ریژی؟!
 نه‌وی بۆ نه‌و کرا، بۆ کچی کراوه؟
 به‌ خوای وا دیاره‌ نووشته‌ی لی کراوه»
 نه‌وه‌نده ته‌سه‌که بی‌ری گه‌نده پی‌اوان
 ده‌که‌ن فه‌رقی کچی میران و گاو‌ان
 ده‌لین: «که‌نگر و قوماش نابن به‌ ویلداش»
 قسه‌ی که‌ونه‌پی‌اوانه و قسه‌ی باش»

۱- له هۆلکلۆز و مرگه‌راوه.

دهسه لمټنن به پياوې گهوچ و ساده
 که «سوار همر سواره، پيادهش همر پياده»
 کچی ميران ده بې ليران وه خو خه ن
 کچی گاوان ده بې پووشکان وه کو کهن
 کچی ميري ده بې خوڅی بيینی
 کچی شوانی بچيته نان چنينی
 کچی ميري ده بيینی باش و نه فسووس
 کچی مير نه يده بيینی پيره جاسووس
 ده مهو نيواره رزگار بوو له کاری
 گه راوه جا به ره و نامیزي یاری
 به لام جاسووسی په سستی شوومی ناپياو
 به دواي نه ودا ده چوو ههنگاو به ههنگاو
 ته ماشای کرد که لاوینکی قوراوی
 له ریځگایه ی بریوه سیله چاوی
 که یاری ده رکوت بی ترس و پاریز
 به ره و پیری فری گرتی له نامیزي
 له هیچ کوئی داینه نا تا برديه ژوور
 نیتر رووی کرده نه م ژووره خودای نور
 هه لئی نا جیتی نه وان و وه ک کرپوه

له لاقانی وهرینا هر له ویتوه
 ترهختان و رکینفکوت کهوته رتیه
 له خه لکی وایه «کابرا ناوری پینیه»
 له سویی مال و دراوی بالی گرتبوو
 خه یالی مولک و ماش و مالی گرتبوو
 همیشه وایه کاری پیای نامورد
 که سوودی خوی دهکا تنیا بهراورد
 له خوی رازی بکا نهو میری خوین خور
 دهرونی ناشقان با بینن ناسور
 خه لک تووشی به لایه بی جهه نهم
 که نهو گیری که وی دینار و درهم
 هه تیویار سوک نه بی با باری قورسی
 نه یته خوار جه نابی نهو له کورسی
 به کوچکیوه بدا جهرگی ژنی پیر
 هه تا چنگی له جیگایه ک بیی گیر
 بهوی چی، چی به سمر دی پیای بینکس
 که نهو پارهی دهوی و پارهی دهوی و بهس
 بهوی چی مالی خه لکی بی خودان بی
 که مال ه جوانه که ی نهو ناوهدان بی

۱- له هۆلکلور و مرگراوه، کینایه به له بهمه له رۆشتن.

بە كۈشتەن دا خەلك ئۆردۈۈ بە ئۆردۈۈ
 پەكى پىن ناكەۋىن ويىجدانى مردۈۈ
 بە تالۈۈكە گەيشتە دەركى مىرى
 بە گورجى خۇى گەياندە كىن گۇيرى
 گوتى: «زەحمەت نەبىن پىتى راگەيىنى
 ھەمە عەرزىك و عەرزىكى نەيىنى
 گۈرنگە عەرزەكەم، رازىكە رەنگ بىن
 ھەتا زووتر خەبەردار بىن درەنگ بىن»
 ئەۋەندەى پىن نەچۈۈ بىردىانە كىن مىر
 گوتى: «ئەى مىرى خاۋەن را وو تەگبىر
 لە زىيادى بىن ھەمىشە بەخت و ھاتت
 پىر بىن و ھەر پىر بىن دەستەلاتت
 بەجىم ھىناۋە ئەركى بەندەگى خۇم
 تەمالم دىتەۋە، من نۆكەرى توم
 لە سايەى تۆۋە خاين بىندراۋە
 چىە فەرمانى گەۋرەم، ۋەختى راۋە»
 نىتر نامەردە پاشەۋپاش كشاۋە
 لە خۇشيان رەنگ و روى مىرى گەشاۋە

۱. جاران گەروپشك لە لانددا دۇزىنەۋە ھونەر بوۈ. نۆكەرىك لە راۋدا كەروپشكى دۇزىبايەۋە دەپگوت،
 نۆكەرى ئاغاي خۇم بىن دەلېن، ھۇى... تەمالە. لە ھىندىن ئاۋچە بىيان دەگوت. دىياردى..

هه رای کرد: «کن له وټیه^۱ بېته ژووری»
 به جارې داوهرین چند زرته سووری
 گوتی: «نټیوه که خزمه تکاری خاسن
 هه موو نهو نؤکمره باشم بناسن
 بکن نټستا سهراپا زټپروه شانی
 خهلاتی گه وره یی دادهن به شانی»

وه کؤی کردن له پاشان گه وره - گه وره
 هه موو دهسته ونه زهر وهستان به دهوره
 چ گهوره گه وره؟ ببنده و گوئ له مست بوون
 به ره رووی نهو توراو بټدنگ و همست بوون
 قسه پان و ره زاگران و دهغه لکار
 دروژن، دووزمان، په تیاره، بی عار
 به گؤ خه لکا ده چوون وهك نه پره دټوی
 که نهو دیار با ده بوونه دټله پټوی
 که نهو ده یگوت: «نهری چ بکمین بهیانی؟»
 ده یانگوت: «گه وره مان بز خوت ده زانی»
 گوتی: «نهی گه وره گه وره ی باره گای من
 بلټن نټستا چیه ته گبیر و رای من؟»

۱- میرهکان که بانگی خزمه تکارمکانیان دمکرد، ناویان نه دمبیدن، هه ده یانگوت، کن له وټیه؟

ده لټن شو دوو کهسه ی لیره هه لآتوون
 له پاته ختی ولاتن نیشته جی بوون
 که دؤستی خوځمه میری شو ولآته
 نه میریکي به زیبک و دهسته لآته
 ده لټم چند کهس له نیوه هه لټیریم
 بچن، سهوقات و دیاری بؤ بنیرم
 به نامه لئی بخوازم رانه وهستی
 دهس و پتی شو دووانه م بؤ ببهستی
 به پریان کاتهوه بؤ ده رکی نیمه
 من ناماده م نه ویش گهر کاری پیمه»
 گو تیان: «سه دده ق! قسه ی میری ته واوه»
 گو تی: «نیتر قسم پیتان نه ماوه»
 شهو ټکی رهش وه کوو به ختی نه سیران
 وه کوو دواړوژی زؤردار و نه میران
 نه مانگ دیار بوو نه نه ستیره ی گمش و جوان
 ترووسکه ی لی پرابوو ناگری شوان
 دهروونی پیاو خراپانه شهوه زهنگ
 که داخترئ به بوغز و کینه وو ژهنگ
 به روا له ت کش، به لام پر کاره ساته
 هه زاران رازی تیدا، گهرچی ماته

له کۆشک و گرتووخانې دهرکه بهسته
 په کيک مهسته، هزاران زار و خسته
 له لايي لاو دراونه بهر شکهنجه
 له لای دیکه سهمايه و لار و لهنجه
 له کونجی بيټهژن دهگری و دهنالی
 له کۆشکي بادهگيزه چاو کهژالي
 له سووچي باب له سوني رۆلهی دسوتی
 له قهسريکی دهرهقسى نيوه پروتی
 کچی بي بهش له ژووری نهشکی دهری
 کوری ناغاش به پاره جوانی ده کړی
 هه تیوی برسی چلمی هه لده لووشی
 کوری شیخ نارهی نابری له شووشی
 له لایي چاره رهش کهوتوه له کۆلان
 له لایي پاره بهش ده کړی به کۆلان
 له لایي جامی باده پر کراوه
 له لایي داری نیعدام هه لخواه
 به لای راسته قه لای میرانه شه وگار
 به لای تیبدا ونه تاوانی به دکار
 کچ و کور نووستیون بی خام له که پری
 نه یانزانی که داروغه ده یانگری

له کوئی دلداری پاکی چاکی ساکار
 ده زانسی فیتل و مه کری پیای زوردار
 له چین بی یا له ماچین بی دیاره
 که ناغا دوژمنی چینی هه ژاره
 له لای خویان هه یانه غیرهت و رهگ
 له هه شوینن هه بین توخمی ده ره بهگ
 له چین کیژی نه میری هه لگیری
 له ماچین که سری شانه بو نه میری
 له میران هه که سیکی دنیا بی
 له ژینا تووشی خیر و خوشی نابی
 نه یانزانی نه وهی نیره ش نه میره
 خه ریکی راو و رووت و رهش بگیریه
 هه تا لیان وه ژوور که وتن یه ساول
 له خه ودا سواری سینگیان بوون نه خافل
 نه یان نه یشت راپه رن، بیزوون، هه لستن
 دهس و پیان به چۆله پیچه بهستن
 که دوایی هات له وی خانه بگیری
 به پریان کردنه وه بو ده رکسی میری
 به بیان نه نگووت و سۆفی تاکه - تاکه
 گو تیان هه ستین بچینه نویژی چاکه

بلیند سوو بانگدهری کویری خه والوو
 گوتی: «بانگی بهیانی درهنگه یا زوو
 ده بی زوو بسم هه تا کوو نه بری نانم
 به بی ده سنویژ بدهم بانگی بهیانم»
 له دارکیشی وهژان کابانی نویژکه
 گوتی: «کابرا ده ههسته جل بکه بهر
 که بارت زوو نه که ی بزوت نافروشی
 وهدهستت ناکه وی پاره و قوروشی
 که می ماوه له بۆ جیژنی بهراتی
 کراسی نوی نیه بۆ شانی فاتتی»
 ژنی پاله گوتی: «ههسته بهسه خه و
 خرابی بۆ نه نووستی، فیله، نه مشه و
 په لهت بی زوو بکه کاری و بزانه
 مه لا فهرمووی کونی روژی بهیانه
 به رت بردن گه یشته ژووری ناغا
 تخیل بوو جا له نیتو بندی وه تاغا
 گوتی: «خانم بشیله پی وو دهستم
 درهنگ هاتوومه وه، وا دیاره مهستم
 جه نابی شیخ به خیزانی ده فهرموو:
 «هه تیویکی بنیره خانه قا زوو

بلن شیخ نویزی کرد و نووسترهوه بوی
 خهلیفه نویزی بۆ خه لکی بکا خوی»
 خهلیفه پیکه نی و زانی چ باسه
 گوتی: «باو کم به قوریانی بی، خاسه»
 ولات روون بوو، کتیبی دهستی دانا
 خه ریک بوو تازه بنوی لاوی زانا
 که دایکی کردیه هاوار و [به] فریاد
 به خزیدا دا گوتی: نهی داد و بیتداد!
 چ بوو تاوانی نه م جووته فه قیره
 که وایان لی بکا نه م گورگه پیره
 نهوه کار بوو که کردی نه م یه کانه
 په ژاره ی خسته شاری به م به یانه
 به قوریانت ده بم بینایی چاوان
 قوبوولی بۆ ده که ی تز سووچ و تاوان؟
 خودایا بهس بده دهستی نه میری
 خهراپه، به دغه ره، بۆ خوت خه بیری
 ههتا که نگي ده دهی تو به خت و هاتی؟
 ده زانی چند دره؟ نه حلهت له زاتی!»
 گوتی: «دایه! چیه نه م بۆله - بۆله؟»
 گوتی: «هسته، سه لام لی رابوو، پۆله!»

نه میر نه مړو له داری دان به جوو ته
 کچوله ی خزی و نهو خوش خوانه روو ته
 له شاری کهوتووه هاوار و گریان
 دلای گه وره و پچووکان بوته بریان»
 نه و دی گوت کهوتووه شاه و نزووله:
 «خودایا چهند بده نه میره خووله!
 دلای کوو هات بکووژئی نه م گولانه
 له یه کتر کا به ناهق نه م دلانه
 خودای گه وره! به دس خوته هممو کار
 له سهرمان لابه ره بی دادی خونکار
 له سهر دلداری نولاوان ده کووژئی
 کوپ و کیژان له پیش چاوان ده کووژئی!»
 گوتی: «پارانوهه بی که لکه، دایه!
 نزووله قمت ده روستی زولمی نایه
 نه زانه تا کوو خه لکی نه م ولاته
 به دس میرانه وه نه م دهسته لاته
 ده ناژون، راده دن تا بلوئی بویان
 هممو کای ده کهن بو سوودی خویان
 پیاریژن هه تا نه م مولک و ماله
 وه بهر پییان ده دن مسکین و پاله

نهوان پټيان برې ده سکوت و قازانچ
 به قور گيرئ دها سد ماله کرمانچ
 ژن و پياو و کوږ و کيژان ده کووژن
 قسه توند و قهلم تيزان ده کووژن
 هه تا خه لکي له يه کتر وانه بانن
 نهوان سواريان ده بن، سواريش ده زانن
 هه تا ميرزا حياکيه تخوانی ميره
 مه پرسه دايه له م کوشت و بگيره
 هه تا کيژي هه ژاران مه شکه ژينه
 له مائي وان هميه نم بينه - بينه
 هه تا کوو هيژي نم خه لکه نه جوولئ
 هه زار پارانه وهت دايه به پوولئ!
 که ژن زانی نه ویش نينسانه وهک مير
 مهړی ميري نيتر نايته سر بير
 که وريسا بوونه وه پاله و کرينکار
 ده شيوئ مائي مير و مه زن و خونکار
 که ميرزا بوو به روشن بيري تازه
 حوکم ناکا له سهرمان ميري تازه
 هه زار ره حمهت له گوږي بي کچی مير
 قسيکی کرد که په نده بو کوږي ژير

به زور بشکون دهبی دهرکی قه لایه
 دهنه نهو دهرکه بؤ کی ناوه لایه؟!
 خهبات رزگار ده کا کویله و نه سیران
 له ناخه راده کا مهزن و نه میران
 به نه فسانه ی ده زانن سووړی دهوران
 غولام و ورکه خوړی دهرکی گهوران
 به لام دهوران دهبی روژی بدا سووړ
 له بهر گهوران نه بی پشته خه لک کووړ
 که گویالی خه لک دهرهات له خیزی
 نیتر نامینسی میری گه وره فیزی»

شهرابی خهست

جیژنی نه وروژده، شهرابم خهستتره
 تا نه لین بولبول له شاعیر مهستتره
 جوانی گوت شوخی لهباری باده گپړ:
 «نهو کهسهی سهرمهستتره، سهربهستتره»
 «مسی آنچنان را آنچنان تر می کند»
 شاعیری دهرهوست به مهی دهرهوستتره
 چیمه نی شینلا به شایی کیژی کورد
 وهی دلم لهو چیمه نه پی پهستتره
 من پرستم لی برا یا کیژی شار
 زور له کیژی دهشته کی بهیدهستتره

رەزەنە

تۆ بەلئىنم پىن بىدە تا من بەرەو ژوان بىمەوہ
 بىمدە يە ماچىكى تەر لەم لىئوہ با جوان بىمەوہ
 دەستى لەرزۆکم ھەتا تىيدايە ھىزى بەى گوشين
 لىنم گەپى تاوئ لە باخى سىنە ميوان بىمەوہ
 شەنگە بىيرى! بسپرەوہ فرمىسكى بى شوانى ئىتر
 رەنگە ھىشتا لەو چيا و زۆزانە بۆ شوان بىمەوہ
 من گولئى سەر گۆزى ئاواتى لەمىژىنەم بەلام
 رىژنىتكم لى بىدا پىم وايە بۆ روان بىمەوہ
 شىخى سەنعان بۆ كچى گاۋر لە نىسلام وەرگەرا
 من خەرىكم بۆ كچە شىخى پەژىوان بىمەوہ

بارگه
پاران

منتدی إقرأ الثقافی

به هاری زهره

بؤ له یلا قاسم

همیشه دهرده ده بینم، دهرده ده بینم
درؤی دوژمن، دههؤی نامهرده ده بینم
مه گهر زهردایی ناکهن چاوه کانم
که رهنگی نهویه هاری زهرده ده بینم
به سؤزه ی با که سکلئ دل گه شاهه
دهروون پرسؤز و فرمیسکم خوناوه
لهدوی لهیلا به واوه یلا وو شیوه
دهرؤم و پؤلی شینگیرم به دواوه

بزه‌ی هاتې گوتې: رووناکه ناسۆم
 وهره جه‌للاډ په‌تت باوټوڅه نه‌ستۆم
 نه‌وه په‌ت نيه مي‌دالې نيفتيخاره
 كه بوومه قاره‌مانې ميلله‌تې خۆم
 نه‌وه‌ي بيست شاعير و گريا به زاري
 نه‌گه‌رچي به‌سترا بوو ليو و زاري
 گوتې: له‌يلا هم‌ميشه پايه‌داري
 له ژير خاكا له پيش چاوان دياري
 كه تو توږاي له چاوان وهك خه‌وي من
 له بسكت ره‌شتره مانگه‌شه‌وي من
 پرؤ مه‌جنوون! به له‌يلا كه‌ي خۆت مه‌نازه
 كه ناوبانگي پتر روږسي نه‌وي من

گؤفاري سروه، ژماره ۱، به‌هاري ۱۳۶۴-۱۹۸۵

زینده به چال

پر نه بی جامی به تالم تا که ی؟
 نه شه کی بالی خه یالم تا که ی؟
 هاوسهر و دهسته ملانی ژانم
 گیانه کهم! نایه وه بالم تا که ی؟
 شه و له تاریکی و بی دهنگیدا
 روزه کهم! بو تو بنالم تا که ی؟
 هر له یادی سهری بسکتدا بم
 گیانه! ناشوفته بی حالم تا که ی؟
 هر منه تباری شهراب و مهی بم
 حسره تی چاوی که ژالم تا که ی؟
 هر له ماچی ده مه کهت بی یدش بم؟
 لیوی وشک و ده می تالم تا که ی؟

هموهسى گهستنى كولمهم تا چند؟
 نارزه زوى مشتني خالم تا كهى؟
 شينه ميوانى شهوانى دوريم
 شادى! روو ناكهيه مالم تا كهى؟
 من له دوورهنگى به دل بيزارم
 رهنگى زهره، ديدهيى نالم تا كهى؟
 من وهكوو ههنگى هه لالم مشتوون
 زيني نيو گند و هه لالم تا كهى؟
 من به شيلانى چه مهن راهاتم
 هاتوچوى نيو در و دالم تا كهى؟
 بو سهرينچاوه وو كانياوى روون
 هه لوهري ته شكى زولالم تا كهى؟
 من هه لئو بووم و چيا هيلانهم
 زيرچه پوكى قه ل و دالم تا كهى؟
 قه فهزى دوژمنى به دخوى دلپره
 هه لوهرينى پهر و بالم تا كهى؟
 سه ره نيزه ي سستم و زوردارى
 بنجنى سينگى مه تالم تا كهى؟
 گورگى بيدادى له گيانم بهر بوو
 نيشى جى گاز و قه پالم تا كهى؟

من په لسه قازه وو هاواری نه کم
 نهو بلای زالم و زالم تا که ی؟
 کوتکی بیدادی هر بکوتی کاسه سرم
 کار نه کا دست و زوخالم تا که ی؟
 نهو که زاری رقی دهر کی شاهه
 من زمان بهسته وو لالم تا که ی؟
 پښته وو تیر و پر و خوش له وهره
 برسی و رووت و ره جالم تا که ی؟
 تم و مژ، به ندهن و دهستی گرم
 هه لنه کا سروه شه مالم تا که ی؟
 بهس نه بی ده سبه سهری و دهر به دهری
 نه چمه وه نیو کوړ و کالم تا که ی؟
 باخه وانانی جیهان پیم نالین
 بز وهری میوه یی کالم تا که ی؟
 مانگ و میریخی ده پیوی نینسان
 منی کورد زینده به چالم تا که ی؟
 چاوه رپی تیشکی هه تاوی هیوام
 نه ره وی هور و گه والم تا که ی؟

په هه ر دی

له گیان دانا ده گورپنم بږی هه ر کورد و کوردستان
 به گوللهی دوژمنانی گهل دلشتم بیتسه راوهستان
 پشوی دواییم ده خوینم بۆ گول و گولزاري نهم خاکه
 له سایهی نهم گول و گولزاره یه بوومه هه زاردهستان
 ده زانن زامی دیلی چهند به نیش و چهند به نازاره؟
 ده بی رابین هه تا نیمهش ده گینه ریزی سه رهستان
 خه تای خۆمانه تا نیستا که هه روا کۆیله وو دیلین
 نهوانه ی شاد و نازادن که می زووتر له خه وهستان
 نه تان دیوه که رووباری خوړین به ردی ده قه لشینئ
 وه هاشه هه ر که زۆرداری ده سووتینئ گری ههستان

له مهيداني شهرانڀيڙي خهباتي قهرڻي بيسته مڊا
 سهرم سوڙما ڪه نه سڀي سووڪه سواري ڪوردي بڙ وهستان؟!
 وه لامي دامهوه پيرڪسي نازادهي جههاندیده:
 خهتاي سواران نه بوو پيش سواره کانمان قورس و ناوهستان
 هوميدي بهرمهدهن ريگهي خهبات بگرن برؤنه پيش
 تهماشاي خهلڪي تيڪوشهر به ديكتاتورِي چؤن وهستان!
 ههتا ڪهنگي سياچالي به سامي دوژمني زالم
 پراوپر بي له رؤلهي گهل، جمهي بي وا له دهس بهستان؟
 ههتاڪهي نه شڪي خوييني ڪچه ڪوردي برا ڪوژراو
 له جيتي باده و له بهزمي دوژمنان بدرتته دهس مهستان
 مهترسن رؤلهڪاني قاره ماني گهل له گيانبازي
 له ڪوري نه م خهباته بي وچانه تاقه يهڪ كهستان
 سههؤلبه نڊاني بي دادي نه گهرچي تووش و دژواره
 به لام ليم سووره وهڪ رؤزي بههار هه ر دي له دوي زستان
 به خهلڪي عالمي سه لماندوه تاريخي نازادي
 دهبي زالم له بهر تيڪوشهران بهرداتهوه دهستان

دهووز ورد نابی

زهوی! نیستاش له روت هه‌لدی بدهی سوور؟
 نه‌رووخای ناسمانی پیری پشت کوور؟
 که حالی زارمان ناوا ده‌بینن
 که مالی زالممان ناوا ده‌بینن
 که مهرگی کاوه‌کانی چاک ده‌بینن
 که جه‌رگی کیژه‌کان پر چاک ده‌بینن
 که کۆری شین، به‌هاری سوور ده‌بینن
 «نهمین» بی نا نهمین مه‌نموور ده‌بینن

که بووکی سووری بیژاوا ده بینن
 کرووزی بی گونای ساوا ده بینن
 که سۆمایی له چاو باوکان براوه
 بهرؤکی پیره دایکسان دادراوه
 که کوندی شووم له گوندی کورد ده خوینی
 که گهنجی کورد ده گهوزینی ده خوینی
 که تهختی بهختی کورد بی خینو ده بینن
 «سوله یمانی» نه سیری دیو ده بینن
 بناری لیژ و ناهه مواری هه لگورد
 ده بینن بۆته دهشتی که به لای کورد
 به ناهق خوینی تینکوشهر ده پریژن
 شه هیدی بی سهر و بی شوین ده نیژن
 به لام با تیبگا نه و دوژمنه ی په ست
 ره وز ورد ناکری هه رگیز به دارده ست
 ده بی کوند هه ر به ره و ویرانه بفری
 هه لۆ له و کیوه سه ره رزانه نه بری

به هاری نال

له میټرزه ناواتی منه
 بیی ننم ولاتسی سنه
 زیدی کون و ره سنی کورد
 به دریژی ته مهنی کورد
 روانگهی هزاران کاره سات
 بنه و مه ته ریژی خه بات
 شووره ی سه ختی به ره نگاری
 پاره دی وه ختی فیداکاری
 بوسه ی پشمه رگهی کولنه دهر
 گورپخانه ی سوبای داگیر کهر
 بچمه لانی به چکه شیران
 قه لاگای ته نگانه ی میران
 جی پهیکانی تیر نه نگیوان
 جی پتیکانی دهس بزیتوان

خاکی نه ته وهی نه به زم
 هر گوتوویه نه زم، نه زم
 تیر - تیر پروانمه دیمه نی
 له خوشیانی بېم خه نی
 چاو بگنیرم له رژد و لیژ
 تا برینم بېن ساپیژ
 دانیشم له بن دوه نی
 پروانمه میرگ و چه مهنی
 هلمژم هوای زه نویران
 خو ده مه بهر ناوه لیدیران
 هه لگه پیم به راز و زهردان
 بهر ده مه وه جاله بهردان
 له بان ره وه زان بخوینم
 که وی به بیان وه دهنگ بینم
 لهو رنوانه بکه م رهوت
 دوژمن بوی نه کراون زهوت
 له مشاره یه ک داگرم پی
 نه ته وی کرد سه ره نگرئ
 توژی به ردئ بکه م به کل
 «که گهر دوون پینی نه داوه تل»

وهك گوزرانی ههورامان پیرو
 پی بنیمه سر «پینیلکهی دیو»
 دانووسیم به کانیای روون
 رابکشیم لهسر ههلهسوون
 چه پکی وهنوشه بچنم
 دهسکی سویسنه برنم
 خوم له تیشیکی بکه م بهند
 ههپسینم چلی گیابه ند
 نهشکوتی نهچی له بیرم
 په ناگا بوو بو باپیرم
 بگرم گهوه و پیچ و خه می
 بچه سر دوندی نهسته می
 لهسر کیوی بهرزی ناریز
 کوردستان بگرمه نامیز
 به جوانی نهو خورسکاوه
 روون بنهوه نه م دوو چاوه
 نه م چاوانه ی گهلی ماوه
 له سوئی کوردستان گریاوه
 نه م چاوانه ی فرمیسکیان رشت
 بو کوردیکی دوژمن دهیکوشت

نهم چاوانه‌ی داگيرساون
 هيند له شينگايان گرياون
 چم پي ده لئين لير و لهوي
 من کوردستانم خوش دهوي
 پيشم بلين ونی و ديوي
 ده پهرستم چر و کيوي
 جا ده گه پيمه وه پنده شت
 به لادتياندا بکهم گه شت
 بييم ديم و به راوي
 بوورهي گاسن لي ته دراوي
 کي لگهي به ريژه وو نه رمان
 به لام بي خويان و خه رمان
 نه سه، نه بناوان و نه بهند
 جوگهي جو مال ته کراوي مهند
 نه ستيري پر بووهي بوگهن
 پر له ليته و سينسو و جه گهن
 جووتياي نازا و توند و تول
 گاجووتي لهر و گاسني کول
 برسي، هه ژار، بي دهره تان
 ره شن و رووت و بي توو و نان

دەستی قەلشیو، پی راگیراو
 گیرفانی دراو، بی دراو
 پالەیی سۆالە هۆنی بە گورد
 چەقلی چاوی دژمنی کورد
 خانووی کاول و رەش و برش
 هەر نانی رەق و دۆی ترش
 بۆی کرا درۆ و دەلەسە
 کوا ریگا و بان و مەدرەسە؟
 نەک مافی جووتیار نە دراو
 لادیمان خاپوور کراو
 سەرگەردان بوون لە نیو تۆرا
 بەو هی نیە نیویان گۆرا
 بۆ زەحمەتکیشی قارەمان
 نە دوکتۆر هەییە نە دەرمان
 بی بە هەرن لە خویندەواری
 خویندەواری و کوردەواری؟
 هەتا هیزی خەلک بزووت
 بوو بە مەشخەلی گەش بزووت
 خەلکی تیکۆشەر خۆی دەرخت
 بە گۆ نەرتەشدا چوو بە مست

راپهرينيك بسو بسو وينه
 ولات ده تگوت، گومي خوينه
 ديكتاتور بسو پاراستني خوي
 كردي هرچي كه ده كرا بسوي
 به دهستي ستم و تاوان
 رڅا خوييني شوږه لاوان
 زورداري بسو زور مانه وه
 به رق هاته مهيدانه وه
 بسو به زهبي دهستي وه شانده
 خوييني ژن و پياوي رڅانده
 زگي باوكي پيري سووتانده
 رڅلهي له بهر دايك رفانده
 ويستي خاكي پاكي نيران
 نه ونه دهدي دي بكا ويران
 به لام خهلكي له گيان بيزار
 دايه نوانده له بهر زوردار
 له تانك و توپ نه پرينگاوه
 گويي به گولله نه زرينگاوه
 پيني داگرت، چه قى نه بهزي
 تا داگير كهر گورچووي تهزي

کوردیش به شدارى خه بات بوو
 روټه ی روژی کاره سات بوو
 لوی گیان فیدای گیان فیدا
 نازایانسه، شه هیدی دا
 له خه باتی خویناویدا
 له هه پرته تی تنگاویدا
 کوردستان هر بوو به قه لا
 دیتی هه زار دهر د و به لا
 نیستا ده لئی خوینی گه شم
 بو شوپش رشتووه کوا به شم؟
 دژی زورداری بووم، هر وام
 هر ده موی مافی ره وام
 ده موی بگم به نیاز
 ناوم مهنی جیاوازی خواز
 که چی پوټیک کونه پهره ست
 بو بیگانه بوونه دارده ست
 له به هاری نازادیدا
 له کاتی خوشی و شادیدا
 خراپه که وتسه وه بره و
 ته مایه روژ بکا به شه و

سنه‌ی جوانی خویناوی کرد
 درۆ و فیل و ناپیاری کرد
 ناپاک هاتمه‌وه کایمه‌وه
 داوی بو خه‌لک نایمه‌وه
 ده‌گری، ده‌کوژی، ده‌بپری
 شه‌ر ده‌فرۆشی، زگ ده‌دپری
 ژن و منداڵ ناپاریزی
 لیمان ده‌گری مه‌ته‌ریزی
 راوه‌رووتسه و خانه‌بگیر
 گرمه‌ی تۆپه و قرمه‌ی شیتستیر
 زه‌بهر و زه‌نگی خۆی ده‌نوینی
 لاوان له خوین ده‌گه‌وزینی
 کوردستان به‌هاری ناله
 جا به خوین بی یا به گولاله

فرمینسکی رونهو

تو گوتت: «من ناشقی سهوداسهر و دینم دهوی»
 من گوتتم: تا کوو به ناواتت بگهی دینم دهوی
 هه لکه وی تاویکی چاویکی له دیدارت بکم
 تا بزانی کوانی بز جوانی دل و دینم دهوی؟
 بزگوری رهش داپوشی روومه تی گهش تا به کهی؟
 شاعیری گهش بینم و کوا چاوی رهش بینم دهوی؟
 نهی په ریزادی مه هابادی! نه تو ون بووی له من
 تو هم بهی له کوئی په ریزاده و په ری چینم دهوی

رووتم و ياقووت و ناوريشم له بير ناچيتهوه
 ليوى سوور و نال و بسكى خاو و چينچينم دهوى
 تونه ديوى بويه شهو چاوم له ناسمانى بېرى
 توبه دى كه مگرشه گرشى مانگ و پهروينم دهوى؟
 تا وه كوو ساقى نه جمل نه مدياتى تالوى نه مان
 چاوه بركه، دهس بزى سوى، ماچسى شيرينم دهوى
 ژوانى بن سيله و په سيوى لاهه تى يادى به خيتر
 بو نه وهى پيرانه نه مرم، يادى دتيرينم دهوى
 كوانى نهو شهو گاره بى دهنگه له ژوانگه جى هوار؟
 كچ رهوك بوو، من گوتم: هيدى به! حه جمينم دهوى
 كوانى نهو روژدى كه سهرچويم دهگرت بانگم ده كرد
 دوډم دهوى، دوى قول به بازن و په نجه نه خشينم دهوى؟
 شاعيرم جوانى په رستم، دلته روم، شيتم، له شوق
 كىوى بوژوين، ديمه نى جوان، دهشتى رهنگينم دهوى
 من به فرميسكى رونوى كوستانى كورد په روه رده بووم
 كولمى نال و چاوى كال و سينگى به فرينم دهوى
 خوشه ويستى من كچه كوردنكه پاك و نازهنين
 باخه وانسه پيرهم و باخى به په ره ژينم دهوى
 نامه وى روو بگرى تا ده مرى به فيلبازى و درو
 يارى نازدارى له بارى ديارى شه رمينم دهوى

من تەشى پىسىتىكى ۋەك شىرنى «ۋەفائى»م بۆ چىپە؟
 كىژى ۋىرئى چاۋكراۋەى فىئىرە زانىنم دەۋى
 بۆ دەبى «زىندىن» لە زىندانم بكا چونكە گوتىم:
 ئەز «مەم»م، خەستەى خەم، كوشتەى ئەم، «زىن»م دەۋى؟
 نايەلن قەت چىژى ئازادى بچىژم من دەنا:
 خويىنى شىرىنم دەۋى، كوا تەرمى خويىنىم دەۋى؟
 بوارى ۋەم نادەن لە نىۋ مىرگە «چەكۆ» ھەلتووتەكىم
 چونكە پىرسەى داىكى مىلبەكۋىن و سەرشىنم دەۋى
 نايەلن ناسوۋدە دانىشم لە لاپالى چىام
 قاسپەقاسپى خاسەكەو بى، گرمەبى مىنم دەۋى؟
 ئارەزوومە ھەرچى ئىنسانە بە ئازادى بژى
 چۆن گەلى دامار و دىل و مات و خەمگىنم دەۋى؟
 نامەۋى خويىن بىرژى يا بۆنى كەلاكى كۆن بكم
 رەنگى مىلاقە و گولالە و بۆنى نەسرىنم دەۋى
 ھەلپەرىن و پىكەنەن دەبىزىۋى ھەستى ناسكم
 كوا دللى پىر ئىش و ئۆف و جەرگى بەبرىنم دەۋى؟
 دەررى ئازن بوو دللم لە سوئى شەھىدانى نەمر
 بەس نىبە، مەودام بەدەن تۆزكالى تەسكىنم دەۋى
 جىبى گەرم، پاروۋى نەرم خۆشە، بەلام بۆ مافى خۆم
 سىبەرى ئەشكەوتى سارد و نوئىنى بەردىنم دەۋى

بؤ به زاری مه زنی خوازی تاله وهك كه كره و زهره نند
 گمر بلیم من پاسه وانی قهسری شیرینم دهوی؟
 دیوی شهر سمکول ده کا لیم و ده بولتینی ده لسی:
 بؤ له سهردانی هه موو نیوه تهورزینم دهوی
 بؤ فریشته می داد به سینهی پر له کینه و داخه وه
 هاته کوردستان گوتی: ره جمی شه یاتینم دهوی
 سه قز و سهرده شت و سابلانخ و سنهی کرد غه رقی خوین
 سی تری ویستن گوتی: بؤ سفره هه سینم دهوی
 که ی ره وایه بمدنه بهر گولله یا راوم بنسین؟
 گهر گوتم کوردم له کوردستانی خوم ژینم دهوی
 کورد مه گهر کونده که ههر ویرانه بی هیلانه که ی؟
 نیشتمانی ناوه دانی جوانی ره نگیمنم دهوی
 زور به ناواتم که کوردستانه که م بی کیشه بی
 ناشتی خوازم کوا ولاتی پر رق و قینم دهوی؟
 تانه هیلم شوینه واری ناله باری په هله وی
 نه گبه تی زورداره کان و خوشی مسکینم دهوی
 لاشهرم، کوا به دفرم، نه ما له سهر مافی ره وام
 ده ست و چهك، نیمان و هیوا و ههستی ناورینم دهوی
 بؤ نه جاتی نه م گه له کویله و هه ژار و بیکه سه
 گیانی پاک و بیری تیژ و ریگه ناسینم دهوی

خانه نشين

بولبوليک بووم له رکهيدا به به هاري رهنګين
 دوور له گولزار و له ديداري گولاله و نه سرين
 کازيوه، بولک و پويي گولي باخي ده فريم
 پهړ و پوم پيوه نه ما نيمه نيتر هيتزي فرين
 دهستي نه و راوکه ره برزي که بري باز و برست
 سووري سوور گول بدهم و روو بکه مه ميړگي شين
 من چريکه م هم مو سووچي چه مهنی پر کردبوو
 نيسته نايه له گهرووم بيچگه له ناله ي خه مگين
 من که شينگيري هم مو سووره گولي پهړ - پهړ بووم
 رهنګه هر درکي په ريوه ليتره بکا بول من شين
 من که بول ديتني گول هيلي سنوورم ده پيراند
 هر له سر هق گوتني روتنه کرام خانه نشين
 شاهه ريخنه ده گهري و له ده راوي چومهل
 ديني ديني گوله نه و بولبولي دل پر له نه وين
 تازه دل خسته وو په ربه سته وو بي ده ستم من
 وده ده راوکه ري دل هق له که لين و له که مين
 تپهري هينده به ناخوشي نه گه ريني دريژ
 خوزگه سد خوزگه به وانهي که م و ناسووده ده زين

ناپۆلوی ماچ

به حجابی ئیسلامیه وه دیم جوانی
 مائه بایم نای لهو خه له و خه رمانه!
 نه مدیپوو مانگی چارده وا رووناك بی
 به ساوی پاك له نیتو جغزی خه رمانه
 گوناح نه بوو، تیم هه لروانی، نه ترسام
 له چه مۆله و جنیو و بۆله بۆلی
 نهوی جوان بوو له رووی نهودا به دیم کرد
 هه نیه، کولمه، دیده، برۆ، مژۆلی
 که دین نه بی، دینی ده گۆری بۆ تو
 نهو ته رسایه بی ترس رایمووسی خاچ
 کچی شهرمین به رووسووری ده نیشی
 له سه ر رووی تو شهوتیکیش ناپۆلوی ماچ

ورمی - ۱۳۶۲/۴/۲

باركهي ياران

ديت و راده بري و ه كوو سه روي ره وان من چ بكم؟
 كه به قورباني نه كم روحي ره وان من چ بكم؟
 قه دي نه م شوخه وه كوو دووخ و خه دهنگه نه فسوس
 پشته كم كومه، وه كوو مالي كه وان من چ بكم؟
 تازه ههنگاي شلم كوانى ده بي بو شه وړاو
 جوانه زور جوانه به لي ره وتي كه وان من چ بكم؟
 زه بري ناوزهنگي بړا و شل بووه ده ستى جلهوم
 دي دنا پر مه يي بوړ و بده وان من چ بكم؟
 ژوانى خوښى هه رته تي لاره تى ديتسه خه ونم
 كاتي ناويلكه ده گهل زينده خه وان من چ بكم؟

شهو ههتا روژئی له بهر نیئشی له شهم نالهم دی
 دیتته گویم دهنگی «گهلۆ» و «نیوه شهو» ان من چ بکهه؟
 بارگه یان تیکه وه پینچا و بهری بوون یاران
 له دنی وا به تهنی پاشی نهوان من چ بکهه؟
 ژبانی من نیسته وه کوو خوژی ده می زه ده په ره
 پییم نه ما تین و گوپ و هیز و تهوان من چ بکهه؟
 «سروه» هات خونچه گولئی باخی نه ده ب پشکووتن
 باخهوانی گه ره که تازه جهوان، من چ بکهه؟
 ئاو نه بوو نهو ده می «هیمن» مه له وانی کورد بوو
 ئاو شوکر زوره وه رن زوو مه له وانی من چ بکهه؟

ته وړی جهور

دوژمنی کوردی نیه نه فله قی دلره ق به ته نی
 ریشه یی خه لکی عیراقی دهی وړی هه لیکه نی
 له عیراق ناژی شتیکی بهری چاوی بگری
 هر به ته وړی ده بری زالمه نه خل و دوه نی
 عه ره ب و کورد و تورک، نهرمه نیی و ناشوری
 ده گری، یا ده کوژی، وهک بوتی سه جده ی نه به نی
 زیبری چی؟ ناسنی ژه نگاوی و تیژه سه ددام
 کونه ناسوری نه ون نیسته که دینن ته شه نی
 کوشتی، سووتانندی و بردی له جنووبی نییران
 وهک مه غولنی که له خوی رازی بکا نه هریمه نی

ئەوى ئەو كوردى بە نامەردى دەگەل كوردستان
 شەختە نەيكرد بە گول و نەستەرن و ياسەمەنى
 مووشەك و بۆمى لە دى و شارى ولاتى ھەلكرد
 خەلكى ناوارە بوو بۆ دەشت و تەلان و دەمەنى
 گوللە دابارى ھەكوو تەرزە لەسەر پىر و جوان
 تەرزە كوانى بەزەبى دى بە گول و گىاي چەمەنى؟
 وا بلاو بۆتەو ھەيشى بەپەلامارى بەجى
 تازە كۆ بىتەو ھەكوو دۆوارە بە بىل و بە شەنى
 خۆى بە نىرۆن و بە چەنگىز و بە ھىتلىر زانى
 نەيدەزانى دەدرى مەشتى گرانى لە چەنى
 دەستى بىگانە دنەى دابوو كە خۆى ھەلدىرى
 كەچى راجوو لە پەپەى جەرگى، پەلى دارەبەنى
 لەوھتى ھەلمەتى شىرانەبى خەلكى دىوھ
 خەوى تۆراو، بە شەو رادەپەرى، رادەچەنى
 ماوھەك مەستى مەبى بەرزەدەماخى بوو بەلام
 كاتى ھەى ھات كە خومار بىتەو ھەكوو دابزەنى
 ئەو كە نەبھات بەزەبى قەت بە ھەزار و بىكەس
 رۆزى تەنگانە نەوان چۆن دەبى دەستى نەكەنى؟
 كەس نەبە جەرگى بە كوچكىوھ نەنابى سەددام
 چۆن دەبى جەرگى نەویش خەلكى بە كوچكىوھ نەنى؟

چون دہی باکی نہیٰ نہو له «اخ» و «اخت» ہی عمره ب
 چون نہ جاتی دیٰ له دہس مامہرہش و پوورہ نہنی؟
 نہو کہسہی ہانی دہدا ناگری شہرِ روشن کا
 ناچتہ ہانای، کہ کہوت تیر و پریش پیندہ کہنی
 تازہ رزگاری له دہس خہلکی عیراق دژوارہ
 ہیندہ پیٰ ناچیٰ ہہموو دہور و بہری لیٰ دہتہنی
 چیٰ له دہس نایہ نہگمر خہلکی عیراق نہمپڑکہ
 راپہرن، یہک بگرن، دہس دہنی، رامالیٰ دہنی
 نہمہیہ ناکیبہتی شوومی لہ خویابی بوون
 چارہ نووسی نہمہیہ دوژمنی خہلک و وہتہنی

بہاری ۱۳۶۴

شین‌گیری

به بونهی بۆردمان کردنی شاری بانه له لایین فرۆکه‌کانی
عیراق له ۱۵ی جۆزه‌ردانی ۱۹۸۴وه گوتراوه.

بانه وێران‌ه جگه‌ر بریان‌ه
له‌ش سه‌ره، دڵ په‌ره، چاو گریان‌ه
به‌م به‌هاره گوێی وی په‌ر - په‌ر بوون
وا به ده‌ردی خه‌زه‌لی پاییز چوون
جه‌رگی می‌لاقه له داخان ره‌ش بوون
نه‌شکی شللیتیه وه‌رین و گه‌ش بوون
په‌ر سوله‌ی‌مان خه‌می دیکه نابا
سیسه دار و ده‌وه‌نی ناربابا

نەۋى شىن ماۋەتەۋە شىن گىرە
 ھەر گەلایەكى ھەزاران دىرە
 مىگ و مىراۋى بە ھاۋكارى يەك
 چوونە سەر خەلكى ھەۋارى بىچەك
 زۆر بەرقتەر لە قەرارى جاران
 بانە و پىرانە، كىرا بۆمباران
 ھەرچى خانوۋ بوو لە نزم و بەرزى
 ۋەك دلتى عەسكەرى بەعسى لەرزى
 ھەر بە زار خۇشە دەلتىن شەش سەد كەس
 يا نەما، يا نە بە حال ماۋىە نەفەس
 مېشكە پىرژاۋە لە نىۋو خۇل و خاك
 لەت و پەت بوو لەش و نەندامى پاك
 چۆلەمە، دىزەلە، ئەۋنۇ دەرچوون
 مال نەما، يانە رما، يا سەر چوون
 دەس پەرى، مۆرە شكا، سىنەش چاك
 ژنى پاك رۆيى، برا پىاۋى چاك
 باش بزانە گەلى دۈرناسى ورد
 نەۋەيە ھەر ھەقى نەفلەق بۆ كورد
 نەۋى ھاۋسەنگەر و پىشت و پالەمە
 دىارى دا دىارى بىرەى ناپالەمە

شه ږفروښ به عسيه نهى نيرانى!
 شه ږفروښ چى گهړه كه؟ ويرانى
 چ نه هاوه نډ بى چ بانه و دزفول
 به عسى ويرانگهړه نيستا مه سئول
 شه ږفروښ مووشهك و بزمى داوى
 شه ږفروښ راحتى نيمه ناوى
 زگى ناسروتنى به حالى نيمه
 دللى كورده له رقى نهو كينه
 تينده گا خه لكى مه گهر ميشكى رزيو
 چ ده كا به عسى به كوردى نهو ديو
 نه م قه لادزهى به شه هيد مه شهووره
 هر به ناپالمى به عس خاپووره
 كه وزى له م شاره له نيو خوين و خوړ
 به سه دا پير و منال، كيژ و كوړ
 گونده كانى هم مو لى رووخاندن
 رهزه كانى هم مو لى سووتاندن
 كانيبه كانى به سميت دارشتن
 يانى سرچاوېي ژيانى ناشتن
 داي له سيډاره نهوى بيناسم
 چه نډ هه زارى وه كوو له يلا قاسم

بہ زہی کوا لہ دلی بہر دیدا
شومری ناگاتی لہ نامہر دیدا
بہ قسہی نہو نہوی خیرہ سہر بی
دہیکوڑی با کوپی پیغہ مہر بی

جی ژوان

نهو په نجهی وا له بی هیزی ده له رزی
 کوشیویه تی مه مکولسهی بالابه رزی
 نهو ددانهی نیستی نه ماوه تاقی
 گه ستوویه تی زور جار چه نه گهی ساقی
 نهو چاوانه ی سؤمایی لی برپاوه
 هیند له جوانان داگیرا، داگیراوه
 نهو لیوهی وا نیستی باری گرتووه
 کولمه ی نهرم و نۆلی یاری گرتووه
 نهو باهۆیهی زه مانه لی بی بری هیز
 کام کیژ جوانه گرتوویه ته نیو نامیز
 نهو دلته ی وا ژوانی ده ویست و جوانی
 نیستا پره له غم، له نیگه رانی
 نهو پیانته ی شه رزه ی کردووه کوتر و کوان
 ماندوو نه بو قهت له هات و چۆی جی ژوان

دەسرىۋى لاوان

بىرۋە رىتوى بەسىيەتى چاۋنەزىرى
 پەلامارى مەبە بىۋ لانسى شىرى
 گوتوويانە لە لانسى دەرىپى شىر
 ھەموو دوۋمىن بەزىنە مىۋ و نىرى
 مەيە بىۋ ئەم چىيا نىنۋەك شىنە
 دىزى سىرمە و گەۋكى گەرمەسىرى
 بە تىكى سەخت و ئەستەم ھەلمەۋسكى
 خەرىكى شاخەۋانان ھەلبىدىرى؟
 نەتۋ و ژرد و ركە و ھەلدىر و تىرەگ؟
 لە گىانى خىۋ مەگەر بىزار و تىرى؟

بىچۈزە بىن گراۋسك و كەندەلانت
 ئەتۈ كەي فېرى نىو سوئسن و كنىرى؟
 بىرۈ كلكت بىنورە نىو گەلۈزت
 ھەلاتن ئىشى خۇتە باشى فېرى
 لە پېش تۇشدا شەھەنشاھانى خوئىنپىژ
 خەرىك بوون پېتى نەھىلن خىر و بىرى
 لەمىژە فېرە كوردى پاكى لاشەر
 بەرەنگارى، فىداكارى، دلىرى
 ئەتۈ ھەر قاتلى زارۋك و چووكى
 بە دىل و پىر و بى تەنوا دەوئىرى
 دەنا بى شىك لەبەر دەسپىژى لاوان
 دەبى ۋەك بارەكەو ھەر خۇت ۋەشپىرى
 حىسابى كارى خۇت گەر باش دەزانى
 لە مافى ئىمە بۇچى خۇ دەبوئىرى؟
 كە لىت رروناكە ناھەموارە رىگا
 ئەدى بۇ رى بە رىدار ناسپىرى
 نەگەر بالى ھوماش بى سىبەرى تۇ
 كە مافى كورد نەدەى ناچىتە ژىرى!
 عدالەت گەر ھەبى پىويستە ھەر كەس
 لە مالى خۇى بكا خۇى چاۋەدئىرى

چىيى زىگرۆسە زورگ و بەردەلانە
 فەلەك نەيكرىد و ناكىا بەردبىزىرى
 بە تانىك و تۆپ و مىگى خۆت مەنازە
 كە شوان كرىدى بە سەنگەر بەردەبىزىرى
 دەنئىرى چۆلەكە بۆ راوى باشوو
 كە جوندى بۆ شەپرى جىووتتير دەنئىرى
 كە رووناكبىر قەلەم رۆ كا لە چاوت
 كەپ و لالى نەوەك ھەر كوتەر و كوئىرى
 لە بوختان و درۆت بىزارە بەكسەر
 لە شىخى خانەقا تا پىرى دىرى
 گەلى كورد دەستى دا چەك ھاتە مەيدان
 تەماشاي گەورە شوان و شەنگەبىزىرى
 كە ترسابا لە كوشتەن تۆرەمەى كورد
 لە ناسمانى ژيان ون بوو ستىرى
 فىداى كۆپى خەباتت بىم كچى كورد
 كە گىيانباز و فىداكار و بوئىرى
 ئەتۆ سەرىبەرز و رووسورى و بە خوئىنت
 گولالەمى سوورى نازادى دەدپىرى
 فىداى لوولەمى تەفەنگەت بىم كوپى كورد
 كە دوژمەن بەو تەفەنگەت نابوئىرى

به خه لکي راگه ياند ده ست و تفه ننگت
دژي زورداري و داخسوازي خي سري
بژي پيشمه رگه! رژله ي باوه فاي كورد
كه ناترسي له رهنج و تال و سوي ري
له ناشتي خوازي و سولجا نموونه ي
له حمله و هه لمه تا بي باك و مي ري

۱۳۴۲ (۱۹۶۳)

گریانی رونوو

بۆ شههیدانی کوردی تورکیا، که له وپه‌ری نه‌خوشیدا گوتراوه.

نه‌ی دایکی شههیدی کوردی!
 تۆ وه‌کوو چیا‌ی ناگری
 له‌بهر ته‌وژم و با و تۆفان
 سه‌خت و ره‌ق و پی‌داگری
 له‌ناست نه‌م داخ و ده‌ردانه
 به‌هیممه‌ت و خۆراگری
 سه‌رت سپی و به‌فراوییه
 ده‌روونت کلی ناگری
 کی ده‌کا مه‌نعی گریانته
 بۆ رونووی کویستان ناگری؟

جیبند آهه میکیک
بقرايک

منتدی إقرأ الثقافی

مه حكه مې نېستيقلال

نهم هه لېسه ته ژيروو چند د لويه فرميسكې كه له شيني شه هيداني ريگاي سهره خوږي كوردا رشتومه و پيم وايه هموو كوردېك، چ خوږين گهرم بي، چ خوږين سارد، به خوږيندنه وي شيعره كان بي تيختيار فرميسك دهرتښي و سووك و نه حله ت لهم مه حكه مه منحووسه - كه ترووسكه ي هيواي كوردي كوژانده وه و سهره خوږي كوردستاني وه داوخت، بي سوچ و تاوان نه مري هه لاره سيني جه نابي شيخ عبدولقادر و هاورپكاني دهر كرد و له شيني نه واندا نه ته وي كوردي بز هميشه دسته و نه ژون دانا - ده كا.

دوښه وي گريام هه تا روژ، پيت بلېم بوچي برا؟
 مه حكه مې منحووسي نېستيقلال وه بېرم هاته وه
 ريزيان به ستبوو له پيش چاري منا گشتي هموو
 نهم شه هيدانه ي كه خنكاون به سهد ناواته وه

پاڪ به ڪفنيڪي له خوينا شهل و لٽويڪي بهبار
 پاڪ به ره ننگيڪ و قيافيڪي پهريو و ماتهوه
 هاته گويم ليڪرا دهيانگوت «نيمه کوڙاين بي خهتا
 ميلله تي کورد تا به ڪهنگي توله مان ناکاتهوه»
 من لسر لووتڪهي بليندي ڪتوي هق داوا ده ڪم
 توش پيارتزه جهنابي شيخ لسر رووي تاتهوه
 به لکوو روحمينڪي بکا پيمان خوداوهندي ره حيم
 چي ديڪه ژيردهس نه بين ديسان وه سرمان خاتهوه
 هيمننا! پيت وانه بي يه زداني بي هاواڻ و فرد
 ڪهيفهري نهم زولم و زوره، بي حساب ناداتهوه

گؤفاري نيشتمان، ژماره ۲، ۱۳۳۲ (۱۹۴۳) - مههاباد

کورددم و ...

کورددم و داوای حقوقی پایه مالی خۆم ده کهم مالی خۆمه مولکی کورد، داوایی مالی خۆم ده کهم مولکی کوردستان که نرسی باب و باییری منه نیدیعی ههق و که له پووری هه لائی خۆم ده کهم هه وه کوو باران له چاوم دیتته خواری نهشکی خوین هه زه مانتیک بهرژه وه ندیکی له حالی خۆم ده کهم گهرچی لای ناغای خه یالی خاوه میلیهت من له لام باشه، ههتا ماوم خه یالی خۆم ده کهم

من له دس بیگانه قهت ناکهم شکایهت نهی ره فیق
 گهر شکایهت کهم له چنگی مام و خالی خۆم ده کهم
 ناسیحا! بهس پیتم بلی فیکری مه حاله فیکری تو
 نسحهتم ناوی نه من فکری مه خالی خۆم ده کهم
 رۆژی شیخم دیت و پیتم گوت هه تبی حیسی میلیهت
 پیی گوتسم من چم له وانه داوه، سواتی خۆم ده کهم
 من نیتر ماهووت و شالی نه جنه بی ناکهم له بهر
 رانکو چۆغه ی خۆم له بووزوی رهنگی شالی خۆم ده کهم
 چیدی من زه حمهت له بو مندالی خه لکی ناکشیم
 عیلم و زانست و هونهر فیری منالی خۆم ده کهم
 یا ده پیتۆم خوینی پاکی خۆم له سه ره نه مه قسه ده
 یانه فیکری بو برای رووت و ره جالی خۆم ده کهم
 چاوه دیری رۆژی خوشی جیژنی سه ره به ستم نه من
 گهر سودارا وا ده گهل نه مرۆزی تالی خۆم ده کهم

گۆفاری نیشتمان، سالی په کهم، ژماره ۲، خه زه لومری ۱۳۲۲ (۱۹۴۳)

ھەلدەكەم

مەن كە بېتدەنگەم ئەوئىستا چاۋەنئۆرى ھەل دەكەم
 ھەل كە بۆم ھەلكەوت ئەمجا باسكىمى لى ھەلدەكەم
 زۆر بە ئوممىدى خودا لەو خاكە پاكەى دەردەكەم
 دوژمنە بېتگانە ئاخىر چۆن دەگەل ۋى ھەلدەكەم
 نابى چىدى دارى مەن بىخوات ۋ لىتى سوار بى ھەرىف
 دارى دامەى خۆم لەبۆ لای خانى ناغا ھەلدەكەم
 نايەلم تارىكى چىدىكە ۋلاتىم داگرى
 خوا مەدەدكار بى چىراى زانستى تىدا ھەلدەكەم
 ۋەك جگىن ۋايە زەمان، ھەركەس جگى خۆى تى دەخا
 تا چەقى ھەمووان بەئىنى مەن جگى خۆم پەل دەكەم

نامهوی من سهربلیندی خۆم و دایمه کۆشش
 بۆ بلیندی و بهرزی و نازاد بوونی گهل ده کهم
 قهت ده گهل بیتگانه کان وه لاهی دانووم ناکولتی
 من که شاهینم چلۆن ناخر ره فیقی قهل ده کهم؟
 ههر کهسی دهربارهیی نهو قومه بهد بدوی برا
 وا ددهم مستی له زاری من ددانی کهل ده کهم
 ههر کهسی بۆ لای سنوور و سهرجهدی خاکی وه تن
 بی، ددهم بهردی له لاقی، ده سبه جی نهو شهل ده کهم
 هینده فیلاویم که دوژمن ویم کهوی تا ههر دوو گووی
 قوم ده بی، چونکه به فیئل نهو توشی لیته و زهل ده کهم
 خوش بی بووزووی خۆم، چ موحتاجم به په شمی خاریجه
 تا کوو جای خۆم هه بی، بۆ جامه یی مه لسهل ده کهم؟
 سارد و گهرمی رۆژگارم چیشته وه به خودا گهلینک
 بی نه وهی موحتاجی کهس بم موشکلی خۆم حهل ده کهم
 دوتشه وی دایکی وه تن «هینم» له خودا پیی گوتم:
 رۆله کردارت حیسابه، کهنگی گوفتار حهل ده کهم

گۆفاری کوردستان

سالی په کهم، ژماره ۲، ریکهوتی ۳۰ سهرماوهزی ۱۳۲۴ (۱۹۴۵)

جیژنی نازادی

نهوجه وانانی ژیر و وریای کورد
 پیره پیاوانی پیر و نازای کورد
 بیچوه شیرانی چابک و بی پاك
 تازه لاوانی میللی و خوین پاك
 نهونه مامانی باخچهیی نواوت
 کاره ده ستانی چیزیی دیموکرات
 نهی نهوانه ی که چاو به گریان بوون
 دژ و داماو، کز و پهریشان بوون

بۆ وه تهن رۆژ و شهو ده گريان زار
 ديتو لهو رتيه دا ههزار نازار
 به ش پراو بوون له خوښی و شادی
 ده ر کرا بوون له باخی نازادی
 موژده بی لیتو پاش گه لیتک زه حمهت
 پاشی زۆر رهنج و تالی و مهینهت
 پاشی تالان و جهنگ و دهر به دهری
 پاشی کوشتار و شین و قوربه سهری
 پاش وهی سه د مهزن، ههزاران سهر دار
 له سهر نازادی روینه سهر دار
 پاشی وهی سه د ههزار کوپری لاوچاک
 دهستی دوژمنان له خوین و له خاک
 گه وزی بوو دایکی بۆ له سینگی دا
 به زه بی هات به حالی نیمه خردا
 یاریدهی دایسن و کردیه مه نومور
 به نه جات دانی کوردی، هۆردووی سوور
 میلله تی کوردی بیتکه سی رزگار
 کرد، له ژیر چنگی دوژمنی زۆردار
 کورده واری به جاری نازاد بوو
 کوردی زۆر غه مگین، به که یف و شاد بوو

ناشکرا ھەلکراو ھەبیرەقی کورد
 ھاتمو ھەستی لاوی کورد، ھەقی کورد
 تێپەری رۆژی رەش، نەما دەمی خەم
 رۆژی کورد ھاتە دەر لە ژێر مژ و تەم
 بۆ مە ئەو سالدەگە چلۆن زستان
 خۆشترە زۆر لە مانگی جۆزەردان
 گەرچی نێستا نەماو ھەگول لە چەمەن
 ھەگول ھەروومەتی کورانی ھەتەن
 نێستەکانە تەواوی میللەتی کورد
 کەچ و کور، پیاو و ژن، درشت و ورد
 بێخەم و لێو بەخەندە وو شادن
 بۆچی؟ چونکەو ئەو نێستە نازادن
 ئەو بۆ بۆ بۆ بۆ بۆ بۆ بۆ بۆ
 رۆژتان باش و جێنەتان پێرۆز
 ئەو نەواواتی نێو ھەبوو دیتوو
 نێشتەمان سەربەخۆ و نازاد ھەبوو
 ھەبیرەقی جوانی نێمەبە نێستا
 دەبەشە کێنێ لە ھەر بۆ بۆ بۆ بۆ
 کاری خۆمان بە دەستی خۆمانە
 نێستە با کۆبەر بۆ چاوی بۆ بۆ

تا هزار سالی دیکه نیستالین
 هر بژی یارِ بهی، بلینِ سامین
 چونکه دهر بهست ههقی زه عیفانه
 لاگری دیل و بی‌نه‌وایانه
 بۆ شه‌وهی بیکه‌سان بکا مه‌سرور
 پایه‌دار بی و بمینی هۆردووی سوور
 پیشه‌وامان بژی له‌بۆ خزمهت
 کردنی دین و مه‌زه‌هب و میللهت
 ره‌بی هر کهس که دوژمنی کورد بی
 هر دوو چاری دهری و ملی ورد بی
 بمره «هیمن» که تۆ له‌سه‌ر زیادی
 مایه‌وه، چونکوو دیتت نازادی

رۆژنامه‌ی کوردستان

ژماره ۱۲، ۲۰ رێبه‌ندانی ۱۳۲۴ - (۹ فوریه ۱۹۴۶)

دەمەتەقەي دوو خوين مژ

سیراج نۇغلوو:

ياخوا بەخیر بیی سەرچاوه کانم
خرا دهوامت دا نارامی گیانم

نووری سه عید:

خۆبی تهزیهتی نه لحه ملای چاکی
قهزا و بهلا دور، بۆ وا خه مناکی؟

سیراج نۇغلوو:

چۆن خه مناک نهیم زۆر پیس قه وماوه
دیسان کورده کان زۆریان هیناوه
هه موویان داواي ههقی خۆ ده کهن
گهف و هه ره شه له من و تو ده کهن

دەتەن ئىكەن خاكە خاكە كوردانە
 نايەلەن چىدى بىخوۋا بىنگانە
 خۆ تۆش دەزانى كە كوردەۋارى
 لە قىسمان بېچى تۈۈش دىنەن ھەژارى
 گەنم و جۆى ئەۋە رزق و بىژومان
 نەۋتى ئەۋە رووناكە دىرمان
 مە نەبى لە برسان دەۋىرىن
 نەۋتە نەبى شەۋ كۆپىرى دەگىرىن
 دىپىرىك بىكە ھەتاكوۋ زوۋە
 ل و فرسەت لە دەس نەچۈۋە

عەيد:

ت نەكەۋى بۆ دابىزىكاۋى
 چى ۋەكسوۋ كەر لە قورپى ماۋى
 مەتۆ لە كەنە خۆت توركى خويىن مژى
 مەدەفەر، شەپرانى، رىگەر، پىياۋكوۋى
 توركى لەۋەى پىش ۋا خويىرى نەبۈۋن
 ۋەك گورگى برسى بە خىشەۋە دەچۈۋن
 ھەر ئىتۈە نەبۈۋن لە دەۋرەى كەمال
 لاقى كوردانسوۋ دەگرت ۋەك گەمال

ژن و منڊال و گهوره تان کوشتن
 خويني مليون و نيوتڪو و رشتن
 نيتاش نه چوه بچي، وه خو کونه وه
 گهوره گهورانين له دار دهنه وه
 بيانگرن، بيانکوژن، بيانخه نه نيو بهند
 نه فندم! به سم نه تو بده په ند

سیراج نۇغلوو:

منيش به شي خوّم جه زره بهم داون
 به لام داخه كه هم دانسه مرکاون
 كورد گيايه كه هر چهندي بيدروون
 هه لده داتسه وه ديسان هه له سوون
 ته ديريكي دي بكه نه فهندي
 يابا عه جايب! بزوا دلنه ندي

نووری سه عيد:

برا مام نينگليس ناغاي خو مانه
 هه تا شهومان بي خه مي چيمانه
 په ناي بز ده بهين ده يانكا چاره
 فريويان ددها به پوول و پاره
 بزيان ساز ده كا سه د شيخ و مه لا
 به سهريان ديتني سه د درد و به لا

عەشىرەتەكان دىنئىتتە ژىر بار
بە درۆ و دەرەسە، بە پوول و دىنار

سیراج نۇغلوو:

عەجەب تەرتىبىك دەستت بە گونم
ولاتت پىس كرد ھەستە لە كىنم
باوى نەماوہ كەلك و دەھۆ
كورد فرىو ناخوا نەبەدى بە درۆ
كوردى ئەو عەسرە ھىندە شەيتانن
ئەمن و تۆ و چرچىل بە كەر دەزانن
وا لامەزھەبن كوردى ئەو دەورە
نە شىخيان ماوہ نە مەلای گەورە
عەشىرەتەكان ھەستان لە خەوى
پشتيان لىك بەستوہ نازادىان دەوى

نوورى سەعيد:

كەوابى برا سەللا لە خۆمان
مانگامان كرد و بىراوہ دۆمان

گۆھارى ھاوارى نىشتمان

ژمارە ۱، سالى يەكەم، خاكەلىوہى ۱۳۲۵

شينى ژنه كوردىك

(۱)

ههى داد ههى بيډاد ههى رۆ رۆله پړۆ
ههى رۆله داخى گرانم بۆ تۆ
ههى كوښم دهر به دهر رۆلهى جه وانم
وهى قورم وه سهر مايهى ژيانم
دايكه كهت بمرى رۆلهى نازدارم
دهك نه ژيم پاش تۆ شور هسوارم
نه ميتم له بۆ دهست و جلهوت
كوانى، بۆ نايه نه وړۆ هه وهوت؟

هه ناوم رهش بي بؤ قوڙي رهشت
 جهرگم خرا بي بؤ كولمهي گهشت
 حهيف بؤ چاوي وه كسوو بادامت
 دريغ بؤ بهڙني وهك نهونه مامت
 رۆله گيان نه تو هيشتا جحيلي
 چ وهختي وهيه من به جي بيلى
 هه داد هه بي داد، هه رۆ رۆله پۆ
 بريام مردبام من له باتي تو

(۲)

منى هه زاري پيري زگ سووتاو
 چوڻ پاش تو بؤيم ناخر شوڙه لاولو
 كون كونه دلّم له تله ته جهرگم
 بؤ تو تا قانهي جوانه مهرگم
 شهرته من سهرم بؤ تو شين بكم
 هه تا بمينم بؤ تو شين بكم
 گوله گه شه كه م بؤ سيس بووي وا زوو
 بردت بؤ ژير خاك هه زار نار هه زوو
 بؤ به جي ت هيشتم به دبه ختت كردم
 رويشتي بؤ كوي بؤ چيت نه بردم

منت به جی هیشت لسه كه لاره دا
 بو خۆت رویشتی بو خزمهت خودا
 هه ی داد هه ی بیداد، هه ی رۆ رۆله پړۆ
 دی له دهروونم له سوئی تو بو سو

(۳)

ده زانسی بوچی رۆله ی ناز نه ی
 ده بهستم له سه ر گۆرت كۆری شین
 بۆیه ده گریتم نه ی لاوی خوین پاك
 به جوانه مرگی تۆیان خست له خاك
 بۆیه ده گریتم نه و چه رخی چه پگه رد
 ماوه ی پینه دای وه كوو پیاری مه رد
 له سه ر نیشتمان خۆت به كوشت بده ی
 هاو خوینه كانی خۆت رزگار بكه ی
 به خیتوم كرده ی رۆله وهك به ران
 تا بو نیشتمان بته كه مه قوربان
 كه چی تۆی كوشت و نه یه یشت ناسمان
 قوربان نیك بكه م من بو نیشتمان
 هه ی داد هه ی بیداد، هه ی رۆ رۆله پړۆ
 من و نیشتمان بی كه سین نه و پړۆ

(۴)

له خاك و خوتنا نه گهر گهوزيباي
 لهسر نازادى و سهرهستى، به خوداى
 غه م نهده بوو، بؤت نه ده گريام
 چون مردنى وا زؤر خوشه، به لام
 رؤله به مهرگى ته بىعى مردن
 نه وىش بؤ كوردان، عه بيه له كن من
 حه يف گيانه كه م حيزانه مردى
 حه يف وهك پياوى نازا نه مردى
 حه يف نهى گه نجى خاوين وه كوو گول
 مردى و ناره زوى من نه بوو حاصل
 نؤف رؤله مردى نه گه بيم به مراد
 نؤف رؤله مردى و كورد نه بوون نازاد
 ههى داد ههى بيتاد، ههى رؤ رؤله پؤ
 بىرىنى جه رگم قهت ناكرى پهرؤ

گؤفارى هه لاله

سالى يه كه م، ژماره ۲، بانه مهرى ۱۳۲۵

ژوانی ناغا

چاوه کهم بیستومه چاوی «نادییه»
 نیستی بز تو مایه یی دلشادییه
 خوت مه لاس داوه نه تو بویه لهوی
 نه و کچوله نازه نینهت خوش دهوی!
 دیل و گیروده و نه سیری کاکي خوم!
 مل کهچ و زار و فه قیری کاکي خوم!
 عقل و هوشی بردی چاوی مهستی وی
 شیت و ویت و گیز و ویزی دهستی وی

بویسه وا ون بووی و نیتر نایه وه
 راوکهری و داوت له کوتر نایه وه
 کاکه بیستومه گرفتاری نه تو!
 ناشقیکی دل برینداری نه تو
 نه و کچوله نازه نینه ی چاو که ژال
 تویه که ی چند ساله یی کردی به تال
 کی بوو ده یگوت تویه یی کون ناشکی
 تویه خو پولا نیه، چون ناشکی؟
 وات شکاند و خستته بهر پیته وه
 نه ته مه پیم، تازه گاو بکریته وه
 بهو موژه بهرگه شته یی نه و دل بهر
 وهرگه پای کاکه! له دین بو مه سخره
 به ژنه که ی، نیمانه که ت باریک ده کا
 زولفه که ی، روژی گهشت تاریک ده کا
 جهرگی له ت کردوی برا، شیری بروی
 که زیه که ی وک داود، ناهیلې بروی
 روومه ت و کولمه و چه ز و بهر خه به به ی
 گووچی پی هیناوی چون ری دهر دبه ی
 خسته وو رهنجوور و گیتز و گبلر
 کوشته یی نه و گهر دنه ی وک کتل

سینگ و مه مګ و پا و پووز و سمتی نهو
 پی نه هیشتی عه قل و هوش و خورد و خه و
 دل په شپوی په رچه مه نالوزه کھی
 شیتی له نجه و لار و ده ست و گوزه کھی

روژی هات و چو ده کهن چه ندين ده لال
 تا فريو دن نهو کچولهي چاو که ژال
 «جه عفر ناغا» دياره يه کجار ماندوه
 هينده هات و چو بکا جازر بووه
 خو «براي مه شهل» هه دادانی نيه
 وه ک حسير وايه له مائی «ناديه»
 هينده بهو زستانه سه خته هات و چوو
 وا شوړه ی گرت، ژنی «سؤفی په لوو»
 دیته وه لای تو ده لئی «عه ولا دله»:
 «نهو کچه تتيوه ده کا ئیستاش ملسه»
 پاش نهوه ی زور هات و چوون ده سته ی ده لال
 دینه وه خرمه ت جه نابت ده ست به تال
 نهو ده می بو خرت ده چی بو کوی یار
 پی ده لیتی نهی دولبه ری سیمین عوزار
 جه زره به و کویره وه ری و زه حمت به سه
 بو به رقدا چووی نه تو لهو بیکه سه

نهى گولاله سووره، نهى تازه نهمام
 سيل و ديقم گرت له سويانت، نهمام
 نهى نيگارى چاو خومارى بيوهفا
 بهسيهتي بي مهيلي و جهور و جهفا
 نازه نيني شوخ و شهنگي چاو بهلك!
 ناسكي دل ناسكي سرك و رهوك!
 مامزي ليو قرمزي خوڅ خت و خال!
 مانگي چارده، نايه تولعهيني جهمال!
 چوله مهى نه ستوم، بوتم، سهروم، گولم!
 تو سهري خوڅ چيدى مه شكينه دلم
 بمدويه گيانه، له ميڼزه تاسوخم
 دايكه نه زوو نهو تومانه تا سوخم

«ناديه» خانم له پيشدا ناز دهكا
 سهد به هانه و سهد دروت بو ساز دهكا
 زور به ناز و نووزه و ات پي دهلي:
 «چون له نيو خه لكا ده بي چارم هه لي
 من كه ياري تو بم ناوا رووت و قووت
 پاش و پيشي من بكن تا قمانه جووت
 لوكه يي تيدا نه ماوه كلوجه كم
 پشت و نانشكي ده بي من بينه كم

نیمه دهسمان غهیری سهرپیچی دپراو
 مردم و نهمدی لهسهر خۆم تاسکلاو
 لهتلهته وهك جهرگی تۆ دهرپیچی شرم
 جائه وهش ناوهل کراسه تی تی ترم
 لانه قهل پووتیک دهبی کهوشی کهچم
 بهو قور و بهو سۆله بۆ ژوان دهردهچم؟
 رهنگه تییدا بی سهر و پرچم گه نه
 تیم نه داوه سال و نیویکه خه نه
 من که رووتم چه شنی ناسکی عه ربه تی
 دوینی جیژن بوو نه چرومه داوه تی
 سورمه وو سابوون و کلتوورم نیه
 بازنه وو خرخال و بهرموورم نیه
 چش که شک نابهم له مائی تامه چیتشت
 داخه کم نیمانه زار جوویهك بنیتشت
 ورده والله هاته نییره دوینه که
 نه مبوو پوولی خشل و گوارد و میخه که
 هر که هاواری دهکا میوه فروش
 من له سوی سنجوو دهر وونم دیته جوش
 قوجه که وو دهرزی و که لافیشم نیه
 ناشقی وهك تۆ چرووکم بۆ چیه؟»

تۆ ده لئىيى: نهى شوخى مهستى چاو هه لئۆ
 بهسيهتى نهو پيرت و بۆلنه، خه م مهخۆ
 نهى بوتى سيمين و نهى خوشكى پهرى
 شه رته بۆت بكمپم كراسى كووده رى
 بهو سه رهى تۆ و به مهرگى «كاكه باس»
 گيانه بۆت ده كرم كهوا و نشاوه ل كراس
 بۆ چمه به زياد نه بى پوول و دراو
 جوانى وهك تۆ نه بى كهوش و تاسكلارو
 تۆ به لئىنيم پى بده و ته فراه مه ده
 حازره ده سما ل و چارۆكه و شه ده
 بۆت ده نيرم عه تر و سابوون و خه نه
 كرمهك و خرخال و بازنه و ژيرچهنه
 ميوز و سنجوول له «سه يفوللا عه جه م»
 وه رگره، باكت نه بى پوولتى ده ده م
 ويىت ده ده م كلتور و ناوئينه و ده زوو
 كوا قسه ت پيماوه، دايماله ده زوو

بهو قسه خو شان ه رگره رمى ده كهى
 ورده - ورده، كه م كه مه نه رمى ده كهى
 نيح تياج ده يكا وه ها نه رم و ته با
 بۆت نه رم نابى نه گهر موحتاج نه با

نیاحتیاج داویننی نالووده ده کسا
 گهر ته سهل بووبایه بی شک نه تده گا
 گهر نه بووبایه وه ها رووت و شړول
 خوی ده کرد ته سلیمی توی چرچی گړول؟
 نیاحتیاج مه جووری کرد و خوی فرۆت
 چی له ده ست نایه دهنه «پوره مرۆت»
 نیاحتیاج دؤخینی پی شل کرده وه
 شهرم و نامووسی له بیر نهو برده وه
 نیاحتیاج کردی به ده ست ناغا نه سیر
 کیژی لادیسی رهش و رووت و فه قیر
 نیاحتیاجه جه رگی کردۆته که باب
 هینده جوان چاک نی دهنه عالی جه ناب!
 جوانی فهرموو شاعیری گه وری قه دیم
 نافهرین نهی ساحیبی زه و قی سه لیم
 «آنچه شیران را کند روبه مزاج
 احتیاج است احتیاج است احتیاج»

لاده شاعیر تۆ له باسی فلسفه
 بۆ له بیرت چۆته وه کاتی گه فه؟

رايده کيښی عاقبتهت بؤ ناغهلئ
 دهست ده گيږي تو له مه مک و باغهلئ
 دهیگری کاکه له نامیزي گهرم
 لاده چي پهردهی حهیا و حوجب و شهرم
 دهست ده گيږي تو له سمت و بهرگه دهی
 جا که لیت رهق کرد، په لانپیتکه می ده دهی
 دهیخهیه سر گازی پشتی نهو گڼه
 دهیخهیه بهر هه لته تی نهو توږه
 لاقی پی هه لته دینی، داده گری زگی
 ده په پری ده عباکه وهک ناوکی جگی
 مه تره قه می سر نه بله قه می لی راده دهی
 ده یتر پی نی، خو ی وه ها پیدا ده دهی
 نیوگه لانی نهو فه قیره شهق ده که می
 گووی هه لته مسینی، چاری زهق ده که می
 ده بیبهیه ژووری به زوری و چیره چیر
 با به که یفی خو ی بکا نهو زیره زیر
 تو نه وه ندهی راده دهی بؤ پی شه وه
 نهو ده لی: کویر بووم کوپه بیکی شه وه
 تو ده لی نی: «خوت راگره نهی بهدمه زه ب»
 نهو ده لی: «نیی وای جړلدم بی ته ده ب»

قهت بهری تو ناگری نهو قسون خپره
 هیچ شکم تیدا نیه کوتک و تیره
 لیتی دبهی ناغا ههتا پرتی گونان
 «می‌نمایی امتحان» هه دوو کونان
 خوی زهوت ناکا فه قیری بی‌ته‌وا
 ره‌نگه ناغا بوټ فریدا ساقی‌وا
 نیتو زگ و ریـخوټه کانی هه‌لتسه‌کا
 جا چلون بیچاره خوښی پیس نه‌کا
 پاش ته‌واو بوون چاوی هه‌لدینیتته‌وه
 جا به ناز نهو شیعره ده‌خوینیتته‌ره:
 «گر جماع این است کو کردن خران»
 بر کس ما می‌ریند این شوهران»
 کاکه! بمبه‌خشه له‌به‌ر بی‌کارییه
 نهو قسانه، نهو هه‌موو بی‌عارییه
 لیم ببووره شاعیریکي عاجزم
 مات و داماو و په‌ریشان و کزیم
 ده‌رکراو و به‌ش‌خوراو و ده‌ربه‌ده‌ر
 ره‌نجه‌رؤ وو بی‌ته‌وا وو قوربه‌سه‌ر

۱- هی معمولوی به‌لنځیه.

موده تېكه ليم حرامه مالى خوم
 نايينم خزم و ژن و مندالى خوم
 هه لوه دان ديسانه كه پو ليس له دووم
 بهو چله ی زستانه بويه بازه بووم
 ده مته قينن چه شنى ريوى بنده نى
 نهو سه گانه لای كوني شم ناده نى

دهربه در بووم شار به شار و دى به دى
 سه رده مى سوزيم و روژيكي فقهى
 گا له پشدهر، گا له بيتوینم نه من
 گا له كويستان، گا له گهر مينم نه من
 نيسك و پيستى كى ره قه بارگينه كم
 ويشكه وه نابى ته كه لتوى زينه كم
 من كه نه مده خوارد پلاو و گوشتى خوم
 نانى همرزن نيسته وه هه لوا ده خوم
 من كه راده كشام له سر ته ختى فنه ر
 راخهرم نيستا چيه، كورتانى كهر
 من كه قاوه لتوونى هه لده ستام له خه و
 نيسته نيمه نيستيراحت روژ و شه و
 من كه هه ميوو كه وشى بوياخ ليدراو
 نيسته كه رازيم به كالهى چه رمى خاو

من که ناغا بووم و پوژم لیده دا
 رۆزگار نه ورژکه کردو میه گدا
 بهو سمیله ی تو و به ریشی «کا حه مه د»
 مه حته لم بو پوول و روتتم وهک «سه مه د»
 بو په ره سیغار و تووتن ماته لم
 هر ده لئی ده یلاغی فیره دوو که لم
 دی به شوینم دا همیشه نه منییه
 نه منییه ش نه ورژکه بو من کم نیه
 با شهویش رازی به ده تمن بی، برا
 جیبی من وه لاهی گه سکی لی درا!!
 شوینه ونکه ی من له ده ست ناژان ده کم
 هر که شه بکه ی نهو ده بینم ژان ده کم
 پوولتی تریاکم له کوئی بوو بیده می
 جا له بهر وهی، چاکه فیزمالکی ده می
 تا جه ناب سه روان وه کوو رۆزستم چه قی
 کاکه «هیمن» ی تو له حهوت کیوان ته قی
 ژبانی نیسته ی من برا بهو ته رزه یه
 پییم مه فهرموو شاعیریک ی هرزه یه
 زیز مه به لیم و مه به عاجز له گه پ
 کاغزه و شیعرم مه ده بهر نووکه شه پ

من کہ دہر کی شادمانیم داخرا
گہر جہنہ نگیّ لیتنہ دم دہ مرم برا
من قسیکی دیم نیہ غہیری جہنہ نگ
وہرنہ مہ علومہ کہ توّ دووری لہ نہنگ

وردہ واللہ

منتدی إقرأ الثقافی

دلى شاعير

دلى شاعير وه كوو ناوینه ده چى
 گوته كم! تو دله كم مه شكينه
 راسته زور ناسكه، نه ما كه شك
 وه كوو خه نجره ده برى ناوینه

تهرجه مه له نه نوهریه وه

هر به لايدك له ناسمانه وه بى
 با له ویشرا نه هاتى بى من
 كه گه شته زوى ده كا پرسيار:
 ندرى له كوييه مالى مام هين؟

بۆچمن؟

نەي خوداي گەورە! خالايى بىچوون
 نەي نەوەي دات بە ئىمە زار و قوون
 يا نەوان بگرە يا بکە تىرم
 تىر نەبم بۆچمن سەر و ژىرم

بۆ كچه كوردىك

كچه كوردىكى نەشميل و لەبارى
 بەوەي نيه ماوہىتكە چوويه شارى
 نەگەر پىت خۆشە ھەروا بتپەرستم
 نەكەي لادەي لە دابى كوردەواري

پەرى نازادى

شىنم گەلىك گىرا و شادىم كەم ديوە
 خۆشى دەلىن ھەيە، بەلام نەمديوە
 ھەلۆدا بووم لە دووى پەرى نازادى
 تووشى نەبووم نە لەو ديو نە لەم ديوە

بۆ خانىمى لازار

ژيانى دووبارە دەبەخشيەوۈ بە مردوۋى عىشقت
تۆ مەسچانە فەسى خۇزگە منىش لازار بام

دىلى دىل

ئەسىرى بسكى ئالتۇزى كچە كوردىكى نەشمىلم
تەماشى كەن چ سەيرىكە بە دەستى دىلەوۈ دىلم

شەنە

شەنە نەبىزىۋى سەرى بسكى رەشى
كە لەسەر روومەتى نارامى گرت
گوى مەدە ئەو قسە كۆنەى كە دەلى:
لەشكرى كافرە ئىسلامى گرت

بۆ ناغاي لىبادى دارايى

بە لبادە دەبىرى سەرى پىياۋى، لبادىە كوئىرە
يارپەبى كەس نەخەپە داۋى لبادىە كوئىرە
ئەى ئەوۋەى شاخ بە كەر و بالّ بە پشیلە نادەى!
بۆچى سۆمابى ھەپە چاۋى لبادىە كوئىرە؟

رقی پیرؤز

دهمگری، نه‌مما له گرتووخانه رق نه‌ستورترم
 لیم ددها، نه‌مما له‌سهر داوا ره‌واکه‌م سوورترم
 ددهمکوژی، نه‌مما به‌گژ جه‌للا‌ده‌که‌م‌دا دیمه‌وه
 کوردم و ناتویمه‌وه، ناتویمه‌وه، ناتویمه‌وه

(۱۹۷۴) ۱۲۵۲

کورده گیان

له غورابی خه‌وی دای، دوژمنت بیداره کورده گیان!
 هه‌لسته له‌م خه‌وه نیم‌رژکه جه‌نگه‌ی کاره کورده گیان!

گؤفاری نیشتمان

ژماره ۷-۹، به‌هاری ۱۳۲۴

ده‌ستی ته‌زیو

حەیفه نه‌و ده‌سته که گول‌زاري دهنه‌خشان‌د، بشکئ
 حەیفه نه‌و ده‌سته که دل‌داری ده‌گه‌وزان‌د، بشکئ
 حەیفه ده‌ستی که به‌له‌رزی و به‌ته‌زیوی دیسان
 دوژمنی مله‌پوری زۆرداری ده‌له‌رزان‌د، بشکئ

۱۹۷۶

کوانی؟

کوانی نهو په نجه که توندی ده کوشی مه مکی توند؟
 کوانی نهو پییه که بۆ ژوانی ده چوو گوندا و گوند؟
 کوانی نهو چاوه که هر جوانی ده بیسی و چی دی؟
 کوانی نهو بیره که هله دفری به ره و به رزی و دوند؟

په رستاری ره شپوش

پزیشکم شهرمه زار بۆوه که نهیتوانی بکا چارم
 ده بی هیوام به مان چند بی که ره شپوشه په رستارم؟
 ده لئی چونی؟ چلونت تیگه یینم درد و نازارم؟
 به ساغیش نهیتوانی هستی من دره بری گوftarم

۱۹۷۶

خۆزگه

خۆزگه وهك خۆر نه مديبايه شەوی تار
 خۆزگه تاوئ رامنه بوار دبايه بن يار
 خۆزگه پیری که له لای نه ده کردم
 خۆزگه له یه کهم ژوانگه دا ده مردم

۱۹۷۷

خاك

بۆت نووسیوم بۆت بنووسم ئەمن چیم؟
 دوندى قەندیل، گۆرەپانی ھەلگورد نیم
 بەرەو بەرزى دەچم ئەگەرچى وردم
 خاکی بەر پینی تیکۆشەریکی کوردم

۱۹۷۸

خەوم نایە

بەیان ئەنگوت و شەو رابورد و من ھیشتا خەوم نایە
 دەخوینن بولبول و قومری، بەلام قاسپەى کەوم نایە
 خەيال دەمباتە جى ژوانى شەوانى لاوەتى، ئەمما
 خرینگەى بازنە و خەرخال و بەرموورى ئەوم نایە

جوانى رەشپۆش

گوتى: ئەى بلبە سەرمەستەكە بۆ خامۆشى؟
 گوتم: ئەى نۆ گولە خۆرسكەكە كوا دلخۆشى؟!
 گوتى: ئەى شاعیرە گەشبینەكە بۆ رەشپۆشى؟
 گوتم: ئەى ناسكە تەریپۆشەكە بۆ رەشپۆشى!؟

